

Это цифровая коиия книги, хранящейся для иотомков на библиотечных иолках, ирежде чем ее отсканировали сотрудники комиании Google в рамках ироекта, цель которого - сделать книги со всего мира достуиными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских ирав на эту книгу истек, и она иерешла в свободный достуи. Книга иереходит в свободный достуи, если на нее не были иоданы авторские ирава или срок действия авторских ирав истек. Переход книги в свободный достуи в разных странах осуществляется ио-разному. Книги, иерешедшие в свободный достуи, это наш ключ к ирошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все иометки, иримечания и другие заииси, существующие в оригинальном издании, как наиоминание о том долгом иути, который книга ирошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Комиания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы иеревести книги, иерешедшие в свободный достуи, в цифровой формат и сделать их широкодостуиными. Книги, иерешедшие в свободный достуи, иринадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, иоэтому, чтобы и в дальнейшем иредоставлять этот ресурс, мы иредириняли некоторые действия, иредотвращающие коммерческое исиользование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические заиросы.

Мы также иросим Вас о следующем.

- Не исиользуйте файлы в коммерческих целях. Мы разработали ирограмму Поиск книг Google для всех иользователей, иоэтому исиользуйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отиравляйте автоматические заиросы.

Не отиравляйте в систему Google автоматические заиросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного иеревода, оитического расиознавания символов или других областей, где достуи к большому количеству текста может оказаться иолезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем исиользовать материалы, иерешедшие в свободный достуи.

- Не удаляйте атрибуты Google.
  - В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он иозволяет иользователям узнать об этом ироекте и иомогает им найти доиолнительные материалы ири иомощи ирограммы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
  - Независимо от того, что Вы исиользуйте, не забудьте ироверить законность своих действий, за которые Вы несете иолную ответственность. Не думайте, что если книга иерешла в свободный достуи в США, то ее на этом основании могут исиользовать читатели из других стран. Условия для иерехода книги в свободный достуи в разных странах различны, иоэтому нет единых иравил, иозволяющих оиределить, можно ли в оиределенном случае исиользовать оиределенную книгу. Не думайте, что если книга иоявилась в Поиске книг Google, то ее можно исиользовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских ирав может быть очень серьезным.

О программе Поиск кпиг Google

Muccus Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне достуиной и иолезной. Программа Поиск книг Google иомогает иользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый иоиск ио этой книге можно выиолнить на странице http://books.google.com/

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

18/av 42450 (30)

Bought with the income of
THE
SUSAN A.E.MORSE FUND
Established by
WILLIAM INGLIS MORSE
In Memory of his Wife

A

ZAFISKI BAHUCKU

UCTOPHKO-OHJOJOPHYBCKAPO OAKYJETA

¹ МПЕРАТОРСКАГО

C-TETEPBYPICKATO YHUBEPCUTETA.

TACTE XXXVIII.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

ТИПОГРАФІЯ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІН НАЎКЪ. (Вас. Остр., 9 дип., № 12).

1896.

3900 74M

#29

Digitized by Google

R.P. Blance

Creamenes, supposed author.

CECAUMENI STRATEGICON

ET INCERTI SCRIPTORIS

DE OFFICIIS REGIIS LIBELLUS

EDIDERUNT

B. WASSILIEWSKY

V. JERNSTEDT

ACCEDIT EXEMPLUM CODICIS PHOTOTYPICUM

76653

PETROPOLI

TYPIS ACADEMIAE CAESAREAE SCIENTIARUM
MDCCCLXXXVI

D PSlave 424.50 (38)

> HARVARD UNIVERSITY LIBRARY APR 18 1960

Liber editus iussu ordinis philologorum Universitatis literarum Caesareae Petropolitanae.

Die IV mens. Aprilis a. MDCCCLXXXXVI.

Decanus I. Pomialowski.

Типографія Инператорской Академін Наукъ (Вас. Остр., 9 л., № 12).

Digitized by Signature

PRAEFATIO.

Quae hoc volumine continentur duo opuscula byzantina eodem nobis servata sunt codice Mosquensi bibliothecae synodalis 436 ^{1}), in quo quidem codice quasi unum corpus efficiunt neque titulo mutato et numeris capitum sive paragraphorum in margine continuatis. sed paullo attentius legentibus facile apparet corpus illud 259 capita complexum (tot enim capita numerantur in margine) ex duabus compositum esse partibus imparibus, quarum utraque per se constat quaeque separatae sunt inter se aliquot capitibus argumenti ab utraque longe diversi et prope omnibus ex Ioanne Damasceno desumptis ne nomine quidem auctoris celato. neque index capitum (π iva ξ), qui in codice praemissus est (nos eum postponere maluimus pp. 85—90), ad posteriorem partem aut ad insiticium illum limitem pertinet, sed ad priorem libellum solum.

¹⁾ Сf. Архим. Владнийръ, Систематическое Описаніе рукописей Московской Синодальной (Патріаршей) библіотеки. Часть первая: Рукописи греческія. Москва 1894. Apud Sabbam 298 est, apud Matthaeium 285. Scriptus videtur codex partim XIV saeculo, partim XV.

In utroque autem opusculo auctor cum eo utatur scribendi genere ut admoneat quendam et cohortetur, in priore filium suum (maiorem) adloquitur, qui inter cives est imperii byzantini non ignobili loco natos, in posteriore vero ei consilia dantur qui civitati praeest, ipsi scilicet imperatori byzantino. quo fit necessario ut haec consilia ab illis argumento atque genere magnopere differant. nam cum illic ad officia subiectorum adversus imperatorem respiciatur, hic id unum agitur ut imperatoris in subditos inque rem publicam officia exponantur.

Prioris opusculi auctor fatetnr quodammodo imitatum se esse exemplar veterum scriptorum qui Στρατηγικά composuerint, sed ea quae hoc Στρατηγικό) contineantur, utpote ex propria ipsius cogitatione et ex vitae usu hausta, ab illorum libris abesse (c. 54 p. 19). et vero praeter militaria praecepta aequalis fere historiae fide comprobata plurima in hoc libello insunt quae civilia officia spectant atque adeo vitam cotidianam hominum privatorum. diligentius si inquiramus, quattuor partes Strategici distinguemus:

- a) cc. 1—23 praecepta vitae civilis. qua in parte fingitur filius scriptoris aliquo munere publico fungi quod cum iudicis auctoritate coniunctum sit (c. 3 εἰ δὲ δουλεύεις βασιλεί. c. 15 εἰ δὲ κριτής εἰ δεματικός).
- b) cc. 24—78 praecepta militaria, quae usui esse possunt filiis magistratum obtinentibus (c. 24 εί δὲ στρατηγὸς εί, ubi strategi vocabulum ducem militarem significat, non praefectum provinciae). ad explicanda et illustranda praecepta narrantur strategemata, clades ac delicta ducum byzantinorum, quae imperio insignes calamitates intulerint, incursiones ab hostibus factae, tumultus et rebelliones gentium barbararum imperio subditarum, urbes et castella a ducibus byzantinis sive vi sive dolis atque fallaciis capta. quorum exemplorum longe plurima ad XI saeculum pertinent, pauca ad X.

Neutrum genus (Στρατηγικόν) masculino praetulimus in titulo propter ea quae p. 19,24 leguntur.

- c) cc. 88—167. in hac parte omnium maxima postquam initio positum est filium scriptoris sive mansisse privatum sive rursus factum esse (εἰ ἰδιάζεις), deinceps sequuntur consilia communis virtutis christianae coniuncta cum praeceptis sapientiae (domesticae plerumque servientis utilitati), honestatis, domus regendae, rei familiaris bene administrandae, valetudinis curandae, qua in re ante omnia praecipitur medicos esse vitandos, ex ciborum autem legibus notabile est quod fungos edere vetamur. horum capitum cum eae sint proprietates quarum similes extra byzantinarum literarum fines quaerere cogamur neque enim alium novimus Οἰχονομικόν sive Πομοστροά byzantinum, haud sane parvum affert momentum ad cultum illius aetatis moresque cognoscendos, quod ab auctore Strategici expositum legimus, quid de vita ac virtute, quid de familia et societate humana, de matrimonio, de sexu muliebri, de amicitia deque aliis id genus rebus senserit.
- d) quarta pars Strategici orditur a quaestione (cc. 168-178), quomodo se adhibere debeat filius, cum in vicinia eius seditio oriatur contra imperatorem in regia urbe habitantem quidque ei faciendum sit ne invitus ad motum trahatur neve quid sit periculi a minis seditiosorum, exempla narrantur de Niculitzae maioris constantia atque prudentia, qui bello Basilii II cum Samuele Bulgaro Larisam imperatori servaverit, tum de eis quae Vlachis (Thessalicis) rebellantibus a minore Niculitza gesta sunt quaeque ei acciderunt. narratio de Vlachis aliquot capita complexa et novitate rerum insignis descriptione gentis terminatur aeque notabili. — cum hac quaestione 'coniuncta sunt alia quaedam praecepta ad artes bellicas pertinentia (cc. 179-186). postremo, appendicis loco, exponitur quantis in difficultatibus sint res toparchae qui non omnino sui iuris sit, sed dominum habeat Constantinopoli habitantem. haec quoque disputatio duobus exemplis illustratur ex aequali illius aetatis memoria petitis.

A capite 235 iam non filios cohortatur scriptor, sed imperatorem, quare singulari huic libello inscripsimus Λόγος νουθετητικός πρὸς βασιλέα, eodem fere titulo usi quem rubricator capiti 247

adiecit (νουθετηκός [= νουθετικός] λόγος πρός βασιλέα). iam si consideraverimus quantum ab admonitionibus quae ad filium fiunt distare debeant consilia quae imperatori ab homine subdito dantur, facere non poterimus quin sermonem huius auctoris minime servilem, sed satis liberalem esse neque dignitate quadam carere existimemus. graviter enim monet imperatorem ut per omnia legibus honorem debitum habeat, fugiat libidinem et favorem in amicos ac necessarios, sed maxime eum vetat ad homines peregrinos priores partes deferre vel nimia observantia eos prosequi, ne Graecorum pietati iniuria fieri videatur.

Verum libellus qui est de officiis regiis non solum argumento, sed etiam scriptore differt a Strategico. nam in utroque opusculo insunt quae auctoris originem coniunctionesque spectent, ex quibus indiciis intellegitur duos fuisse auctores familiasque eorum affinitate quidem et vicinitate inter se propinquas — siquidem utrique fundos possidebant in Hellade (c. 95 p. 39), — sed tamen diversas. atque Strategici auctor avum suum (paternum) appellat Cecaumenum (πάππος c. 73 p. 26, c. 95 p. 39 [?], c. 169 p. 65, c. 184 p. 72 [?]), ad cuius avi tempora, i. e. ad saeculum Basilii II et Samuelis Bulgarorum regis, pars earum rerum bello gestarum pertinet quae in Strategico narrantur. his bellis Cecaumenus avus ipse interfuit, cuius vita moresque ex eis cognosci poterunt quae sequuntur. primum inducitur munere fungens toparchae Tibii, Magnae Armeniae oppidi, infensus Byzantio (c. 73 p. 26). tum videmus eum servire Basilio II imperatori (c. 169 p. 65), cuius dum rebus in Hellade themate praeest, illo tempore praeter Boeotiam Atticamque Thessaliae magnam partem complexa, Larisam contra Samuelem Bulgarorum regem strenue defendit, quae res facta est a. 980-983. veri simillimum est hunc Cecaumenum in magno illo numero fuisse principum procerumque armeniorum, qui temporibus coacti in Byzantio perfugium quaesiverunt sive regione paterna subacta in europaeam partem imperii demigrare iussi sunt ibique insignibus titulis et honoribus appellati, eiusdem generis fuit — nam eundem dicere verecundamur — Gregorius

ille patricius et strategus Larisae ac Macedoniae, Sympatii (Sempadi) Kichatzi patricii filius, qui imperantibus Basilio et Constantino in provincia Armenia Taik, Georgicae stirpi Bagratidarum propria, aedem Deiparae exstruxit, cuius rei testem habemus titulum graecum 1). is igitur, quem Tibii toparcham fuisse diximus, videtur cum familia sua sedem collocavisse in ea provincia cui per tres annos (c. 170 p. 65, 26) praefuit, in Hellade, cuius in vicinia erant fines Vlachorum (Μεγάλη Βλαγία) et Slavorum. coniunctus est affinitate cum nobili quadam familia bulgarica, a qua oriundam virginem unus ex filiis eius in matrimonium duxit. hinc natus est scriptor Strategici, qui maternum avum Demetrium Polemarchium Bulgarum appellat (c. 76 p. 29). sed etiam cum alia familia bulgarica sive bulgaro-vlachica, cuius familiae erat Niculitza ille bello Samuelis Bulgari cum Basilio II imperatore florens, Cecaumenus avus affinitate se devinxisse putandus est, quoniam in Strategico a Samuele rege συμπέθερος Niculitzae dicitur (c. 169 p. 66), ex quo confici videtur eum sive alium filium suum matrimonio iunxisse cum filia Niculitzae, sive — id quod fortasse veri similius est — filiam suam Niculitzae filio collocasse. neque dissimile veri propinquitatem quae fuit Cecaumeno cum Maio stratego, cuius adversam fortunam Strategici scriptor narrat auctore usus patre suo, illius avunculo (c. 95 p. 39), affinitatis vinculo contineri, h. e. unam ex filiis Cecaumeni avi nupsisse homini de familia Maii. magistratum byzantinum hic Cecaumenus anno fere 980 capessivit²), quo tempore eum iam non in primo flore aetatis

¹⁾ Pomialowski, Céophuku греческих и матинских надписей Кавказа, Petrop. 1881, n. 147 (p. 76). cf. Brosset, Inscriptions georgiennes: Mémoires de l'Ac. Imp. des Sciences de St. Pétersb., VII série, v. VIII n. 10. Mélanges Asiatiques V 56. nomen varie traditur: Κηχατζι Pomial., alii Κισκατζι cf. apud Schlumbergerum Sigillographie byz. p. 628 sigilli inscriptionem: [Συ]νπίτης πρωτονωβελίσιμος ὁ Κακάκης, cui explicandae Schlumberger Κισκάσης familiam adhibet in Constantino Porphyr. de administr. imp. obviam.

²⁾ Cecaumenus cum per tres annos Helladi praefuerit, Larisa autem post alteros tres annos capta sit (c. 169 p. 65, 32), quae res post a. 986 fieri nullo modo potuit (Cedren. II 436), consequens est anno 980 Cecaumenum iam fuisse in officio byzantino. nam quod Larisa olim a. 981 capta putabatur, falsum esse nunc constat.

fuisse ex eo apparet quod antea in Armenia viguerat. nec videtur vita superavisse aequales suos Samuelem Bulgarum et Basilium II, tametsi in narratione quae ad Constantini Ducae regnum (1065—67) pertinet rursus commemoratar ut vivus (c. 182 p. 72, 21: ξγραψεν πρός τὸν πάππον μου τὸν Κεχαυμένον ἄπερ ξπαθεν εν τῷ παντί βίφ). nam hoc quidem loco patrem potius Cecaumenum crediderimus intellegendum et in codice nostro πάππον vocabulum confusum esse cum πάππαν (παππᾶν). certe alio loco, Maii res narrans, quarum pater ipsius testis fuerit (Ιστορίαν ἢν ὁ πατὴρ ἰδὼν εἶπέν μοι), semel (p. 39, 19) dicit τοῦ παπποῦ μου pro eo quod est τοῦ πατρός μου. avus scriptoris si usque ad a. 1065 vixisset, illo tempore centum minimum annorum fuisset.

De patre Cecaumeno in narrationibus filii pauca relata habemus; neque enim quidquam ad eum referri potest praeter duos quos supra indicavimus locos. in huius quidem Cecaumeni vitae tempora res illae cadunt a Catacalone Cecaumeno domi militiaeque egregie gestae, cuius viri nomen apud rerum byzantinarum scriptores ab a. 1041 usque ad a. 1057 invenimus; neque tamen est cur eum a scriptoris patre non diversum esse putemus. immo Cecaumenus nepos vix silentio praetermisisset huius viri gloriam, si tam propinqua cognatione eum contigisset, praesertim cum nonnulla Catacalonis Cecaumeni militaria facinora quasi ipsa mentionem in Strategico expostularent utpote aliquanto aptiora ad illustranda quaedam praecepta quam ea quibus auctor usus est exempla (cf. Cedreni II 597-600 et Strateg. c. 64). iam cum Catacalonum gens in annalium memoria ab X saeculo compareat et primum quidem sine cognominibus, quae Ducangius Fam. Byz. p. 78 a materna gente peti solere docet, satis habemus coniecisse aliquam gentis Catacalonum familiam affinitate coniunctam esse cum Cecaumenis neque vero ea re factum esse ut duae illae gentes admodum familiariter inter se uterentur.

Ipse denique auctor Strategici, Cecaumenus nepos, c. 138 p. 59 significat se interfuisse calamitati qua a. 1042 afflictus est Michael V Calaphates imperator. magistratum gessit, incertum

antea an postea, in Hellade, quam provinciam avus eius administraverat, illoque tempore necessitudo ei intercessit cum episcopo Larisae Ioanne (c. 142 p. 60). libellus ad filium scriptus est post remotum ab imperio interfectumque Romanum Diogenem (1071 a.), qui c. 184 p. 72, 25 dicitur μαχαρίτης, et vivo etiamtum Michaele VII Duca (1071—78), qui c. 185 p. 73, 25 εὐσεβέστατος appellatur titulo imperantibus tribui solito.

Veniamus nunc ad λόγον νουθετητικόν, parvum illum quidem sed notitia dignissimum. qui, licet non tanta cum fide qua Strategicon, etiam ipse ad certum auctorem potest referri, atque hic quoque scriptor avum tantum nomine appellat, Niculitzam (c. 244 p. 96), qui non diversus fuisse videtur ab συμπεθέρω illo Cecaumeni maioris, utrum paternus hic an maternus fuerit avus, definitum non est. maternum si fuisse hariolemur, auctorem libelli necesse est alium fuisse nepotem Cecaumeni; si vero liceret Demetrium (Polemarchium) Bulgarum eundem esse putare ac Niculitzam maiorem 1), hic libellus ad eundem Cecaumenum nepotem referendus esset qui Strategicon scripsit. sed quoniam avi vocabulo additum non est quod addi solet sicubi maternam stirpem significat (cf. Strateg. c. 76 p. 29, 2: ὁ δὲ πρὸς μητρὸς πάππος μου), abiectis eiusmodi coniecturis paternum potius avum spectari existimandum. Niculitzam igitur avum comperimus (c. 244 p. 96) imperante Romano II (959-63) domesticum fuisse excubitorum in Hellade, post Basilio II imperante etiam ducem factum esse Helladis, quod quidem munus tum quoque retinuit cum prius illud franco cuidam principi adventicio cedere iussus est, anno fere 980, quarto postquam Basilius imperare coepit. verum etiam ducatus ille hereditarius aut nomen et species erat aut non excludebat strategos, quem magistratum Cecaumenus quique ei successit obtinuerunt usque ad captam a Samuele Bulgaro Larisam (cf. supra p. 4). quo facto gens Niculitzae a Samuele traducta est in Bul-

¹⁾ Neque id sane extra probabilitatis fines positum est, modo nomen Niculitzae nominis gentilicii partem factum esse concedamus. ceterum cf. Cedren. II 452. Zonar. IV 118, 119.

gariam et princeps gentis in officium ac familiaritatem regis receptus, cui fidem usque servavit quoad a. 1018 subiecta a Basilio II Bulgaria Thessalonicam relegatus est (Cedren. II 474), ubi diem videtur obiisee supremum. huius filium censemus fuisse Larisaeum illum Nichitzam protospatharium, qui Constantino Duca imperante (1059-67) invitus tumultui Vlachorum se immiscuit; namque minore sane munere protospatharii prohibemur quominus has res ad Niculitzam maiorem patriciatu functum referamus. quod autem in tumultu illo narrando Cecaumenus Niculitzam protospatharium etiam alio nomine vel potius cognomine appellat Delphinam, hic quoque existimandum est familiam maternam significari neque obliviscendum, id quod Anna Comnena Alexiadis I 245 testatur, Delphinarum familiae prope Triccalam Thessaliae urbem heredia fuisse. eundem Niculitzam Cecaumenus affinem suum (συμπέθερός μου, c. 180 p. 71, 19) dicit, quae res satis videtur explicari ea, de qua supra egimus, propinquitate; et nimirum erat Cecaumenus συμπέθερος coniugis amitae suae; quamquam nihil impedit quominus veterem coniunctionem novis copulis etiam propiorem factam esse putemus. is qui libellum exhortatorium scripsit, Niculitza nepos, operam navavit imperio annoque 1040 in seditione bulgarica militavit una cum clarissimo illo principe, postea rege, Norvegorum Haraldo Severo - Haardrade (c. 246 p. 97), quo de viro fabulis Islandorum celebrato neque ab aliis rerum byzantinarum scriptoribus commemorato splendidam fide atque auctoritate prodidit memoriam, sicut Cecaumenus nepos, item Niculitza testis fuit Michaelis V Calaphatae a. 1042 regno oculisque privati (c. 252 p. 100). de Constantini Monomachi regno (1042-54) summa cum reprehensione loquitur (c. 250 p. 99, 21). tumultui Vlachorum si una cum patre invitus interfuit, possumus scriptorem libelli de officiis regiis eundem putare ac Gregorium Niculitzam, qui pro patris virtute tunc munere protospatharii ornatus est, aut fratrem eius Pancratium (c. 176 p. 69, 13 et c. 184 p. 73, 3). advenarum ex Anglia commemoratio in exercitu byzantino militantium (έξ Άγγέλης

c. 242 p. 95, 8) facit ut libellum circa a. 1080 conscriptum esse censeamus, cum Anglosaxones post subactam demum a Guilelmo Normanno Angliam, nec statim post cladem Hastingensem, sed nonnihil serius Byzantii comparere coeperint¹). itaque hoc opusculum aliquot annis recentius Strategico, imperatorem autem, quem Niculitza cohortatur, Alexium Comnenum esse vixdum regno potitum (1081) arbitramur.

Strategico in codice praemissi sunt index capitum (πίναξ άκριβης του παρόντος στρατηγικού), quem supra quasi in transitu attigimus, et prologus (πρόλογος τοῦ στρατηγικοῦ). atque prologum quidem non est quod accuratius examinemus, quia seriorem prae se fert originem neque alio nomine insignis est nisi quod Strategicon initio carere eamque labem iam in antiquiore aliquo exemplari contraxisse confirmat. nam quod addit Ισως και έτερα προϊόντος (sic) της βίβλου interiisse, coniectura est, qua de re certiora discimus ex indice, cuius caput 149 (περί του έχειν τιμήν καί άγάπην είς τὸν ἄρχοντα τῆς χώρας) nunc in Strategico desideratur. ab hoc capite si discesseris, omnes quas index continet inscriptiones etiam in textu leguntur, rubro colore scriptae et singulis capitibus praemissae, cum numeri capitum exstent in margine. neque vero ea quae rubricator in ipso textu et in margine addidit prorsus cum indice congruunt. sunt enim capita, quae, cum bene notata sint in indice, in textu ita bipartita habeantur ut nonnunquam verba ex ipsa oratione petita inscriptionis locum ineptissime obtineant. quamobrem textus numerationem recensui indicis nonnihil praecurrere videmus, ut ad c. 183 indicis iam c. 192 textus respondeat. ab 192 numero in margine subito transitus fit ad 218, adnumeratis 25 capitibus quae non comparent in textu. con-

¹⁾ Freemann, The Norman conquest IV 628. In constitutionibus Michaelis Ducae (a. 1075) et Nicephori (a. 1079), in quibus legiones peregrinae enumerantur imperio servientes (Sathae Bibl. gr. I 55 et 64), Angli nondum comparent; occurrunt in constitutione Patmia anni 1088 (Zach. a Lingenthal, Ius Graeco-Rom. III 373). Ab Anna Comnena primum commemorantur in narratione rerum anni 1081 (Alexiad. V 5). Cf. Orderic. Vital. (Migne Patrol. lat. t. 188) p. 309, 519.

stat quidem λόγος νουθετητικός, cuius non habetur ratio in indice, viginti quinque capitibus, sed coniecturas quae ex hac re fieri possunt persequi nolumus. ultimum indicis caput 190 in textu est 224, reliqua duo capita Strategici (225 et 226) et quae adnexa sunt septem capita diversi argumenti, insignita illa in margine numeris 228—234 (nam 227 numerus omissus est), ab indice absunt. ita factum est ut, cum Strategicon 234 capita continere videatur, in indice 190 tantum recenseantur.

De rebus a Cecaumeno et Niculitza commemoratis accurate exposuit Wassiliewsky in commentatione inscripta «Совъты и разказы вызантійскаго боярына XI въка», qua primum de his opusculis tunc recens a se repertis rettulit. huius commentationis, insertae Actis Menstruis Ministerii Institutionis Publicae (Журналь Министерства Народнаго Просвъщенія) anni 1881, cum ea quae seorsum expressa erant exemplaria dudum dispersa sint, qui uberiorem desiderant commentationem ad ipsa illa Acta sunt remittendi. hoc loco satis habemus ordines temporum iterum indicavisse adscriptis locis similibus aliorum auctorum, inprimis chronographorum byzantinorum (Zonarae, Cedreni) et historicorum (Pselli, Attaliatae cett.).

- c. 47. Patzinacae in fines imperii irrumpunt, circa a. 1048. Attaliat. p. 30. Cedren. II 587 sqq. Zonar. IV 174 Dind.
- c. 49. Basilius II Samuelem Bulgarum devincit, a. 1014. Cedr. II 459.
- c. 50. Exactiones Serbliae imperante Constantino Monomacho factae, propter quas Iberia defecit, ca. a. 1044. Cedren. II 608.
- c. 58. Basilius Pediadites strategus in Sicilia, a. 1038. Cedren. II 523.
- c. 63. Thessalonicam Bulgari obsident duce Alusiano, a. 1040. Pselli Histor. 69—73. Attaliat. p. 9. Cedren. II 532. Zonar. IV 145.
- c. 64. Byzantini duce Constantino Rectore pulsi a Patzinacis, a. 1049. Attaliat. p. 32. Cedren. II 596.

- c. 67. Basilii Syncelli et Michaelis Acoluthi ducum byzantinorum contra Patzinacas missorum calamitas, a. 1053. Attaliat. p. 37. Cedren. II 607.
- c. 71. Michael praepositus Dyrrhachii clade affectus a Serbo Terbunio (Stephano Boisthlabo Diocleensi), a. 1042. Cedren. II 543. Presbyt. Diocleat. Regnum Slavor. (= Schwandtner, Scriptores rerum Hungaric. III) 498, 499.
- c. 73. Castellum quoddam Magnae Armeniae captum a Cecaumeno, avo scriptoris Strategici, ante a. 980. cf. supra p. 4.
- c. 74. Boisthlabus Diocleensis (idem qui c. 70 ὁ Τριβούνιος ὁ Σέρβος appellatur) per insidias ducem capit Byzantinorum Ragusii praefectum, ca. a. 1040. res non aliunde nota. etiam illud hinc demum cognoscimus, Ragusium eo tempore subditum fuisse imperio Byzantino.
- c. 75. Delianus dux rebellantium Bulgarorum Demetriadem urbem primum capit, tum amittit, ca. a. 1040. seditionis Bulgarorum princeps commemoratur etiam a Cedreno II 529, sed de Demetriade omnia nova.
- c. 76. Serbia castellum a Bulgaris capitur duce Demetrio Polemarchio, quem hic quidem Samueli regi Bulgarorum obedientem videmus (postea ad imperatorem Basilium II transiit et patriciatu ornatus est), a. 1001. singula parum nota fuerunt. nam aliunde scimus id oppidum a. 1001 recuperatum esse a Byzantinis iterumque obsessum a Bulgaris neque expugnatum (Cedren. II 452—453). memoria dignum ipsum strategema quo Serbia capitur, simile illud silvae Birnamensis in Macbetho Shakespeareana.
- c. 78. Hydruntum (Otranto) captum a Francis (i. e. Normannis), a. 1055 aut 1068. Aimé Ystoire de li Normant V 26 (p. 219 ed. Delarc, Rouen 1892). Leo Ost. in Pertzii SS. VII 707. Chronic. Normann.: Muratori V 278 s. ann. 1055. 1060. 1068. De familia Malapezzarum v. Chronic. Barens.: Murat. V p. 151 sq. s. ann. 1051 et 1079.
  - c. 80. Bulgarorum castellum Boianus (Βοϊάνος, Βοτανός, Βοτών)

- a Michaele imperatore expugnatum. Michaelem IV Paphlagonem (1034—1041) noveramus in ea expeditione ad Sredzam (Sardicam) s. Sophiam usque progressum esse (Attaliat. p. 10. Pselli histor. 71. 74. Cedren. II 533), de Boiano alibi tacetur.
- c. 81. Moria (Morra) Bulgarorum castellum captum a Basilio II imperatore. apud alios nulla eius rei mentio.
- c. 82. Urbs quaedam frequens incolis a Symeone Bulgaro in Helladem incursante capitur, ca. a. 919. Symeonis incursionem etiam ad Helladem pertinuisse relatum legitur in vita S. Lucae Iunioris (Migne Patrol. gr. CXI 449), sed de urbe in Hellade capta nihil innotuit.
- c. 84. Demetrias urbs a Saraccnis nuper (sc. in saeculi XI parte posteriore) capta. noveramus eam urbem captam a Saracenis a. 896: Cameniatae de excidio Thess. p. 359 ed. Bonn.
- c. 85. Narratio de Roberto Guiscardo et Petro Bizignano, ad a. 1054 fere pertinens. qua de re cf. scriptores in annotatione laudatos.
- cc. 169 et 170. Larisa a Samuele Bulgarorum rege obsessa, a. 980—986. Cedren. II 436.
- cc. 171—186. Vlachorum Thessalicorum rebellio narratur in posteriore saeculi XI parte facta (stella crinita anni 1066). Haec antiquissima Magnae Vlachiae (Μεγάλη Βλαχία), de qua posteriores rerum byzantinarum scriptores loquuntur, memoria multa continet de moribus Vlachorum acriter observata multaque ad rationes pertinentia quae eis cum finitimis gentibus intercedebant. terminatur narratio (c. 187) generali descriptione gentis, quam scriptor a veteribus Bessis Dacisque originem ducere perhibet. Cecaumeni de Vlachorum origine et prioribus sedibus opinio etsi non caret quadam obscritate, valde notabilis est atque iam utriusque sectae eorum qui de Rumenerum genere ac sanguine iudicant studia excitavit. at vero cum novo hoc testimonio aliqua ex parte Tomascheki ratio, qui ad Bessos Thraciae incolas quodammodo Romanos factos originem Rumenerum refert, splendide confirmctur, tamen propter Dacos commemoratos etiam ei,

qui a septentrione Danubii populationem Romanam habitare non desiisse censent, videntur sibi in sententia sua persistere posse 1):

- c. 220. Res Dobronae toparchae Dalmatici narrantur, quibus qualis fuerit saeculo XI urbium Dalmaticarum conditio docemur. Constantinopolin ter profectus est annis 1028—1041. Nomen Dobronae (sive Dabronae) in Cresimiri III Croatiae regis quodam documento occurrit, cuius documenti auctoritas in dubium vocata est (Documenta historica Croatiae antiquae, ed. Račky, n. 52).
- c. 221. Apelzarach (Ibn-Zairach) phylarchus Arabum Constantinopoli in patriam revertitur per Antiochiam, a. 1033. cf. Cedren. II 495. 496. 502 (Πινζαράχ).

In libello qui est de officiis regiis praeterea notabilia exempla, quibus imperatorem vetari ne peregrinis hominibus nimium honoris tribuat supra diximus.

- c. 244. Quis fuerit Petrus regis Francorum sive Germanorum ex fratre vel sorore nepos (ἀδελφόπαις) incertis coniecturis iudicatur, quas repetere nolumus.
  - c. 245. Armeniorum rex Senachyrim Basilio II regnum tra-

¹⁾ W. Tomaschek, Zur Kunde der Haemus-Halbinsel, Wien, 1882 (Aus dem Jahrgange 1881 der Sitzungsberichte der phil.-hist. Classe der kais. Akademie der Wissenschaften, vol. XCIX. p. 437) p. 68 sqq.

Pič, Jos. Lad., Zur rumānisch-ungurischen Streitfrage, Lipsiae, 1886 pp. 31. 33.

Xénopol (professeur d'histoire roumaine à l'université de Jassy), Une énigme historique. Les roumains au moyen âge. Paris, Leroux, 1885 pag. 54—55.

Teoria lui Rösler. Studii asupra staruinței Românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol. Jași, 1884, pag. 68. Censuram huius libri egit

Onciul, Dare de seamă critică despre «Teoria lui R. Roesler» de A. D. Xenopol Contorbiri literare, București, I Junie 1885 & 3 Anul XIX pag. 271—278.

Strat şi substrat, Genealogia popórelor balcanice. Introducere la tomul III din Etymologicum magnum Romaniae de B. P. Hasdeŭ, Bucurescĭ, 1892, pag. XXXII—XXXIII (textus graecus cum versione notulisque quibusdam).

Simeon Mangiuca, Die Vlachen des Kekaumenos: Romanische Revue, Wien, März 1889, III Heft, V Jahrg., pag. 178-185.

Onciul, Zur Geschichte der Romänen in Marmarosch: Romänische Revue, Wien, Februar 1890, II Heft, pag. 97.

Commentationum rumena liugua scriptarum notitiam Polychronio A. f. Syrku debcmus.

dit, a. 1016. Cedren. II 464. cf. Samuelis Aniensis Summarii temporum (Migne Patrol. gr. XIX) p. 723. Brosset, Histoire des Ardzrouni p. 246—249.

c. 246. Historia Haraldi Severi (Haardrade) ad a. 1040 pertinens, decus libelli. cuius quidem scriptor virum fortissimum, a. 1066 in pugna ad Stamfordbrige occisum, statim post praeclarum quoddam ab illo, dum imperatori Byzantino servit, editum facinus ipse vidit; apud ceteros auctores byzantinos ne nomen quidem eius invenitur. hac narratione adhibita ut Islandorum de Haraldo fabulam (cf. Script. Island. V) ad historiae fidem veritatemque revocare, ita veterem illam de Varangorum Rossicorum patria quaestionem solvere possumus, quandoquidem ab hoc auctore utique Norvegia Βαραγγία appellatur, ac plane confirmatum videmus quod in commentatione de Varango-Rossorum comitatu (Βαραγο-русская дружина, vid. Журн. Мин. Нар. Просв. 1875, mens. Febr. p. 434) Wassiliewsky suspicatus erat τάγμα illud τῶν μεγαθύμων a Cedreno II 532 in narratione de Thessalonica obsidione liberata commemoratum cohortem fuisse Varangorum¹).

Sermone uterque scriptor haud dubie eo voluit uti quo in libris homines Byzantini uti solebant, sed Cecaumenum ne ipsum quidem fugiebat quam alienus esset a literis et politiore elegantia (c. 191 p. 75, 30 sqq. ἐγὼ γὰρ ἄμοιρός εἰμι λόγου οὐ γὰρ παιδείας ἐλληνιχῆς ἐν σχολῆ γέγονα, ίνα στροφὴν λόγων πορίσωμαι καὶ εὐγλωττίαν διδαχθῶ. καὶ οἶδα ὅτι ἐπιμέμψονταί μού τινες δρασσό-

¹⁾ Hoc caput post Wassiliewskium, cuins commentationem supra citavimus (p. 10), cum alii homines docti attigerunt tum hi:

L. Leger, Un manuscrit byzantin de Moscou: Revue crit. 1882, d. 13 Martis, p. 214 sqq.

Delarc, Les Normands en Italie, Paris 1883, Append. I: Harald Hardrade en Sicile et en Bulgarie, p. 553 sq.

Thomsen, Ryska rikets grundläggning genom Skandinaverna, Stockholm 1882, p. 100 sq.

Storm, Norsk hist. tidskrift 1882, 2, p. 4, 203.

Paul B. de Chaillu, The Viking age, Londou 1889, 17 501.

Schlöt in Jastrow's Jahresberichte der Geschichtswiss. V (1882). II (Schweden) 335.

μενοι την άμαδίαν μου κτλ.), quae candida άμαδία certe minus caret iucunditate quam inanis illa aliorum pompa ac levitas pueriliter imitando efficta. multa igitur in his scriptoribus imperitiae, multa vulgari usui hominum XI saeculi condonanda sunt, nisi ipsos scriptores corrigere et res ad commutationes linguae pertinentes temere obscurare velis, neque veremur ne futurum sit ut multis in hac re iusto parciores fuisse videamur. nihilo tamen secius praeter errores qui aperte scribis debentur etiam alia vitia haud pauca tollenda esse existimavimus cum perspicuitatis causa, quam rerum pervestigatores praeferre solent philologorum impeditis deliciis, tum quia scribae per totum codicem diversissimorum hominum scripta continentem omni vitiorum genere, praesertim peccatis orthographicis, incredibilem in modum grassati sunt, ut pauci versus satis emendate scripti legantur. qua de re ut lectores ipsi iudicare possent, exemplum phototypicum folii 206 r. huic volumini addendum curavimus. quo exemplo cum pag. 72,23-73,9 comparato etiam illud apparebit multa hoc in genere nos tacite mutavisse, neque enim operae pretium erat de sollennibus itacismi vitiis, quae vix ullo alio in codice frequentiora sunt, de α et ϵ , ω et o, v et β confusis, de spiritu prave posito vel omisso, de λ μ ν ρ σ non geminatis sive prave geminatis, de enclisi accentus neglecta ubique singillatim referre. sedem accentus nunquam mutavimus nisi monito lectore, sed utrum acuto vel gravi an circumflexo uti debeant parum curant huius codicis scribae.

Erunt fortasse qui nos nonnullis in rebus nimis anxie codicem nostrum secutos esse arbitrentur, velut in eo quod p. 6,17 sq. edidimus εἰ μὲν λάβοι—εἰ δὲ οὐ λάβη et p. 48,16 εἰ δὲ μἡ τοῦτο εἰποὶ, ἀλλ' εἶπη ἔτερον, aut p. 36,10 εἰ δὲ ἰδιάζεις εἰς τὸν οἰκόν σου καὶ οὐδὲν πράττης, aut p. 72,3 ποιοῦμεν δ ἄν προστάξεις, verum ista modorum inconstantia ac perturbatio latius patet quam ut correctiunculis nostris exstingui possit et debeat; talia neque facile quemquam impedient et tantum abest ut in libro non puerorum usui destinato corrigenda videantur ut nunc prope

poeniteat quod temperare nobis non potuimus quin post μη prohibitivum aliquoties coniunctivum modum restitueremus itacismi vitio obscuratum. rectius inconstantiae accusari possumus quod non omnia quaecunque aliquo modo ad sermonem vulgarem referri possunt in textu retinuimus. ex quo genere est quod p. 3,12 (ὅρεξον αὐτῷ χεῖρα) et 67,19 (ἐρεῖ αὐτῷ ὁ βασιλεύς) dativum accusativo substituimus (cf. etiam 67,4. 73,1. ib. 15). eodem pertinent p. 8,8 et 44,3 δράμματος, 29,9 φάραξι, 57,7 ἐχκλησιά μου, 53,30 Σεμπτεβρίφ, 54,21 ἀλώπηγξ, 57,29 ἀνομίες (coll. 15,11 et 58,15), ib. 31 Ἡλιοῦ, 72,16 σὺν αὐτὸν, ib. 18 σὺν ἐχείνου, 74,19 ἀγάπα (cf. Hatzidakis, Einleitung in die neugriech. Gramm. p. 94 sqq.), 104,8 αὕγωστοι, alia. quorum quidem similia quaedam aspernati non sumus, etsi magnam eorum partem a scribis invectam esse existimanus. sed hoc in genere is demum inconstantiae crimen effugiet qui prorsus nihil mutandum esse duxerit.

Ceterum veritatem illius proverbii diem die doceri nos quoque expertos esse ut ex eis quae iam diximus intellegitur, ita etiam magis ex eis quae sequuntur apparebit. atque primo loco eas afferimus correctiones quibus codicis lectio per errorem qualemcumque sive ab eis quibus textum exscribendum mandaveramus sive a nobis ipsis sive denique a typothetis immutata restituitur, quae genera errorum distinguere ac separare inutile est. legendum igitur: p. 1,4 με βασιλείς 3,19 ήρέμα 6.6 ἀνάπλεος 7,23 αὐτόν. ib. 25 ἐστὶ 8,10 αὐτὸς σοῦ ib. 12 λέγω 10,21 ὑποῦλα (cf. Crameri Anecd. Paris. IV 9,2 σύνεσίν σου 12,18 $\hat{\eta}$ (sublatis p. 193,4) 11,27 (in marg.) περί, τοῦ ἔχην 14,20 ἀλλ' ἴν' ἄλλως (cod. ἀλλινάλλως) uncis) 16,12 φοβήθητι δέ μαλλον 18,2 (in marg.) f. 157 20.11 adde τοῖς ante ὁρῶσί σε 22,6 sq. κά στρων (in marg.) 24,24 ei Sè ib. 30 adde τὰ ante μέγιστα 25,30 άλλὰ (cod. ἀλλ'α) 26,25 έτυγεν 29,20 dele τό ante σημεῖον ib. 23 παρέλαβε ib. 31 (in marg.) του μη έχην (ita cod. corr., παρέβαλε pr. m.) 30,8 post τὸ δὲ insere καὶ 31,23 post άμφότερα insere τὰ ib. 24 dele τὸ ante πάγος 32,4 κατέλαβε 36 (in fine

argumenti capitis πθ) ταξίδειν 37,11 (in marg.) περί μετά του λαου 45,19 post άντιλαμβάνεται insere αύτου 48,12 θέλουσι 49,29 ciol 52,3 (in marg. add.) f. 187 ib. 23 ημέρας 53,3 (in marg.) στρατηώτησ 66,26 Koρίδιον (quamquam 72,25 sq. scriptum est Κορίνδιον) 76,1 sq. 93 (in marg.) insere ovta (in marg.) ἐἀυτού του 85,2 ~~\overline{\alpha}~~. ante βασιλέα 99,32 τέσσερας ib. 6 βασιλές 100,26 xai 103,12 στόλος (pro aal) ib. 23 δὲ 104,12 sq. ήρέμουν. Correcta in verbis scriptorum haec volumus: p. 4,19 τυφον 5,12 μη είπης ώς ού τολμά ib. 25 ποιήσει 11,28 λέγης ib. (in fine argumenti cap. $\overline{\lambda}$) $\pi \alpha v \tau \ell \chi(\epsilon \iota \zeta)$ 12,20 δτι άπὸ sq. φυγή (coll. p. 41,17; respicitur ad psalm. 141,5) 14,8 τον μέν 25,6 τοπάρχη et 27,27 τοπάρχης 35,21 πάση τό ο χρεωστών νευρα κτλ. (νευρα confirmatur proverbio Aesopio, de quo dixit V. Jernstedt Act. menstr. Ministerii Institutionis Publ. a. 1893 m. Mai p. 39) 40,24 συνεργούς, άλλά άλλ' (pro 'Αλλ') ἐπεὶ 44,26 Estiv 50,18 non post καὶ τὸ έγγυηθέν παρέξεις, sed ante haec verba interpungendum 61,16 non ante εί λέγει τι, sed post 59,22 άνωμαλίαι ἄν; haec verba plene distinguendum 72,7 δρχον (δρχον cod.) 76,25 ἀποβάλης (ἀπόβάλει cod.) 95,23 σπαθαροχανδιδάτου 103,22 εί περιώρισέ σε τις 101,26 sq. φησίν, έν 23 δὲ σεαυτῷ (cod. δέ σε αὐτῶ).

Notis quae addamus sive quae corrigamus in eis haec habemus: ad p. 3,4: in βούλγαροι οἱ latet fortasse Βουλγάριοι. cf. 18,10 ib. 20 dedimus codicis scripturam (nisi quod cod. είς habet pro είς), quae fort. ita corrigenda: οὐ δεῖ γὰρ μνησιχαχεῖν ἔως δανάτου ib. 30 καταγνώση τις? 5,5 προσπαθής]προτάξης? ib. 20 άμβαχουμ cod. πρόσπαθήσασ cod. 7,28 αύτὸν παροξύνουσιν αύτων cod. 8,7 Psalm. 7,10. Apocal. 2,23 al. 9,8 χονσαρίους]χωσάριοι Niceph. Phocas (Ch. Graux, Textes grecs, Paris 1886, p. 147), χοσιάριοι Glossae Basilic. (Ducange, Glossar. s. v. χουρσάριος). ib. 15 κατ' όκτω? ib. 24 ἀπολύει? 11,12 οχυρούς]εύρυχώρους? 12,20 sq. ad psalm. 141,5 res-

ib. 30 sq. χωρίς γὰρ Θεοῦ ἀδύνατόν ἐστι καὶ pici supra diximus στρουθίον δηρεύσαι? cf. Ev. Matth. 10,29 et proverbium ανευ Θεού θέλοντος οὐδὲ στρουθός είς παγίδα (Ο Κόσμος, 1863, p. 362. cf. vit. Athanasii Athoi p. 44,12 sq. ed. Pomialowski) 13.20 ἄλλοθεν άλλων έπερχομένων? 14,8 πιτακοσίας altero τ supra posito, 15,22 ἀφνίδιον fortasse non sollicitandum erat 26 sq. και εξάπαντος ούτως ποίησον, και ούκ άστοχήσεις άμεριμνήσας γάρ ατλ? 16,5 τους]τᾶσ cod. ib. 16 μηχανικά] μαγγανικά? cf. 28,16. 30,33. 32,17 et Theoph. I p. 379,19 ed. de Boor: χριόν, μαγγανικά τε και πάσαν ελέπολιν. 18,2 πάντὸς (πάν²) τὸ ὀχείρωμα cod. ib. 10 θέμα? 20,15 Μη παρόρα τὰς ἀδιχίας? versus χόλαζε χρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος in altera editione Nauckii legitur p. 827. Demonacti adscribitur etiam in hoc codice fol. 114 r. inter varias sententias et apophthegmata ib. 27 σιχελλίας cod. 21,7 sq. ούχαν ανδρείωσ έστιν· άλλ ει cod. ib. 10 ὅπλα γὰρ φρονίμου δικαιοσύνη? 11 xal fort. non addendum erat, sed pro ex substituendum 22,22 ελαυνόμενα? 23,19 οίπποι ib. 23 nescimus an ἐπιβολη et ib. 27 sq. ἐπιβολην sit reponendum 24,24 ἐνὸν huic scriptori vix concedendum; praestat ἐχών 26,4 άλλη cod. 27,28 εν τόπφ χρυπτῷ? cf. 28,28; an εν [τῷ] χρυπτῷ? cf. 38,26 ib. 31 άμα οὖν το καθεσθήναι cod., item 29,18 άμα το κα-28,4 sq. έτερων cod., tumbis έτερων τελθεζν ib. 13 ὁ γὰρ 29,10 όλοἐτβ cod. 30,16 λογικωτάτους? στρατηγός cod. 31,20 ύψουμένου cod. 33,32 μη ίστησι cod.; cf. ib. 21 leg. vid. μη στήση, nisi forte praestat μη ίστη σα, «ne colloces tibi» (sicut fecit Demetriadis ille dynastes). 35,4 'Ρουνπέρδος appellatur c. 173 ib. 19 sq. ὑπὲρ ἐξουσίαν] ὑπεξουσίαν? ib. 23 οὖν αν σταλής cod. 36,11 οίχός σου]οίχοσου cod. ib. 12 ἐστίν σοι]ἐστίν ··· cod. pr. m. 37,20 sq. πως ούκ αἰσχύνη; ή τί οὕτως ἀναισχυντεῖς κτλ.;? 38,12 [ψαλμωδίας]? 39,16 Άράβισος codices plures secutus edidit Burckhardt Hieroclis Synecd. 703,9 p. 35 ib. 25 χούσπους] locis a Ducangio allatis adde schol. Aristoph. Pac. 479:....

τους δεδεμένους τῷ ξύλφ τῆς ποδοχάχης, τοῦ νῦν χαλουμένου χού-41,18 άληθεβετν cod. 42,16 Epiouseusa? ήρακλέως .cod. ib. 9 sqq. το μυστήριον σου μη λέγε πνί хтл.] cf. Menandri quod fertur fragmentum (Kockii Com. Att. Fragm. III p. 200) in Comparatione Men. et Philist. 89 p. 25 Studem. μυστήριον σου μή κατείπης τῷ φίλφ, cui versui in Antonii Melissa (I 25 p. 853 Migne = Древная Русская Пчела, ed. V. Semenof, Petrop. 1893, p. 72,11 sqq.) additur: και οὐ φοβηθήση (corrigunt χου μη φοβηθης) αυτόν έχθρον γενόμενον καλόν γάρ οὐ καλόν κτλ.] cf. Eur. Or. 819 sq. τὸ καλόν οὐ καλόν (τοχέων πυριγενεί τεμείν παλάμα χρόα) et Anton. Mel. II 46 τὸ χαλόν ού χαλὸν (ὅταν μὴ χαλῶς γίνηται). 46,19 αύθεισ cod.; videtur corrigendum esse εύθυς, quod in αύθις abiit etiam p. 23,2 (αύθεισ 49,6 έδαπάνησα? ib. 7 έντρέπομαι? cod.) et 33,13 9 dele «τὰ μέγιστα?» coll. p. 34,13 ib. 11 (τοιαύτη) μηχανή? ib. 16 έξουσιάζοντα] έξοδιάζοντα? 50,2 δαιμόνων] φιλοινών? ib. 12 sq. μη πίστευε μήτε μην το σύνολον πρόσεχε? 51,1 dele notam, item 59,2 53,16 ἀρίστου? (ἀρίστω cod.) 55,3 sq. ἐπὶληπόντων δε αὐτῶν τῶν ἀναγχαίων cod.; pro αὐτῶν fort. αὐτῷ (non αὐτὸν) scribendum erat coll. 24,10 sq. 51,13. 66,1 56,19 cf. Luc. Tox. c. 13 5 ὑποῦλος? cf. c. 27 τησ iteratum initio novi versus ib. 29 praestiterit scribere έθελοχωφείς, deleto έθέλεις. 57,18 ἀπονοίας pro ἀπηνείας positum hic et 58,7 scribae deberi videtur; cf. 7,16. 21,13. 60,28. 62,27; recte se habet ἀπονοίας 42,7, cf. 3,1 58,16 τοῦ είρηνιχοῦ] cf. 44,30 sq. 59,11 πραττει cod. ib. 22 τῶν βίων cod. 60,4 ἐπαοιδός pr., corr. ἐπαϊδός ib. 11 αρχαίον 61,1 sq. cf. Γ(εωργίου) Κ(ρομμύδη) Διατριβή ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐνεστώσης χοινῆς ἡμῶν γλώσσης, Μόσχα 1808, p. 5 παροιμία: ἀνθρώπου παραχάλεσις δμοιάζει σὰν ἀγγαρεία ib. 2 ἐγῶ γὰρ cod. ib. 28 αὐτὸν]ἀυτοῦ pr., corr. ἀυτον 62,7 etiam δοχείς συ scribendum videri potest έξειπνήσι σε pr., corr. έξυπνήσι σε 64,27 cf. c. 182 (non 184) ib. 32 θέλουν (να) ἀποστατήσουν? 66,26 χύρι cod. ib. 32

διόχον etiam ex δίσχον oriri potuit, et p. 67,1 διώχων ex δίσχφ; cf. Lyd. de ost. p. 26,8. (161. 163 sq.) ed. Wachsm. 67,19 ούχ ή σή] σύχη συ cod.; an ούχι σή legendum? 7,12 tov μούλτον legitur etiam 71,8, sed utrobique τό restituendum videtur coll. 66,22. 70,8. 73,24. 74,26. nam ὁμούλτοσ 70,22 aperte 71,19 (non 18 sq.) συνφορᾶν 72,8 αὐτῶν cod. corruptum 73.21 dele notam (utrobique), item v. 9 74,4 enei]eon? ib. 8 sq. φριχωδέστατους cod. ib. 30 η] immo xal 75.3 dele in nota voc. «praesentis» 76,1 μου]μοι? ib. 27 μετ' 82,5 άρτιγεννείς cod. $\delta \lambda (\gamma o \nu (\delta \dot{\epsilon})$? ib. 11 quae hic ex Dione Cassio afferuntur, eadem narrant Valerius Maximus I, 8,19 auctore usus T. Livio et Libri monstrorum scriptor 3,9 (= Hauptii Opusc. II p. 248) ib. 15 συγχήτω cod. cf. Pseudophocyl. 138: μοίρας πᾶσι νέμειν ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον ib. 18 μη δη λοιπήσεις cod.; fort. scrib. μηδε λυπήσης 95,7 sq. dele verba uncis inclusa ib. 8 πριμυχύριον cod. ib. 27 96,8 εκσκουβήτων cod. (cf. de Boor Theoph. II p. χύρης cod. ib. 25 Σεναχηρείμ sive Σενναγερίμ Theoph. 503,5. cf. etiam Valckenaerii Opusc. II p. 137 ib. 29 και τότε] και 97,1 Είπω cod. ib. 7 Παφλάγονι και έν τούτο? an καίτοι? ib. 19 Móguva Hierocl. Synecd. 665,3 p. 19 θέα γενέσθαι? 98,18 διχαιόσυνήσ cod. Burckh. 23 dele notam 99,29 πάντες]πάντε cod. ib. 21 χρατουσου cod. 100,25 sqq. de Athenodoro eadem narrat schol. G. Hamartoli in cod. Mosq. (p. 214 ed. Muralt.) 101,26 respicit scriptor ad Sophronii Vitam Mariae Aegyptiae (Patrol. Gr. Migne 87, 3 col. 3700): ταῦτα δὲ λογιζομένου τοῦ γέροντος ἐφίσταταί τις αὐτῷ καὶ φησί πρός αὐτόν ὧ Ζωσιμᾶ, χαλῶς μὲν χαὶ ὡς ἡν δυνατόν ἀνθρώπφ ήγωνισαι, καλώς δε και τον άσκητικόν δρόμον διήνυσας πλήν ούδεις των εν ανθρώποις έστιν έχων το τέλειον κτλ. 102,8 χόπαι ούχ ib. 14 χὖχλάδων cod. άπλοουσι cod. ib. 28 ουσφαλερόσοι 103,22 dele ea quae uncis inclusa sunt 104,12 έστιν cod. πότε cod.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΓΙΚΟΥ.

Φρόνημος τίς τῶν εὐγενῶν καὶ εἰς τῆν στρατίαν του πρότος ὅστης ἐστρατίγησεν εἰς χώρας καὶ εἰς φωσάτα καὶ ἐποίησεν καὶ ίδεν, καὶ ἤκου ω σεν ἐκ τοῦς ἰδίους προγόνους καὶ μάλλον ἐταξίδευσε | με(τὰ) βασιλεῖς καὶ διἀτὶ ἐσυνέβηκαν τὰ δύο. καὶ κρίμα το ἐλογίσατο να μηδέν τα εἰχεν καὶ διἀτὶ ἐσυνέβηκαν τὰ δύο. καὶ κρίμα το ἐλογίσατο να μηδέν τα εἰχεν καὶ ὁπου κρατεί το ἀνεληπῶς, ποτὲ του οὐ μὴ ἀστοχής.

ἡ αρχὴ τῆς βίβλου ἄμα τοῦ προλόγου διὲρρύει καὶ διἔφθη: εἴσος καὶ ἡ αρχὴ τῆς βίβλου ἄμα τοῦ προλόγου διὲρρύει καὶ διἔφθη: εἴσος καὶ οποκρίς.

ιο έτερα προίοντος τῆς βίβλου.

"Αριστος .... έτερος δὲ ἀδίχως ὑπήχθη δια ... καὶ πονηροῦ αὰνδρὸς ἀδίχως κα .... καινοτομία οὐ τἢ τυχούση καθυποβάλλεται καὶ εἰπερ εἰς τὰς ἀκοὰς ἔλθη τὰς σὰς, μὴ παρασιωπήσης, ἀλλὰ πρόστηθι τούτου καὶ χεῖρα ὅρεξον βοηθὸν καὶ ἀνάστειλον ταχύτατα πολλάκις τούτους ἀντιβολῶν εἰ ἀνιάτως ίδης νοσοῦντας καὶ ἀκαμπεῖς πρὸς τὴν αἴτησιν, εἰ δύνασαι, κραύγασον, ἔλεγξον ἐπὶ πάντων. οἰδα ὅτι τινὲς τῶν ἀπείρων καὶ ἀμαθῶν καταγνώσονταί σου καὶ καταμωκήσονται ἀπρεπῶς καὶ περιττολόγον ἀποκαλέσονται, τί σοι μέλει τῆς 20 εἰς αὐτὸν ἀδικίας, φάσκοντες, σοῦ μηδὲν ἀδίκημα ὑφισταμένου παρ'

Prologum emendare supersedimus, item inscriptiones capitum reiectas illas a nobis in marginem.

11 et 12 punctis spatia vacua codicis significantur. 13 εἴπερ] ὑπὲρ 19 περιττολόγον] περι τῶν λόγων

ήμων; άλλά μη άποστής της άγαθης ταύτης και εύσεβους πράξεως και τον άδικως έλκόμενον έάσης υπ' αυτών ταλανίζεσθαι διά τους τούτων όνειδισμούς και τὰ σκώμματα. ἐπίσταμαι γὰρ ἀκριβῶς ὡς και ούτοί σε αίδεσθήσονται, όλοψύχως όρωντές σε του διχαίου άντεχόμενον χαι την άδιχίαν εχχόπτοντα. εί δε άπειλοῦσι, μη δειλιάσης, άλλά θάρσει ότι ο Θεός βοηθεί σοι και την ολόψυχον σου σπουδήν έκπληρώσει, τάχιον ταύτην ἀποδεχόμενος, μόνον άνωτέρα τύφου και κενοδοξίας υπαρχέτω σοι ή σπουδή και αισχροκερδείας έκτός. και μή λογίση σεαυτόν ώς ούχ άναγχαῖον ταράττεσθαι και διώχειν έαυτόν και παρεμβάλλειν ταις άλλοτρίαις όχλησεσι, πεποιηκότος σε του 1 Θεοῦ ἰχανὸν είς τὸ λέγειν χαι ἄλλφ ὑπερασπίζεσθαι. μήτε μὴν έξουθενήσης το της άνωθεν δεξιάς χάρισμα και άνωφελές δείξης και άνενέργητον. ὁ πλούσιος γάρ, οὐ τὴν πολιτείαν ὁ εὐαγγελιστής καὶ τὸν πλοῦτον ἀνακηρύττει τρανότατα, οὐδὲν τὸν Λάζαρον Εβλαψεν, άλλὰ ἀντιλαβέσθαι τούτου δυνάμενος τοῦτο οὐκ ἔπραξε. καὶ τῷ 1 Πιλάτφ δὲ οὐδὲν ἄλλο τῆς χαταδίχης γέγονε πρόξενον ἡ τὸ δύνασθαι άθωῶσαι τὸν Κύριον καὶ μὴ τοῦτο πεποιηκέναι. ὡς καὶ αὐτὸς ἐμαρτύρησε πρός μέν τον Χριστόν είπων ότι έξουσίαν έγω απολύσαί σε, πρός δὲ τοὺς Ἰουδαίους τὸ. οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσχω ἐν τῷ ἀνθρώπφ τούτω. διό και παρά του Δεσπότου άκήκοε το ούδε μίαν έξουσίαν 2 είχες χατ' έμου, εί μη ην σοι δεδομένον άνωθεν πλην ό παραδι- ι δούς με σοι μείζονα άμαρτίαν έχει. και τον μέν Ιούδαν έποίησεν έξάρχοντα του κακού, τὸν δὲ Πιλάτον δεύτερον. διὰ τί ὁ Πιλάτος βαρέως χατεδιχάσθη; διότι δυνάμενος άπολυσαι τον Κύριον τουτο ούχ ἐποίησεν, εἰ τάχα καὶ οἰκονομία ἦν τὸ γινόμενον. πρόσεχε οὖν 2! και σύ μη τὰ αὐτὰ πάθης, άλλ', εί δύνασαι, βοήθησον. εί δὲ πληβ δός ἐστιν τὸ χατηγοροῦν, σὺ δὲ ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ χρίνειν, ἀχριβο-Η έχησ έξου- λόγησον και ει μεν ευρήσεις δίκαια λέγον το πλήθος, δος απόφασιν

σίαν χρίνην: νον βοήθει.

τον αδιχούμε- μετά φιλανθρωπίας, εί δὲ ἐξ ἐπιβουλής το πλήθος ἐχινήθη χατά τοῦ ἀνθρώπου είτε καὶ ἀπό φθόνου, σοφῶς ὑπελθὼν ἔξελε τὸν κατη- ¾ γορηθέντα καί έση στόμα Θεοῦ καί ἀνθρώπου αὐτοῦ. καί φοβήθητι τον Θεόν μαλλον ή τους ανθρώπους αιδεσθήσονται γάρ σε μαλλον

⁶ βοηθεί σοι] βοήθείση. an leg. βοηθήσει σοι? 2 ἐάσης] ἐκ πᾶσησ 9 διώχον έαύτον 11 ἄλλων? 13 Luc. 16, 19. 15 ου πράξαι 18 Io. 19, 10. 19 id. 18, 38. 20 id. 19, 11.

οί άθυροστομούντες. πλην ή παρρησία σου μή έστω άπονενοημένη, άλλα μετά ταπεινώσεως και άγάπης Θεού. και είς πάντα άντιλαβού τοῦ ἐνδεοῦς. ὁ γὰρ πλούσιος θεός ἐστιν τοῦ πτωχοῦ διὰ τὸ εὐεργετείν αυτόν. όθεν και οι Βούλγαροι τον πλούσιον βογάτον λέγουσιν, δπερ δηλοί θεοειδή, εί δὲ τῶν μέσων εί και οὐ δύνασαι παρρησιασθήναι ούδε μεταδούναι ων χρήζει, ο δύνασαι ποίησον. δός το χατά δίναμιν, βοήθησον εν τοῖς πειρασμοῖς, παραμύθησαι. εί δε τῶν κάτω παντελως εί, όπερ απεύχομαι, σπλαγχνίσθητι, συνάλγησον, δάκρυσον, σχυθρώπασον, και ο Θεός ταῦτα ώς μεγάλα δέξεται και τον μισθόν άντιδώσει σοι. μη άφόρα δὲ εἰς άντιδόσεις άνθρωπίνας, άλλ' εἰς τὸν Θεόν. και εί ελύπησε σε τις, και ευρών αυτόν είς κίνδυνον άδίκως πάσχοντα όρεξον αὐτῷ χεῖρα οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. τότε γάρ μᾶλλον Θεῷ καὶ άνθρώποις άρέσεις.

Εί δὲ δουλεύεις βασιλεῖ, πρόσεχε καὶ τὴν διαβολήν σου ἀκριβῶς γ και την πτωσίν σου πρό όφθαλμων σου καθεκάστην έχε. ούκ οίδας περι τοῦ προγάρ τί όπίσω σου τεκταίνουσιν. και εί μέν πρώτος άνθρωπος εί τοῦ προφηκήν διάβασιλέως, ταπείνου σεαυτόν και μή παρρησιάζη ή γάρ δόξα και ή παρρησία ἐπιφθόνους ποιετ. εἰ δὲ καὶ καιρός ἀπαιτή παρρησιασθήναι, ήρεμα τουτο ποίησον και μετά πραότητος. μή φθονήσης μηδε μνησιχαχήσης τινί ο δι γάρ μνησιχάχων, είς δάνατον.

Άλλ' ἐάν τις λαλή κατά σοῦ, κατιδίαν αὐτὸν προσκαλεσάμενος δ είπε αυτώ μετά ήθους χρηστου άδελφε, τί σε ελύπησα και καταλα- περιτό ότι εάν λείς μου; ἐἀν ἡδιχήθης τι παρ' ἐμοῦ, είπὲ καὶ διορθοῦμαι τοῦτο. καὶ τις κατὰ λέγεεί μέν ηδίκησας αυτόν, ποίησον διόρθωσιν εί δ' ουδέν ηδίκησας αὐτόν, ἐντραπήσεται τὴν σὴν ταπεινοφροσύνην καὶ παύσεται. εί δὲ θέλεις μετ' έξουσίας άπειλήσασθαι αυτώ, σεαυτον βλάψεις. άναισχυντήσει γάρ μάλλον τότε και ένεδρεύσει σοι και ώς ου προσδοκείς βλάψει σε.

Εί δὲ θέλης μεσιτεύσαι ὑπὲρ φίλου σου, σοφώς και μετ' ἐπιστή- • μης τουτο ποίησον, φανερώς δὲ σπανίως, ενα μή σου καταγνώσεται περι ύπερ φίκαι υπολάβη δια δωρά σε τουτο ποιείν, και βλάψεις και σεαυτόν και λου σου μεσιτὸν μεσιτευόμενον. μὴ πλανηθής διὰ δῶρα ἡ δι' ἀγάπην ποιήσαι

¹ παρρησίασσου 4 οι βούλγαροι οι τῶν πλουσίων 5 το μέσον 10 άντιδώσοι ση ib. οὐ γὰρ — ἡ ἐπιοῦσα] Prov. 12 αὐτῷ] αὐτὸν 20 dedimus codicis scripturam, in quo signum lacunae non est. μνησιχάχων facile conicias esse μνησιχαχών. 30 κατάγνωσειται

σιγίλλιον βασιλικόν ή πιττάκιον κατά ἀπόφαστν καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, και ου μόνον έκπέσεις της δόξης σου, άλλα και δημευθήση.

όμηλείν μετά άτάχτου.

Παραιτοῦ δὲ τὸ ὁμιλεῖν μετὰ ἀτάχτων χαὶ πρόσεχε ὁπόταν μετὰ περι του μή των συντρόφων σου όμιλεζο ή μετά άλλου τινός. και είπερ έμπέση λόγος διὰ τὸν βασιλέα ἡ τὴν δέσποιναν, τὸ σύνολον μηδέ ἀποχριδής, άλλ' ὑποχώρησον. πολλούς γὰρ εἰς τοῦτο χινδυνεύσαντας εἶδον. λαλεί γάρ ὁ ἄφρων ώς παίζων είτε μετά πανουργίας και στραφείς καταψεύσεταί σου ώς συ ταυτα είπες. εί δε κάκεινος εν άπλότητι ώμιλησεν, άλλος τις πανούργος δραμών άναγγέλη ταύτα, και εύθυνθήση διότι έχεισε παρευρέθης. χαι του μέν λέγοντος χαταφρονήσουσιν, την δε αιτίαν επί σε άναθήσουσι. πρόσεχε, τέχνον, τά εύχαταφρόνητά σοι δοχούντα ταϋτα μεγάλων χινδύνων είσι πρόξενα. πολλούς γάρ είδον χινδυνεύσαντας έν τούτοις.

λέωσ τοῦ ἀναδ(ας).

Εί δὲ και ὁ βασιλεὺς τὰ πάντα εἴς σε ἀναθήσει και διὰ στόματός περί τοῦ βασι- σου διοιχείται τὰ της έξουσίας αὐτοῦ, μη ὑψηλοφρονήσης μηδέ χατα-Λεωσ του ανα-θέσεε βασιλει- φρονήσης αὐτοῦ. οι γὰρ ἄνθρωποι γλίχονται φθάσαι εἰς τοιοῦτον κᾶς φροντί)- μέτρον, φθάσαντες δέ τινες είτε ἐξ ἄχρας ἀρετής είτε ἀπὸ σπουδής είτε κατά συγχώρησιν Θεού, ἔσχατον [δέ τινες] άμελήσαντες και είς τύφον έμπεσόντες ἀπόλλυνται. σὺ δὲ εἰ ἐξ ἄκρας ὰρετῆς εἴτε ἀπό σπουδής είτε κατά συγχώρησιν Θεού φθάσης, όπερ άπεύχομαι,

μέγα μέτρος. η κατα**σ**υγχώρησιν θεού.

π είς μέγα μέτρον, μη χαταφρονήσης μηδέ ἐπαρθής, Ιίνα μη χατενεό φθάσασ είσ χθής πτώμα χαλεπώτατον, άλλα καί εί κατά συγχώρησιν Θεού προχόψεις, σπούδασον διά ταπεινοφροσύνης και σπουδής μεταποιήσαι τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ τὴν βοπήν. μὴ ἄπληστος εἶ εἰς τὸ λαβεῖν, ἀλλὰ πάσιν ίσος γενού και μηδένα έχθράνης διά δώρα και περιπέσης. άρχει γάρ σοι τὰ ἀπό προαιρέσεως διδόμενα.

περι συμποσίων.

Τὰ συμπόσια παραιτοῦ · πολλὴ γὰρ ἐν αὐτοῖς βαττολογία καὶ φλυαρία συμβαίνει . οίδα γὰρ ὅτι ἐὰν φυλάξεις τοῦτο, καταμωκήσονταί σου ως ακοινωνήτου και φειδωλού. και συμφέρει σοι τούτο, ή άπελθεῖν εἰς συμπόσιον ἡ ποιῆσαι αὐτὸ καὶ είτε εἰς βασιλέα διαβληθηναί σε ώς τὸ συμπόσιον κατ' αὐτοῦ γέγονεν, είτε λόγον ἀφροσύνης φθέγξασθαί σε και παρά των δαιτυμόνων μεμφθήναι σε.

4 συντροφών 5 post βασιλέα omisimus vv. η τὸ βασιλέα 14 ἀναθήσοι 18 σηνχώρησιν 25 περιπόσησ 27 Ba τολογία 30 αὐτῶ 31 σηνπόσιον

Πρόσεχε οὖν καὶ ἔχε ἀκρίβειαν εἰς τὰ τῆς πόλεως πράγματα το ὑπερβάλλουσαν, ἴνα μηδέν σε λανθάνη, ἀλλ' ἔχε κατασκόπους πάντη περι τὸ ἔχην καὶ πανταχοῦ εἰς πάντα τὰ συστήματα, ἴν' ὁπόταν μελετηθἢ τι, τῆσ πολέου μάθης τοῦτο. ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄκραις καὶ ἐν ταῖς μέσαις ὑπὸθέσεωσ. ὁ ἐπαρχίαις μὴ δή σε διαλανθάνη. μὴ προσπαθἢς τὸν ὕπνον μηδὲ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἐρχομένων ἀπὸ τῶν ἔζω. ἐρώτα κατιδίαν εἰσὶ γάρ τινες μὴ ἔχοντες παρρησίαν ἐκ φύσεως, ἔχοντες δὲ λαλῆσαί τι μέγα καὶ μὴ τολμῶντες.

Εί δὲ δουλεύεις ἄρχοντι, δούλευσον αὐτῷ οὐχ ὡς ἄρχοντι ἡ ἀν- ια

10 θρώπφ, ἀλλ' ὡς βασιλεῖ καὶ ὡς θεῷ. καὶ εἰ ἔστιν ἄγνωστος καὶ ἀνί- περι τοῦ ἔχειν

κανος, σὺ δὲ περισσεύεις ἔν τε γνώσει καὶ σοφία καὶ ἐπιτηδειότητι, ταν ἐν πάση

μὴ καταφρονήσης αὐτοῦ καὶ ἀχρειώσει σε. καὶ μὴ εἴπης ὡς οὐ τολμῷ προσωχῆ και

μοι κακόν τι ποιῆσαι. πολλοὺς γὰρ εἴδον οῦτως ἀχρειωθέντας.

μιζῶνων.

Εί δὲ δουλεύεις βασιλεῖ καὶ εἶ τῶν κάτω, πάση φυλακἢ τήρησόν

5 σου τὸ στόμα καὶ ὑποτάγηθι τοῖς μείζοσι, καὶ γίνου τἢ προαιρέσει περι βασιλέοσ.

Εσχατος πάντων καὶ ὑψώση σε ὁ Θεός. μὴ γίνου σκληρὸς καὶ ἀκαμπὴς καὶ τοῖς μείζοσι μὴ ὑποτασσόμενος, ἀπέρχου δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς,

πλὴν μὴ ἐνδελεχῶς ἡ γὰρ συνήθεια εὐκαταφρονήτους ποιεῖν εἴωθεν.

Καὶ Ισως να είπης ὅτι ἄφρων ἐστὶ καὶ οὐ γνώσεται ὅ ἄν ποιήσω. τη

ο ὁ Νῶε μεθυσθεὶς ἀπό τοῦ οἰνου ἔκειτο ἀναισθητῶν. πλὴν ἔγνω τί περι τοῦ νόε.

ι ἐποίησε Σὴμ | καὶ Ἰάφεθ καὶ πῶς αὐτοῦ κατεγέλασε Χὰμ καὶ ἀμφοτέροις κατὰ ἀξίαν ἀπένειμεν. μὴ δολιεύσης αὐτὸν είτε ἐν γραφἢ είτε

ἐν σφραγίδι ἡ ἐν χρυσῷ ἡ ἐν ἄλλφ τινὶ. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσεις καὶ
φανερωθήσεται, πάντως καταγέλαστος ὑπὸ πάντων ἔση. καὶ τὰ μέλ5 λοντα ὡς ἐνεστῶτα λογίζου καὶ οὐ διαμάρτης. ἐὰν ποιήσεις σφάλμα
τι ἀνῆκον εἰς τὸ δημόσιον, μὴ ἐκραυλίσης αὐτὸ, μηδὲ ἐὰν λυπήσει
σε, ἀλλὰ φύλαξον αὐτοῦ τὸ μυστήριον φυλακὴ πάση. εἰ δὲ δημοσιεύσεις αὐτὸ, ἔκτοτε πάντες φεύξονται ἀπὸ σοῦ ὡς ἀπὸ δφεως.

Τὴν δέσποινάν σου ὡς μετὰ ἀληθείας χυρίαν σου καὶ μητέρα το σου καὶ ἀδελφήν σου, οῦτως σέβου. καὶ ἐὰν θελήση παῖζαι μετὰ περι τοῦ προσοῦ, σὸ ἀπόστηθι, ἀποπήδησον. κάτω νεύων ὁμίλει πρός αὐτήν. καὶ σέχειν τῆν κυεὶ μὲν ὡφελῆ σε ὁ χύριός σου ἡ ἀποδέχη εἶναι μετ' αὐτοῦ, ἔση μετ'

2 άλλεχέ ib. παντὶ 9 οὐχ ὡς] ὡούχοσ 12 ἀχρειώσει σε] ἀχρειῶσαι 18 εὐκαταφρόνει τοῦσ 21 ἡἄφεδ 25 ἐνεστῶτα] ἐνετῶ ib. διἡμάρτησ 29 Τῆ

- αύτοῦ· εἰ δ' οὐχ ἔσται σοι εἰς ἀποδοχὴν, ὑποχώρησον ἐξ αὐτοῦ μει εἰρήνης. καὶ εἰ ἡδίκησέ σε, μὴ ἐγκαλἢ αὐτῷ, ἀλλὰ ἄφες καὶ ὁ Χριστό άντιλάβοιτό σου.

λαβίν δώρα και άχριώθεζς.

Εί δὲ χριτής εἶ θεματικός, μη είς ληψιν δώρων ὅμμα καὶ χεῖρα περικριτου μη όρεξης. ὁ γάρ πρός δώρα κεχηνώς είς σκότος άγνωσίας περιπατεί, ε και πολυμαθής έστι και πάσης φρονήσεως και γνώσεως άνάπλεως άρχοῦ δὲ μᾶλλον οἰς ἀπό τύπου ἔχεις. μὴ γὰρ ἀπέστειλάν σε σωρεύει χρήματα, άλλά δικαιούν τους άδικουμένους. μηδενί διά φιλανθρω πίαν εν χρίσει προσπαθήσης, άλλ' εί έστι σοι πάνυ φίλος τις καί μέλλι χαταδιχασθήναι, παραίτησαι την τοιαύτην υπόθεσιν χαι μη χρίνη άδίχως. ἔσχατον μὲν γὰρ σὺ αἰσχυνθήση, ὁ δὲ φίλος σου παρὰ τῶν πολιτικών δικαστών καταδικασθήσεται. ἐὰν ἀποβλέπης εἰς τὸ λαβεῖν οί μη διδόντες σοι δώρα ούκ άγαθοί τοῖς ὀφθαλμοῖς σου φανήσονται κάν λίαν είσ! χρηστοί, οι δὲ διδόντες σοι άγαθοί φανήσονται και τι πνευμά σου άναπαυθήσεται έπ' αυτοίζ, κάν άνδροφόνοι είεν. έθος γάι τοῖς νοσφιζομένοις δῶρα τυποῦν ἐν τἢ ἐαυτῶν ψυχἢ ὅτι' ἀπὸ τοῖ δείνος μέλλω λαβείν δώρων τάδε. και εί μεν λάβοι, πάλιν άποβλέπε και δεύτερον και τρίτον λαβείν, ει δ' ου λάβη, ως ιδίου πράγματο: στερηθείς χολανθήσεται, και έσται ο δίκαιος ώς ο άσεβής.

γογγησμόσ τοῦ προφήτου. περιχρίσεωσ

τς ἄχουσον γάρ τί ὁ Άμβαχούμ βοᾶ πρός Κύριον ἐξεναντίας μου φησίν, γέγονε χρίσις και ο χριτής έλαβε δώρα, και διά τοῦτο διεσκέ δασται νόμος | και ου διεξάγεται είς τέλος κρίμα, ότι ο άσεβης κα καὶ δακρύων, ταδυναστεύει τὸν δίκαιον ένεκα τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον. εί δὲ προσέλθοι σοί τις χωρίς δίκης χαριζόμενός σοι δώρα και λέγων· λάβε ταϋτα, έγὼ άγαπῶν σε δίδωμί σοι αὐτὰ· μὴ λάβης ταϋτα. εί γὰρ καὶ τότε οὐκ αἰτεῖταί σε τι, ἀλλὰ μετὰ τὸ λαβείν σε ταυτα είπη σοι ποιήσαι αυτῷ παράνομον χαρτίον και εί μέν ποιήσεις αύτὸ, έχεις και ἀπό τοῦ Θεοῦ καταδικασθήναι και ἀπό του βασιλέως και άπο των πολιτικών δικαστών εί δ' ού ποιήσεις αὐτὸ, ἀντιστρέψεις τὰ δοθέντα σοι μετ' αἰσχύνης, ἐκκληθείς παρ' αύτου.

> 5 καιχηνόσ είσ κότοσ 6 ἀνάπλεοσ 8 μηδένι 9 προσπα-14 sioi] oioi (quemadib. xal addidimus. 13 διδόντεσοι modum saepe scribitur eloù in hoc codice) 15 αναπαυθήσονται 19 ἀστερηθεῖς ib. καὶ — ἀσεβής] Gen. 18, 23. 20—25 Hab. 1, 3-4. 24 πρόσελθοισ 30 αύτῶ ib. έγκληθείς? cf. c. 51.

Έαν ελθη επήρεια είς το θέμα και έχης συ πρόσταξιν ταύτην ζ διανύσαι, μη ποιήσης την του χοινου ζημίαν σον χέρδος ου γάρ διά περιτου άνετό χερδησαί σε αυτή έπηνέχθη. άρχει γάρ τοις έπηρεαζομένοις ή του χην σε δουλείκαχοῦ ἀπότισις. ἐὰν συμβῆ φόνος, μὴ πάθη ἄλλος ἀντ' ἄλλου, ἀλλ' σιν χώρασ. δ έχεῖνος μόνος ὁ τοῦτο τολμήσας. είδον γὰρ έγὼ πολλούς ἀναιτίους ύπαγθέντας τη δίχη, τους δὲ αἰτίους άθφωθέντας διὰ δόσιν χρημάτων. και εμνήσθην Δίωνος του Ρωμαίου είρηκότο; ότι και οι πάνυ άξιόπιστοι των άνθρώπων και λόγοις επιτηδείοις και χρήμασι καταδουλούνται.

Οι νοτάριοί σου και οι λοιποι οι έξυπηρετούντες σοι φοβείσθωσάν τη σε καὶ εἰ φοβούνταί σε, οὐκ ἔσονται ἀδικηταί. καὶ μὴ φοβῆ σὰ μᾶλ- περι το να σε λον αυτούς. πόθεν δὲ τοῦτο συμβαίνει; ἐκ τοῦ εἶναί σε ἀδικητήν. εἰ ὑπὸχείρη σου μη γαρ ης άδικητης και είχον κατά σου άπογραφάς οι άνθρωποί σου, και ο γραμμαούκ αν έφοβου αύτούς. οι γάρ μετά δικαιοσύνης βιούντες πάντοθεν ρου φορηθείσ 15 χατωχύρωνται.

φοβούντε χαὶ TIXÓG GOU REαύτ(ούς)

απηνήσ. τούς

pay cou.

Πλην μη θελήσης άπηνως ουτως και άκαίρως έκφοβείν τους άν- 3 βρώπους σου και τούς λοιπούς τούς υπό την χειράν σου. έγκοτήσουσι περίτου μήθεγάρ σοι. εί γὰρ και γεγόνασιν ὑποχείριοί σου, ἀλλὰ ἄνθρωποί είστν ώς και σύ. και ίσως ώς χρήζει νον ὁ ὑποχείριός σου ἀντιλήψεως ὑπὸ τῶν χει-20 σής, φέρει σε το φέρον ίνα συ δεηθής αυτού χείρα ορέξαι σοι. είδον γάρ τοῦτο ἐγὼ καὶ ἐθαύμασα τοῦ βίου τὸ ἄστατον. οἱ νοτάριοί σου όπόταν κατά τινος των θεματικών λέγωσι, μη αυτίκα συναπαχθής 146 τοις λόγοις αύτων και θυμωθείς άμύνης αύτόν. εθος γάρ τοις χ ύποχειρίοις ίνα εί μεν λάβωσί τι παρά τινος, επαινώσιν αύτον προς περι του μή 25 τὸν χύριον αὐτῶν καὶ μεγαλύνωσιν αὐτὸν, κᾶν ἀνδροφόνος ἐστὶν καὶ ἀκούην τοῦσ τυμβωρύγος εί δ' οὐ λάβωσί τι ἀπό τινος, εί και των χρησίμων τοῦ λέγειν σοι και εύγενων έστι, οργίζονται ώς άδικηθέντες παρ' αύτου, και κατά τινε. άπελθόντες πρός τὸν χύριον αὐτῶν παροξύνουσιν αὐτὸν κατ' αὐτοῦ λέγοντες υβρισέ σε ο δεΐνα και ούδε έχει σε κεφαλήν αυτου, 30 άλλὰ ἀντ' οὐδενός σε ἔχει. μᾶλλον δὲ καὶ ἄν διὰ τὰς ἀταξίας τοῦ νοταρίου σου γέγονέ τις ταραχή, ὑποστρέψας πρός σε, αὐτὸς,

β τοῦσ διαίτίουσ 1 επήρεία 4 σηνβεί 5 τούτου ώννοσ ib. οι πάνυ] υπάνοι 11 σε] σοι ib. εί φοβούντεσ σε 19 χρήζειν 22 θεμάτων φοβή σύ] φοβήσοι ib. συνάπαχθείσ (quod sane etiam συναπαχθείς esse potest) 27 άυτῶν 29 Ιχειν

οησίν, ταύτην κατεσκεύασεν, εί και σιωπήν υπεκρίνατο άλλ' εί μή

σωφρονισθή ο τοιούτος, ένα και άλλοι δι'αύτου παιδευθώσιν, δουλεία έχει ου γίνεται. χαι άλλα μυρία συρράψας έξάπτει σε τον χύριον αύτου κατά του μηδέν ήδικηκότος. και όρμησαντός σου πρός είτε ή χώρα λυπηθείσα κατά τῆς άδικωτάτης αὐτοῦ λό- πράζεως ἐπανίσταται αὐτῷ, καὶ τότε μετ' αἰσχύνης ποιεῖ ἀπολογίας δ προβαλλόμενος άγνοιαν, είτε μην χρατήσαντός σου τον άθφον χειρίων έπαναστήσονταί και τουτον κακώσαντος, παρωξύνθη ο ετάζων καρδίας και νεφρούς. διαγινωσχομένου δὲ τοῦ δράματος παρὰ τῶν μειζόνων χαταγνώσονταί σου πάντες. εί δε την αίτιαν επί τον υποχειριόν σου δήσεις, ακούσεις παρ' αύτων το συ αύτου ήρχες, ούκ αυτός σου. και 10 πρόσεχε τούτοις, άγωνίζου δε μαλλον Ινα και ή κρίσις σου λελογισμένη έστι και ή απόφασίς σου νόμιμος και μετά συνέσεως. και εί κατ' ἐπήρειαν ἐκκληθήση, ἀναγινωσκομένων τῶν ἡμερησίων σου σχεδαρίων παρά των πολιτικών δικαστών, ώς θεολογίαν ταυτα

άλαζόνες, ώσαύτως και οι δυσειδείς.

xβ मध्ये राज्य दिवन πάντας καὶ μῆ καί γοργούσ τοῦσ λόγουσ.

Διάτοῦσ יסעס דמט טאל-

Σύ δὲ τοῖς πᾶσιν Ισος γενοῦ καὶ οὐ διαμάρτης τοῦ ὀρθοῦ σκοποῦ. μη αινέσης άνδρα εν χάλλει αύτου χαι μη βδελύξη άνθρωπον εν όράσει αύτου. μιχρά ἐν πετεινοῖς ἡ μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων έγχάλει τηρήν ο χαρπός αυτής, φησίν ο Σιράχ. άλλοι δε περίγοργοι φαινόμενοι είσι 20 του σώματος την τελείαν νωθροί, λόγους χαριζόμενοι και ούκ έργα. ων χρή πι- ε н στεύειν ου τοις λόγοις, άλλα τοις έργοις. εί δε νοτάριος εί, μη διά της λειξούρας σου άχρειωθη ο χύριος σου, άλλα μαλλον άγωνίσθητι ίνα διὰ τῆς πράξεως σου και τῆς ἐνεργείας σου ἐπαινεθή. πρός γὰρ τιμήν αύτου και άνάπαυσιν προσελάβετό σε και ού πρός άραν και 25 αἰσχύνην.

τιχοῦ χαὶ φιλοσόφου.

Εί μέν γάρ γραμματικός εί ή φιλόσοφος, σπούδασον ένα και διά περι γραμμα- του σχήματος και των βημάτων και διά τῆς ἐνεργείας και αὐτων των πραγμάτων δείξεις την έπιστήμην σου καί ότι ή μελέτη καί ή σχολή σου ούχ είς χενόν γέγονεν. ἔσο δὲ οἰχονομιχός χαὶ πολιτιχός. 30 ού λέγω δέ πολιτικός οίον μίμος και παιγνιώτης, άλλά πολιτικός, λεγω, διδάξαι δυνάμενος πόλιν όλόχληρον άγαθοεργείν χαι άναστείλαι

> 6 πρατήσαντέσ 7 παροξήνθη 1 και οι άλλοι? 9 τῶν ὑπὸ-13 έγχληθήση? ct c. 16. 12 ἀπόφασήσου 15 spatium vacuum IV fere versuum capax. 17 διήμάρτυς 18-20 Sirac. 11, 22 où tois inseruimus. 30 ἐσόδε

έξ αὐτῆς χαχὸν, ἴνα οὐ μόνον οἱ ὁρῶντές σε ἀγάπην χαὶ τιμὴν ἔχωσι πρός σε, άλλά και οι άκούοντες την άρετην σου και την σύνεσιν σου. και σπούδασον την γνωσίν σου φανεράν πάσιν ποιήσαι δι' έργων.

Εί δὲ στρατηγός εί και ἐνεπιστεύθης λαὸν (στρατηγόν δὲ φημί κδ 5 τὸν ὑπερέχοντα καὶ ἐξάρχοντα τοῦ φοσάτου), ἀγρύπνησον καὶ τὰς περι νύχτας και τὰς ἡμέρας και ἔστω σοι μέριμνα ὅπως στήσεις τρόπαιον χατά τοῦ ἔθνους. χαι εί μεν εί ἐν πολεμία, ἔστωσάν σοι πολλοί χαι πιστοί και ένεργειζ οι κατάσκοποι ους χονσαρίους οιδαμεν καλειν. δι' αύτων γάρ οφείλεις μανθάνειν τήν τε τοῦ έχθροῦ δύναμιν καὶ τὴν 10 πανουργίαν αὐτοῦ. ἄνευ γὰρ κατασκόπων ἀδύνατον ποιήσαι δουλείαν. εί δὲ και χωρίς αὐτῶν ἐνεργήσει τις, άλλὰ σπανίως και ἐκ τῶν άπροσδοχήτων. οι δε χατάσχοποί σου μη γνωρίζωσιν άλληλους Ισως γάρ χρατείταί τις έξ αύτων χαι φανεροί χαι τους λοιπούς.

"Εστωσάν σοι δὲ καὶ ἄλλοι χονσάριοι, οἱ λεγόμενοι συνοδικοί. κε 15 συνοδικοί δέ είσιν οίτινες και όκτω και έννέα και δέκα και πλείονες περιχοσαρίων. άποστέλλονται παρά σου είς το χρατήσαι γλώσσαν. δώρα δὲ μή έγχρατεύη διδόναι αυτοτς, μάλλον δε οπόταν ποιήσωσι δουλείαν. και όμιλει μετ' αυτών πολλά, περιεργάζου δὲ αυτους ἐν ταῖς ὁμιλίαις, ποτος έχει άπλουν φρόνημα και ποτος ποικίλον, ποτος ψεύδεται και 20 ποτος άληθεύει. χρή δὲ γινώσκειν ποτος ἐξ αὐτῶν ἐστὶ γοργός ἡ άργός, ή τολμηρός ή δειλός. πλην μη γινώσχωσι την βουλήν σου μήτε οί χατάσχοποι μήτε άλλος τις. τοῦτο δὲ ἐπιτήδευε [να χαθεχάστην 148 μανθά νης που κείται ο έχθρός σου και πώς κείται και τί πράττει και τι προσδοχεζ και πόσον λαόν έχει και τι βούλεται και πώς ἀποστέλλει 25 τοὺς χουρσάτορας αὐτοῦ χἄν τε χαὶ μὴ, χἄν τε πανοῦργός ἐσπ κάν τε άπλους. και εί μεν άπλους έστι, μη καταφρονήσης αυτου τό σύνολον και γειρώσεται σε, άλλ' ώς πανούργον και επιτηδευτήν αὐτὸν τροπώσασθαι σπούδαζε.

Άλλως δὲ οὐ δύνασαι μανθάνειν περί τῶν πολεμίων εἰ μὴ ἐἀν 😿 30 πολλούς χατασχόπους ἔχης. χαὶ μαθών ἀχριβῶς τὰ χατ' αὐτούς, περι τοῦ μαντότε, ἄν δύνασαι ἀντιτάξασθαι αὐτοῖς, πολέμησον, ἀλλὰ μὴ ἀσχόπως θάνηνἀχριβῶς τῶν πόλεμ(ον). χαι ἀπολέσης τον λαόν σου . άγωνίζου δὲ ίνα μετά τρόπων χαι μηχανών και ένέδρων ταπεινώσης τον έχθρον σου, και έσχατον πάντων,

6 τρόπαι.. abscissis in fine una duabusve litteris 24 ἀποστέλλει] ἀπόλὺ 27 πανούργος

14 χονσαριοι

είπερ έστιν άπαραίτητον, πολέμησον. χαι μη πρότερον πολεμήσης πρίν αν έχπειράσεις χαι λάβης αὐτοῦ πεῖραν. εί γὰρ πρό τοῦ πεῖραν λαβεϊν σε του πολεμίου πολεμήσης αὐτῷ, οὐ γινώσκεις πῶς ἔχεις πολεμήσαι και έαν τραπής, έκτοτε εισέρχεται δειλία είς τον λαόν και του λοιπου μετά δειλίας και φόβου πορεύση. εί δε και έστι σοι ε ήμέρα ἐπιτηδεία, καὶ πρό τοῦ λαβεῖν αὐτοῦ πεῖραν πολέμησον. πλὴν τούτο σπανίως γίνεται . άγωνίζου δὲ φυλάττειν τὸν λαόν σου

καὶ τολμησ.

κζ [καί] πλην μη τη άφορμη ταύτη είς δειλίαν έμπέσης, άλλά τολδηλίασ μηρός έσο και άσχυλτος, και μηδέ δι όλου τολμηρός, και περιπέσης, μηδε δι' όλου δειλός. και εί δειλός εί, προφασίζη λέγων έγω 10 τοῦτο άγωνίζομαι ίνα φυλάσσω τὸν λαόν μου. ἐρῶ γάρ σοι ἐὰν ήθελες φυλάσσειν τον λαόν σου, τί εξήρχου είς πολεμίαν; διὰ τοῦτο γάρ είτε τὸ ἔθνος ἡλθε κατά σοῦ είτε σὺ κατ' αὐτοῦ, ίνα ἀγωνίση στήσαι τρόπαιον τρόπαιον δὲ ἄλλως οὐ συνίσταται εί μὴ διὰ μηγανῆς ἡ πολέμου χαθολιχοῦ. οὐ λέγω σοι δὲ ἴνα μὴ φυλάσσης τὸν 15 λαόν σου, οὐδὲ ἐπιτάττω σοι κατατολμᾶν τῶν ἀδυνάτων, ἀλλὰ λέγω σοι πάντα μετά συνέσεως και προσοχής και σπουδής ποίει, ίνα μή είτε διά της τόλμης είτε διά της νομιζομένης σοι φυλακής μεμπτέος ἔση. τοίνυν μήτε δειλός εἶ μήτε ἀνδρεῖος δι' ὅλου, ἀλλά τὰ πλείονά σου ἔστωσαν τολμηρὰ, τὰ δὲ νομιζόμενά σοι δειλὰ ἔστω- 20 σαν σοφά και ϋπουλα μετά πανουργίας. εν τούτοις γάρ φοβερός έση τοζς ύπεναντίοις.

ξεωσ.

"Ηθελόν σοι δὲ δηλῶσαι καὶ πῶς ὀφείλεις παρατάξασθαι ἐν ἡμέρᾳ ε ι περι παρατά- πολέμου, άλλ' ικανώς οι άρχαιότεροι εξέθεντο και τούτοις άρκεσθήση... ώς γάρ νοεζς τὸ ἔθνος, οῦτως ποίει και την παράταζιν. εἰσὶ γάρ 25 έθνη α μονοφάλαγγον την παράταξιν ποιούσιν, έτεροι δε διφάλαγγον, άλλοι δὲ σποράδην, άλλοθεν άλλος ἐρχόμενοι χύχλω. παρὰ πάσας δὲ τὰς παρατάξεις ἡ ῥωμαϊχή ἐστι χρείττων και ἀσφαλεστέρα. ιστέον δὲ ὅτι πάση μηχανή τῶν ἐθνῶν τὸ ἔνεδρόν ἐστι. καὶ χρή σε ταυτα παραφυλάττεσθαι πολλοί γαρ δι' αυτών ξάλωσαν. άλλά καί 30 σὺ ποίει ἔνεδρα εἰς τόπους ἐπιτηδείους καὶ ἀπροόπτους, καὶ εὐοδοῦντός σε του Θεου άνδραγαθήσεις.

Πρόσεγε τους αυτομολούντας και προσφεύγοντάς σοι. πολλοί

8 ένπέσησ 11 tav] tav hic et saepius in hoc codice. 16 κατατολμαν των] κατατολμώντων 20 δείλα 21 ύποῦλα 26 a) of ib. διάφάλαγγον 31 ἐνέδρα 33 προσφεύγοντάσοι

YWY.

γαρ εξ επιβουλής των εναντίων και μετά δόλου αυτομολούσιν είς το περι προσς άπατήσαι και ενθείναι σε είς χείρας των εχθρών σου, και έσχατον και αυτοί φεύξονται. είσι δε και έτεροι προσπεφευγότες η διά το εύεργετηθήναι παρά σου είτε λυπηθέντες παρά του έθνους αύτων, 5 χαί ούχ ἐνδέχεται ίνα ἀπιστής πᾶσι. πλην μηδὲ πιστεύης, ἀλλὰ τους αυτομολούντας πρός σε, εί τινες είεν, δέχου μετά χαράς καί εὐεργέτει και τὴν πρόνοιαν αὐτῶν ποίει ἀγαθὴν και δαψελή. Εχε δὲ αυτούς εύόπτους και φυλαττέσθωσαν, πλην άσυγνώστως, εως άν έξετάσεις χατιδίαν τὰ περί αὐτῶν, μὴ γινωσχόντων ἐχείνων δτι 10 έρευνας και σκανδαλισθώσιν. μετά δὲ τό πληροφορηθήναί σε ὡς ἐν άληθεία και όλοψύχως σοι προσήλθον, ξοτωσάν σοι οίκετοι. την κατούναν σου ώς όχυρους τόπους ίστα και έμφανείς, έαν έχης λαόν εί δὲ όλιγοστὸς εἶ, μᾶλλον εἰς ἀφανεῖς καὶ ὁχυροὺς τόπους, ἵνα μἡ κατοπτεύσαντές σε και έκ του αιφνιδίου κυκλώσαντες χειρώσονταί 15 σε. χρείττον γάρ έστιν εί μη γινώσχουσί σου την δύναμιν μηδέ πώς χεϊται ο λαός σου. εί δὲ ἔχεις δύναμιν μεγάλην, ώς προείρηται, είς έμφανεῖς τόπους καὶ ἔξω τῆς ϋλης ἀπλίκευε. τοὺς δὲ γλινοειδεῖς τόπους και Εχοντας όσμην απόφυγε δια τας αρρωστίας. οι δε αρχαῖοι εἶπον ίνα μὴ ποιἢ ὁ στρατὸς ἡμέρας πολλὰς εἰς ἕνα τόπον. 20 γίνεται γὰρ ὀσμή καὶ ἐξ αὐτῆς ἀρρωστίαι· μᾶλλον δὲ εἰς πολεμίαν, ίνα μή κατασκοπεύηται παρά του έθνους έν χωρίοις δὲ τοιούτοις. αὐλίζεσθαι, ἔνθα και τοῖς άνθρώποις και τοῖς ζώοις ἔσται ἀνάπαυσις, cioν παρά τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, παρά πηγὰς και κρήνας. και καλώς είπον. εγώ δε και τουτό σοι λέγω ώς ό τόπος σε παραδέξε-25 ται, μόνον τὸ ἀσφαλὲς τοῦ στρατοῦ ποίησον.

Προφυλακάς πάντοθεν στήσον και πλησίον και μήκοθεν, οὐ μό- λ νον όθεν προσδοχείς την έφοδον τοῦ έχθροῦ, άλλὰ και όθεν οὐ προσ- περι τοῦ ἔχην δοχεῖς, ΐνα μὴ ὕστερον λέγης ὅτι ἀπὸ μέρους αὐτοῦ οὐ προσεδόχουν σε εἰσ χατοῦἔφοδον. ἐγὼ γὰρ εἰς τὸ ἀπροσδόχητόν σε χαταδιχάζω χεφαλιχὴν χαὶ βίγλαν ἐισ 30 ύποστηναι τιμωρίαν. ἐρῶ γάρ σοι ἐχθρὸν εἶχες καὶ κακὸν πῶς οὐ τ(ἡν) ἔφοδον προσεδόχεις; μετὰ πάντων όμίλει και πρόσεχε εκάστου λόγον, και τοῦ εί και ο είπων σοι άγαθον και σοφον ευτελής έστι, μη άποπέμψη ούδιν παντέτοῦτον. Ισως γάρ θέλει ὁ Θεός δοξάσαι αὐτόν και ἐνέπνευσεν αὐτῷ χ(η) ἔφοδον.

7 έχετε δὲ 8 ἀσυγνώστος (cf. c. 43) 12 ώς] είς? 15 γινώσκον 18 ἀπόφευγε? 31 λόγων

λόγον είπεϊν σοφόν, και μή καταφρονήσης αύτου διά την εύτέλειαν. την βουλήν σου μηδείς γινώσκη, έαν ίκανος εί εί δ' ούκ έξικανείς μόνος βουλεύσασθαι, ξστωσάν σοι οι σύμβουλοί σου ολίγοι πλην ίχανοί ξοτωσαν και πιστοί, ένα μη άλλα άντ' άλλων σοι βουλεύσονται. πολλοί γὰρ ἀπό χαχῶν συμβούλων ἐδυστύχησαν, ἄλλα ἀντ'ἄλ- 5 λων άχηχοότες.

μαν έχθροϋ.

χόμπο- είτε πάκτα δουναι ύπισχνούμενος, έσο γινώσκων ότι ποθέν βοήθειαν προσδοχεί είτε βούλεται σοφίσασθαί σε. εάν σοι άποστείλη ο έξεναντίας ξένια και δώρα, ει θέλεις, λάβε ταυτα πλην γίνωσκε ότι 10 άλλα βουλόμενος δι' αὐτων άγοράσαι λβ ούχ άγαπών σε τούτο ποιεί,

Έαν σε παραβιβάζη ὁ ἐχθρὸς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, είτε εἰρηνεῦσαι

περι χάρισμα το αἰμά σου. μὴ καταφρονῆς τῶν ἐναντίων ὡς ἐθνικῶν, ἐπεὶ λογικοί ėdvixov. είσιν ώς και σύ, και φυσική σοφία υπάρχει έν αυτοίς και πανουργία. σὺ δὲ ἀχούσας τι τῶν ἀδοχήτων εἴτε χαὶ ίδὼν μὴ δειλιάσης, ἀλλὰ μαλλον στήθι γενναίως παραθαρσύνων τους υπό σέ. ιδόντες γάρ σε 15 ό λαός σου ἄσχυλτον άναθαρσήσουσιν συνεχούσης αύτους δειλίας και

deilian.

λγ φόβου, καί εί ου φυρθής, σώσης τον λαόν σου. έὰν δὲ σὺ δειλιάσης, περ: τοῦ μἢ τίς ὁ παραμυθούμενος καὶ θαρσοποιῶν τὸν λαόν; [ἢ] πάντως καὶ τὸν λαόν και σεαυτόν προσαπολέσεις. πληροφορήθητι γάρ ότι ό δειλιάσας ούδὲ φυγεῖν δύναται κατὰ τὸν ψαλμφδόν, φησὶν γὰρ, ἀπώλετο φυ- 20 γεῖν ἀπ' ἐμοῦ. μὴ τὴν σὴν σωτηρίαν μεριμνήσης μόνον, ἀλλὰ πρώτον του λαού σου και τότε την σην, και ο Θεός ίδων ότι ου φροντίζεις σου μόνου, άλλά των πολλών, βοηδήσει σοι διά την των πολλών σωτηρίαν. τί γάρ σοι όφελος έὰν φύγης και ἀπολέσης τὸν λαόν; πολλοί γὰρ μηδὲν είδότες ἔφυγον καὶ ἀπώλεσαν τὸ φοσάτον. 25 καί σὺ μὲν τὸ πᾶν εἰς τὸν Θεὸν ἀνάθου καὶ δυσώπει αὐτὸν όλο- ε 151 ψύχως και έν τη ιδία γη και έν τη άλλοτρία, νυκτός και ήμερας,

καί διαφυλάξη σε καί βοηθήσει σοι κατά των έναντίων. πλην καί συ τό καθ' έαυτόν ποίει και άγωνίζου και μη καταπέσης. ἐπάν δέ τι χατορθώσεις, Θεοῦ πάθτως ἔσται δώρημα. χωρίς γὰρ Θεοῦ ἀδύνατον 30 έπι στρουδίων δηρεύσαι.

2 ίχανὸς εί· εί] ήχανὸσ· εί ib. ἐξικανοῖς? cf. c. 125 addidimus. ib. άλλα ἀντάλλα 7 παραβιάζη 8 πόθεν 20 sq. φυγών? ceterum de psalmodo videtur falli. 21 ony addidi-22 τοῦ] τὴν τοῦ? 23 φροντίζησου ib. őrı addidimus. 28 βοήθήσοι σοι

Έαν μάθης ακριβώς ότι έστι φρόνιμος ο αρχηγός του έθνους λδ πρός ον έχεις τον πόλεμον, φύλαττε τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. πᾶσαν περι Φρονήσεγάρ μηχανήν και πονηρίαν σοφίσεται είς το χειρώσασθαί σε. και ος τοῦ ἐχμηχανώ και συ τὰ δέοντα, και ου μόνα ἄ ἀπό των ἀρχαίων ἔμαθες 5 και ακήκοας, άλλα και άλλα νέα σοφίσου, α έφευρειν έστι δυνατόν τη φύσει. και μη είπης ότι ουκ άπελείφθη παρά τοῖς άρχαίοις. ἐρῶ γάρ σοι ότι ή άνθρωπίνη φύσις ξιρουτον έχει την πανουργίαν και την EUpż xai le. σοφίαν, και ώς ἐφεῦρον οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι τὰς μηχανὰς, σύ σόν εύρεμα και στήσον τρόπαιον. πάντως γάρ και έκεινοι άνθρω- περι ών του 10 ποι ήσαν ώς και σύ. εί δε έστιν άφρων ό έξεναντίας, διπλώς αὐτὸν τέχνον κατὰ φοβοῦ αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἡψοχίνδυνος ἐπέλθη σοι είτε ἐν νυχτί τοῦ είτε εν ημέρα εχ του αιφνιδίου η άλλο τι ποιήσει όπερ εστίν άλλότριον άνθρώπων νουν έχόντων. όθεν χρη έξασφαλίσασθαι σεαυτόν πάση φυλακή και μήτε καταφρονείν των άπλουστέρων μήτε 15 πτοείσθαι τούς πανούργους. ἐὰν ἀποστείλη τινὰς πρός σε ὁ ἐναντίος ως δήθεν μετά γραμμάτων, έσο γινώσχων ότι του χατασχοπεύσαί σε ένεχα ήλθον. χαι έὰν εΙ όλιγοστός, ἐπιτήδευε ένα φαίνη πολλην δύναμιν έχων. άλλως δὲ τοῦτο οὐ δύνασαι ποιῆσαι εἰ μὴ ἐὰν εἰ άπλιχευμένος εἰς ὑλωδεστέρους τόπους. οὕτως γὰρ οὐ δύνανταί σε 20 ἀποχαθαρίσαι πόσον λαόν έχεις, τῶν σῶν ἄλλοθεν ἄλλος ἐπερχομένων.

έχθρού

Έὰν θέλης χατασχεῖν τοὺς πρέσβεις ἡμέρας τινὰς, ἀς ἀπλιχεύ- λς σωσιν είς χαμηλότερον τόπον και μετά πιστοῦ και ίκανοῦ άνθρώπου περι τοῦσ είσου, ίνα μη χατασχοπεύσωσι τον λαόν σου. μηδέ περιπατώσιν δπου είς σε απόχρι-25 βούλονται μηδε προσομιλωσί τινι, εως αν συ προστάξεις. εί δε καί έστι σοί τι σπουδαΐον, μη εἰσέλθωσιν εἰς την χατοῦναν, άλλα προφασίσου είτε εἰς θήραν είτε εἰς άλλο τι ἐξελθεῖν, καὶ ἐκεῖσε συντυχών ε 152 αύτοζς και άναγνούς τὰ γράμματα και δούς αύτοζς χαβίσματα χρηστὰ ἀντίγραψον και ἀπόστειλον αὐτούς. ἀποδέξονται γὰρ μᾶλλον τὰ 80 δωρά σου και ἀπελθόντες είς τὸ Εθνος αὐτων μεγαλύνουσί σε. ἰστέον γάρ ότι οι άποστελλόμενοι πρέσβεις δεινοί είσι και πονηροί, εί και τό άπλουν υποχρίνονται.

σιάρίου.

4 a] at $6 \pi \text{apa} + \text{a} + \text{a} + \text{apa} = \text{a}$ 8 Eupe 2 πρός δ? (θρώπ)ωνοῦν ἐχόντων 17 ήλθεν 20 άλλος] άλλως 22 ασ (ple-29 άντίγραφον rumque caret accentu) 27 θύραν 28 δούς] δόσ 30 μεγαλυνούσί σε? ib. αύτοις

Έρρέθη δὲ τοῖς ἀρχαιοτέροις ὅτι τὸν στρατηγόν χρη εἶναι φοβεπεριλόγοισάρ. ρόν, έτεροι δε και άγαπασθαι υπό του λαού αυτού είπον εγώ δε ούκ ἀπέλαβον τοῦτο, διότι οὐχ ἔδωχαν ἀπόφασιν πῶς ἡ ποίψ τρόπφ.

νην χαὶ βλέ**πειν ίσωσ.**

λη πλην έγω φαίην στι ο στρατηγός έαν θέλη είναι ποθεινός τοίς περιορθώς κρί- πάσιν, από δαρμού ή ποινών ή χαρισμάτων και δώρων ου δύναται κ γενέσθαι, άλλ' έστω δίχαιος είς άχρον και άνώτερος παντός δώρου και λήμματος, βλέπων και κρίνων όρθως και έχων πάντας όρθως καί ίσως, μή του μέν προτιμών διά δώρα ή πιττακοσίας προξενούντα αὐτῷ χέρδος αἰσχρὸν, ἡ φοβούμενος αὐτὸν ὡς δημοηγέρτην καὶ γλωσσώδη, τοῦ δὲ ὡς μὴ διδόντος αὐτῷ δῶρα ἡ ὡς πράου καὶ 10 ήσύχου χαταφρονών, άλλα τον ποιούντα δουλείας. χαι μή είς άλλου δουλείας άλλος εὐεργετηθή, ὁ δὲ τὸ αἰμα αὐτοῦ δοὺς μείνη κενός. και εί ταῦτα φυλάξεις, και φοβερός παρὰ πάντων και άγαπώμενος έση, τους δὲ πταίσαντας χόλαζε, ἀλλὰ μὴ πάντας μηδὲ ἀντάξια τοῦ πταίσματος, άλλὰ φιλανθρώπως.

λαμβάνειν ξέ-

Γίνωσκε γάρ ότι ὁ διδούς σοι ξένια ἐπὶ τούτφ σοι δίδωσιν αὐτὰ, περι του μή ἐπὶ τῷ ἀγοράσαι δι' αὐτῶν τὴν δόξαν σου, ἄγειν σε βουλόμενος ὅπου χαι βούλεται, είτε εἰς ἄμυναν ἀνθρώπων ἀθφων οῦς αὐτός ἐξεναντίας έχει, είτε είς άλλο τι. και τότε ου μετ' οικείων όφθαλμων θεάση, μεθυσθείς γάρ δώροις, άλλ' ίνα άλλως διαχρίνης τὰ πράγματα, προ- 20 φασιζόμενος προφάσεις εν άνομίαις. πολλούς γάρ είδον έγω διά δώρα καί είς θάνατον καταδικασθέντας. καί μη είπης ότι έγω έὰν καί δώρα λάβω, άλλά του όρθου σχοπου ούχ έχπέσω. ἄχουσον γάρ τί σοι ὁ Δαβίδ λέγει μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου χαι μετά άνδρῶν αιμάτων τὴν ζωήν μου. ὡν ἐν χερσίν αι ἀνομίαι, 25 ή δεξια αυτών επλήσθη δώρων. λάβε κατά νοῦν τί ἔπαθεν ὁ μέγας Κωνσταντίνος, πως άναιτίως κατεδίκασε τούς τρείς άνδρας άποκεφαλισθήναι πεισθείς τῷ ἐπάρχφ.

Έαν δυνηθής εὐεργετήσαί τινα καὶ μετά τὸ εὐεργετηθήναι αὐτὸν περι τῶν εὐερ- προσφέρη σοι δῶρα μὴ ἀπαιτούμενος παρὰ σοῦ μηδὲ ὀγειδιζόμενος, 30

¹ Έρέθη 8 πιταχοσίασ altera τ supra posita. 11 άλλά] ἄλλα hic et alibi saepe. ib. post δουλείας forsitan εὐεργετῶν vel simile quid interciderit. 16 Γίνωσκε] Γένοσ καὶ ib. ἐπὶ τοῦτο 18 αύτούσ 19 θεάσο 20 μεθυσθήσ 23 δώρα]ρα 24-26 Psalm. 25, 9-10, ubi ἀνομίαι recte caret articulo. 30 προσφέροι

άλλ' ἐχουσίως καὶ μετ' εὐχαριστίας πολλής, λάβε ταῦτα. μὴ λαβὼν γέπεςε τινᾶ γάρ ταῦτα λυπήσεις αὐτὸν. εἰ δὲ εἰσι πολλά, μὴ λάβης δλα, άλλὰ κὰ φέρι σε τὰ ἡμίση αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ στρέψον αὐτῷ εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ἐγὼ δῶρα λάβε αὐδιὰ τὸ μὴ λυπηθηναί σε ἔλαβον ταῦτα, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ σύνολον ἤθελον τῆς ἡ ἐξολελοιὰ τότε οὖν καὶ ἐκεῖνος τοῦτο ἀποδέξεται καὶ οἱ ἀχούοντές σου. πρὸς δὲ τὸ ποιῆσαί σε ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν μήτε λάβης τι μήτε συμφωνήσης λαβεῖν μήτε ὅλως καταδέξη τοιαύτην συντυχίαν. καὶ εἰ τοῦτο φυλάξης, καὶ παρὰ ἀνθρώπων μεγαλυνθήση καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ λήψη ἐκατονταπλασίονα καὶ ξυσθήση ἐν καιρῷ πονηρῷ ἀπὸ 10 θανατηφόρου κινδύνου.

Κατὰ δὲ τῶν πταισάντων αι μὲν ἀπειλαί σου ἔστωσαν πολλαι, μα αι δὲ χολάσεις σου ὀλίγαι. διαχριτιχός γενοῦ πᾶσι χαι οὐχ ἀποστή- περιτοῦσ πτέσεται ὁ Κύριος ἀπὸ σοῦ.

οί τὰ περί τοῦ στρατηγοῦ γράψαντες προσέταζαν ενα ἐὰν τραπή

16 φοσάτον, μη ἐξέλθη εἰς πόλεμον ἔως τριῶν χρόνων, καὶ καλῶς ὥρεσαν, ἵνα καὶ ἡ δειλία ἀπό τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐξέλθη καὶ ὅσπερ εἰς λήθην τῆς τροπῆς ἔλθωσιν. ἐγὼ δὲ σοι λέγω ὅτι ἐὰν τρα-μβ πῆς, ὅπερ ἀπεύχομαι, εἰ δυνηθῆς αὐτῆ τῆ ὥρα ἡγουν τῆ ἡμέρα τῆς περι τροπῆσ τροπῆς σου περισωρεῦσαι κάν τὸ τέταρτον τοῦ λαοῦ σου, μὴ δειλιά- ρωσάτου. 30 σης ὡς οἱ λαγωκάρδιοι, ἀλλὰ λαβὼν οῦς ἐσώρευσας ἐπίθες τῷ πολεμίῳ, ἀλλὰ μὴ ἀπέμπροσθεν, ἀλλὰ πρότερον ὅπισθεν εἰτε ἀπό πλαγίου, αἰφνίδιον καὶ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου, εἰτε τἢ αὐτἢ ἡμέρα τῆς τροπῆς εἰτε τἢ νυκτί καὶ πέπεισμαι ἀκριβῶς ὅτι Θεοῦ εὐδοκοῦντος ὁλέσης καὶ τὴν τελείαν αὐτὸν ἀφανίσεις. ἐκεῖνος γὰρ, ἀφ² τοῦ σε τρέψει, ἀμεριμνίαν ἔξει τελείαν μὴ προσδοκῶν τοῦτο, ἀλλὰ νομίζων καταλῦσαί σε. καὶ ἐξάπαντος οὕτως ποίησον, οὐκ ἀστοχήσεις. ἀμεριμνήσας καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχείρωτός σοι ἔσειται.

προλαβόντες δὲ εἰπομεν ὅτι ἐὰν εἰ τοιοῦτος ἴνα μὴ χρήζης ἄλλου βουλῆς, ποίει ἀσυγνώστως πάντα. ὁ γὰρ στρατηγός ὁ μὴ μγ 30 δεόμενος ἐτέρου βουλῆς ἰσοστάσιός ἐστι τοῦ στρατοῦ παντός. οἰος περι στρατιί

³ ημισι 4 μη supra versum additum. 6 τὸ] τοῦ 11 ἀπειλέσ σου 17 τροπης] τρόπησ ib. σοι λέγω] σοι λέγω σοι 18 ἀπεύχημε 20 ἐπίθες] eadem forma c. 65 extr. cf. etiam c. 68 ἐπιθέντες. 22 ἀφνίδιον ib. τη αὐτη 23 πέπεισμαι] πέμπεισ με 26 ποίησων 27 ἔσειται] cf. c. 70. 29 ἀσυγνώστος (cf. c. 29) 30 οἰος] οἴσοσ

του μη δίον- ἡν Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης καὶ Ἁνίβαλ ὁ Καρχηδόνιος, εἰ καὶ μετὰ τὰς του βουλῆσ. Βαυμαστὰς ἐκείνας στρατηγίας | κακὸν αὐτοὺς διεδέξατο τέλος, ἀλλ' ε οἰκ ἀπὸ σφάλματος ἰδίου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς οἶμαι, τοῦτο εὐδοκήσαντος. τὰς δὲ τοῦ μικροῦ Σκιπίωνος ἐξ εὐβουλίας γενομένας ἀνδρα-

γαθίας τίς οὐ θαυμάσει, και τοῦ Βουλησαρίου τοὺς ἀγῶνας και ε μδ ἄλλων πολλῶν, οὺς οι φιλόπονοι οἴδασιν; εἰ δὲ θέλεις βουλεύσασθαί περι συμβου- τενας, ἔστωσάν σοι ὀλίγοι και πιστοί, πλὴν ἔστωσαν οι μὲν ἀνδρεῖοι λῆσ φωσάτου. οι δὲ δειλοί, και σύγκρινον ἀμφοτέρων τὰς βουλὰς και ποίησον ἐξ

άμφοτέρων βουλὴν ἰδίαν. και άγωνίζου ενα πάντας υπερέχης εες τε βουλὴν, εἰς ἀνδρείαν, εἰς φρόνησιν, εἰς σύνεσιν και εἰς ἀρετήν. 10 και μὴ φοβηθῆς τὸν θάνατον, ὑπὲρ τῆς πατρίδος και τοῦ βασιλέως τοῦτον μέλλων λαβείν. φοβήθητι μᾶλλον τὸ αἰσχρῶς και ἐπιψόγως ζῆν. πλὴν μὴ ἐπιρρίπτης σεαυτὸν ἀσκόπως και ἀβουλήτως

είς χινδύνους· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ ψεχτόν.

ἐπεὶ δὲ οἱ θαυμαστοὶ ἄνδρες ἐχεῖνοι οἱ περὶ μηχανημάτων στρα- 15
τηγιχῶν συγγραψάμενοι ἐμηχανήσαντο χριοὺς χαὶ μηχανικὰ χαὶ ἄλλα
πολλὰ ὁργανα ἐν οἰς είλον πόλεις, λέγω σοι χάγὼ μηχανήσασθαι
μηχανήν τινα ἐξ αὐτῶν, εἰ δὲ δύνασαι, χαὶ χαινόν τι ἐπινοήσασθαι.
τοῦτο γὰρ μᾶλλον ἐπαίνου ἐστὶν ἄξιον.

με Χρη δε γινώσκειν σε τίνες εἰσὶν εν ἐκάστη παραταγη ἀνδρειό- 20 περι τοῦ γινό- τεροι καὶ ἀοκνότεροι, Γνα ἐπὰν ἐν χρεία γενήση εἴτε τοῦ διῶξαι εἴτε σκειν σε τοῦσ τοῦ ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις, ἔχης αὐτοὺς παρασκευασμένους, καὶ ἐκάστου πα- ὁπόταν λαλήσεις, ἔτοιμοι ὧσιν εἰς τὸ ἀπελθεῖν καὶ πληρῶσαι τὴν ραταγῆσ. πρόσταξίν σου. ὁ δὲ λοιπὸς λαὸς ἔστωσαν ἄσκυλτοι μετὰ σοῦ, Γνα

προσταζιν σου. δ δε λοιπός λαός εστωσαν άσχυλτοι μετά σοῦ, ενα εἰ συμβἢ αὐτοῖς τι τῶν ἀδοχήτων, ἀναχάμψωσι πρός σε. θαρρούντων ε γὰρ εἰς σε χαὶ ἡ φυγὴ αὐτῶν ἄφυρτος ἔσται. σχόπει δὲ να μηδὲ τοῦτό σε διαλανθάνη, ὅτι παραδειχνύουσιν οἰ ἐναντίοι φλάμουλα πολλὰ, ὡς δῆθεν παραταγῶν, ἐχτός δὲ πυρὰς πολλὰς, οἰχ ὅσοι εἰσὶν ἐχεῖνοι, ἀλλὰ δεχαπλασίους, ἐχ τούτου εἰς δειλίαν χαὶ ἔχπληξίν

σε ένθεϊναι σοφιζόμενοι και τον λαόν σου, ώς δήθεν πλήθος πολύ και 30

1 ύπυρώτης et χαρχιδόνιος 2 τέλος] στήλοσ 4 γινομένασ 6 φιλόπονοι] φοίληπον 7 Ιστωσάν σοι όλίγα 12 τὸ] τὸν ib. έποψόγοσ 13 επιρήπτησ 14 ψιχτόν 16 οίμηχανήσαντο ib. και άλλα iterata delevimus. 17 είλον πόλεις] είχον πολλοισ 19 28 ούχ ὅσοι] όχόσοι

άπειρον όντες. πολλάχις γάρ οι έναντίοι όλιγοστοι όντες και ταθτα μηχανησάμενοι και τους έναντίους έκπλήξαντες τραπήναι έποίησαν.

Έαν πρέσβεις στείλη πρός σε ὁ έξεναντίας τὰ πρός εἰρήνην μς πρεσβεύων, μη αποστρέψης αυτούς μετ' αίσχύνης και οργισθή κατά περι απόκρε-5 σοῦ ὁ τὴν εἰρήνην θεσπίσας. καὶ εί ἔστιν ἡ καινοτομία σου γρυσός ώστε άπαξ δοθήναι, καινοτομήθητι και καταδέξου ζημίαν μάλλον ή σφαγάς και ἐπιδρομάς. συλλογίσθητι γάρ τὰς καινοτομίας τῆς χώρας σου τὰς ἐχ τῶν ἐναντίων καὶ τὰς ἀπό τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ . και τῆς νίκης και ἥττης τὸ ἄδηλον και τοῦ στρατηγοῦ τὴν κάκωσιν, 10 και ευρήσεις πολλην και άπειρον ούσαν την άπο της μάχης ζημίεί δὲ χαὶ χώραν ζητει δοθηναι αὐτῷ ὁ ἐξεναντίας ἀπό τῆς χώ- μζ Χ ρας σου, μη κατανεύσης, εί μη στοιχήσει υποχείριος και υπόφορός σοι περι του εξήείναι, και τουτο κατά ανάγκην μεγάλην ποίησον. εξ αυτής γάρ της εξεναντίας ή αίτιας πολλά σκάνδαλα και ταραχαί τοις 'Ρωμαίοις συνέβησαν..... και ὑπόφορον 15 Ίσμαηλζται Αίγύπτου και Παλαιστίνης ἐπὶ Ἡρακλείου. καὶ τί τὰ προσφάτως συμβάντα χαταλιπών ἐπὶ τὰ άρχαῖα άνεδραμον; οἱ γὰρ Πατζινάχοι ούτως εισηλθον είς 'Ρωμανίαν, και οίδα ώς πάντες γινώσχουσι πόσα έλεεινα χαι θρήνων άξια έξ αύτων συνέβησαν. πόθεν δέ ταύτα συμβαίνειν εἴωθεν; οἶδα γὰρ ὅτι περισσοτέρως ἐξ ἀπειρίας τῶν άπειρίαν γὰρ ἐχόντων τῆς στρατηγικῆς γνώσεως και μη σοφίας και μη συλλογιζομένων τί έκ τούτου και τί έξ έκείνου συμβαί- περι ἀπείρου νειν είωθεν, άλλά άπείρως τὰ πράγματα διιθυνόντων και τοῖς βασιλεῦσι τὰ πρὸς χάριν ἐπιστελλόντων καὶ λεγόντων, οὐ μόνον τοιαῦτα, άλλά και άλλα χείρονα συμβαίνουσι. όθεν ένταυθα μεμπτέοι είσι

TOITICEL,

την του Θεού διχαιοχρισίαν ούχ έχφεύξονται. Έαν δέ έστιν ο έχθρος ένδον οχυρώματος και ουκ έξέρχεται και μδ ού γινώσχεις την δύναμιν αυτού, άπ' έμου μάθε ότι όλιγοστός έστι περι καί ούκ έχει δύναμιν. πλην μη παρά τουτο αυτου καταφρονήσης, 30 άλλ' ἐὰν ἔχης δύναμιν, μὴ ἐάσης αἰιτον χαθέζεσθαι, άλλὰ ἀπόστει-

λον χονσαρίους εύρετν όδόν του είσελθετν λαόν κατ' αύτου. και μή

25 και κολάσεως άξιοι εί δε και τὰς εξ άνθρώπων τιμωρίας φύγωσι,

δύναμιν.

² εποίησεν 3 in numerandis foliis 155 numerus casu omissus est, 4 sq. κατά σοῦ] in margine adscripsit m. recentior τῶν λόγων 9 στρατηγού] στρατού? 12 στοιχήσεισ · 13 τῆς] τᾶσ 14 significavimus lacunam. 15 ισμαήλήται αιγύπτου και παλαιστήνοισ 16 συνβάντα 21 EEExeivour

είπης μήτε μὴν πιστεύσης τοῖς λέγουσί σοι μὴ είναι ὁδόν. πῶς γάρ δύνα ται φυλάσσειν διάστημα πολύ; έχει γάρ πάντως το όχύρωμα αύτου τέλος. και ἐπειδάν ευρης όδον, συ μέν μη σκυλθής, άλλά μεϊνον έχεισε έξεναντίας αύτου, απόστειλον δέ λαόν του είσελθεῖν όθεν εύρες τὴν όδόν. ἐχέτωσαν δὲ ἄνδρα ἰχανὸν τὸν ἄγοντα αύτούς. ποιησάτωσαν δὲ πυρσόν είσελθόντες, είπερ ἐν νυχτί είσῆλθον, εί δὲ ἐν ἡμέρα, καπνόν. και πρόσεχε ἔνα ὁπόταν ζαλισθέντας και ταρασσομένους αύτους ίδης, ἐπέλθης και συ κατ' αύτων. τούτφ γάρ τῷ τρόπῳ ὁ πορφυρογέννητος χῦρ Βασίλειος ὁ βασιλεὺς ἐχειρώσατο ιδ΄ χιλιάδας Βουλγαρίους είς το δέμα των Ζαγορίων, εξάρχοντος αύτῶν τοῦ στρατηγιχωτάτου Σαμουήλ.

άδιχίασ.

Έπαινετόν δε εστιν ίνα είς πάσαν χώραν είς ην άν τραπης, περι τοῦ χόψαι ἐὰν εὐρήσεις ἀδιχίας είτε παρὰ τοῦ δημοσίου είτε παρὰ τῶν πραχτόρων ἐπιγεγενημένας, ἐχχόπτης αὐτὰς, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ἄχρας. εί δὲ ἀδυνάτως ἔχεις χόψαι ταύτας, γράφε τῷ βασιλεῖ ἀνενδοιάστως. πολλαί γάρ χώραι έχ ταύτης τῆς αἰτίας ἀπώλοντο καὶ οὐχ ὁλίγοι ηὐτομόλησαν είς έθνη και έξήγαγον αὐτὰ κατὰ τῶν Ῥωμαίων. οίον γέγονεν έν ταῖς ἡμέραις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τοῦ Μονομάχου. ἀπελθών γὰρ εἰς Ἰβηρίαν καὶ Μεσοποταμίαν τῆ προστάξει αὐτοῦ ὁ Σερβλίας ἀναγράψασθαι καὶ ἐπιθεῖναι τέλη α οὐδέποτε είδον είς την χώραν αυτών οι έχεισε άνθρωποι (ο και έποίησεν, ην γάρ δεινότατος είς πάντα), αὐτομολήσαι τούτους πανοιχεί παρεσχεύασε πρός τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν. οὶ καὶ ἐξαγαγόντες αὐτὸν πανστρατεὶ κατὰ της Ρωμανίας μυρίων χαχών χαι συμφορών ταύτην ενέπλησαν.

άμεριμνείν γῶν.

Έαν εί κατεστολιασμένος είς το θέμα σου, μη εί μεριμνημένος,: περι του μη άλλ' έσο πάντοτε έτοιμος. ούχ οίδας γάρ πότε έν χρεία σου γενήσονται. μη άγάπα τὸν προξενοῦντά σοι τὰ ἐχ τῆς ἀδιχίας νομίσματα, μηδέ καταφρονήσης των έντοπίων, εί και των άσήμων ώσι, άλλα άγάπα και έλέα πάντας. και συ μετα πάντων ομίλει, και ου μή σε λανθάνουσιν οι άνθρωποί σου άδιχουντες και ότε διαδέχη, ου μή: ύποχωρήσεις κρυφίως, άλλὰ πάντες και προπέμψουσί σε και λυπηδήσονται έπι τη διαδοχή σου και είς πολλούς χρόνους ξναυλον έξουσιν

> 7 ζαλησθέντασ (cf. c. 63) . 10 δέμα] δάιμα 19 ιβηρίαν 20 Towy 21 εq. δυνότατοσ 23 πανστρατοί 28 ผีตา 31 ὑπὸχορίσει

την άρετήν σου. εί δὲ είς αἰσχρὰ κέρδη ἀποβλέπης, οὐδὲ τὰ ἀπὸ διε καίων πόρων κερδή|σεις καὶ ἐγκληθεὶς ἀχρειωθήση, καὶ οἱ θεματικοὶ ἐορτὴν ἐξαίσιον ἐτησίως ποιοῦσι τὴν ἡμέραν τῆς διαδοχῆς σου καὶ σὺ λαθραίως ὑποχωρήσεις.

χαὶ χαλαμαρὰς ἀπαιτητὴς οὐ δύνασαι εἶναι.

Δημοσιαχὴν δὲ δουλείαν ἔχουσαν ἀπαίτησιν μηδόλως ἐγχειρι- ~~νβ~~
ἐγχειρίζεσθαι
ἐγχειρίζεσθαι
ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρίζεσθαι

ἐγχειρ

οουγ(είαπ). ελΧειδίζεσθατ έλΧειδίζεσθατ πεδι τοῦ μὴ

Τούς κόλακας καὶ τοὺς πρός χάριν ὁμιλοῦντάς σοι φεῦγε ὡς γ φεύγει τις ἀπό ὄφεως. ἀλλὰ μηδὲ σὺ πρός χάριν γράφης ἡ λέγης περι κολάκων. 10 τινὶ ἴσως γὰρ προσάπαξ ἀποδεχθήση ἀλλὰ πάντα ἀ λέγεις ἐν ἀληθεία λέγε. καὶ εἰ ἔστι σκληρόν, πρῶτον μὲν οὐκ ἀποδέξονταί σε, ἔσχατον δὲ καὶ πάνυ σε ἐπαινέσουσι.

Οταν δε σχολάσεις και ουκ άσχολή είς στρατηγικάς δουλείας, νδ άναγίνωσκε [στρατηγικάς δουλείας] και βίβλους, και ιστορίας και τάς περιτουμήάρ-15 της έχχλησίας βίβλους. χαι μη είπης τίς ωφέλεια στρατιώτη από τον σχολάζοντων δογμάτων και των εκκλησιαστικών βίβλων; πάνυ γάρ ώφεληθήση και εί ακριβώς προσέχεις, ου μόνον δόγματα και ψυχωφελή διηγήματα χαρπώση έχ τούτων, άλλά και γνωμικά και ήθικά και στρατηγικά σχεδόν γάρ πάσα ή παλαιά στρατηγικά είσιν. άλλά καί νο γνωμικά και εν τη καινή ούκ ολίγα καρπώσεται ο σπουδαίος. εγώ γάρ τοιοῦτον ἐφίεμαι είναί σε, ίνα θαυμάζωσί σε πάντες είς τε την άνδρείαν σου καί εἰς τὴν εὐβουλίαν σου καί εἰς τὴν γνῶσιν καὶ εὐγλωττίαν σου. και εί ταϋτα ἀσπάση και φυλάξεις, μακάριος έση. έγω γάρ συνέταξά σοι ταῦτα μὴ όντα είς άλλο στρατηγικόν μηδέ είς 25 άλλο βιβλίον. έξ οίχείου γάρ μου συλλογισμού χαι έξ άληθινής πείρας ταῦτα συνέταξα. ὡφελήσουσι γάρ σε πάνυ. μέτελθε δὲ καὶ τὰς τῶν άρχαίων στρατηγίας: και ταῦτα μὲν ἐκεῖσε οὑχ εὑρήσεις, ἔτερα δὲ τούτων χρείττονα και δαυμαστά και πλήρη σοφίας ευρήσεις.

Έαν σοι ἐπέλθη δουλεία, εἴτε στρατηγική εἴτε ἰδιωτική εἴτε νε τοῦ ἀντιγράψαι εἴτε στρατοῦ ἐπιμελήσασθαι εἴτε εἰς ἀγρόν ἐξελθεῖν εἴτε περι τοῦ τά-

³ διαδοχής] διδαχήσ 6 μαμωνά] μονά 7 praestiterit scribere καλαμαράς 8 όμιλούντα σοι 13 σχολάζης? 21 εῖς τε] εῖτε 26 μετέλθε 28 πλήρησ

χειον διοίχετν ωνήσασθαί τι είτε τι έτερον, και ένδέχεται, ποίησον αὐτό και μή τὰσ δουλείασ. ἀναβάλη. εἰ δὲ ὀχνήσεις, οὐ λυσιτελές σοι ἔσται προστεθήσονται γάρ σοι και έτεραι δουλείαι και ου δυνήση πληρώσαι πάσας και καταλίπης τὰς πλείονας ἄχων χαι μὴ βουλόμενος. εί δὲ ποιήσεις αὐτὰς ἐν σπουδή, ἀσυντάχτως αὐτὰς ποιήσεις καί οὐ καταλόγον. τοὺς ψόγους ! παραφυλάττου εί δὲ ποιεῖς ἀγαθόν, ψέγουσί σε δὲ ἀνόητοι, ἐν τούτφ ε μη ενδοιάσης άγαθόν σοί εστι ψεχθήναι υπό πολλών άφρόνων, ή ύπό ένός σοφού και πολυπείρου.

"Εσο πράος και επιεικής και ταπεινός, μη τη προφάσει δε της περι συνέσεως. ταπεινώσεως χαταπεφρονημένος, άλλ' έσω μέν έχε ταπείνωσιν, έξω- 10 θεν δὲ ὁρῶσί σε δείχνυε σεαυτόν ἔνδοξον χαὶ ὑψηλόν, χαὶ ἐπιτήδευε έν πᾶσι το πάντας υπερέχειν, έν τε ομιλία και στολή και βαδίσματι καὶ ἔργοις. καὶ ταῦτα μὲν ὅταν εἶ ἐν ταξιδίφ καὶ ἐν πολεμία. ὧν δὲ εἰρηνικῶς καὶ ἐν ἀδείᾳ, ἔχε ταπείνωσιν διηνεκῶς καὶ λιτότητα.

παροράν τᾶσ άδιχίασ.

Μή παροράς άδιχίας. φησί δέ τις σοφός χόλαζε χρίνων, άλλά μή 18 περι του μή δυμούμενος. εί γάρ τὰς ἀδιχίας παραβλέπεις, παραβλέψεταί σε ὁ μόνος δίχαιος. αἰσχρόν δὲ λόγον οὐ μόνον μὴ λέγειν, άλλά μηδὲ άχούειν χαταδέχου.

Μή θέλε είναι πολιτικός ου γάρ δύνασαι στρατηγός και μίμος περι τάξεως. τυγχάνειν. εί δε καί τινες ούτως στρατηγούσιν, άλλ' ού καταλόγον, 20 παραξίαν δέ. ὁ γὰρ ἀτάχτως ὁμιλῶν χαὶ γελῶν ὡς ἄταχτος χαταφρονείται και ψέγεται. ό γάρ στρατηγός τύπος και υπογραμμός όφείλει είναι πάσιν' άφρονευσαμένου γάρ τινος των άνωνύμων ούδ' εί ἔσφαλέ τις ἐπίσταται διὰ τὴν εὐτέλειαν αὐτοῦ, πταίσας δὲ σὺ ὁ στρατηγός τό φαυλότατον και ουδαμινώτατον ουκ ελαθες, άλλ' εύθυς έν 25 ταϊς πάντων άχοαζς έξεχύθη. είπω γάρ σοι τοιουτόν τι. Βασίλειος ό Πεδιαδίτης κατεπάνω Σικελίας ών και εὐκαιρέσας ἡμέρας τινὰς ἔπαιξε την τάβλαν, ούχ ελαθε δὲ τὸν βασιλέα, άλλ' εγραψεν αὐτῷ οὐτος: ώς ανέμαθεν ή βασιλεία μου, κατώρθωσας την τάβλαν. και ούκ έμνήσθησαν αι πολλαι αὐτοῦ δουλεῖαι, άλλὰ τὸ οὐδαμινὸν ἐλάττωμα. 90

> 1 αύτῶ 3 έτεροι 13 πολεμίω 15 sq. versus κόλαζε θυμούμενος legitur inter γνώμας μονοστίχους codicis Vindob. philol. gr. CLXV (Meineke Fragm. com. gr. IV p. 356). Demonacti adscribitur in Anecd. Boiss. I p. 118 (Nauck Trag. gr. fr. p. 643). 16 παραβλέπαιταί σε (cf. c. 219) 21 ἄτακτος] ἀτάκτοσ 24 ευτελείαν 27 παιδιάδίτησ (cf. Cedr. II p. 523 ed. Bonn.) ib. εύχερέσασ 28 οῦτως

Τούς στρατιώτας σου άνάγχαζε πρό πάντων έχειν ίππους χαλούς 环 χαι τὰ ἄρματα αὐτῶν ἀνελλιπῆ χαι ἐστιλβωμένα, σελοχάλινα δὲ χαι περι ἀρματώπέδιλα ἐπιτήδεια. πληροφορήθητι γὰρ ὅτι εἰ ἔχει ἔππον καὶ στολὴν σεως καὶ ἔπχαί άρματα χαλά ο στρατιώτης, εί μέν έστιν άνδρεζος, γίνεται δι-5 πλούς, εί δέ έστι δειλός, πληροφορήθητι ότι θαρσοποιείται καί μερι-160 χῶς ἐνεργεῖ. εἰ δέ ἐστιν ἄτζαλος, ἔχων σέλαν μεγάλην, πέδιλα άνεπιτήδεια, Ιππον ούχ άγαθόν, έσο γινώσχων ότι ού χάν άνδρετός έστιν άλλ' ή την σωτηρίαν έαυτῷ διὰ φυγής πρό καιροῦ σοφίζεται.

Μανθανέτωσαν δὲ οἱ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου σωρρονεῖν ζηλοῦντες ξ 10 τὸν βίον σου. ὅπλα γὰρ πολέμου διχαιοσύνη.

. Ἐὰν εἶ εἰς ἄχραν χαὶ ἐχ τῶν ὑπηχόων πινὲς διά τινα αἰτίαν ἀναι- ξα σχυντήσωσιν, εί μέν έστιν άναγχαϊον, σπούδασον τοῦτο χαταπαϊσαι διὰ περι τοῦ ἀποσυνέσεως εί δε και μετά θυμου και άπηνείας βουληθής τουτο στή- τόμωσ εκδισαι, μαλλον άναισχυντοτέρους αύτους ποιήσεις και χαώσεις και την 15 γώραν καὶ άγρειωθής καὶ σύ. άλλὰ τὰ μὲν μετ' ἐπιεικείας μετέργου, τὰ δὲ άγνοεῖν προσποιοῦ, ίνα μὴ γνώσωσιν ὅτι διὰ φροντίδος κέκτησαι τούτο. νοήσαντες γάρ είτε φοβηθώσι και είς ἀποστασίαν χωρήσωσιν, είτε χενοδοξήσαντες χαταφρονήσουσί σου. εί δὲ οὐ δέχεται θεραπείαν ούτως, τότε έξανάγκης μετά δυνατής χειρός, άλλά σκόπει 20 μη άστοχήσας χινδυνεύσης. τέως δὲ τοῦτο μετὰ ταραχής ἀπέχου.

Έαν εξέλθη το έθνος κατά της χώρας σου και μάθης άκριβώς ξβ μη δύνασθαί σε κατά πρόσωπον αυτού στηναι, μη αισχυνθής άπο περι του εαν στηναι άπό σου, άλλ' άπόστηθι άπ' αυτού και άκολούθει αυτώ, είτε θρός κουρσεύόπισθεν είτε ἀπό πλαγίου. και ἐὰν εί σωζόμενος συ, ἀπλωθήναι αὐ- σαι την χώσαν 25 τὸ ὡς θέλει οὐ τολμᾶ οὕτε μὴν τὴν χώραν σου χουρσεύσει, ἀλλὰ συντεταγμένον έσται και εί δοκιμάσαι κουρσεύσαί σε, ευρήσεις αυτό έσχορπισμένον και εί ουχ οχνήσεις, κλασματίσεις αυτό και εί ου χλασματίσεις, άλλ' οὐν οὐδὲ ἀπλωθήσεται ὡς θέλει. καὶ οὕτως [θέλλει] ποιών φυλάττεις και τὴν χώραν σου και τὸν στρατόν σου σώον. εί δὲ 80 αύθαδῶς πολεμήσεις αὐτῷ, ἀπολέσεις μὲν τὸν λαόν σου, ἐξαλείψει δὲ

περι δικαιόσύ-

1 πρὸσ πάντων έχεισ 5 δειλοί 7 sq. οὐκὰν ἀνδρείωσ ἐστὶν ἀλΧ εἰ 10 locus corruptus vel mutilus. - 11 el elev ib. xxì addidimus. 21 numerum in margine nos addidimus. 16 προσποιεί 23 ἀπὸ σοῦ] ἀπ' αὐτοῦ? 24 όπηθεν ib. ἀπὸ πλαγίου] εἰσ όπλαγίον (possis etiam έχ των πλαγίων) 24 sq., item 26 et 27 αὐτὸ] αὐτῶ 26 σηντεταγμένοσ

χαι την χώραν ἀφόβως τὸ Εθνος, χαι ἔχεις εὐθηνον μη στρατηγήσας χαλώς.

Έαν δὲ ἀπέλθης πολεμήσαι έθνος ἡ χάστρον, πρώτον χατουνεύσας

πολεμήσαι **έθνος η χαστ-**DOY.

έᾶν ἀπέλθ(η) και ἀπλικεύσας κατάστησον τον λαόν σου είς τὴν κατουναν, ἔκαστον είς τὴν τάξιν αὐτοῦ. ἀλλὰ μὴ πλησίον πολλὰ ἀπλιχεύσης, ίνα μὴ ε κατασκοπεύη παρ' αὐτῶν. καταστήσας δὲ τὸν στρατόν σου καὶ ἀναπαυθείς, τότε, εί θέλεις, χώρησον πρός πόλεμον χατά τοῦ έθνους τυχόν ή του κάστρου. ἄκουσον γὰρ τί ἔπαθον οι ταύτην τὴν τάξιν ε μη φυλάξαντες. Θεσσαλονίκη πόλις έστιν έπί... πολυάνθρωπος..... μετά πλήθους πολλού Βουλγάρων είς το πολεμήσαι αυτήν, ουκ έπηξε 10 πρώτον την σκηνην αυτού εν τόπω επιτηδείω κατουνεύσας τόν στρατόν αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἤρχετο μετὰ τοῦ τούλδου προσπελάσας τοῖς τείχεσιν ήρξατο πολεμεϊν. ὁ δὲ λαός αὐτοῦ ἡν ἀπό τοῦ χόπου καὶ τής ταλαιπωρίας χεχμηχώς ὁ γὰρ ἀπὸ τής ὁδοιπορίας χάματος έχλύειν οίδε και όχνηρούς ποιείν και τούς δώμη και άλκή σώματος 15 ύπερέχοντας. μη κατουνεύσαντος δέ, ώς εξρηται, έζαλίζοντο Ένθεν χάχειθεν, ο μεν ύδωρ πιειν θέλων, ο δε τον ίππον αυτου άναπαυσαι, ό δὲ ὲαυτὸν χεχμηχότα ἀναχτήσασθαι. θεασάμενοι οὖν αὐτοὺς οἱ ἔνδον τοῦ χάστρου οῦτως ἀτάχτως πλανωμένους ἐχπηδήσαντες αἴφνης ἐπέθεντο αύτοζς και αυτίκα έτρεψαν τους Βουλγάρους τροπην μεγάλην. 20 χαι οι μέν αὐτῶν ἐσφάγησαν, ἄλλοι δὲ ἀπέθανον ὑπὸ τῆς δίψης χαι τοῦ χαύματος, οι δὲ λοιποὶ ὡς πρόβατα ἐλαυνόμενοι ἐν μάνδρα ἐζωγρήθησαν. ὁ δὲ Άλουσιανὸς ὁ θαυμαστὸς ἐχεῖνος στρατιώτης μόνος απέδρασεν, αποβαλόμενος και τον δώρακα αυτου. πρόσεχε ουν τούτοις.

πατζινάχων.

Έξελθόντων τῶν Πατζινάχων χατὰ συγχώρησιν Θεοῦ καὶ ἐπιβάν- 25 τερον περι τών των τοῖς ὁρίοις τῶν Ῥωμαίων ἀπεστάλη Κωνσταντῖνος ὁ ῥαίχτωρ παρὰ του εύσεβεστάτου βασιλέως των Ρωμαίων του Μονομάχου μετά στρατου και δυνάμεως πολλής, πολεμήσαι τους Πατζινάκους. Θς άπελθών

καί θαρρήσας είς τὸν ἄπειρον ἐκεῖνον στρατὸν οὐκ ἐκατούνευσεν οὐδὲ

1 ເບ່າກັ້າວາ] ເບ່າບາາກັ້າແເ? 3 ἀπέλθης] ἐπέλθη ib. χατουνεύσαι 4 άπληκεύσασ in hoc quoque codice nonnunquam scribitur. ib. indicavimus lacunas, quarum in altera haud dubie Alusiani nomen intercidit. 15 exxleins of be 16 κατανεύσαντοσ 18 αὐτοὺς] αὐτοὶσ 20 ἔστρεψαν 23 Άλουσιάνος appellatur a Cedreno et Zonara, Άλλουσιάνος sive Άλουσιάνος a Psello (Sathae Μεσαιων. Βίβλ. IV p. 71 sqq.). 28 πατζηνάχουσ (neque hoc solo loco) 29 exeivor

έπηξεν τὸν παπυλεῶνα αὐτοῦ καὶ διανέπαυσεν τὸν στρατὸν κεκμηκότα, άλλ' ώρμησεν εύθυς κατ' αυτών είς πόλεμον. οι δε Πατζινάκοι έκπηδήσαντες εξ άναπαύσεως γαυριώντες παρετάξαντο κατ' αυτών είωθεν γάρ ή τρυφή και άνάπαυσις θαρσαλεωτέρους ποιείν και τους άγαν s άτυχεῖς. cl δὲ Ψωμαΐοι καὶ cl ίπποι αὐτῶν άγανακτήσαντες πῆ μὲν άπο του χόπου της οδοιπορίας πη δε άπο του χαύματος χαι της δίψης ούδὲ μιχράν προσβολήν αὐτῶν ἡδυνήθησαν ὑποστήναι, άλλ' εὐθύς είς φυγήν ετράπησαν, και γέγονε φόνος μέγας. εκείσε γάρ επεσαν οι ρωμαλεώτατοι και άλχιμώτατοι των Ρωμαίων άπώλοντο γάρ μυ-10 ριάδες πολλαί, και σχεδόν πᾶσα ή τῶν Ρωμαίων χώρα ἐπλήσθη θρήνων.

Έαν επέλθη έθνος και έστιν απαραίτητος ο πόλεμος, εί μέν είσιν ξε οί ἐναντίοι ἐν σπάνει χορτασμάτων καὶ νομῆς ἐνδεία τῶν ἀναγκαίων, περι τοῦ και σὺ δὲ εἶ ἐν ἀρθονία πάντων, ἀναβάλλου τον πόλεμον ὑπουλευόμενος χρή και τὴν 16 τὸ ἔθνος και παραβιβάζων αὐτὸ ἡμέραν έξ ἡμέρας. ἀπόστειλε δὲ ἔνδιανσκοπην. και τῷ ἐξάρχοντι αὐτῶν δῶρα κατακοιμίζων αὐτοῦ τὴν θρασύτητα. ίχθυν γαρ δέλεαρ ζωγρεί, τους δε πλείστους των ανθρώπων λήψες δώρων και χρυσου χλωρότης. παραβιβάζοντός σου γάρ αυτους ταλαιπωρήσουσιν οι ίπποι αυτών άπο της σπάνεως των χορτασμάτων 20 και τής νομής και άπλως πάντων των άναγκαίων και αυτό τό εθνος χαχοπαθούν άδυνατήσει. οπόταν δε μάθης ταλαιπωρήσαι τούτους, τότε ἐπίθες αὐτοῖς καὶ εὐ οἶδα ὅτι σὺν Θεῷ συντρίψεις αὐτούς.

Ωσαύτως παραβίβαζε καὶ ὁπόταν σοι λαοῦ ἐπιβουλὴ ἐπέρχεται ξς είς βοήθειάν σου πλην έσο άπό του τόπου έξησφαλισμένος, εί δύνα- περιτού παρα-25 σαι. ότε δὲ παραβιβάζεις φύλαττε και νυκτός και ἡμέρας, όση σοι δύναμις, ίνα μη επιπεσόντες σοι έξαίφνης οι εναντίοι διαφθείρωσί σε. εί δὲ οὐκ ἔχεις ἀφθονίαν πάντων οὐδὲ προσδοκεῖς λαόν σῶν ἐπιβουλήν, άλλα και τοῖς άνθρώποις και τοῖς ζώοις σου ἐν σπάνει εἰσὶ τὰ άναγκατα, μη άναβάλη το σύνολον, άλλα πλησιάσας αυτοτς εν χώρα 30 επιτηδεία διανάπαυσον τον λαόν σου δύο ή τρετς ήμερας, εί έχεις άδειαν,

βηβάζην τόν έχθρόν.

3 sq. εἴωθεν γὰρ] εἴωθελχθησ (χ ex 3 facto) 2 εύθυς] αύθεισ 11 θρόνον. 12 ἐπέλθη] ἀπέρχη (quam ad scripturam propius sane accederes scribendo ἐπέρθη) 13 ἔνδια 15 ἀπόστηλε (quod cave mutes in ἀπόστειλον, sed videri potest h. l. scribendum esse ἀπόστελλε) 18 αὐτοὺς] αὐτοῦ 19 οἱ ἔπποι] οἰπποι ib. τῆσπάνεωσ θες] cf. c. 42. 30 ei addidimus.

χαι τότε ἀπάρας χρότησον πόλεμον. μὴ ἀργήσης χαι ἐπιλιπόντων σοι

των άναγχαίων άπολέμητος τραπήσεται ο λαός σου. βραδύνοντος γάρ και έν σπάνει όντος των άναγκαίων δειλιάσουσι και υποχωρήσουσιν. ξζ άλλά είπω δή σοι τι τοιούτον συμβάν. ό μοναγός Βασίλειος καί περι τῶν πατ- προνοητής Βουλγάρων ἀπεστάλη παρὰ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ δ ζηνάχον ίστο-Μονομάχου πολεμήσαι τους Πατζινάχας. ἀπελθών ουν και πλησιάσας αύτοῖς, ἔχων και τὸν ἀκόλουθον Μιχαήλ σύνεργον αὐτῷ στρατὸς δὲ ἦν ἀμφοτέρων πολὺς: ἀπελθόντες, ὡς εἴρηται, καὶ πλησιάσαντες αὐτοῖς, έξ άπειρίας ουχ ἡθέλησαν πολεμῆσαι αυτους αυτίχα, άλλ' ἐπαρεβίβαζον ήμέραν έξ ήμέρας. ἐπιλιπούσης δὲ τῆς τροφῆς τῷ στρατῷ καί 10 τοῖς ζώοις οἱ ἐναντίοι γὰρ ἰόντες ἀπό τῆς σπατάλης ἤρχοντο πλησίον του φοσάτου αλαλά ζοντες και πάλιν υπογωρούσιν οι δε Ψωμαΐοι το ει μέν άπό τῆς σπάνεως τῶν ἀναγχαίων ταλαιπωρήσαντες, τὸ δὲ χαί δειλιάσαντες έχ του όραν αύτους χαθεχάστην χαι ένωτίζεσθαι τους τούτων άλαλαγμούς, ετράπησαν μόνοι χωρίς πολέμου. νυχτός γάρ 15 έπιβάντες τοῖς ἵπποις ἔφυγον. ἀλλ' οὐ διέφυγον τὰς χεῖρας τῶν ὑπεναντίων, και γέγονεν έκούσιος και έξ ἀπειρίας κατάλυσις του στρατου. τοῖς γὰρ χόπφ χαὶ χαμάτφ ταλαιπωροῦσι χαὶ ἐνδεία εἰ χαὶ πολέμου

περιπέσεις ώς δρνεον είς παγίδα.

περι άχρίτου.

ρία.

Εί δὲ ἀχρίτης εἶ, ἔχεις δὲ τοπάρχην γείτονα, εἰ μὲν εἰρηνιχῶς έστι μετά σου, είρηνευε και σύ μετ' αυτου πλην μη πιστεύσης αυτώ. ένον μη βλάπτε, την δε χώραν σου φύλαττε χαλώς. εί δε μη βλαπτόμενος παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις βλάψαι αὐτόν, πρῶτον μέν διεγεί- 25 ρεις αὐτόν τε καὶ τοὺς λοιποὺς τοπάρχας κατὰ σοῦ καὶ ποιεῖς πάντας αποστήναι Ρωμαίων και δολιεύεσθαι αυτούς, έπειτα δε φοβούμενοι την δολιότητά σου υπερασπιούσιν αυτού και είτε λαθραίως είτε φανερῶς ἐπιθέντες σοι χειρώσονταί σε. εί δ' οὐ δυνηθῶσιν, ἀλλ' οὖν βλάψουσι και σὲ και τὴν χώραν τοῦ βασιλέως μέγιστα. και ἔκτοτε εί και 90

προσδοχία ἐπίχειται, ἄχθος καὶ θόρυβον ταῖς ψυχαῖς ἐμποιεῖ καὶ ἀμαχητί την τροπην έργάζεται. φεύγε, στρατηγέ, τὰς ήδονὰς, ίνα μή 20

3 σπανί 9 εξαπερίασ ib. αλλεπαρεβίβαζον 11 τῆσπατάλησ 12 ύπεχωροῦσαν? 13 τῆσπάνεωσ 18 χόπφ καὶ καμάτφ] κόπωκαμάτω (= κοποκαμάτω?) 24 ένον μη βλάπται - 25 ἐπὶχειρήσασ 28 ύπερασπιώσιν ib. είτα λαθραίωσ 29 επιθέντεσος γειρήσονταί σοι

άγάπην θέλεις ποιήσαι, ούχ άληθεύσουσι πρός σε. εί δε ό πλησίον ξο άγαπην θελεις ποιησαι, ουχ αληνευσσού προς σε. συ το παιριστού, περι πλησίων σου τοπάρχης επιχειρήσει σε βλάπτειν, μη θρασυνθής χατ αυτού, σου τοπάρχου. άλλ' υπουλεύσου αυτόν και υποκρίθητι είρηνην και άπλότητα, φύλαττε δὲ τὴν χώραν σου και ποίησον φίλους, εί δύνασαι, ἐκ τῆς χώρας 5 αὐτοῦ, ὅπως δι' αὐτῶν μανθάνης τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἀπόστελλε αυτοϊς δώρα κατιδίαν. ἀπόστελλε δὲ καὶ τῷ τοπάρχφ δώρα φανερώς ύπουλευόμενος αὐτόν. καταχαυνώσαντος γάρ σου αὐτόν διά τε τῶν δώρων και της υποκριτικής άγάπης, άμεριμνήσει. έπισωρεύσας σύ τον λαόν σου λεληθότως καί μετά σπουδής, ξπελθε περι πανουρ-10 αρτώ τε και τώ γαώ αρτος αιφλίριον και ορκ αστοχίλοεις, εξαγείθεις την λεία πόρε τον χαὶ ἀφανίσεις αὐτόν. χαὶ σὺ μὲν ἐπαινεθήση παρὰ πάντων ἐχθρῶν τε χαὶ φίλων ώς μὴ γενόμενος αίτιος τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, τροπωσάμενος δὲ ἄριστα τὸν ἐνάρξαντα, καὶ παρὰ βασιλέως τιμὰς καὶ εὐεργεσίας ια λήψη ώς στατηγήσας καλώς έκεινος δε εί και δυνηθή ἀποδράσαι, 15 άπρόσωπος και άπαρρησίαστος έσειται είς τους γειτνιώντας αυτώ τοπάρχας καὶ συγγενείς, ώς αίτιος γενόμενος τοῦ κακοῦ. ἐροῦσι γὰρ αυτώ ως. άξια πέπονθας. μή πολεμούμενος γάρ τι δουλείαν είχες βλάπτειν ξένην χώραν και μη βλάπτοντάς σε έχθραίνειν και διεγείρειν χατά σου; χαι ουδε βοηθήσουσιν αυτώ, άλλα μαλλον αίδεσθήσονται 20 και φοβηθήσονται σὲ ὡς ἀληθή στρατηγόν.

Πλην οπόταν εισέλθης και κουρσεύσης την χώραν αυτου, εί μέν οα είσι χλησουραι όθεν είσηλθες, μη υποστρέψης την αυτην όδόν. έχεινοι περι γάρ γινώσχοντες τὴν δυσχολίὰν τῶν χλησουρῶν προχαταλάβωσιν αυτάς και υποστρέφοντός σου κλασματίσουσί σε. οποίον εποίησεν ο 25 Τριβούνιος ὁ Σέρβος τῷ κατεπάνω Δυρραχίου Μιχαὴλ τῷ τοῦ λογοθέτου υίῷ εἰς Διοκλείαν και ἀπώλεσε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπέκεινα τῶν τεσσαράχοντα χιλιαδών όντα. είσελθών γάρ ό δηλωθείς χατεπάνω είς Διοχλείαν εχούρσευσεν, υποστρέψας δε εύρε χατεχομένας τὰς χλησούρας όθεν είσηλθε, και έάλω. και εί τάχα είχεν άλλην όδον είς το 30 έξελθετν άσχύλτως, άλλ' άπο χαχοβουλίας, μᾶλλον δὲ ἀπειρίας

3 ύπολεύσου αύτῶν 5 μανθάνεισ 7 σου αύτοῦ pr. m. . 8 με-9 λελυθώτα 14 ώς] ώς ώσ 15 Εσειται (cf. c. 42) primyriaei 25 δυραχίου ib. Μιχαήλ — υίῷ] cf. Cedr. II p. 548 16 συνγενείς Μιχαήλ πατρίχιος ο Άναστασίου τοῦ λογοθέτου υίος. 26 διώκλείαν et 27 χιλιαδών] cf. c. 76 et Lobeck ad Buttmanni paullo post διόκλείαν gr. gr. II p. 338.

χοῦρσου κλήσουToug.

οβ έάλω. συ δὲ ἔχε κατασκόπους καὶ τοποδέτας ἐντρεχεῖς, καὶ πρὸ τοῦ περι κατασκό- είσελθεϊν σε κατασκοπευσάτωσαν τὰς όδοὺς καὶ ἀφ' οὐ είσέλθης καὶ χουρσεύσεις, έξελθε δι' άλλης όδου και έξεις το άφροντιστον. εί δε και ούχ έστιν άλλη όδὸς, εἴσελθε έξαίφνης ἀμήνυτος χαὶ χουρσεύσας ὑπόστρεψον τάχιον όθεν είσηλθες. εί δ' οὐν, ὁπόταν είσέλθης χουρσεϋσαι, 5 ξασογ λαόν ένα χρατήσωσι τὰς χλησούρας χαὶ τὰς χορυφὰς τῶν ὀρέων, χαι άνδρας γενναίους χαι έντρεχείς τους έξάρχοντας αύτων, χαι χουρσεύσας υποστρέψεις μετά τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας ἔχων τὸ ἀφρόντιστον, γαίρων και ευφραινόμενος. φύλαττε, άχρίτα, τὰ κάστρα καὶ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν χώραν, καὶ 10

περι χάστρου κεφαλήσ τοῦ τιβινίου.

τοῖς πλησίον σου τοπάρχαις μὴ ἐμπιστεύης, εἰ καὶ πάνυ ὁμολογοῦσιν ογ είναι φίλοι σου. είπω σοί τι τοιούτον συμβάν. χάστρον έστιν είς τὰ μέρη της Μεγάλης Άρμενίας έστι δὲ εἰς ὑψηλὸν τόπον, ἔχον ἐπάνω πεδίον ίχανον, άρχουν χαί περισσεύον τοῖς οἰχοῦσιν εἰς τὸ χάστρον εἰς τὴν σπόριμον γῆν καὶ εἰς τὴν νομὴν τῶν κτηνῶν αὐτῶν καὶ εἰς πᾶσαν 15 αύτων χρείαν, πάντοθεν χρημνοίς και φάραγξι βαθείαις κατησφαλι- ει σμένον, μη δεχόμενόν ποθεν παρά τινος πολεμηθήναι. οὐδὲ γάρ ἐστί τινι δυνατόν άνελθετν έχετσε εί μή διά στενής όδου μιας, χαι τότε είσελθεῖν πρώτον διὰ τῆς πύλης τοῦ χάστρου, χαὶ τοῦτο μετὰ δυσχολίας πολλής. τούτου ούν του όχυρώματος ούδεν ήν άσφαλέστερον. 20 έπεθύμει δὲ ὁ τοῦ Τιβίου τοπάρχης και πάππος μου έγκρατης αὐτοῦ γενέσθαι. τί οὖν σοφίζεται; ποιεί φίλον διὰ δώρων πολλών τὸν στρατηγόν του τοιούτου κάστρου, δηλώσας αὐτῷ ίνα οὐ ἄν χρήζη θαρρών ἀποστέλλη και λαμβάνη ἀπ' αὐτοῦ. τούτοις οὖν καταθελγθείς ό στρατηγός έτυχε εν χρεία γενέσθαι σίτου, είτα δηλοί αυτώ. ό δε 25 μετά γαρᾶς εἶπεν' ὅσον κελεύεις. ἀποστέλλει αὐτῷ ζῷα χίλια φέροντα στον, και τοις δυσίν όνοις ήκολούθει άνθρωπος ώς δήθεν έπιμελούμενος αὐτῶν. ἡν συλλογισάμενος γὰρ ὁ στρατηγός ὅτι: παρ' αὐτοῦ του έχθρου της Ρωμανίας έαν σιταρχισθή το χάστρον μου, τίνος άξιός είμι; είτα χαταλαβόντος τοῦ σίτου άνοίγει μετά χαρᾶς τὰς πύ- 30 λας του είσελθετν και τα ζώα και τους έπακολουθούντας αυτοίς. οί

1 τοποθέτας? 3 χουρεύσεισ 11 έμπιστεύω 12 φίλοισσου 16 vv. αὐτῶν χρείαν πάντοθεν bis deinceps posita. 14 περισεύουν 17 δεχόμενον πόθεν 21 του Τιβίου] τουτοβίου (praeter inscriptionem capitis, a qua in nomine proprio non differt πίναξ strategici, cf. Const. Porph. de adm. imp. p. 200 et 192 et Cedr. II p. 558 sqq.) ib. Exxpateto

δὲ ωπλισμένοι ὄντες πρὸς μάχην καὶ κεκρυμμένας ἔχοντες τὰς ῥομφαίας αύτων όπηνίχα εισήλθον, εσπάσαντο τὰς πύλας τοῦ χάστρου. καί χτείνουσι μέν τους χονταράτους, γίνονται δὲ ἐγχρατεῖς τοῦ χάστρου. χαὶ γίνεται ἡ φιλία συμφορᾶς πρόξενος χαὶ μνήμης ἀξία χρὴ οὖν σε ε ουλάττεσθαι άπό των φίλων μάλλον ή των έχθρων. εί γάρ ούχ έπίστευσεν ο στρατηγός τοις νομιζομένοις αυτού φιλοις, άλλ' έξω τής πύλης προσέταξεν αποφορτώσαι τον σίτον, εκέρδανεν αν αυτόν και είς χενόν ή πανουργία αύτων χατέληγεν χαι ό στρατηγός είγεν τό άφρόντιστον.

Είπω δέ σοι και έτερον σόφισμα έθνικου. δ Κατακαλών δ Κλυ- οδ ζομενίτης στρατηγός ην Ραουσίου. ηθελε δὲ στησαι τρόπαιον ὁ στρα- άλλο πουτον τηγός διὰ φιλίας πλαστής. ην δὲ εἰς τὰ κάστρα Δαλματίας εἰς τὴν ἐνοθήν τοπάρ-Ζένταν και είς τὴν Στάμνον τοπάρχης Βοϊσθλάβος ὁ Διοκλητιανός. χ(η) γίτον σου ήβούλετο δε χρατήσαι αὐτόν. και τί ποιεϊ; συμφιλιάζεται αὐτῷ ἀπο-15 στέλλων πρός αὐτόν δώρα πυχνότερον, ἀπατήσαι αὐτόν ἐν τούτοις βουλόμενος. ό δὲ εί καὶ έθνικός ἡν, ἀλλὰ τὴν φυσικὴν καὶ τὴν ἀπό πείρας σοφίαν είχε, και τὰ μὲν δῶρα ἐλάμβανεν, ὑπεκρίνατο δὲ και δούλος είναι του βασιλέως ως δήθεν διά της καλοκαγαθίας και των γαρισμάτων του στρατηγού. Εχοντος δε και του τοπάρχου παίδα 20 άρτιγενή, εμήνυεν ό στρατηγός δέξασθαι τοῦτον ἀπό τοῦ άγίου βαπτί-166 σματος. του δὲ μετὰ γαρᾶς εἰπόντος καὶ εἰ κελεύεις καὶ ἔλθης εἰς τὴν cixίαν μου, ο στρατηγός ούx ήθέλησεν. ἐτύπωσαν οὖν ἀμφότεροι **ίνα** έν μέσφ του θέματος του στρατηγού και της χώρας του τοπάρχου ποιήσουσι την συντεχνίαν. είχε δε δρόμωνας παρασχευασμένους είς 25 την θάλασσαν ό στρατηγός (παρὰ θάλασσαν γὰρ ην ό τόπος), ενα όπόταν νεύση χρατήσαντες βίψωσιν αὐτὸν εἰς τὸν δρόμωνα. τὴν αυτήν δὲ βουλήν είχε και ὁ τόπαρχος, και είχεν ἄνδρας γενναίους παρασχευασμένους εν τῷ χρυπτῷ, Ινα ὁπόταν ποιήση σημεῖον ὅπερ αύτοις διετάξατο, έχπηδήσαντες χρατήσωσι τον στρατηγόν και τους 30 σὺν αὐτῷ. ὁ και λέλολελ. εἶτα ὑλῷθμοαλ και ἀσμασάπελοι ἐκαθέσθησαν. ἄμα οὖν τῷ καθεσθήναι αὐτοὺς σημείου γενομένου ἐχύκλωσαν τὸν στρατηγὸν καὶ δήσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας ἄγουσιν

10 κατακαλόν 11 Κλαζομενίτης? βοσ (de accentu cf. Hase ad Leon. Diac. p. 461 sq. cd. Bonn.) ib. Δ10-17 σοφίαν inseruimus coll. c. 32. 18 ώσ δοθέν κλειανός? 27 6 τὸπάρχωσ (cf. c. 69) 28 ποιή

διάφιλί(ας).

αὐτόν δέσμιον μετὰ καὶ τοῦ υίοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν σὐν αὐτῷ πάντων καὶ τοὺς δρόμωνας εἰς τὴν Στάμνον. καὶ οἰς βρόχοις καὶ δικτύοις ἡβούλετο ζωγρῆσαι ἐζωγρήθη, εἰς ὁνειδισμόν Ῥωμαίων. καὶ πρόσεχε ἴνα μὴ ἄ σοφίζη γένωνται τρόπαια ἐτέρων ἡ γὰρ ἐτέρων πονηρία ἐτέρων γίνεται δόξα καὶ κέρδος. δεῖ οὖν σε λογισμένα πράττειν. ἐγὼ τὰρ σἰκ ἀρχαῖά σοι παρήγαγον, ἀλλὰ ὅσα πρὸ μικροῦ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν συνέβησαν. οἱ πλείονες γὰρ στρατηγοὶ ἀπὸ τῶν νομιζομένων φίλων ἔπαθον.

άλλο περι κάστρου πανουργείαν.

Δημητριάς πόλις ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος παρὰ θάλασσαν, ἀπό τε τῆς θαλάσσης και των κύκλωθεν βαλτων έξησφαλισμένη. ής έγκρατής 10 γέγονεν [ούτως] ο Δελιάνος τοπάρχης δὲ ἡν οὐτος Βουλγάρων. ἐγκρατης δὲ αὐτης γεγονώς ἀπέστειλεν ἐν αὐτη στρατιώτην ἀρχαῖον καὶ ἔμπειρον εἰς τὰ πολέμια (ὁ δὲ στρατηγός τῆ τῶν Βουλγάρων διαλέχτω τζελνίχος λέγεται) Λυτοβόην τον Διαβολήτην, δους αυτώ καὶ λαὸν εἰς φυλακὴν τοῦ κάστρου, ος ἀπελθών ἀνοικοδόμησε τὰ 16 τείχη ἡμελημένα ὄντα καὶ ἐποίησε μαγγανικά καὶ μηχανάς ὅσας ένδέχεται ποιήσαι στρατηγόν. όχυρώσας δὲ τὸ κάστρον ἀπεμερίμνησεν, μή φοβούμενος έξωθεν προσβολήν μήτε ένδοθεν υφορώμενος έπιβουλήν διά το τους έντοπίους είναι άπλουστάτους και παντελώς ἀπείρους και διά το και όρκφ αυτούς έξασφαλίσασθαι. εἴωθεν γὰρ ἡ 20 άμεριμνία προσφέρειν λύπας και κινδύνους έξαπίνης. έπι τούτοις ούν άμεριμνήσας ό στρατηγός και μή έχων υπόνοιαν είς τους ένδον, προσείχε τη τρυφή και τη άνέσει. οι δε εντόπιοι εί και άπειροι ήσαν, άλλ' ή φύσις διδάσχαλός έστι πάσης μηχανής χαί πανουργίας: άποστέλλουσι λάθρα πρός τὸν δοῦχα Θεσσαλονίχης ὅπως ἀποστέλλη τινὰ 25 του παραλαβείν το κάστρον και τιμήσαι αυτούς. ο δε δουξ άποστέλ- ει λει τινά πανθεώτην Ζεπέ καλούμενον μετά πλοίων και λαού. καταχθέντων οὖν τῶν πλοίων πλησίον τοῦ λιμένος ἐν ἀποχρύφφ τόπφ, μηνύεται τοῦτο τοῖς ἐντοπίοις λάθρα καὶ δὴ ἀπελθόντες αὐτίκα εχράτησαν τὸν στρατηγὸν καὶ δεσμήσαντες αὐτόν τε καὶ τοὺς σὺν 80 αὐτῷ φύλαχας παρέδωχαν τοῖς Ῥωμαίοις.

Σέρβεια πόλις ἐστὶν ὀχυρὰ ἐν Βουλγαρία, ἐφύλαττε δὲ αὐτὴν στρα-

5 ἔτερων 9 ἐλάδοσ 11 γέγονέν πως? 12 γεγονὼς] γεγονεν οὖτως 14 Διαβολίτην? 15 ὡσ ἀπελθῶν ἀνηκοδομήσει 16 ποιήση 25 θεσαλονίκησ 28 πλοίων] πλησίων pr. m., corr. πλή. ΄ων 32 Σέρβια Cedrenus et Cantacuzenus. ib. δὲ αὐτὴν] διαὐτῆν

τηγός ρωμαΐος ονόματι Μαγηρίνος και ταξιάρχαι δύο μετά των χιλια- πιρι καστροδων αυτών, ο δε προς μητρός πάππος μου Δημήτριος ο Πολεμάρ- φύλαχος του χιος ούτω χαλούμενος ην υπερέχουσα χεφαλή είς το μέρος έχετνο είς την άχραν. ον μετά το είρηνεῦσαι την Βουλγαρίαν άνεβίβασεν ο μα-5 χαρίτης χύρις Βασίλειος ὁ πορφυρογέννητος εἰς τὸ τῶν πατριχίων άξίωμα, πεποιηχώς αύτον και μυστικόν. πολλά ούν ούτος κοπιάσας χαὶ άγρυπνήσας ἐνιαυτὸν ὅλον εἰς τὸ ἐλεῖν αὐτὴν ἀπολέμητον οὐσαν χρατήσαι ούχ ίσχυσεν. όθεν χαι είς χενόν αύτῷ γέγονεν ό τοσούτος χόπος. χρημνοίς τε γάρ και φάραγξι φοβερωτάταις την άσφάλειαν 10 έχεχτητα, ήν δε λοετρόν χάτωθεν του χάστρου είς τον χρημνόν, ένθα και ἀπήρχετο ο στρατηγός και οι ταξιάρχαι ότε ήβούλοντο και έλούοντο. μηχανάται ούν μηχανήν τοιαύτην έλθων νυκτός καί έστη άντιχρυς του χάστρου μετά του λαου αύτου (ό δὲ τόπος ἐστίν ύλώδης έχων θάμνους) και προσέταζε τοῖς σὺν αὐτῷ πᾶσι βαστάζειν 16 θάμνους μεγάλους, χρατείν δὲ αὐτὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ σκιάζειν και ἀποκρύβειν τοὺς ἔππους και τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, ώστε φαίνεσθαι ούχ άνθρώπους, άλλά τοπικήν τινα ύλην. είχε δὲ χονσαρίους δύο πλησίον του κάστρου είς την ακρώρειαν, οι άμα τῷ κατελθείν τὸν στρατηγόν και τους ταξιάρχας και άρξασθαι του λούεσθαι εποίησαν 20 το σημεΐον ο προσετάγησαν. οι δε καταπτερνίσαντες εκύκλωσαν το ό γάρ μή προσέχων, άλλά 🕏 λοετρόν, χρατήσαντες τοὺς ἐν αὐτῷ. άφυλάκτως πορευόμενος πολλάκις καὶ συμφοραίς περιπίπτει. κρατη- ^{περι τοῦ} ἔχην θέντων ούν αύτων άναιμωτι το κάστρον παρέλαβεν. πρόσεχε ούν πάσαν προσοτούτοις και ἐὰν φυλάττης κάστρον, ἔχε ἀκρίβειαν πολλὴν και είς τοὺς 25 έξω και είς τους έσω, και μηδε άνθρώπω σου πιστεύης και άπολέσεις χαί έαυτόν χαί τόν λαόν.

Βλέπε δὲ καὶ καθεκάστην τὰ τείχη καὶ ἔνδον καὶ ἔξω, ώσαύτως οπ 🗡 καὶ τὰς πόρτας, τὰ δὲ τείχη τοῦ κάστρου ἔστωσαν ἐλεύθερα. μὴ περι τοῦ προξστω οίχια σύγχολλα αὐτοῖς, ἀλλὰ χαὶ εἰ ἔστι, χατάστρεψον αὐτην, χάστρου τὰτύ-30 και έχγύμνω σον τὰ τείχη και ἔνδον και ἔξω, ώσαύτως και τὰς πόρ- χ(η) και περι 168 τας πάσας παντελώς, ένα έχης άδειαν διέρχεσθαι καὶ βλέπειν αὐτά. τοῦ μη έχην

2 πρός] πρό 1 Μαγηρινοσ (= Μαγειρίνος?) 4 βουλγαρήαν ib. φάραξι 10 λοετρόν] όλοἐτρός 6 πεποιήκων 9 τε] είσ τὲ (ò superscriptum, quo compendio in archetypo òv significari poterat) 16 ἀπὸχρίβεῖν 24 εχέ 25 εξώ 12 λούοντο pr. m., corr. έλούοντο 29 σύγχολλα] συγχολλα (infra bis et c. 84 semel σύγχολα, c. 79 συγκόλλα, c. 84 bis συγκολλά) 30 πόρτας inseruimus.

 $xoyoh(\xi)\lambda(\lambda\lambda)$ τοῦ τύχου.

οίχιαν συνχε- εί δε άρχαῖος οίχος έστι χαι πολύτιμος σύγχολλα τοῦ τείχους, μή σε πτοήση ή χαταστροφή αὐτοῦ, ἀλλά χατάλυσον αὐτόν. εἰπω γάρ σοι τοιοῦτόν τι. ή Ίδροῦντα πόλις ἐστὶ τῆς Ἰταλίας παρὰ δάλασσαν, πολυάνθρωπος και πλουσία. ἐφύλαττε δὲ αὐτὴν Τδρουντιανός ὁ Μαλαπέτζης, έχων είς φυλακήν τοῦ κάστρου 'Ρώς και Βαράγγους χονταράτους τε χαι πλοίμους. είχε δὲ ὁ αὐτὸς Μαλαπέτζης ἀνεψιὰν. ήτις είχε σύγχολλα τοῦ τείχους οίχον. ὁ δὲ θεῖος αὐτῆς τὸ μὲν ὡς άρχαίου, το δε ώς πολυτίμου, πη δε και ώς της άνεψιας αύτου όντος έφείσατο αύτοῦ καὶ οὐ κατέλυσεν αὐτόν, μὴ ἔχων ὑπόνοιαν έξ αὐτοῦ τὴν οἰανοῦν. οἱ δὲ Φράγγοι πολλά κοπιάσαντες εἰς τὸ παραλαβεῖν 1 άπο πολέμου την Ίδροῦντα ούχ ήδυνήθησαν, τί ούν σοφίζεται ο χόμης αὐτων; μηνύει τῆ δηθείση ἀνεψιὰ τοῦ Μαλαπέτζη ὅτι' εἰ ποιήσεις με είσελθεϊν διά του τείχους είς το χάστρον, ίνα σε λάβω γυναϊχα. καὶ όμνύει αὐτη, δοὺς αὐτη καὶ δῶρα πολλά. ἡ δὲ ὑπό της ἐπιθυμίας υποσυρείσα κατένευσε και ἐποίησε, και διὰ νυκτός διὰ τοῦ τεί- 1 γους άνεβίβασε μετά σχοινίου τινάς τῶν Φράγγων τοὺς λογιωτάτους και κριτοτέρους, είτινες διά της ἐπιούσης νυκτός τρυπήσαντες τό τείχος του κάστρου είσηγαγον Φράγγους λαόν πολύν και πρό του διαφαύσαι άλαλάξαντες έπηλθον τοις έν τη πόλει. οι δε άπροσδοχήτως τους έχθρους ένδον του χάστρου ιδόντες ώρμησαν είς φυγήν. το 2 γάρ χαχόν αἰφνιδίως ἐπελθόν χαὶ τοὺς πάνυ άλχιμωτάτους χαὶ λογιχωτάτους ἀπόλλυσιν. αὐτίχα γοῦν ὁ τοῦ κάστρου τὴν πρόνοιαν ποιούμενος Μαλαπέτζης φεύγων εισήλθε μόνος είς πλοΐον και σέσωσται σωτηρίαν ἐπίψογον και μεταλύπης πρόξενον, την δὲ γυναϊκα και τὰ τέχνα χατέλιπε εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. πρόσεχε οὖν τί αὐτῷ 2 συνέβη έχ του μή έχειν άχρίβειαν.

ήτιμασθήν σε είσ πολεμον.

Έὰν φυλάττης κάστρον καὶ ἀκούσης ἔρχεσθαι πρός σε τὸν τερον πρόσ τὸ ἐχθρόν, εὐτρέπισον σεαυτόν πρός τὸ δέξασθαι πόλεμον οἰχονόμησον τὰ τείχη τὰ διερρωγότα, τους πύργους τους προμαχώνας κατοχύρωσον, σώρευσον λίθους ἐπάνωθεν τῶν τειχέων, πλέξον λέσας, ποίησον 🛭 χάνταχας διπλούς και τριπλούς και βαθυτάτους και πλατείς, και έξω των χαντάκων λάκκους είς το ολισθαίνειν τους Ιππους, επίστησον μαγγανικά τοῖς τείχεσι καὶ τζάγρας, ποίησον άρπαγας ους λύκους

> 4 Ίνδροῦντιἀνὸσ 16 φραγγών 5 'Ρώς] ρώσων 6 άναψιάν 17 χρειττοτέρους? 33 μανγανικά ib. ἄρπαγὰσ

10 χαλούσιν, είς ἄμυναν των χριών. Χαι εί προσβάλλουσί σοι μετά χριοῦ, δράζον αὐτὸν μετὰ τῶν ἀρπάγων. ἔχων ἐτοίμους βόας ἔνδον και έπιδήσας αυτοίς τον λύκον σύρειν αυτούς ανάγκασον εί δ' ουκ ξστιν ἐπιτήδειον σύρειν, ἐπίδησον αὐτὸν εἰς ὀχυρὸν τόπον, ώστε μὴ ε δύνασθαι όπισθοποδήσαι. εί δὲ θελήσει παρασχάψαι τὰ θεμέλια, σχάψον συ μᾶλλον ξμπροσθεν και σύγκολλα τῷ τείχει εἰς βάθη ὅθεν νοείς ότι μέλλει ό έχθρός υποδύναι τοίς θεμελίοις, και έγε άνδρας γενναίους ηὐτρεπισμένους καὶ πρός μάχην ἐτοίμους, ενα ὁπόταν ύπο γην ερχόμενος υποδύνη τοις θεμελίοις, άναχύψη χαι μη βουλό-10 μενος εν ο τόπο συ έσχαψας άναχύψας δε χαι άπό του όρυγματος άγανακτήσας κρατηθήσεται ύπο των σων. και αυτώ σφαλερον το μηγάνημα, συ δε εξεις το άσφαλες. ει γάρ ποιήσεις τουτο, έξεις άδειαν και άπό των προμαχώνων βίπτειν μεγίστους λίθους έπι τῷ σῷ όρύγματι, ένθα έχετνος άναχύψει, χαι φονεύσεις αὐτόν. εί δὲ ποιήσει 15 χωματισμόν, έχε ύλην ήτοιμασμένην και κτίσον ένδον πρός το πάχος τοῦ τείχους καὶ ἔτερον τεῖχος, καὶ ποίησον αὐτό συγκεκολλημένον τῷ τείχει τοῦ κάστρου, κείμενον ἄντικρυς τοῦ χωματισμοῦ, καὶ ισάσας αυτό μετά του περιπάτου και ένώσας αυτό, ώς είρηται, μετά τοῦ παλαιοῦ τείχους, ποίησον ἀμφότερα τεῖχος ἔν, καὶ ὑψωσον αὐτό 20 είς ύψος πολύ. ύψωμένου δὲ τοῦ χώματος ὑπερβαινέτω είς ύψος οίχοδομούμενον το σον τείγος και ου καταχυριεύσει σου ο χωματισμός, διὰ τὸ εἶναί σε εἰς ὑπερέχον ύψος. διὰ τοῦτο δέ σοι λέγω ὅπ٠ κτίσον ένδον τοῦ τείχους και έτερον και ένωσον άμφότερα τείχη είς εν, διότι εάν ούχ έχει το τείχος το πάχος πολύ και υψώσεις αυτό, 25 καταπίπτει. τον δὲ παρά τοῦ ἐχθροῦ γινόμενον χωματισμόν, εἰ δύνασαι, καύσον, έπει ούκ έστιν άπας ο χωματισμός χώμα, άλλά και ξύλα.

Έὰν ἔλθη ὁ ἐχθρὸς μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως, μὴ ἐξέλθης $\overline{\pi}^{+}$ Εξω του χάστρου πολεμήσαι αυτώ, άλλα φύλαττε και πολέμησον περι του μή 30 αὐτῷ ἀπὸ τῶν προμαχώνων ἔως δύο και τριῶν ἡμερῶν. στοχασά- ἐξελθεῖν σε καὶ μενος δὲ αὐτοῦ τὸν δίναιμη τὸν ἐνέρνειαν καὶ τὸν πόλειον καὶ σου πολεμενος δὲ αὐτοῦ τὴν δύναμιν, τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸν πόλεμον καὶ τάς μηχανάς, τότε, εί δύνασαι, έξαίφνης άχρωτηρίασαι αύτόν. έξελθέτωσαν οι μη φυλάσσοντες τὰ τείχη, οι δὲ ἐπὶ τῶν τειχέων τὸ σύ-

1 είσ προβάλλουσί 6 βάθει 7 ὑπὸδῆναι 9 ύποδύναι 16 τοῦ τείχους] τὸ τύχος τοῦ τύχους ib. συνκεκολυπένον 17 χείμενον] έχει μόνον 30 τρίων 32 άχροτηριάσαι

νολον μή κατιέτωσαν άρκει γάρ σοι και το φυλάττειν το κάστρον. είπω δέ σοι τι τοιούτον συμβάν. ὁ Βοιάνος κάστρον ἐστὶ βουλγαρικόν όχυρόν. είσελθών δὲ ὁ βασιλεύς χύρις Μιχαήλ είς πόλεμον είς Βουλγαρίαν και ἐπιβὰς τἢ Τριαδίτζη κατέλαβεν και τὸν Βοιάνον. ἡσαν έχει άνδρες ονομαστοί και πολεμισταί Βούλγαροι, ο δὲ ἐξάρχων αὐτῶν ἐκεῖσε ἡν ὁ Βότκος οῦτω καλούμενος. θαρρήσαντες δὲ εἰς τὴν άνδρείαν αὐτῶν ἐξέρχονται ἔξω τοῦ κάστρου πολεμήσαι, ώσπερ αἰσχυνόμενοι ενδον είναι του χάστρου. συναφθέντος δε του πολέμου χαί τῆς μάχης χραταιᾶς γενομένης τρέπονται οι ονομαστοι ἐχεῖνοι Βούλγαροι. θελόντων οὐν αὐτῶν εἰσελθεῖν τὴν πύλην τοῦ κάστρου συνῆλθον αύτοζς και οι 'Ρωμαζοι και έλόντες την πόλιν εποίησαν φόνον μέγαν. πρόσεχε οὐν τούτοις.

ιτρου **ϊσ**το**ρ**ία.

Είπω δέ σοι και έτερον τοιούτον συμβάν. Εστι κάστρον ονομαζόπεριέτέρουχά- μενον Μόρεια μέσον Φιλίππου πόλεως και Τριαδίτζης, κατείχετο δὲ ύπο των Βουλγάρων. όπλισθείς δὲ πρός μάχην ὁ πορφυρογέννητος βασιλεύς χύρ Βασίλειος χαι χαταλαβών την Μόρειαν ἐπιστήσας μαγγανικά ἐσφενδοβόλει βιαίως, εἶτα ποιεῖ χωματισμόν. ὡς οὖν ύψωσεν ο χωματισμός, μηχανώνται οι ένδον του χάστρου μηχάνημα μνήμης άξιον. νεωτέρους γάρ γενναίους δώροις δεξιωσάμενοι άπέστειλαν· οι δὲ ὑπεισελθόντες ἔνδον τοῦ χωματισμοῦ διὰ τῶν ἔξω- s θεν ξύλων και είς το πρόσω χωρήσαντες, έχοντες δάδας και ρητίνην και πυρεκβόλους άπτουσιν ένδον και έξέρχονται. και ή μέν φλόξ έξω ούχ ώρᾶτο, διὰ τὸ εἶναι εἰς βάθος ἔνδον τῶν χωμάτων καὶ τῶν ξύλων, περιλαβούσα δὲ διὰ πάσης τῆς νυχτός τὰ ἐν τῷ χωματισμῷ πάντα πρός όρθρον εξαίφνης πρός ύψος ερριπίσθη και απώλετο ό χωματι- 1 σμός. ὁ δὲ βασιλεύς λυπηθείς ἀνεχώρησε, καὶ ἔμειναν οἱ τοῦ κάστρου άχείρωτοι και άήττητοι.

..... ην τις πόλις εν Έλλάδι πολυάνθρωπος. άγωνισάμενος οὐν έτερονϊστορία. πολλά Συμεών ό άρχων, Βουλγάρων ό τότε τύραννος, είς τό ταύτην

> 2 είπον 3 βοῦλγαρίαν 15 βοῦλγάρων 10 συνεισηλθον? 20 ἀπέστειλασ ib. έξωθεν] έσωθεν 23 ούχωρατο ib. βάθον 28 videtur intercidisse urbis nomen, quod non inepte conieceris fuisse Καστορία (cf. ιστορία illud in inscriptione capitis cum Chalcond. p. 29 ed. Bonn. et Font. rerum Austr. XII 498) sive Kastpiov (cf. Tafel Thessalon. p. 61, Cantacuz. III p. 130, I p. 433, Notit. episc. in Hieroclis Synecd. ed. Parthey p. 101 et alibi) sive denique Κάστρο(ν), si quidem recte infra legitur (μετὰ τῶν πολιτῶν) κάστρου sine articulo.

χειρώσασθαι, είς κενόν αὐτῷ γέγονεν ὁ κόπος. σοφίζεται οὖν ποιήσαι άγάπην μετὰ τῶν πολιτῶν χάστρου, ὡς δῆθεν ἀποστελλόμενοι παρ' αύτοῦ μήνυμα φέρογτες. ήσαν δὲ οι ἀποστελλόμενοι δεινοί είς τὸ στογάσασθαι, άλχιμώτατοί τε χαὶ βωμαλεώτατοι. οίτινες στογαζόε μενοι είδον τὰς πύλας τῆς πόλεως μετεώρους ἐχούσας τὰς στρόφιγγας χαὶ τὰς πύλας ἀφεστηχυίας τῆς γῆς. χατανοήσαντες δὲ τοῦτο ἐλάλησαν είς τὰ ὧτα τοῦ τυράννου. ὁ δὲ ἐπιλεξάμενος ἄνδρας πέντε γενναίους απέστειλεν είσελθεζν είς το κάστρο προφάσει δουλείας. ήν δε παραγγείλας αυτοίς βαστάζειν πελέχεις είς τὰς ζώνας αυτών όπι-10 σθεν, όπηνίκα δέ τη πύλη προσβάλλουσε τους μέν την πύλην φυλάττοντας διαχειρώσασθαι, τὰς δὲ στρόφιγγας τῶν πυλῶν ἀποκόψαι. δ δη και ἐποίησαν. ἀποκοπέντων γὰρ τῶν στροφίγγων κατηνέγθησαν είς γην αι πύλαι. εύθυς ούν ποιήσαντες σημείον δ ένετείλατο αυτοίς, χαταλαβείν πεποιήχασι τάχιστα καί ους είχεν είς τουτο παρασκευα-15 σμένους ο τύραννος. Βορυβηθέντων | δὲ τῶν πολιτῶν διὰ τό γεγονός 171 είσεπήδησαν ενδον των πυλών οι του τυράννου και έκράτησαν την πόλιν άναιμωτί.

Ή δὲ μεγάλη Άντιόχεια οὐα ἐα τῶν νομιζομένων ὀχυρωμάτων π αὐτῆς παρεδόθη. καὶ γὰρ ὁ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς προσβαλὼν περι τῆς με 20 αυτής τοϊς τείχεσιν ουχ ήδυνήθη ταύτην παραλαβέσθαι. ήν δὲ εἰς γάλησ ἀντιὸ ένα τόπον τὸ τεῖγος πάνυ στενότατον. μὴ ἐχόντων δὲ ἄδειαν τῶν ουλάχων εν τῷ περιπάτφ διαβαίνειν εύρυχώρως ἀπεχρέμασαν ξύλα μακρά ἐπίσης τῷ περιπάτω, δήσαντες αὐτὰ τοῖς προμαχῶσιν ἐν σχοινίοις. άνελθόντων δε άνθρώπων πλείστων και βάρους ήδη δι' 25 αὐτῶν ἐπιτεθέντος τοῖς ξύλοις, ἐστῶτες κατέπεσον. ταραχθέντος δὲ έπὶ τούτοις τοῦ λαοῦ καὶ προσδοκήσαντος εἰσιέναι τοὺς πολεμίους καὶ τὰ τείγη χαταλιπόντος χαὶ φυγόντος, ὁ Χοσρόης ἀναιμωτὶ τὴν πόλιν ξλαβεν.

Έὰν ἔλθη ἔθνος εἰς τὸ κάστρον σου καὶ ποιήση ἀγάπην μετὰ πο 30 σοῦ χαὶ ὁμόση σοι, μὴ πιστεύσης αὐτῷ, ἀλλὰ μᾶλλον τότε φύλαττε. ἔτερονπεριτοῦ καί εί θελήσει ποιήσαι πανήγυριν πωλείν τε καί άγοράζειν, ποιησάτω ορκον είσ κάπλην μη Ιστησι ταύτην σύνεγγυς του χάστρου. άξιον γὰρ ἐπιμνησθη-

ib. sive ante ώς δήθεν sive post haec verba videntur aliqua 2 Κάστρου? ib. ἀπόστελλόμενος 8 τὸ Κάστρο? 9 αὐτοῖς] ἀυτοὺσ intercidisse. 10 δε την 12 στροφίνγον 13 εύθύς] αύθισ 21 τόπον] τόπόλεοσ 31 ποιησάτω] ποιήσαιτω 32 σύνεγγετσ

GTPOV.

ναι πόλεως της Δημητριάδος τί πέπονθε νεωστί. πέντε γάρ πλοΐα Άγαρηνών πειρατών ήλθον ώρα πρώτη της ήμέρας οι δὲ της πόλεως προμαθόντες την έφοδον αὐτῶν ήσαν παρασχευασμένοι. ἐλθόντων ούν των Άγαρηνων έμηνύθη παρ' αύτων τοῖς έν τῆ πόλει ὅτι: ἡμεῖς οὐ πολεμήσαι ήλθομεν, άλλά ποιήσαι φόρον και πωλήσαι αίχμαλώτους και πράγματα & έγομεν άπό κούρσου και ει κελεύετε, όμνύμεθα ύμιν και διδόαμεν και όψίδας και ποιούμεν πραγματείαν. οι δε επίστευσαν αύτοις εξ ἀπειρίας, και όμνύουσιν άμφότεροι. τη γάρ ἀπειρία προσπεσών τις, εί μεν άγαθόν έστιν, είς αμετρον χαράν και άγενες θράσος εξολισθήσαι πεποίηχεν, εί δέ τι χαχόν ή φοβερόν, φανταζομέ- 1 νης της ψυχης έχπληξιν έμποιει. δόντες ούν λόγον δι' όρχων άμφότεροι και ἀψίδας ἡμερίμνησαν. ἡν δὲ ἐκεῖσε ἄνθρωπός τις Βυζάντιος μὲν τὸ γένος, οἰχῶν δὲ ἐν Δημητριάδι, δολερὸς τὰ μάλιστα. Νῶε δὲ τῷ ξηθέντι ανθρώπω όνομα. ούτος πάση μηχανή έμηχανήσατο τα των έντοπίων χρήματα και κτήματα άφελέσθαι και ίδια ταϋτα ποιήσαι. 1 δυνάστης οὖν τότε τυγχάνων ο τοιοῦτος ἐν Δημητριάδι, ἐφιέμενος δὲ και άπό των Σαρακηνών τι καρπώσασθαι, ου συνεχώρησεν αυτοίς ἀπελθεῖν μήχοθεν τοῦ χάστρου χαὶ τὸν φόρον ποιῆσαι, ἀλλ' ἐποίησεν αὐτούς ποιήσαι τὴν πρᾶσιν σύγχολλα τοῦ τείχους, τοῦτο σοφισάμενος ότι εί μεν απομήχοθεν του χαστρου γένηται ή πρασις, ου δύναται » άπελθετν και ίδετν τι πωλούσιν, εί δε σύγκολλα του τείχους, από του ι πύργου έχει βλέπειν τί άρεστον αὐτῷ ἐστίν καὶ ἀναλαβέσθαι ὡς δῆθεν άγοράσων το τοιούτον, έσπέρας δε γενομένης μηδεν λαβόντες ύπογωρήσωσι χενοί. πραγματευσάμενοι ούν οί τοιούτοι όλίγον προσεποιήσαντο είσελθεῖν είς τὰ πλοῖα ὑετοῦ ῥαγδαίου κατενεχθέντος. οἱ δὲ τῆς \$ πόλεως χατελθόντες των τειχέων είσηλθον είς τὰς οἰχίας διὰ τὸν ὑετὸν, καταλιπόντες φύλακας όλίγους, οι δι' άπειρίαν και αυτοί ημέλησαν. οί δὲ Άγαρηνοί μὴ μελλήσαντες ἐποίησαν δοχιμὴν ξίψαντες ἀπό τῶν πέντε πλοίων ανά πέντε ανδρας ενόπλους. οι και διαβάντες εκ πλαγίου τοῦ κάστρου, όθεν οὐκ εἶχον οἱ ἐντόπιοι ὑποψίαν, ἀνῆλθον εἰς » τους προμαχώνας του κάστρου διά των σύγκολλα του τείχους οίκιων καί κεράμων και έκράτησαν πόλιν τοιαύτην όγυραν και βρίθουσαν παντός άγαθοῦ ἐπευθείας καὶ γωρὶς μάγης.

2 ἀγαρινῶν (ita etiam 4) πειραστῶν 11 ιδόντεσ ib. διὅρχον 12 ἡμέριμνησαν 15 ἀφέλεσθαι 16 ὅτοισοῦτοσ 20 εἰ] ὁ ib. δυνάται

Είπω δέ σοι και έτερον [έὰν ἔχης χάρισμα Θεοῦ, εἶ στρατηγικώ- πε τατος], ο Τήρας ο Καλαβρός πέπονθεν πόλεως ών φύλαξ της Βισι- άλλο νιάνων. ην γάρ πλούσιος πάνυ και εύγενης και πρώτος άνθρωπος τής γώρας. ο δὲ Ρουπέρδος ο Φράγγος κατά συγχώρησιν Θεου γε-5 γονώς τύραννος ἐσπούδαζε χρατήσαι αὐτόν. ποιήσας οὖν πάσαν μηγανήν ἀπεκρούσθη. τί οὐν ποιεῖ; ἔρχεται ὡς φίλος ἔξω τῆς πόλεως χαὶ μηνύει αὐτῷ ἐξελθεῖν ἔξω τῆς πύλης, ὡς δῆθεν ἀναγχαίας ὑποθέσεως ένεχα χαι μυστηρίου. εξέρχεται ούν ο Τήρας έξω μεν τής πύλης του κάστρου, έσω δὲ του χάντακος. προσεποιήσατο οὖν ὁ 10 Φράγγος φοβεϊσθαι τους συνεξελθόντας τῷ Τήρα. είτα προσέταξεν ο Τήρας αυτους υποχωρήσαι, και μονωθείς, ξστησαν άμφότεροι είς όμιλίαν. ὁ δὲ Φράγγος είχεν παρασχευασμένους ἄνδρας ἐπιλεχτούς τρεϊς ἐπιχαθημένους ἴππους πολυτίμους, οίτινες χαταπτερνίσαντες επήδησαν τον χάντακα και κρατήσαντες αυτόν αυτίκα είς τουπίσου 15 μετ' αύτου ἀνέχαμψαν, και έχειρώσαντο τον θαυμαστον έκεινον άνδρα ώς ανδράποδον. α δε βάσανα αὐτῷ ενεδείξαντο οὐκ εξικανώ του λέγειν. φύλαττε οὖν τὰς βουλὰς τῶν ἐναντίων καὶ μὴ πιστεύῃς αύτοζε.

Εί δὲ τοποτηρητής εἶ εἴτε ἄλλην τινὰ έξουσίαν ἔχεις καὶ ὑπὲρ πς
20 ἐξουσίαν τοῦ στρατηγοῦ, μὴ ἀντιτάττη αὐτῷ, ἀλλ' ἐπάκουε αὐτοῦ ἐν περι τοῦποτηπάση ὑποταγῆ, καὶ ἄν ἀποστέλλη παρ' αὐτοῦ, ἔνθα καὶ προστάσσει μάρχου καὶ τροσοι ἄπελθε μετὰ προθυμίας. καὶ μὴ τῷ σχήματι μὲν προθυμῆς, τῆ τῶν τοιοῦτων.
δὲ γνώμη οὐ προθυμῆς, ἀλλὰ σπούδασον οὐ ἄν σταλῆς ἴνα τὴν
δουλείαν ποιήσεις τὴν ἐνταλθεῖσάν σοι καὶ ἄλλο τι παρὰ σεαυτοῦ
25 θαυμαστόν καὶ ἐπαινετόν. καὶ ἀγωνίζου ὑπερέχειν πάντας, ὅπως
16 γένη ὀνομαστός. πόθεν δὲ τοῦτο συμβαίνει; | οὐκ ἄλλοθεν εἰ μὴ πζ
ἀπὸ σπουδῆς καὶ ἀγρυπνίας. τὰ αὐτὰ δὲ παραγγέλλω καὶ τοῖς στρα- περι τοῦ ἐγρη-

1 ἐὰν—στρατηγικώτατος verba hoc certe loco incommoda. 2 Τήρας] eundem hominem alii huius rei auctores appellant Petrum de Turra
(Gaufredus Malaterra hist. sic. I 17: Muratori V 554) sive Pierre fil
de Tyre (Aimé Ystoire de li Normant III 10) sive Petrum Tyrae (Leo
Ost. in Pertzii SS. VII 707). de Annae Comnenae narratione cf. Vasilievski Совъты п развазы Впз. боярина XI в. р. 49 sq. 4 Ρουνπέρδος
appellatur infra c. 183. 11 ἀνφότεροι 14 τοῦποίσου (ου posteriori
ex αι sive οι facto). cf. c. 110 ὑποκάτου. 23 οὐ ἀν σταλῆς] οὐν
ἀν σταλήσ 27 αὐτὰ] ταὺ pr., corr. αὐταὺ

γορίν χαὶ σπουδάζειν.

τιώταις ούχ είδον πώποτε σπουδαίον χαι άγρυπνον μη είς άχρον εύημερήσαντα. δουλεία γάρ ουχ ἀπόλλεται. ἐπεὶ δὲ ου πάντες τὴν εύθεταν όδεύουσιν, άλλ' είς άδιχίας έχχλίνουσιν, άρπάζοντες ου μόνον βρώσιμα και πόσιμα, άλλα και κόσμια και ιμάτια, εὐοδωθέντες δὲ άπαξ και δις κατά συγχώρησιν Θεού και του δικαίου καταφρονήσαντες ούχ ἐπιστρέφουσιν, οι δὲ ἀδιχούμενοι μὴ φέροντες τὴν βίαν εἴτε

μετά βελών ή ξίφους χρούσαντες έχτειναν αὐτούς, ἰστέον ὅτι ὡς

βιοθάνατοι έλογίσθησαν και ου μόνον αισχρφ θανάτφ εάλωσαν, άλλα και της μελλούσης κρίσεως πετραν λήψονται.

Εί δὲ ιδιάζεις είς τὸν οἶχόν σου καὶ οὐδὲν πράττης, ποίει τὰς

περί τοῦ ἐν δουλείας τοῦ οἴχου σου δι' ών εὐ διατραφήσεται ὁ οἶχός σου, καὶ μὴ

οιχία ιδιάζον- αμέλει τούτων ου γάρ έστιν σοι έτερος πόρος ζωής υπέρ το έργάζεσθαι την γην. ποίησον σεαυτῷ αὐτουργίας, οἰον μυλώνας καὶ ἐργαστήρια, χήπους τε χαι άλλα όσα σοι ἐπιδώσουσι τοὺς αὐτῶν χαρποὺς

> έτησίως, διά τε πάχτου και καρπού. φύτευσον δένδρα παντοία και χαλαμώνας, δι' ων έσται σοι είσοδος μη έχουσα χατ' έτος χόπον έχ τούτων γὰρ ἀναπαυθήση. κτήνη δὲ ἔστωσάν σοι οἰον βόες ἀροτῆρες και χοτροι και πρόβατα και άλλα ζῷα άτινα κατ' ἔτος γεννώνται,

> αὐξάνονται καὶ πληθύνονται. ταῦτα γὰρ παρέξουσίν σοι ἀφθονίαν ἐν τη τραπέζη σου. και ευφρανθήση εν πάσι, εν τε περισσεία σίτου, οίνου και των λοιπων απάντων, σπερμάτων και ζώων, εδωδίμων και άγωγί-

> μων. και εί ούτως βιών έχεις, μη άναπέσης και άμελήσης του βίου σου, και ταύτα πάντα μειωθήσονται. Άλλὰ σπούδαζε είς το χαλῶς χυβερνᾶν τον βίον σου. εί δὲ χαὶ

δάζειν είσ τόν βίον σου. δταν

ξίδιν.

περί τουσπου- άμελήσεις, τότε το σον χέρδος φάγωσιν οι ύπηρετουντές σοι και ποιήσονται αυτό ίδιον. Ελθη δέ και χρόνος έναντίος και άφορησάσης τής ούχ εί εισ τα. Υής ούχ εύρεθής έχων έναπόθετον σίτον και λοιπά σπέρματα είς διατροφήν του λαού σου. θέλοντός σου δέ άγοράσαι ούχ ευρεθήσεταί σοι νόμισμα. εμβλέψας δε πρός τους υπηρετούντάς σοι διαλογίση

περί της διατροφης αὐτών, πως διατραφήσονται. στενάξεις δὲ μέγα και ένθυμηθής πρός τινα άπελθεϊν και δανείσασθαι τὰ άναγκαῖα, και ό διδούς σοι ούχ έστιν. Ον γάρ αίτήση έρει σοι πίστευσον, είγον,

6 βίαν] τβείαν 8 βιόθανάτοι 7 βέλῶν 10 m numerum nos addidimus. 16 έσταί σοι 17 ξστώσαν 18 ζωά ατινα κατάτηνα κατ' έτος 20 ευφρανθήσο 25 τὸ] τὸν ib. φαγώσιν 32 αἰτήση] ὧτήση

άλλὰ πρό σου άλλοι με ἡτήσαντο και δέδωκα αὐτοῖς, και εί μη τά άρχουντά μοι άλλο ούχ ύπελείρθη μοι. χαι έσται σοι τότε χαι αισχύνη και βλίψις, αισχύνη μεν ότι ήτησας και ουκ έλαβες, λύπη δε ότι ούκ έχεις που λαβείν. είτα άπελεύση πρός έτερον, ποιήσει δέ σοι την 5 αυτήν απολογίαν και αυτός. εί δε και δώσει, ολίγον τι, και | τουτο μετ ι 174 έγγύης και μετά γογγυσμού και άποβλέπων μεζζόν τι παρά σου λαβείν, και τότε δανείσει νομίσματα. μάλλον δὲ εἰ εὐρεθή ὁ διδούς ὡς οί πολλοί, απαιτήσει και τόκους και ζητήσει και κτήμα σου είς υποθήχην, σὺ δὲ ἐτοίμως χαὶ μετὰ προθυμίας ποιήσεις αὐτῷ χαρτίον, 10 θείς και όρον. είτα ο όρος κατέλαβεν. ό δανειστής ζητεί το πεφά- ζ λαιον μετά τόχου, συ δε άναβάλλη έχ του μηδε έχειν. πολλάχις δε περι παρ' αυτού μηνυθείς και μηδέν αυτώ δούς προσαπειληθήση. είτα ευρών σε εν άγορα ή εν πραιτωρίω ή εν εχχλησία εις ήμεραν εορτής, ενώπιον του λαου βουλόμενος έαυτον υπερέχοντά σου δείξαι καί 15 πλούσιον έρει σοι. ανθρωπε, τί σοι γρεωστώ και κατέχεις το πράγμά θέλεις ίνα σε άγρειώσω; έχεινος δὲ διὰ τό σε άγρειῶσαι ταῦ- μα τα λέγει και ήδη ότι ηγρείωσε σε. και εί μεν σιγήσεις, ερούσι περιύβρησ του πάντες, οι μέν κατιδίαν οι δέ φανερώς, τό. ο χρεωστών νευρα ούχ έχει, και τό κακή ή ήμέρα του γρεωστούντος. εί δὲ ἀντιλο-20 γίση αυτώ, τότε γελάσουσι πάντες είπόντες σοι πώς ουχ αίσχύνη ότι ούτως άναισχυντείς κατά του ποιήσαντός σοι καλόν; καί αυτός στραφείς πρός αυτους είπη είδετε, χύριοί μου, τοιαύτην άναισχυντίαν; τότε συ ώσπερ υπό έχιδνης δηχθείς την χαρδίαν είς πολλάς ήμέρας άλγήσης και είτε άποποιήση πράγμά σου γονικόν ή όπερ συ 25 μετά πολλού του κόπου καί του καύματος έκτήσω, και παρά τιμήν τουτο δούς πληρώσης αυτώ είδε μη ποιήσεις αυτό, και δευτέραν κατάθεσιν παρά σου λήψεται, υπισχνουμένου σου διπλασιάσαι τόν τόκον καί τοῦ τόχου τὸν τόχον, καὶ ἀναβιβασθέντος πολλοῦ ποσοῦ έλεεινολογήσεις [xai] ο ποτε μαχάριος νον είς διχαστήρια έλχόμενος. είχόν σοι 30 δὲ καὶ άλλα πολλά περὶ τούτου είπετν, άλλ' ἐν τούτοις ἀρκεσθήση, ἐἀν εἰ ορόνιμος. ορονίμφ γὰρ, οησίν, ἀνδρί εἰς λόγος ἀρκέσει, ἀσύνετον δε ουδε αυτά τα πράγματα σωρρονίσουσιν. όθεν χρή σε άγω-

2 αισχυνή et 3 αισχυνή 17 7, on oidev? 13 πρατωρίω 25 καύματος] καμάτου? 18 νεύρα] νάρα 29 aut zzi delendum aut leg. έλχόμενος έση.

νίζεσθαι έν τῷ βίφ και τὴν ἐκ τοῦ κόπου ταλαιπωρίαν προθύμως

δανιστού.

φέρειν. άψευδει γάρ ὁ εἰρηχώς τὸ ἐν ίδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγή τόν άρτον σου. καὶ ὁ Σολομῶν, πονηρόν, φησί, περισπασμόν ἔδωκεν ό Θεός τοῖς υίοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλως εἰ μὴ μετὰ χόπου βιστεύσαι χαι ίδρωτος.

Και μη είπης ότι πιστοί είσιν οι άνθρωποί μου και ουκ έχω υπό- ε περι υπόχει- νοιαν είς αυτούς εάν σε βλέπωσιν, είσι πιστοί εί δ' ούν, πάντες τὸ ρίων χέρδος ιδιον συμφέρον ποιούσιν, και φυσικώς έγκατέσπαρται τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ε : κάλι ὑπόλιίπροσπαθείν έαυτῷ καὶ τὸ κερδαίνειν είτε ψυχικῶς είτε σωματικῶς.

άχούσας δὲ ὅτι εἶπόν σοι χάμνειν χαὶ άγωνίζεσθαι εἰς τὸν βίον, μη εκδώσης έαυτον είς επινοίας τινάς και κόπους άμετρήτους, και έκ 10 Τη τούτου ἀπολέσης την ψυχήν σου καί του Θεού καταφρονήσας της

έχάστου ήμέ-

εὐχήν.

περί τοῦ μη ψαλμωδίας ἀχολουθίας ἐπιλάθη τῆς παρά τῶν ὀρθοδόξων χοσμιχῶν τελουμένης, οίον ὄρθρου και τών τεσσάρων ώρων, σύν τούτοις έσπερασ τασ ώρας ρινού και των αποδείπνων. ταύτα γαρ είς σύστασιν του βίου ήμων και την πρόσ- είσι και δι' αύτων των λειτουργιών γνωριζόμεθα είναι δούλοι οίκειοι 15 του Θεου, έπει το όμολογείν Θεόν και οι άπιστοι και οι δαίμονες και πάντες Θεὸν είναι όμολογοῦσι. καὶ οὐ μόνον ταύτας τὰς λειτουργίας γρή σε ποιείν, άλλ', εί δύνασαι, και μεσονύκτιον εὖξαι εἰπὼν καν ένα ψαλμόν. διά γάρ ταύτης της ώρας άπερισπάστως δυνήση όμιλησαι τῷ Θεῷ καὶ ευξάμενος ἀναπαύθητι. τοῦτο γὰρ ου κόπος ἐστίν, ἀλλὰ 20 μάλλον ευρροσύνη, το κατιδίαν όμιλεϊν τῷ Θεῷ. ώσπερ γάρ σοι παραγγέλλω σπουδαΐον είναι είς τὰ βιωτικά, οϋτως θέλω είναί σε σπουδαΐον και είς τὰ πνευματικά, ὅπως ἐξ άμφοτέρων εί εὕελπις, και

> άπλως θέλω σε είναι έξογώτατον είς πάντα τὰ δέοντα, και μὴ είπης ότι ο δείνα ακολουθίαν έκκλησιαστικήν ου ποιεί και εύημερεί ου γάρ 25 οίδας τί ἐν χρυπτῷ ὁ τοιοῦτος ἐργάζεται. οὕτως γὰρ ἐν χρυπτῷ τινές άγαθά εργαζόμενοι έλαθον ου μόνον άνθρώπους, άλλά και τόν διάβολον. εί δὲ ἀμεληταί τινες καὶ κακοὶ προκόπτουσιν, οὐδὲν θαυμαστόν. Έβραζοι γάρ και αίρετικοί και Σαρακηνοί και άπλῶς άλλοι πολλοί οι μήτε πετραν δογμάτων έχοντες μήτε είς τον Κύριον ήμων 30 Ίησοῦν Χριστόν τὸν άληθινόν Θεόν ἐλπίζοντες ζῶσι, και οι μέν αὐτῶν

καί εύημερούσι και έθνων άρχουσι και της του θεού άγαθότητος άπο-

1 sq. Gen. 3, 19. 2 sq. Eccles. 1, 13. 6 είδου πάντεσ σονυχτιόν corr. ead. m. (voluit fort. μεσονυχτικόν). 23 ευέλπισ 29 σαρακινοί 31 almanvov 32 άγαθότη

πρακτορίασ.

λαύουσι, και ου ζηλουμεν αυτών την ευημερίαν. ή γάρ άγαθότης αυτου οις χρίμασιν οιδε διοικεί τὰ πάντα.

"Έχε δὲ και ἐλεημοσύνην, και οὐ μὴ ἀπολέσης αὐτήν. ὁ γὰρ το Κορνήλιος Ελλην ῶν και ἐν ἀγνοία πολλή οὐ μόνον δογμάτων, περὶ ἐλεἡμο
δ ἀλλὰ και ψιλής διδασκαλίας, κινούμενος δὲ ἀπό ὁρθής διανοίας και ποιῶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον Κυρίου, ἤκουσε τὸ Κορνήλιε, αι προσευχαί σου καὶ αὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Μή θελήσης δε υπεισελθείν είς περισσοπρακτορίας. τάς δε δημο- 📭 10 σιαχάς δουλείας το σύνολον μη υπεισέλθης, και απολέσεις τον άρτον περί ια σου καί τοῖς κληρονόμοις σου άντι κληρονομίας άγαθῆς μεριμναν χαταλίπης χαι ξσονται εν διηνεχεί σάλφ. διηγήσομαι γάρ σοι ίστορίαν ην ο πατήρ μου ίδων είπεν μοι. είχεν γαρ εξάδελφον τον πρωτοσπαθάριον Ίωάννην καὶ στρατηγόν Μάϊον, φρόνιμον καὶ ἐνεργῆ, περισ-15 σευόμενον έχ πάντων νομισμάτων τε χαι πραγμάτων πολλών. Εδοξε δὲ αὐτῷ ποτὲ λαβεῖν δουλείαν τὴν ἐπίσκεψιν Άρραβισοῦ. βουλευσάμενος δὲ ἐχεῖνον ἐχωλύετο παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ὑπεδείχνυεν αὐτῷ τῶν πολιτών οίχους λέγων ότι πάντες ούτοι οι οίχοι άπο των δημοσιαχών δουλειών συνέστησαν. του παππού μου δὲ υποχωρήσαντος εἰς τὴν το ένεγχαμένην, αυτός λαβών την επίσχεψιν εξήλθεν. μετά δε χρόνους όλίγους έλθων έν τη πόλει και ἀπελθών είς το χαιρετίσαι αυτόν ούχ εύρεν αύτον είς τον οίχον αύτου. λαβών δε αύτον ο βεστιαρίτης αύτου ήγαγεν είς τὸν άγιον Παῦλον είς τὸ ὁρφανοτροφεῖον, καὶ ἐθεάσατο αὐτὸν ἐν σχοτεινή χαμάρα χαθεζόμενον ἐναπόχλειστον, ὅπερ ἔλεγον 15 χούσπους είναι, δαχρυρροούντα χαι την ζωήν άπολεγόμενον έξήχοντα γάρ λίτραι έλοίπασαν αυτόν, και ἀπήτησαν ἀπ' αυτοῦ ταύτας. και ουδε ούτως εσωσεν, άλλά και μετά θάνατον αυτού εχρεώστει. όμως σὺ γινώσχεις τί ἔπαθον διὰ τῶν τοιούτων δημοσιαχῶν δουλειῶν χαί

1 εὐημέρίαν 6 sqq. Act. Ap. 10, 3-4. 11 χληρονόμοις σου] χληρονόμησου 12 dioversi $14 \, \tilde{\omega} = I_{\omega} \dot{\omega} \dot{\omega}$ original potuit ex ultimis litteris vocabuli praecedentis, quod in nostro quidem codice ita scriptum est: πρωτοσπά. sed fortasse ante Mάιον intercidit τον. scribitur Άραβισσὸς velut in Hieroclis Synecd. p. 38 ed. Parthey, ὁ Άραβισού extat in Ordine praesid. metrop. ibid. p. 108, ὁ Ἀραβησού in Leonis Sap. et Photii Ord. patr. ibid. p. 65. 19 παππᾶ? 20 ενανχαμένην 24 έναπόχληστον 25 δαχρυροούντα 26 λύτρασ

άλλοι πολλοί· ξένοι γεγόνασι των άξιωμάτων και των ίδίων υποστάσεων.
Έρουσι σοι δε οι φίλοι σου είτε ή γυνή σου εξ άπειρίας· εγχει-

εί μέν άγωνίση περιστήσαι τον δημόσιον και τάς καινοτομίας σου

περι τῶν πα- ρίσθητι κᾶν ἐκπροσωπικὴν ἢ τὴν ἀρχοντίαν ἢ τὸ βασιλικόν τῆς ποροξυνάντων σε ἀνθρωποί σου ἀλλὰ μὴ ἀκούσης αὐτῶν. εἰ γὰρ πεισθεἰς τούτοις πράτειν σε. ἄνθρωποί σου ἀλλὰ μὴ ἀκούσης αὐτῶν. εἰ γὰρ πεισθεἰς τούτοις ὑπεισέλθης τινὰ τῶν τοιούτων δουλειῶν, ἄκουσον τί σοι συμβήσεται.

άνασῶσαι, καί τῶν ἀνθρώπων σου τὰς ῥόγας θέλεις ἀδικῆσαι καί ἔσχατον ἐμέσεις ἄ οὐχ ἀπήτησας εί δὲ πολιτεύση διχαίως, ἔχεις φυράσαι. άλλά τί λέγω δικαίως; τελώνης ποταπός δίκαιος; άνδ' ών γαρ ωρειλες μεσιτεύειν και είρηνοποιείν πάντας και άνθ' ών ώφειλον πάντες προστρέχειν είς σε άγαθον λόγον άκουσαι, φεύξονται μάλλον ἀπό σοῦ. τίς γὰρ οὐ φεύγει ἀπό τελώνου; ἐλεύσεται γαρ ανθρωπος βασιλικός ζητήσαί σε υποζύγιον αγγαρείας, συ δέ τὸν μὲν ὡς φίλον ἐντραπήση, τὸν δὲ ὡς συγγενη, ἔτερον δὲ ὡς δυνάστην, τον δε άνθρωπον σου αποστελείς λαβείν η νομίσματα η όβολους και τῷ βασιλικῷ ἀνθρώπω ἐρεῖς ὡς ουχ εύρον. και αυτὸς χρατήσας Ισως και μαστιγώσει και άχρειώσει σε είς τὴν πολιτείαν σου, και ένθα ώφειλες τιμηθήναι άτιμωθήση, και έξεις τουτο όνειδος είς γενεάς γενεών. εί δ' ου φείση πινός, αλλά άγγαρεύσεις, έχεινος μέν υποχωρήσει, έχθρανεζ δέ τους φίλους σου, και εί ου πάντες σε κακίσουσιν, άλλα καν είς εξ αυτών βλάψαι σε έχει, λαβών και τους λοιπούς συνεργούς. άλλά και έως δέκα και δεκαπέντε γρόνους οί άπαιτηθέντες παρά σου είτε άεριχον είτε άλλο τι, ου μόνον άδίχως, άλλα και δικαίως, είς τους θεματικούς δικαστάς άξουσί σε. και εί και εύλογα λέγεις, ο χριτής προφήτης ούχ ἔστιν, άλλ' ή ἀπαιτήσει καὶ είς δρχους σε πέμψει χαι εί μεν ομόσεις διχαίως, δπερ άπεύχομαι, πάντες στενάξουσιν έπί σοι και έξουθενήσουσί σε εί δ' ούκ όμόσεις, πάντως ἀποδράσεις και ἀναγκασθείς φεύξη και ἔση έξουθενημένος και όνειδιζόμενος.

Τζ Εἰ δέ ἐστιν ὑπερέχουσα χεραλὴ εἰς τὸν τόπον, ἀπέρχου πρὸς αὐτόν, περι τοῦ ὑπὸ- ἀλλὰ μὴ πυχνὰ, ἀλλὰ ἀραιὰ ἀπερχόμενος λέγε μετὰ συνέσεως τὰ

3 φιλοισσου 16 τὸ μὲν 18 ὁβόλουσ 22 ἔχθραν εἰσ 25 ἀεριχὸν] ἀρενιχὸν 26 ἀξιοῦσί σε 33 ἀρέα (ceterum cf. Krumbacher Zeitschrift f. vergl. Sprachf. XXVII p. 522)

dyudy.

δέοντα, μη ερωτώμενος δε σιώπα. εξ ων δε σοι δεδωχεν ο Θεός βρω- τάσεσθαι τοξο υπερέχουσιν σίμων και ποσίμων ἀπόστελλε και αὐτῷ και τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ ὅπικαλὸνἐστίν, χατά το δυνατόν σοι. εάν άρξηται άδιχείν, ελεύσονται δε πρός σε τη οί του χοινού λέγοντες ήμεζς σε έχομεν αυθέντην χαι διά τι ούχ έπι- περι του μή 5 στομίζεις αὐτόν; ἀπέλθωμεν μετὰ σοῦ πάντες καὶ λάλησον αὐτῷ κεινοῦ καὶ τοῦ Εσε παρρησία. και μη δειλιάσης ήμεζς γάρ μετά σου έσμεν - μηδε τό σύνολον προσδέξη τούτους. πανούργοι γάρ τούτο άχούσαντες πρός έαυτους μεν μειδιάσουσιν, πρός σε δε τά πρός χάριν όμιλήσουσιν εκθειάζοντές σε ό πατήρ σου, γάρ έρουσι, τοιούτος ήν έχδιχητής, διό και 10 έως τοῦ νῦν ἐν τοῖς πάντων στόμασιν ἄδεται. τούτοις χαταθέλξαντές σου τὰς ἀχοὰς χαὶ συνθεμένου σου αύτοῖς τοῦτο ποιῆσαι, εὐθέως λάθρα δραμόντες άναγγελούσι τῷ ὑπερέχοντι, ἡμεῖς, λέγοντες, 🞝 πίστιν και δούλωσιν έχοντες πρός σε και πάνυ σοι εύνοουντες περι του έξεν αναγγέλλομέν σοι άπερ οίδαμεν και ήκούσαμεν ο δείνα (λέγοντες 15 διά σξ) τὴν πόλιν πᾶσαν κατά σοῦ ἐκίνησε καὶ αύριον ἐπελεύσεται έπὶ σὲ μετὰ παντός τοῦ λαοῦ, καὶ ἴσως καὶ εἰς φόνον χωρήσουσι καὶ άποκτενουσί σε. ταυτα άκούσας έκεινος φυγή χρήσεται ώς νομίζων αυτους άληθεύειν, και γράψει τῷ βασιλεί κατὰ σοῦ ὡς κατὰ λαοσυνάκτου καὶ στασιαστοῦ, καὶ ἐξαλιφήση ἀδίκως. εἰ δέ ἐστιν ἀτρέμας, 20 ἐάσει σε ἐπιβήναι τοῦ πραιτωρίου μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ χειρωσάμενός σε διά δαρμοῦ και κουρᾶς σωφρονίσει. οι δε τότε επαινούντες σε φεύξονται και οι ορώντες σε είπωσι δι' ήμας πανθάνει ο άνθρωπος 178 αυτός άρτι, και σχήματι λυπηθέντες υποχωρήσουσι. συ δε το όμμα ένθεν κάκείθεν τείνας και μη ευρίσκων έκ των πρώην επαινούντων 25 σέ τινα λαλήσεις και σεαυτόν αιτιάση, φεῦ, λέγων, τῆς ἐμῆς άβουλίας, ο δε υπερέχων θέλων ήμερωσαι το χοινόν προσχαλέσεται αύτους και είπη έγω γινώσκω την εύνοιαν υμών ην είς έμε και είς

τους πρώην ενεδείξασθε, και ουκ έχω τι καθ' υμών, άλλ' έχω υμάς ώς παιδία μου τυχ έξ αιτίας γάρ υμών τουτο γέγονεν, άλλ' ό 30 δημοηγέρτης ούτος έπταισεν, ύμεις δὲ φίλοι μού ἐστε. ταῦτα καὶ άλλα πλείονα είπων άπολύσει αυτους, έξ αυτών κατασχών τους έξεχοντας είς τὸ ἄριστον, καὶ καταχαυνώσας τὸν νοῦν αὐτῶν πείσει αυτους μάλιστα λαλείν κατά σου.

2 πωσίμων 4 αύθέντι 14 είδαμεν? 17 φυγείν 18 άληθευείν 20 sq. χειρωσάμενόσε 21 χουράσ σω φρονίσει ib. ἐπενουντεσε 22 ωρώντεσε 25 άλγήσεις? 26 ύπερέχω 28 τούς] τούς έμους? Łσπ.

Καί δεί σε ταυτα πάντα φυλάττειν· οὐ λέγω σοι δὲ μὴ λαλείν όπαγαθέντοῦ διά την γώραν καὶ ὑπέρ τοῦ κοινοῦ. ὁ γάρ μη λαλῶν, άλλά δυνάμεφροντίζειν τοῦ νος βοηθήσαι καὶ μὴ ἐλεῶν συμπράττει τοῖς ἀδικηταῖς. λάλησον οὖν XELYOU. καί σύ, άλλά μη μετά ταραχής, άλλά μετά συνέσεως καί ήθους γρηστού και κατά μόνας, και αιδεσθήσονται σε, και ο άδικων έν- ε τραπήσεταί σε μαλλον μόνον η μετά λαού. εί δε άπαιτει καιρός ένώπιον λαού παρρησιασθήναι, παρρησιάσθητι, άλλά μη μετά άπονοίας. ὁ γὰρ βλέπων ἀδιχουμένους χαὶ μὴ λαλῶν, οὐτος διάβολός

> και ει μέν έγεις άξίωμα, τίμα αὐτὸ, και ίνα σὲ τιμήση: ει δὲ 10 ούχ έγεις, σπούδασον ίνα όμοίως τοῖς ἀξιωματιχοῖς χαί χρεῖττον αύτων τιμήσωσί σε. εί δε επήρειά τις έλθη βασιλική και συναχθέντες πάντες ελθωσιν πρός σε, ένα τυπώσης συ έχαστον, μή τυπώσης, άλλ' είπε ταύτα αυτοίς ότι τυπώσατε υμείς καθώς οίδατε, παρόντος κάμου. και άς τυπώσωσιν άλλοι. ούτως γάρ δυνήση και ρίλον σου 15 έχχουσεύσαι και άνθρωπόν σου, και τον αίτησάμενον σε έλαφρωσαι, χαὶ ούδεὶς έρεῖ τι, άλλὰ εί χαὶ μέμψις ἐπέλθη παρά τοῦ χοινοῦ, πρός τούς τυπώσαντας άναδράμη καί σύ μενεζς άμεμπτος. εί δὲ σύ τυπώσεις, ούδε οίλον σου ούδε άνθρωπόν σου δυνήση χουρίσαι χαί γογγύσουσι κατά σου ώς παρά τον τύπον ποιήσαντος. εί δὲ καί 20 άνθρωπόν σου έξχουσεύσεις, μέγα χράξουσι χατά σου δωρολήπτην καὶ ἐξαλειπτὴν ὀνομάζοντές σε. τοῦτο δέ σοι συμφέρει, Ινα μετά του χοινού μηδέν χαταπραγματεύσεις, έλεξις δε χαί προσπαθής αύτοῖς ἐν οίς δύνασαι. εί γάρ καί τους άνθρώπους λανθάνωμεν, άλλά τόν ακείμητεν όρθαλμόν λαθείν ου δυνάμεθα.

Έαν έχης φίλον είς άλλον τόπον και διέρχεται διά της πόλεως περί φίλου τοῦ ἔνθα οἰκεῖς, μὴ ἀπλικεύση εἰς τὸν οἶκόν σου, ἀλλὰ ἀς ἀπλικεύση μη απλιχεύ- άλλαζου, και ἀπόστελλε αυτῷ τὰ χρειώδη και κρεϊττόν σε ἀποδέξεται. εί δὲ ἀπλιχεύσει είς τὸν οἶχόν σου, ἄχουσον πόσαι μομφαί σοι γενήσονται. εν μεν, ότι ή γυνή σου και αι θυγατέρες σου και αι νύμ- 30 φαι σου ούχ έγουσιν άδειαν έξελθειν έχ τοῦ οἰχήματος χαι διατάξασθαι ε ι: είς τὸν οἶχόν σου τὰ δέοντα. εί δὲ ἀναγχαία χρεία ἐστὶν ἐξελθεῖν

> 10 autor 16 εγχουσεύτε 17 έρεῖ τι] έρατί 18 αμέμπτοσ 22 έξαλυπτήν ib. συμφέρειν 23 μηδένα κατα-20 γογγυσονσι ib. έλεὴν δὲ καὶ πρόσπαθύν 25 δυνώμεθα πραγματεύση? 27 ås άπλιχεύσει 30 δυγατέρεσου

αὐτὰς, ἀναλαρυγγίσει ὁ φίλος σου καὶ τὸ ὅμμα πρὸς αὐτὰς ἀπαιωρήσει εί δε και συ μετ' αυτού Ιστασαι, κάτω μεν δοκεί σοι νεύειν, περιεργάσεται δὲ αὐτῶν καὶ βάδισμα καὶ γύρισμα καὶ ζῶσμα καὶ βλέμμα χαι άπλως είπειν, άπό χορυφής έως ποδών, και μιμησάμενος μετά 5 των οίχείων αυτού χατά μόνας υπογελάσει. είτα έξουδενήσει την υπηρεσίαν σου, την τράπεζαν, την τάξιν, ερωτήσει δε και περί των προσόντων σοι εί έχεις τοῦτο, εί ἐχεῖνο. καὶ τί πολλὰ λέγω; εἰ εῦρη ἄδειαν, νεύσει νεύματι έρωτικῷ πρός τὴν γυναϊκά σου καὶ ἀκολάστοις ὀφθαλμοῖς ἐμβλέψει πρός αὐτὴν καί, εί δύναται, καί μιανεῖ αὐτὴν εί δ' οὖν, 10 έξελθών καυχήσεται & μή θέμις. εί δὲ ἐκεῖνος οὐκ εἴπη, ἀλλ' ὁ ἐχθρός σου εν μάχη ανακράξει σ..... γυναικός σου παραγγεζλαί σοι.

Άλλ' ἐπεὶ ταῖς γυναιξὶ θέλομεν συντάξαι τὸ πῶς δεῖ αὐτὰς ἀνα- ρβ στρέρεσθαι, έχει έχω περί πάντων είπειν, σύ δε έν τούτοις άρχεσθήση. περι, τών θυμιᾶς δὲ υποθέσεως ἐπιμνησθεὶς ἐπ' αὐτὴν μετάζω τὴν παραγγελίαν. πῶς δεῖ ἀνα-15 άγαθὸν γάρ ἐστιν ἵνα πάντοτε ἔχης ἀκρίβειαν εἴς τε τὴν θυγατέραν σου και είς την γυναϊκά σου. ἄνθρωπός τις τῶν περιφανῶν και πλούσιος, εν τε άξιώμασι και ευγενεστάτως επίσημος, έχων τὰς οἰκήσεις έν τῆ πόλει (τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἐκὼν παραδράμω. ἔτι γὰρ ζῆ), ἔχει δέ ο τοιούτος γυναϊκα εύγενη, έχουσαν άδελφον στρατηγόν, ώραίαν 20 μεν τη μορφή, ώραιστέρα δε ήν αυτή τότε τη ψυγή, συνέσει καί άρετή κεκοσμημένη, μεμυημένη δὲ καὶ τὰς θείας γραφάς. ὁ δὲ βασιλεύς άχούσας τὰ περί αὐτῆς πολλάχις ἔπεμψε πρός αὐτήν τινας έπιθυμων αυτή συγγενέσθαι, έπαγγελλόμενος αυτή τε και τῷ ταύτης ανδρί αξιώματα και άλλα πολλά αγαθά: ὁ δὲ άνηρ αυτής οὐκ ἐγίνω-25 σχεν. είτα άποστέλλει αυτόν χριτήν θέματος, μή δυνηθείς δὲ αυτήν πείσαι έσιώπησε. μετά δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ἐλθών ἀπό τοῦ θέματος ὁ ανήρ αυτής ήν ευφραινόμενος είς την οίχιαν αυτου. νέος δέ τις ευειδής

τρέφεσθαι

9 ei prius addidimus. 11 lacuna in codice et spatio vacuo indicata et notula λ oí π ($\epsilon\iota = \lambda\epsilon i\pi\epsilon\iota$) quam in margine adscripsit m. 1.

καὶ τῶν περιφανῶν ἐξωτικῶς προσεποιήσατο είναι συγγενής αὐτής, είτα λέγει τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἔνδον τοῦ παλατίου ἐγὼ, φησὶ, συγγενής εἰμι ³⁰ τῆς χυρᾶς ἐχεῖ τῆς χριταίνης. χαὶ ἄλλα πολλὰ αὐτῷ εἰπὼν συμφιλιά-

ib. παραγγείλε 15 έγεισ 17 ευγενεστάτως] ευγενεστα (an leg. ενγενέστατος, επισήμους έχων?) 19 όρατων 30 χριτένησ

ζεται αύτῷ καὶ καλεῖ αύτὸν ὁ κριτής. ὁ δὲ ὑπουλεύεται αὐτῷ καὶ γί. νεται αυτώ τούτω συνήθης. τι δε θέλω λέγειν πολλά; συγγίνεται μες αυτής ποτέ μαχαρίας γυνι άθλίας. τούτου του δράματος διαγνωσθέντος τον μέν ανδρα αυτής και τους συγγενείς κα τήφεια και λύπη ε χατέσχε, μαλλον δε άχρειωσύνη, ὁ δε νέος ὡς ἐφ' ἐνὶ τῶν άθλων τοῦ Ηρακλέους τούτω ένεκαυχάτο, και όπερ βασιλεύς και επαγγελίαι άξιωμάτων και πλούτων ποιήσαι ούκ Ισχυσαν, τοῦτο συνήθεια και φίλος εποίησεν.

χοῦ χαὶ μύ-

περί φιλου κα- σου μή λέγε τινί επισφαλές γάρ τοῦτο πάνυ. άφ' ου γάρ είπης τό μ μυστήριόν σού τινι, έχτοτε δούλος αυτού τυγχάνεις και τὰ μέγιστά σε βλάψει και υβρίσει, και ου τολμήσεις άντειπείν αυτφ. και διά τί έχουσίως ίνα προδώσης την έλευθερίαν σου; πάντως γάρ έρεις όπι ενάρετος έστι και ου μη δημοσιεύση το μυστήριον μου και ου γινώσχεις ότι σὺ αὐτὸ ἐξεφαύλισας ἐς ἐτέρας ἀχοὰς τοῦτο ἐνθείς. τὰ 18 γάρ είς άχοὰς είσερχόμενα διά τῶν χειλέων δημοσιεύονται. ὅθεν οὐ

Νρή λέγειν το μυστήριον σού τινι. όμως ο προφήτης λέγει. ἀπό τῆς

Θέλω δὲ Ινα ἀγαπᾶς πάντας ἀνθρώπους, πλὴν τὸ μυστήριόν

χομένων είσ τόν οίχον σου

Οι εισερχόμενοι εις τὴν οιχίαν σου άγαθοι ἐστωσαν και μὴ περίπερί τῶνείσερ- εργοι ό γὰρ περίεργος τὸν βίον σου ἐρευνᾶ καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς Μ οίχίας σου άνερευνήσας ως υπομνηματογράφος παρασημειώσεται καί χαλοί ἔστωσαν εν Χαιρφ όνειδισμού σου έρεί. τινές των άνθρώπων ους γινώσχουσι μή περίεργοι ταραχοποιούς και διαστρέφοντας τούς άπλουστέρους, κτώνται φίλους, όπως έχωσιν αυτούς βοηθούς είς τό συνηγορείν ταϊς άδικίαις αυτών.

έγω δέ σοι παραγγέλλω τοιούτον φίλον μη έχειν. ό γάρ τοιούτον 25 φίλον έχων όμοιος αυτφ έστίν, κακός δέ ών και άδικητής χρήζει βοη-

θου και φίλου τοιούτου, ενα οπόταν οι άδικηθέντες έκζητήσωσιν τά ρε ίδια, ύπερλαλη αύτου. καί μη άγαπήσης τον τοιούτον άνθρωπον, περι του βοή εάν όμολογήσεις άγαπαν το άγαθον το χαλόν γάρ ου χαλόν όταν θείν τὸν ἀδι- συμφιλιάζη μετά τοῦ χαχοῦ. σύ δὲ ἴσως ἐρεῖς μοι τὸ τοῦ Δαβίδ βητόν, » τό μετά των μισούντων την είρηνην ήμην είρηνικός. και ούκ είπεν

συγχοίτου σου φύλαττε τουτο.

2 συνηθωσ (cf. cc. 128 et 220) 3 δράμματος (ita etiam c. 21) 6 ἐπενεκαυχᾶτο? cf. c. 129. 4 χατηφεία 5 άθλῶν 17 Tò inseruimus. 17 sq. Micha 7, 5. 18 συγχοίτοῦ 23 หาผีงาวเ] 24 Exortas 31 Psalm. 119, 6-7. ib. ะเ่อทุงเหนืด, καί τώνται sed p. 45, 1 εἰρηνικόσ (fortasse etiam cc. 56 et 68 εἰρηνικός reponendum).

ήγάπων αυτους, άλλ' ήμην είρηνικός, τουτέστιν έσιώπων φέρων αυτων τὰς ϋβρεις και τους ὀνειδισμούς. και ου λέγω σοι ούτως διότι είσι κακοί, πολέμει αύτοις και ταράσσου, άλλ' άφες αύτους φλυαρείν. εί δε και σφοδρώς επιπέσωσί σοι, μη δειλιάσης πολέμησον αύτοζς, δ εί και των ενδόξων είσι, και ευρήσεις τον Θεον συμμαχο~~υντά σοι. κα~~ι το σύνολον χαχον άνθρωπον φίλον μη έχης ένθήσει γάρ σε είς ήμέραν πονηράν και περιλήψεται σε ή κακοβουλία αυτού ώσπερ παγίς ¿ 181 ορνεον, καὶ τότε τοὺς λόγους μου ἐπὶ μνήμης λήψη.

Έχθρῷ σου, εἰ καὶ ὑποκρίνεται εἰναί σου φίλος, μἡ πιστεύσης ρς 10 συμποδίσαι γάρ σε βούλεται. και ἐὰν δακρύη ἐνώπιόν σου, ουκ περι ἐκθροῦ.

άγαπων σε τούτο ποιεί, άλλ' εύρεν αυτόν θλίψις ή άνάγκη. και εί δύνασαι, ελέησον αυτόν και μη παρίδης, και ψυχικόν αυτώ δός, εί έγης, και έξελε αὐτὸν ἀπὸ τῆς περιστάσεως αὐτοῦ, και έξελεῖ σε ὁ Θεός έχ θλίψεως, χαι θεράπευσον αυτόν πλην μη έχης αυτόν γνή-15 σιον φίλον. οίδα, άνιστορήσαι έχεις τινάς άπό μεγάλης έχθρας είς μεγάλην φιλίαν συμβιβασθέντας. άλλά τοῦτο ἀπό πολλών τρόπων γίνεται είτε γάρ φοβούμενος αυτόν ο έχθρος αυτού σιωπά, είτε δεόμενος της αυτου βοηθείας, είτε υπουλευόμενος αυτώ, πτερνίσαι του-

20 θέλη σιωπά. Ισως δὲ καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς ποιετ ἀγάπην, ἀλλὰ σπανίως, καὶ ἐν μυρίοις εἰς εὐρεθήσεται. φύλαζον τοὺς λόγους μου άρχαῖος γάρ έχθρος πρόσφατος φίλος ου γίνεται. εί δε έχεις ίσχυν ευ ποιετν τους έχθρούς σου, μη άναβάλλη, άλλ' εὖ ποίει και τὰς μὲν εἰς σὲ υβρεις παράβλεπε, τὰς δὲ εἰς ἀγίας εἰκόνας καὶ εἰς τὸ θεῖον μη παρα-25 βλέπης, άλλ' έως θανάτου υπέρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνίζου. ἀγαθόν έστιν το έλεετν και πονηρούς και άγαθούς: ἐάν ἐλεῆς, κρείττονα μισθόν

τον βουλόμενος, είτε ή ἄνωθεν ροπή άντιλαμβάνεται και κάν μή

ξχεις. Μνήσθητι, τέχνον μου, εν ευημερία σου ανθρώπου δια σε παθόν- ρζ τος ο γάρ επιλανθανόμενος τούτου του Θεου επιλανθάνεται. μνή- περι του μνη-30 σθητι τοῦ χειραγωγήσαντός σε καὶ ἀγωνισαμένου σοι ἐν καιρῷ πει- εἰς ἐβημερίαν. ρασμού, μνήσθητι άρχαίου φίλου πατρώου σου, μνήσθητι συγγενούς σου έν εύπραγία σου, και εύεργέτησον αυτούς. μνήσθητι αυτών και

9 Έχθρόσ σου 24 ἀγίας] ὑγίασ 24 sq. παραβλέπης] παραβλέπην 26 κρείττονα] prius τ supra versum. συγγενούσου

μνησθήσεταί σου ο Θεός. Ισως πρός το εύεργετήσαι αύτους έδόθη σοι ή εξημερία. μνήσθητι ότι ούχ είσι μόνιμα ούτε τὰ τερπνὰ ούτε τὰ λυπηρὰ, ἀλλὰ πάντα ἐν ροῆ καὶ ἀπορροῆ εἰσὶ, καὶ ἔως ἔχεις ἡμέραν δείξον τίς εί, ίνα των παρά σου εύεργετηθέντων οι έγγονοι ώσπερ έν στήλη βλέπωσιν την εύποιίαν σου. έάν τε άγαθον έάν τε ε πονηρόν ποιήσεις, ουα ἐπιλησθήσεται, άλλ' ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ξσται είς άνταπόδοσιν.

τόν νοῦν σου

Ο σχοπός σου και ή ξφεσίς σου ξστω είς το ευεργετήσαι, ου περι τοῦ ἔχην μόνον φίλους, άλλὰ καὶ ἐχθρούς σου, καὶ μὴ εἰς τὸ κακοποιῆσαι. [ὁ εβεργε- γαρ ελαίφ χρισαι βουλόμενος] και μή πλανηθής, τέκνον ου τα έργα 10 μόνον των άνθρώπων, άλλα και τα διανοήματα ενώπιον Κυρίου. δ νοῦς σου ἔστω χείμενος εἰς τὸ ἀγαθόν, χαὶ ὁ Θεὸς ποιήσει ἀγαθά μετά σου. Έν καθέδρα νεωτέρων μή καθίσης, άλλ' ἔκκλινον ἴνα μή τὴν

περι τοῦ μῆ ψυχήν σου κατεχθράνης. νεωτέρους δέ φημί τους τὰ νεωτέρων φρο- 15 νεοτέρου. νούντας και πράττοντας, εί και γέροντές είσι.

Κλέπτης φίλος μή σοι έστω· εί γάρ καὶ οὐ συμπράξεις αὐτῷ, περι χλέπτου άλλ' ούχ άθωωθήση άπό ψόγου. μετά έχθρου σου μή συνοδεύσης. εί δέ καὶ παρὰ γνώμην σου ἔτυχες αὐτοῦ ἐν όδῷ, αὖθις διαχωρίσθητι. εἰς ποταμόν μη ανδρίζου, και υποκάτου κρημνού ή όρους μη οἰκήσης: 30 χυλισθήσεται γάρ λίθος και προσπεσών τη οίχια σου, τάφος σοι πανοικί ή οίκία γενήσεται καί ου γνώση. πολλούς γάρ έγνων έγω τούτο παθόντας. Ένθα την όδον οὐχ ἐπίστασαι μη νυχτοπορής. μύχητα πρόσφατα μη εσθίης πολλαί γαρ οίχιαι εξ αυτών εμειναν ερημοι. ὁ ἐπάνω ποταμοῦ πεπαγωμένου ἡ λίμνης διαβαίνων, οὐτος 25 έφίεται αύθωρον ίδετν τον θάνατον αύτου. ο δε έπι ξυλίνου γεφυρίου διαβαίνων ἔφιππος, οὐτος κλασθήναι ἐφίεται καὶ τὸν ἴππον αὐτοῦ προσαπολέσαι άνατραπέντος γάρ ξύλου εὐτελοῦς ἡ χυλισθέντος ἡ τοῦ ἔππου μιχρὸν ὀλισθήσαντος ἐπιμνησθήσεται τοῦ λόγου μου. δειπνᾶν είς χόρον μη θέλε. οι παῖδές σου λογικά και θεωρητικά 🖇 μαθήματα παιδευέσθωσαν.

> 3 άποροή 8 σχοπόσου et έφεσισου 9 sq. seclusimus verba 10 χρήσαι ib. πλανήσ 12 ἀγαθὰ] ἀγαθᾶσ ab hoc opere aliena. 18 εχθρών 20 υποκάτου (cf. c. 85 τουπίσου) $(=\dot{\alpha}\gamma\alpha\vartheta\vec{\omega}\varsigma?)$ 21 — 22 πανοικί ή] πανηοίκι 25 διάβαίνοντι, 27 εφίται 30 xai inseruimus.

Τὸ δὲ πράττειν καὶ ἐξουσιάζειν θεμάτων μὴ παραιτοῦ. ἔσο γὰρ ρια γινώσχων ότι ευλογία Θεου έστι το άξιωμα. το δε χαχώς πράττειν περιτού πράτπαραιτού. πράττων δε τής οίχίας σου επιμελού και λάμπρυνον αυτήν. (τειν)θέματος. παυσάμενον γάρ σε τοῦ πράττειν ἡ οἰχία σου ὑποδέξεται καὶ ἐν τἦ 5 οἰχία σου ἀναπαυθήση.

Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου σεβέσθωσάν σε, συ δε αίδου ρβ αύτους και μη καταφρονής αύτων, εί και νήπιοί είσιν ώς γάρ άπο περι παιδίασ σου μάθωσιν, ούτως ποιήσουσιν. άλλά και σύ έαυτον αίδου ο γάρ μή έαυτον αιδούμενος ούδε άλλον αιδεσθήσεται. μη εί θρασύς πᾶς 10 γάρ ὁ παραλόγως δρασυνόμενος ἐνύστερον μετάμελος γίνεται. πρεσβύτην και νέον τίμησον, και άντιτιμηθήση παρ' αὐτῶν και παρά τοῦ ποιήσαντος αὐτούς. εἰς ἐχχλησίαν εἰσιών μὴ περιεργάζου χάλλη γυναιχών, άλλὰ πρός τό θυσιαστήριον βλέπε χάτω νεύων.

θυγατέρων.

Άναγίνωσκε πολλά και μαθήση πολλά. και εί ου νοείς, θάρσει ριγ 15 πολλάκις γαρ διελθόντι σοι την βίβλον παρά Θεού γνώσις δοθήσε- περι άναγνώται καὶ νοήσεις αὐτήν. ὰ οὐ γινώσκεις ἐρώτα τοὺς ἔχοντας γνῶσιν χαὶ μὴ ὑψηλοφρονής ἐχ ταύτης γὰρ τῆς αἰτίας, ἐχ τοῦ μὴ θέλειν έρωταν και μανθάνειν, είσιν έλλιπεζς είς γνώσιν οι ανθρωποι. όπόταν τις όμιλη, άφες αὐτῷ πληρῶσαι τὴν όμιλίαν αὐτοῦ. καὶ εἰ μὲν ο άγαθη ή σοφία έστιν, ώφεληθήση, εί δ' άγενης, και | οϋτως ώφελη-🛪 θήση, μεμψάμενος αὐτήν. ἐρεύνα τὰς γραφὰς, καθὼς ὁ Κύριος προσέταζεν, άλλα μη περιεργάζου αυτάς. μη υπνώσης μηδε μείνης είς οίχιαν ενθα γινώσκεις ότι όφις έστιν ή μικρός ή μέγας.

Έάν τις σε αιτήσεται δουναι αυτῷ έλεημοσύνην, δός αυτῷ μετὰ ριδ 5 προθυμίας και μη άναβάλλη. και εί μεν έστι φίλος σου, εύχαρίστη- περι έλεήμοσον τῷ Θεῷ ὅτι διηχόνησας αὐτῷ διὰ χειρῶν σου. εἰ δε ἐστιν ἐχθρός αὐνης εἰς φίσου, ζητών σε και έλαβε παρά σου. εί δέ έστιν άγνώριστος, νόμισον τὸν Χριστὸν είναι και εὐχαρίστησον αὐτῷ. ἐάν σε ζητήσει τις δάνεισμα, εί μὲν είς ἀνάρρυσιν θέλει αὐτῷ αἰχμαλώτων ἡ είς ἄλλην 0 πνά άναγκαίαν πάνυ και εύλογον αιτίαν, δός αύτῷ δ δύνασαι, και εί αὐτὸς οὐχ ἀποδώσει, ὁ Θεὸς διπλοῦν σοι τοῦτο παρέξει, μόνον μη διά τόχον η αισχροχέρδειαν χαὶ ἔρωτα σατανιχόν. εἰ δὲ χρήζει αὐτοῦ

³ τοίσ οίχίασου 4 οἰχίασσου 5 οίχίασσου 6 θυγατέρεσου 10 ἐσύστερον? 19 άφες αὐτὸν? 20 n σοφήα (= n σοφή?) 21 Ioa. 5, 39.

είς το έχλαβέσθαι δημοσιαχήν δουλείαν ή άγοράν ψυχαρίων ή χτημάτων ή άλλων τινών ή είς πραγματείαν, μή δώσης αὐτῷ, καὶ γαώσεις και το πράγμά σου και ποιήσης και τον φίλον σου έχθρόν.

γων δανειζο-

Σύν τούτοις δὲ πρόσεχε καὶ τοῖς ἐν πανουργία δέλουσι δανείσαπερί πανούρ σθαι άπό σου πολλοί γαρ άπώλεσαν ούτως τον άρτον αύτων. καί άχουσον πώς, ου γάρ πρώτον ζητεί το δάνεισμα ο ούτως θέλων δανείσασθαι, άλλα άποστελεί σοι βρώσιμά τινα, λαγωούς τυγόν ή πέρδιχας ἡ ἰχθύας, καὶ ἄλλα τινὰ [καὶ] οἶον εὐώδη: εἶτα καὶ δεύτερον και τρίτον τουτο ποιήσει, και αύθις καλέσει σε, ώς δήθεν άγαπων σε, και άπαξ και δίς. Επειτα υποδείξει σοι χρυσίον ικανόν όπερ άπ' 1 άλλου έδανείσατο, και είπη σοι ότι ταύτα παρείγον είς την δείνα την πραγματείαν, άλλ' οὐ θέλουσιν τοιαύτην χαραγήν, άλλά την δείνα (οίαν νοεί ότι έγεις σύ). και γινώσκω, φησίν, ότι έχεις, και άν με άγαπᾶς, δός μοι, μη άπολέσω την πραγματείαν, επεί πολλά μέλλω ώφεληθήναι, και αύριον είτε δείλης της έβδομάδος λήψη το 11 σὸν μετὰ χαί δώρων μεγίστων. εί δὲ μὴ τοῦτο είποι, ἀλλ' είπη έτερον, οίον ότι ταϋτα έχω τὰ νομίσματα πρό χειρών & βλέπεις, καί είτε ή χλείς του χιβωτίου ἀπώλετο, είτε χθές, είπη, ήλθε φίλος μου και δέδωκα αὐτῷ λίτρας τόσας και άρτι χρήζω και δός μοι: εἰς ἐμὲ ουδέν ίνα γαώσεις. ταῦτα εἰπὼν οὐν καὶ καταθέλξας σε, μᾶλλον δὲ » χαταχαυνώσας, μετά πολλής τής προθυμίας άπό σου δανείσεται, έπιμνησθέντος σου μᾶλλον χαί τῶν παρ' αὐτοῦ σταλέντων σοι ἐδωδίμων και των πολυτελών τραπεζών και εισέτι ταυτα έλπίζοντος. ό δὲ λαβών κέρδος τὰ σὰ ἡγήσεται καὶ, εὐλογημένοι, εἴπη, οι λαγωοί και τὰ λοιπὰ & ἀπέστειλον αὐτῷ, και αι τράπεζαι μακάριαι 3 αὶ προσέφερόν μοι τόσον | χρυσίον. κατὰ μικρόν δὲ ἄρξεται τοῦ μα- [χρύνεσθαι άπό σου. μηνύσεις δὲ αὐτῷ ἀποδοῦναί σοι, χαὶ λόγους γαρίσεται. είτα επιχειρήσει και ἀποκρύβεσθαι ἀπό σου. συ δε ορθριείς είς τον πυλώνα αύτου, ο δε ούδε απόχρισιν δώσει, και υποχωρήσεις κατηφής. εί δὲ καὶ αἰρνιδίως εἰσέλθης καὶ θελήσεις αὐτῷ ὁμιλῆσαι, ¾ προβαλεϊται άλλο τι, ώς δήθεν είτε χολαινόμενος κατ' άλλου είτε λύπην έχων. εί δὲ καὶ ἀναγκασθείς είπης αὐτῷ τι, είπη σοι ὅτι οὐκ

> 1 ἐχλάβεσθαι 3 γαώσισ 6 βητεί 7 λαγῶοὺσ 13 έχυ σύ 15 δέλης της εὐδομαδός 20 καταθέλξας σε] καθέλξας 25 α απέστειλον] απέστειλον 26 δε αρξεται] διαρξεται

αίσγύνη άναγκάζων με διὰ τὰ κίβδηλα και ἄστατα ἐκεῖνα νομίσματα; πίστευσον, εἴπερ ἐγίνωσκον ὅτι τοιοῦτος εἶ, οἱ μὴ ἔλαβον ἀπὸ σοῦ ταῦτα. ἐγὼ γὰρ, φησὶ, τὴν πραγματείαν μου οἰκ ἐπώλησα. καὶ ἄλλα τινὰ πιθανὰ ἐπειπὼν ἀποπέμψει σε κενόν. εἴπῃ δὲ σοι μετὰ τοῦτο ὅτι πίστευσον, ἄ σοι ἐπέστειλα ἐδώδιμα καὶ αἰ τράπεζαι ἄς ἐδαπάνησας καὶ ἄ τότε μυριστικὰ εἰλήφεις καὶ ἐκαπνίσω, πολλοῦ τιμήματος ἡσαν καὶ τί σε ἐντρεπόμην ἐγώ; καὶ θήσει καὶ ταῦτα εἰς τὸ κεφάλαιον. σὰ δὲ θελήσεις κᾶν τὸ ἡμισυ λαβεῖν καὶ οἱ δοθήσεταί σοι, ὁ δὲ ψέξει σε καὶ διαβάλῃ τὰ μάλιστα. καὶ τί πολλὰ λέγω; νεισταὶ μηχανἢ πειρῶνται, ἔτεροι δὲ ἀδελφοποιήσεις καὶ συντεκνίας ἐπιτηδεύονται, προξενοῦσί τε γαμβροὺς καὶ νύμφας, καὶ τὰ ὑπὲρ δύπρόσεγε οὖν τούτοις.

Σε ξηποδίσει σε δ διάβολος.

αὶ θύραι τῆς οἰχίας σου ἐπὶ ἀνατολὰς ἔστωσαν βλέπουσαι, ἐνα οδέχωνται τὸν ἀέρα. τὰ ὑποζύγιά σου ἔστωσαν παχέα· οὐ γὰρ οἰδας τὶ συμβήσεται. οἰχέτην ἀργὸν μὴ ἔχε. μοναχοῖς ὁμίλει πυχνοτέρως, καὶ εὶ ἰδιῶται ἢσαν τῷ λόγω, ἀλλὰ τὸν χόσμον ἐἰφώτισαν. τοὺς ἔξυσυμβίστοῦντάς σοι ἐλευθέρους, εὶ δύνασαι, εὐεργέτει, καὶ εὶ θελήσουν τὰρ ἐστι δίχαιον.

9 διαβαλη ib. τὰ μέγιστα? 10 ἐστάί σοι 12 ὑπὲρ] οὐπερ 19 εἰ σεμνούσ 27 δέχονται 28 οὐκέτην 30 ἰδιῶται — τῷ λόγψ] cf. 2 Cor. 11, 6. ib. ἀλλὲι τὸν

Οίνον άγωνίζου γεωργείν πολύν, ολίγφ δε αύτφ χρω. ο γάρ περι τοῦ οίνου δαιμόνων ἄπαξ τῆς σελήνης τυχόν ἡ τοῦ χρόνου παραφρονεί, όθεν πάσα αύτου ή ζωή εν σκότει. μή φονεύσης. μή συνευδοχήσης είς βουλήν φόνου, και εί εμελέτησεν έκεινος θανατώσαι σε. πᾶς γὰρ, φησίν, ὁ ἐχτείνων μάχαιραν ἐν μαχαίρα ἀποθανείται. μὴ ἐφίεσαι προγνώναι έχ μαντευομένων ήξει χαν μή προγνώς. εί δε χαχόν, τί σοι ωφέλεια προδαπανάσθαι τη λύπη και κατατρύχεσθαι; αναίτιον ανθρωπον μη διαβάλλης, μη έγκληματικώς μήτε χρηματικώς. καί τί λέγω άναίτιον; άλλά μηδὲ αἴτιον. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ φύλαξον και σκέπασον αυτόν, είπερ ουκ έστιν πρός ην ή βασιλέως και έτέρων ι πολλών βλάβην. φυλακτήριον δε μή βαστάσης εί μή σταυρόν ή είχόνα άγίαν η λείψανον άγίου. ονείροις δὲ μή πρόσεχε μήτε μήν τὸ σύνολον πίστευε, εί και θεζόν έστι. και εί τοῦτο ποιήσεις, έξεις τό άσφαλές. πολλοί γάρ δι' αὐτῶν ἀπώλοντο.

έγγηθήναι TIVÃ.

γεώργεῖν.

Τινά μή έγγυήση ποτέ πολλοί γάρ έγγυησάμενοι περιέπεσαν. 1 περι του μη άλλά μηδέ εί και σφοδρα φιλος σού έστιν έγγυήση αὐτόν, άλλά ἐάν έχης, δός αὐτῷ ἐξ ὧν χρήζει και τελεισῖς τὴν ἀγάπην. εἰ δὲ και έγγυήση και το έγγυηθέν παρέξεις, και τον φίλον σου προσαπολέσεις καὶ ὡς ἄφρων τισίν νομισθήση. τὸν φίλον σου ἀγάπα καὶ εἰς πάντα ορεγε αὐτῷ χεῖρα, φύλαξον δὲ μὴ σκανδαλίσαι αὐτὸν ἔως θανάτου. 🛚 εί δὲ πολλάχις εἴπη σοι δηλητήριον πιεῖν ἡ ἄλλο τι φθοροποιόν, δηλονότι ἐάν σοι συμβουλεύσηται χαχόν τι ποιήσαι, μὴ συναπαχθής τῆ βουλῆ αὐτοῦ. εἰ γὰρ θελήσεις ἀνιστορῆσαι, οἰ πλείονες διὰ φίλων άγάπην ἀπώλοντο, καὶ οὐ μόνον χρήματα καὶ σώματα ἀπώλεσαν, άλλά χαι αύτάς τάς ψυχάς.

Μέγα ἐστὶν τὸ ἔχειν τινὰ δύναμιν ὑπηρετῶν, δυνατώτερος δέ περι φρονίμου έστι και μείζων ο φρόνιμος, εί και πλούτου άμοιρεί. λέγει γάρ τις σοφός λύτρον άνδρός ὁ ίδιος πλούτος και καλώς είπε. πλην έγω φαίην ότι πολλοί διά πλούτον ἐπιβουλευθέντες καὶ τὸ ζην προσαπώλεσαν. οὐ ψέγω δὲ τὸν πλουτον, ἀλλὰ τὴν φρόνησιν προτιμώ. διὰ 🛭

> 2 δαιμονών scribendo parum proficitur, forsitan hic quoque locus ib. τυχόν] τηχην (cf. c. 123 τυχην) mutilus sit. 26, 52. 6 τίς? 7 προσδαπανάσθαι 10 πρός ἢν ϳ] προσὴνή 27 πλούτοῦ 11 βαστάζης? 28 Prov. 13, 8, unde fortasse post άνδρὸς inserendum ψυχής.

γάρ ταύτης Θεού χάριτι ταύτα ποιούμεν πρώτον γάρ διανοούμεδα χαι ούτως χερσίν έργαζόμεδα.

Εύξαι μη έγειν έγθρον υίον σου η γαμβρόν η άδελφον. και εί ρχ μέν τιμωρήσεις αὐτὸν, πάντες σου χαταμέμψονται χαὶ ὁ Θεὸς αὐτὸς, περί ἐχθρὸνοίρ και ση εαπτολ η ετεδον ιτείτημι η των αμγαλχλων λικώπελος. ει ες χιακόν του πε χαχώσει σε, βλαβήσει μέν χαι συ χάχετνος δὲ παρά Θεου, χαι πάλιν λυπηθήση έπι τη απωλεία αὐτου.

Θυγάτηρ δὲ ἀναίσχυντος οὐα αὐτὴν μόνον ἡδίαησεν, ἀλλὰ καὶ ρία γονείς και τους κατά γένος αυτή διαφέροντας. τάς θυγατέρας σου περι θυγατρός ο ώς χαταδίχους έγε έγχεχλεισμένας χαι απροόπτους, ίνα μη ώς υπό άσπίδος δηγθής. τὰ άναγκατα πρώτον μερίμνησον είς τὸν οἰκόν σου, χαί τότε τὰ περισσὰ εί γὰρ πρώτον τὰ περιττὰ ἀνήση, ξσγατον πωλήσεις αυτά επιλιπόντων σοι των άναγχαίων χαι άγοράσεις ταυτα. άναγχαΐα δέ είσιν έν οίς διατρεφόμεθα, περιττά δε οίον σχεύη 5 πολύτιμα και στρωμναι άπαλαι και κλίναι διάχρυσαι και τὰ λοιπά.

Εως εἶ πτωχός, μὴ ἐπιχείρει κτίζειν ὧν μετὰ χρέους ἀμαρτήσεις ρκβ και μεταβληθήση, φύτευε δὲ μαλλον άμπελώνας και έργάζου την περι πτωχών γήν, ή τους καρπούς αυτής επιδώσει σοι και άλύπως διατραφήση. περισσευθείς δὲ πάντων ἄρξαι χτίζειν. χρήματα γάρ δομήσουσιν ο οίχους και ύπερ αυτά ο Θεός. τέχνην πολυκερδή προξενούσάν σοι άγρειωσύνην είτε χίνδυνον μη μετέλθης, εί χαι σφόδρα εί έμπειρος αύτης, οίον παραγαράσσειν και ψαλίζειν τὰ νομίσματα και φαρσογραφείν και βουλάς επισφραγίζειν και τὰ τούτοις όμοια.

Σὺν τούτοις και τοῦτό σοι παραγγέλλω. ἐὰν ἔλθης εἰς [ερατικόν ρκγ 5 τάγμα τυχόν μητροπολίτης η ἐπίσκοπος γενέσθαι, μη ἀναδέξη αὐτό περι ιἐροσύ έως αν διά νηστείας και άγρυπνίας άποκαλυφθήση άνωθεν και λάβης τελείαν πληροφορίαν άπό του Θεού. και ει έμβραδύνει ή θεοφάνεια, θάρσει και ἐπίμεινον και ταπείνωσον σεαυτόν ἐνώπιον του Θεου και όψει, μόνον ό βίος σου έστω χαθαρός χαι άνώτερος τῶν χωλυόντων. 0 παθών. και τί λέγω μητροπολίτην; είς πατριαρχικόν δρόνον ἐὰν προχρίδης χαθεσθηναι, χωρίς θείας όψεως μη τολμήσης έγχειρισθηναι τους της άγίας του Θεου έχχλησίας οίαχας. τυχών δε τούτου μή γίνου ενδοξος ύπο δορυφόρων όψιχευόμενος και χρήματα σωρεύων,

2 χερσόν 1 ταύτης] ταύτην? 4 αὐτὸν] αὐτοῦ 8 อบ่ะสบรกัง (cf. c. 156 ἐν αὐτῶ. his duobus locis solis spir. asp. in hac voce non inepte positus est.) 9 κατά γένουσ 19 περισευθήσ 24 έάν] ίνα

χρυσου και άργύρου επιμελούμενος και δείπνων πολυτελών, άλλ' έστω ή ἐπιμέλειά σου είς τὸ ὀρφανοτροφείν και χήρας τρέφειν καί είς νοσοχομεία και άνάρρυσιν αίχ μαλώτων και είς το είρηνεύειν και άδυνάτων προϊστασθαι, και μή είς το συνάπτειν οίκίαν προς οίκίαν χαι άγρον πρός άγρον έγγίζειν χαι τὰ τοῦ πλησίον άφελεῖν, προφασιζόμενος ώς οὐ τοῖς παισί μου ταῦτα προσφέρω, άλλά τῷ Θεῷ καὶ τη έχχλησία μου. είδον γαρ άλλους αρχιερείς τοιαύτα λέγοντας χαί έθαύμασα τοῦ διαβόλου τὰς πανουργίας, πῶς ἡμᾶς ἀπατᾶ ἐχ τῶν δοχούντων είναι εύσεβων. έρω γάρ σοι ὁ ἄγιος Νιχόλαος καὶ ὁ ἄγιος Βασίλειος και οι λοιποί έως αν έν τῷ κόσμφ ἐβίουν τὰ ίδια τοῖς πένησι διένειμον και άκτημοσύνην εδίδαξαν, νῦν δὲ ὁπόταν τὴν τῶν ουρανών βασιλείαν χατέλαβον, τότε χρήζουσιν άρπαγής πτωχών; μή γένοιτο. ὅτι δὲ εἶπόν σοι δεηθήναι τοῦ Θεοῦ ἴνα ἀξιωθής θείας όψεως προτρεπομένης ιερατεύειν σε, και πρόσεχε ίνα μὴ άντι θείου άγγέλου ἄγγελον πονηρόν θεάση. όμως δίελθε τον μαχάριον Κασιανόν καὶ γνώση τί ἔπαθεν, ώσαύτως καὶ ὁ θαυμαστὸς ⁴Ηρων καὶ ὁ Μεσοποταμηνός και άλλοι πολλοί άσκηταί. είς άκρον δὲ εὐλαβοῦ τὰ θεία. ἄχουε δὲ χαὶ τοῦ μαχαρίου Γρηγορίου λέγοντος άγαθόν ὑποχωρήσαι μιχρόν τι Θεφ ώς Μωυσής έχετνος το παλαιόν χαι Ίερεμίας ϋστερον, καὶ, φησὶ, προσδραμεῖν ἐτοίμως καλοῦντι ὡς Ἀαρών τε καὶ∶ Ήσαίας: μόνον εὐσεβῶς ἀμφότερα, τὸ μὲν διὰ τὴν οἰχείαν ἀσθένειαν, τό δὲ διὰ τὴν τοῦ χαλοῦντος δύναμιν. ἡ μελέτη σου ἔστω νυχτός και ήμέρας | είς τὰ θεῖα και είς τὸ ἀναπαῦσαι πτωχούς και πλου-Των συγγενών σου μη ἐπιλάθη καὶ ἐπιλησθήση παρὰ τοῦ Θεοῦ. 1

ρχγ Τῶν συγγενῶν σου μη ἐπιλάθη καὶ ἐπιλησθηση παρά τοῦ Θεοῦ.

τον συντε- καὶ τί θέλεις λέγειν πολλά; γενοῦ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα καὶ ὁ Θεὸς

ἀνταποδώσει σοι. εἰ δ᾽ ἄλλην τινὰ ἐπιστήμην μετέρχη, σπούδασον

ὅπως εἰς ἄκρον ταύτην ἐκμάθης καὶ μὴ εἰ ἐλλιπὴς αὐτῆς. εἰ δύνασα

δὲ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν ἐν πείρα γενέσθαι, γενοῦ, πλὴν μὴ ἐάσης

τὴν ἐπιστήμην ἢν ἐξ ἀρχῆς εἰχες καὶ εἰς ἐτέραν μεταπέσης, εἰ οὐκ ³

ρχδ ἔστιν αἰσχρὰ ἢ ἐπιβλαβὴς· οὐ γὰρ λυσιτελές σοι ἔσται. ὁ γὰρ

1 ἀργύροῦ 6 παίσι 7 ἐχκλισιάμου ib. λέγοντεσ 15 ὅμω 15 sq. Κασιανὸν] χαὶ σϊανὸν 18—22 Greg. Naz. Or. I (vol. I p. 4 ed. Par. a. 1842). 19 μικρόν τι Θεῷ] Θεῷ τι μικρὸν Greg. Naz. 25 ρκγ] γ in rasura. 31 λυσιτελήσοι ἔσται.

ναύτης οὐ δύναται γενέσθαι στρατιώτης, δθεν στρατιώτης γενόμενος περὶ ναύτου άπώλετο, ούδὲ ὁ νοτάριος χαλχεύς, και ούτως καθεξής. εἰ δὲ και τις του μη ήναι ούτως μεταπεσών ηὐδοχίμησεν, άλλά σπανίως. ναύτη δὲ, λέγω σοι, μη δώσης έππον εποχείσθαι ου γάρ επιμελήσεται αυτου. το γάρ 5 πλοΐον ούτε έσθίει ούτε πίνει, καὶ νομίζει ότι καὶ ὁ ίππος ώς τὸ πλοτον υπουργήση.

Εύχου μη έμπεσείν σε είς χείρας ίατροῦ, εί και σφόδρα έστιν ρχε έπιστήμων είπη γάρ σοι τὰ μὴ δέοντα. καὶ εί ἔστιν ἡ ἀρρωστία σου περὶ του μὴ μιχρά, μεγαλύνει αυτήν υπέρογχα καί, πολλού, είπη, τιμήματος χείρας ιάτρου. 10 βοτανών χρεία σοί έστιν πλην έγω σε ίασομαι. λαβων δέ παρά σου

νομίσματα, ούχ έξιχανοί, φησί, τούτο είς άγοράν. είτα και άλλα έλαι 188 βεν. | θέλων σε δε τρυγάν είπη σοι φαγείν όπερ έστιν εναντίον τής άρρωστίας και εξάψει μαλλον την άρρωστίαν. και πάλιν επιμελήσε-

15 παρὰ σοῦ ἄ χρήζει και μόλις ποτὲ ἐπιμελήσεται. είπερ οὐν οὐ δέλης έμπεσείν είς χείρας ἰατρών, φαγών ἀρίστω είς χόρον, ἀπέχου δείπνων, και οὐκ ὀγλήσει σε ΰλη ἐγκειμένη τῷ στομάχῳ σου. ἀλλὰ

ται και αύθις επιτενεί το άλγος. και ούτως πολλάκις ποιήσας λάβη

και εί επέλθη σοι άρρωστία, νήστευσον και ίαθήση χωρίς ίατρου. σχόπει δὲ πόθεν ἡ άρρωστία σοι προσέβαλεν εἰ μὲν ἀπό ψύχους, 20 θέρμανον σεαυτόν, εί δ' ἀπό γαστριμαργίας, έγχρατεύθητι, εί δ' ἀπό

χόπου είτε ήλίου, ἀναπαύθητι, χαί ξση, μετὰ Θεόν, ἐαυτόν ἰώμενος. ξμπλαστρον δε μηδέποτε έπιθήσης τη χοιλία σου. θείς γάρ το ξμπλαστρον, ίσως ώφελήσει σε πρός τρεῖς η τέσσαρας ημέρας η και εβδο-

μάδα, και έκτοτε μαλλον ουκ άγαθόν σοι έσται. βοήθημα δὲ ἡ ἀντί-25 δοτον ή ποτόν οἰονδηποτοῦν μή πίης. πολλούς γάρ είδον έχ ποτῶν αποθανόντας, οι και ιδιοθάνατοι ελογίσθησαν. εί δε θέλεις ποιείν ίνα

σε ώφελήσει είς τὸν στόμαχόν σου, πίε ἀψίνδιον. εἰ δὲ τὸ ἡπάρ σου πάσχεις, πίε ρέον Ινδικόν, πλετον δε τούτου μηδέν. πάνυ γάρ είσι βλαβεροί οι ποτοί, μαλλον δέ είς τους νέους. φλεβοτόμει δέ έχ τρίτου,

80 Φευρουαρίφ Μαίφ και Σεπτεμβρίφ, άκριζε, και πλέον μηδέν. εί δ' άρρωστία χατεπείγει, πᾶς χαιρὸς ἐπιτήδης.

τους υιούς σου και τάς δυγατέρας σου μάστιζε μη ράβδφ, άλλά

¹ γενάσθαι 2 ἀπώλλετο 4 ίππον addidimus. 14 Emitervel 23 ώφελήσει σε] ώφελήσαι 25 ποτῶν] τῶν 26 όι και οιδιόθανατοι 27 το στόμαχόσου 29 φλεβοτόμοι 30 σεμπτεβρίω

λόγφ, και ου μή μαστιγωθήσονται παρ' ετέρου. μέγα έστιν τό στογάζεσθαι και κατανοείν τὴν φύσιν τῶν ὄντων και πράττειν τὰ δέοντα. τινές θαυμαστά βουλευσάμενοι ήστόχησαν, έτεροι δε άσκόπως χαι άσυνέτως μεγάλων επέτυχον. όθεν ου χρή την ευτυχίαν αυτών ἐπαινεῖν ἡ ψέγειν τὴν ἀτυγίαν, ἀλλὰ τὸν σχοπὸν χαὶ τὴν πρᾶξιν.

ύπεριφανέβε-

odaL

Τέχνον, μη υπερηφανεύου, εί και μεγάλα κατορθώσεις, άλλά περὶ του μὴ μνήσθητι τοῦ εἰπόντος ἀχάθαρτος παρὰ Κυρίφ πᾶς ὑψηλόφρων, χαὶ τὸ Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. ώστε ό μεν κλέπτης έχει πρός τον κύριον του πράγματος και ό μοιχός άντιτάσσεται τῷ ἀνδρί τῆς μοιχευθείσης, ὁ δὲ ὑπερήφανος τὸν Θεὸν 10 έχει ἀντιτασσόμενον.

περί του άγω-VICELY ELG TO yerron.

μνήσθητι ότι διὰ τοῦτο ἐστρατεύθης καὶ οὐδείς ἀθάνατος. Θεῦγε δὲ άπό χαπηλοπολέμου τρωθείς γάρ θανήση χαι μετά θάνατον öνειδος έση. ἔνθα οὐ κερδαίνεις οὔτε ψυχικῶς οὔτε σωματικῶς, μὴ κοπία. 16 τὰ μυστικά σου ἐὰν θέλης μὴ ἐκφαυλισθήναι, δι' αὐτοῦ γράφε καὶ μή διά του νοταρίου σου.

Στρατευθείς άνδρίζου είς πόλεμον, εί και άποθανεῖν μέλλεις.

περί άρετησ καὶ ἔργου.

Σπούδαξε διά των έργων της άρετης σου αίδεσίμους καὶ περιφα- 12 νεζς ἀποδείζαι τους γονεζς σου. ὁ ὑποχρινόμενος ἐχθειάζειν σε, ψέγων δὲ τὸν πατέρα σου, σὲ αὐτὸν ἀτιμάζει ὁ γὰρ λέων λέοντα γεννᾶ καὶ 20 ή άλώπηξ άλώπεχα. φύλαττε σεαυτόν όπόταν μετά γυναιχός όμιλῆς, εί και των κοσμίων δοκει είναι, και μη γίνου αυτή συνήθης ουκ έχφεύξη γάρ τὰ δήρατρα αὐτῆς. οἱ ὀφδαλμοί σου γάρ παρατραπήσονται και ή καρδία σου σαλευθήσεται και ούκ είς έαυτον έση. έκ

τριών γάρ πολεμηθήση ἀπό του διαβόλου, ἀπό της όψεως καί των α

λόγων αὐτῆς καὶ ἀπό τῆς φύσεως. μέγα γάρ ἐστι νικῆσαι ταύτην. Οί μεγάλως δυμούμενοι μεγάλοις έγχλημασι περιπίπτουσιν. ούχ περι του μη αἰσθάνονται γὰρ τί πράττουσιν. ἐπιθυμία δέ τινες έλχόμενοι ὁλισθήσανέξηθυμούσθαι τες είς βάραθρον χατεβλήθησαν. σὺ δὲ μὴ τῶν ἐνηδόνων, ἀλλὰ τῶν έπαινετών και μνήμης άξιων έπιθύμει εί γάρ και έπίπονα δοκεί είναι, » άλλ' είς μακράν εύθηνήσει, κάν τε σωματικά κάν τε ψυχικά εἶεν. θάρσει, οὐδὲν άγαθόν χωρίς πόνου εξ άκανθων βόδα και εξ ιδρώτων

> 7 Prov. 16, 5. 18 Σπουδάξαι 5 έπαινεί 8 Prov. 3, 34. 21 αλλώπιγξ αλώπεκα 26 ταύτην] ταύ (= ταῦτα?) 22 συνήθοσ

> τὰ κρείττονα. ἀνακείμενος ἐν κλίνη ἀνιστόρει τὰ παρελθόντα καὶ

έξ αύτων διδάσχου τὰ μέλλοντα. ταῦτα γὰρ οὐχ ἀσύνετοι, ἀλλὰ σοφοί και επιστήμονες μελετήσουσι. ἄφρων δε πρός α κέχηνε σκοπων, που δειπνά και κύμβαλα, επιλιπόντων δε αυτόν των άναγχαίων πορεύεται χατηφής ώς ο μονογενή παΐδα αποβαλόμενος. s πουφλον δε πάσαν μηχανήν μετελθών λαβείν τι άπο σου, xal εἰ οὐ λάβη, ὄνειρον πλάσει άγαθά προξενούν πολλά και τοις λόγοις σε χαταθέλζας έχ του χόλπου σου ώς μετά άγχίστρου άνασπάσει τό γρυσίον, και μακράν άποστάς άπό σου μέγα ἐπεγκαυγήσεται καταγινώσχων σου.

Πρόσεχε τοῖς ἔργοις τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀφρόνων, ἀφ' ὧν τε ρλ ούτοι εποίησαν και εξ ων επαθον. φύλαξον μη ομόσαι όλως μήτε περι σοφώνκαι διχαίως μήτε άδίχως, εί και τὰ μέγιστα βλαβήναι μέλλεις. και εί μέν διχαίως όμόσεις, χατεφρόνησας χαι παρέβης τον ειπόντα μη όμόσαι όλως, εί δὲ ἀδίχως, θάνατός σε καὶ ἀπώλεια λήψεται. μακάριος δὲ ι ός ούχ ώμοσε. μη είπης ότι ελεήμων χαι εύσπλαγχνός έστιν ό Θεός, και ει ομόσω, συμπαθήση με. έρω γάρ σοι ότι και δίκαιός έστιν. οί γάρ έχπεσόντες χαι άπωλεία παραδοθέντες ταῦτα λέγοντες άπώλοντο . μὴ ἀποστῆς ἀπό Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστῆ ὁ Θεὸς ἀπό σοῦ. μή άτιμά σης τους γεγεννηκότας σε δι' αισχρών πράξεων· πάντως γάρ και οί σε γεννήσαντες τοιούτοι νομισθήσονται.

Μέγα ἐστὶν τὸ ἔχειν τινὰ δοῦλον ἡ ἐλεύθερον πιστόν. καὶ εἰ ἔχεις ρλα αύτον χαι ένεπίστευσας αύτῷ, τὴν δὲ θυγατέρα σου είς δυνατόν μηδὲ περι τοῦ έχειν γνωρίζη, και έξεις το ασφαλές. εί γαρ ψόγος λαληθή, κάν τε ψευ- την ίδιαν γηδής έστι κάν τε άληθής, ου γινώσκεις, υποπτον δέ σοι γενήσεται και το βρέφος, εί και έκ της σης οσφύος έστι, και ούαι τότε. μή έμπιστεύσης τινί λόγον ός προξενεί σοι χίνδυνον, εί χαι άρετή διαλάμπη ή γάρ φύσις των άνθρώπων ρευστή έστι και τρεπτή και ποτὲ μὲν τρέπεται ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸ κακὸν, ποτὲ δὲ ἐκκλίνει ἐκ τοῦ χαχοῦ είς τὸ ἀγαθόν.

ό δὲ θάψας τὴν γυναϊκα αὐτοῦ τὸ ἣμισυ είτε καὶ τὸ πλεῖον της ζωής αυτού συναπώλεσεν, είπερ άγαθή έστιν. και εί μεν ρλβ

2 requiritur μελετώσιν, sed cf. c. 122 δομήσουσιν. 3 έπιληπόντων δὲ αὐτῶν τῶν 4 ἀπὸβαλλόμενος 5 ποῦφλον] ὅπουλος? cf. c. 20. 13 sq. Matth. 5, 34. 14 θανατώσε 16 συνπαθήση 19 γεγενη-ΧΌΤασε 22 εί δυνατόν? 26 προξενεί σοι] προξενήσοι 28 πότε μέν

αφρόνων.

άνδρὸσ σωφρονήσει, μέγας ἔσται παρά τε Θεῷ καὶ ἀνθρώποις αὐτὸς μέν έν άδεία πολλή και ευφροσύνη διάξει, τους παίδας έκτρέφων χαλώς, οι δὲ πατδες αὐτοῦ ὡς ἐπὶ ὀχήματος ἐποχηθήσονται, χαὶ ή οίχια αύτου εν είρηνιχή χαταστάσει έσται εί δε οίστρφ ἀχολασίας περιπαρή, μαλλον έαν δοχεί σώφρων είναι, είσερχόμενος χαι έξερχό- ι μενος της οίχιας δαχρύει, της μαχαρίας δηθεν έπιμνησχόμενος, χαί την του οίχου άμελειαν και την των παίδων κακουχίαν προβάλλεται, οίχειώσεται δὲ γυναϊχας αι είς τὸ προξενείν πείραν έχουσιν, ας χουρχουσούρας χαλούσι, τραπέζης ταύτας άξιώσει χαι τὰς ἀτίμους τιμήσει ο δείλαιος. και δούς αύταις ων χρήζουσι, πέμπει έπαγγελ- 10 λόμενος μεγάλα, εί προξενήσουσιν αυτῷ γυναϊκα καλήν. αι δὲ τὴν χρείττονα ἐπαγγέλλονται, προμεμισθωμέναι δὲ οὖσαι παρά γυναιχός είς τοῦτο, ἀπελθοῦσαι πρός αὐτὴν, εύρομέν σοι, φησίν, οἱον ἤθελες, ἀπόλαυσον τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ. εἶτα ἐπὶ τὸν ἄθλιον ἀναστρέφουσι μεγαλύνοντες αυτήν. και καταθέλξασαι αυτου τὰ ὧτα και 16 καθ' ήμέραν αυτή τε και τούτφ πρός χάριν όμιλουσαι και άπολαύσασαι άμφοτέρων των άγαθων πείθουσιν αυτόν. είώθασι γάρ οι οίστρφ περιπαρέντες εξ ακοής ολισθαίνειν. είτα έλαβεν αυτήν, ημελήθησαν δὲ αὐτοῦ οι παίδες. ἐχείνη δὲ εἰς ἄλλους χέχηνεν ὑποτάξαι τοῦτον έφιεμένη, μαγεύσασα δὲ ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἐποίησε καὶ ἀπώλεσεν. 20 εί δὲ τῶν χρησίμων ἐστίν ἐκείνη, ἐπ' εὐνῆς ἀνακειμένη καὶ τοῦ παρθενιχοῦ αὐτῆς ἀνδρός ἐπιμνησθεῖσα μέγα ἐστέναξε, χάχεῖνος ἴσως της στεφανικής αύτου ένθυμηθείς έδάκρυσε, και γέγονεν ή εύνη πένθος. εί δὲ καὶ ἀμφότεροι παϊδας | ἔχοιεν, τί χεῖρον γένοιτ' ἄν; ἔρις καὶ $^{\rm tr}$ μάχαι ἀπό πρωίας έως ἐσπέρας, ἔχθρα ἄσπονδος καὶ ταραχὴ κα- \$ θημερινή. και ούς ποτε ἐπόθει ὁ πατήρ φιλοστόργως και ὁρῶν ἐτέρπετο νύν γυναικί ήττηθείς ώς έχθρους έχει, ου φέρω, λέγων, δί ύμᾶς ταράσσεσθαι. είχον δέ σοι είς τοῦτο είπεῖν πολλά, άλλ' άρχεῖ, είπερ ούχ εθελοχωφείν εθέλεις. τοῦτο δε μόνον λέγω μαχάριος ὁ φυλάσσων ταῦτα.

ρλγ Παραγγέλλω δέ σοι και τοῦτο ὅτι εἰ και ἐν οἰκία ἰδιάζεις, ὑποπερὶ του ἔχειν τάσσεται δέ σοι ὁ λαὸς τῆς χώρας, φύλασσε ἴνα μὴ ἀναισχυντήση ὁ λαὸς

2 εὐφροσυνή 4 εἰρήνηκὴ 12 προμεμεμισθωμέναι 13 sq. ήθαιλεσὴσ 19 εἰς ἄλλους] εἰσάγουσ 23 τῆσ iteratum. 24 ἀνφότεροι 28 εἶχον] εἶέχον

χατά σου είτε διχαίως είτε άδίχως χαι βλαβήση τὰ μέγιστα ψυχι- παντίαν χώς τε και σωματικώς, συμβαίνει δε τουτο και άπ' άκρας δικαιοσύνης δίχαιος γάρ ών άδιχον ή αισχρόν ου φέρεις βλέπειν πραττόμενον, νυσσόμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἀρετῆς ὁργίζη μετὰ ε διχαίου θυμοῦ καὶ ἀμύνη ἀξίως τοὺς ἀμαρτάνοντας. ποτήσας δὲ τοῦτο είς πάντας τους άμαρτήσαντας ήχθρανας αυτούς και τους όμόφρονας αύτῶν καὶ μελετήσαντες κατὰ σοῦ ἐπανέστησάν σοι.

Χρη ουν είναι σε δίχαιον είς άχρον και άληθη, πλην τους άμαρ- ρλδ τάνοντας τοιούτφ τρόπφ κόλαζε τους μέν συ κόλαζε και τιμώρει, περί δικαιόσυ-10 τους δὲ ἄγων συνάθροιζε τὸν λαὸν καὶ διηγοῦ αὐτοῖς τὴν άδικίαν της καὶ αληκαι λέγε αυτοίς κρίνατε αυτούς, και ει τάχα και ομόφρονες αυτών είσιν, άλλ' ου δυνήσονται το δίχαιον παρακρούσασθαι, άλλ' έντρεπόμενοι, μάλλον δε υπό του διχαίου συνωθούμενοι χαι έλεγχόμενοι είπωσι τιμωρηθήναι αυτούς. και μετά την άπόφασιν αυτών έλαφρο-15 τέραν και συμπαθεστέραν αύτοις ποίησον την τιμωρίαν ώς σπλαγχνιζόμενος αυτούς, είπον αυτοίς οτι, μαντώς βαρέως πάτας κατερίκασαν οί φίλοι και συντρόφοι ύμων, άλλ' έγω έλεήσας ύμας έκούφισα την χρίσιν, ότι οὐ σοφόν ἐστιν τὸ μετὰ ἀπονοίας παιδεύειν. τότε ἐπαινεθήση παρά πάντων και παρ' αὐτῶν τῶν τὰς ποινὰς ὑποστάντων. 20 τους δὲ λοιπους λόγοις ἀμυντηρίοις ἐχφοβῶν διορθοῦ, ἄλλους δὲ μετὰ χαλοηθείας χαι ήμερότητος νουθέτει ώς πατήρ παίδας ίδίους, χαι ούτως και την άδικίαν δυνήση άναστείλαι και σεαυτόν άνώτερον διατηρήσαι πάσης ἐπιβουλής Θεοῦ χάριτι. τὰ δὲ ἐλάχιστα σφάλματα προσποιού μηδὲ ἀχηχοέναι σε, μᾶλλον δὲ τὰ χατὰ σοῦ χαὶ τὰ χατὰ είς τὰ έχατὸν ἐχδίχησον ἐν, ἴνα καὶ οἱ ρλε 25 ανθρώπων σου γινόμενα.

πταίσαντες είς σε φοβηθώσιν, είς δε τα λοιπά προσποιού άγνοιαν. εί δε περίτών πται-

χατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν. ὁ γὰρ προφήτης Ἡλίας δίχαιος ών και ζηλωτής του νόμου έξ άχρας δικαιοσύνης ένεχάλει τῷ

199 θέλεις πᾶσι κατά τὰ πταίσ ματα ἀποδιδόναι, οὐ δυνήση οὐδὲ σὺ οὐδὲ άλλος τοῦτο ποιῆσαι, ὁ δὲ βασιλεύς, και τί λέγω βασιλεύς; άλλ' οὐδὲ ό Θεός τοῦτο ποιήσει. λέγει γὰρ ὁ Δαβίδ ἐἀν ἀνομίας παρατηρήσης, 30 Κύριε, τίς υποστήσεται, ότι παρά σοι ο ίλασμός έστι, και το ού

⁵ ἄξιως 15 συνπαθεστέραν ib. ώς] ὁ 22 **δήνηση** 23 φάλματα · 24 τα prius addidimus. 27 θέλισ 29 sq. Psalm. 129, 3-4. 29 άνομίαισ 30 sq. Psalm. 102, 10. 31 Ήλιοῦ

Θεῷ ἀξίαν τιμωρίαν ἐπαγαγεῖν τοῖς ἀμαρτάνουσιν, ὅθεν καὶ παρὰ τοῦ φύσει ἀγαθοῦ μικρόν τι ἐγκαταλειφθείς δειλιάσας ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου γυναικὸς ὁ τὸν βασιλέα ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος πρότερον.

ρΛ περι νουθεσίασ.

Ταῦτα δὲ λέγων οὐ λέγω σοι μὴ ἀντέχεσθαι τοῦ διχαίου ὁ γὰρ μὴ δ ἀντεχόμενος αὐτοῦ ἄθεός ἐστιν ἀλλὰ μετὰ συνέσεως χαὶ φόβου Θεοῦ. εἰ δὲ θέλεις μετὰ αὐστηρότητος χαὶ ἀπονοίας χολάζειν ὡς δῆθεν τοῦ διχαίου ἀντεχόμενος, εἰτε μετὰ ὕβρεως χαὶ αὐθαδείας ἀναισχυντήσουσιν, ἴσως χαὶ πρὸς φόνον ὁρμήσουσιν. εἰ δὲ δυνηθῆς αὐτοὺς ἀμύνασθαι, βλαβήσονται μὲν παρὰ σοῦ, βλαβήση δὲ μᾶλλον σὺ ψυ- 10 χιχῶς τὰ μέγιστα, ἔση δὲ χαὶ παρὰ πάντων μεμφόμενος χαὶ αὶ πρά-

ξεις σου έξουδενωθήσονται καὶ σὰ ἀτιμασθήση. Εἰ δὲ τινες ράπτουσι κατὰ σοῦ ἐπιβουλὰς διαστρέφοντες τὸν λαὸν $\frac{p \lambda \zeta}{rovτασ}$ κατὰ ἀμαρτίαν αὐτοῖς τὴν τοντασ κατὰ ἀμαρτίαν αὐτοῖς τὴν $\frac{rovτασ}{σοῦ}$ ἀμαρτίαν αὐτῶν, καὶ ἀφεθήσονται σοὶ αὶ ἀμαρτίαι σου· εἰ δὲ θέλεις 15

δων είς εὐδίαν χαταλήγει.

ανθρωπος γαρ ων ανθρωπίνως περιέπεσες συμφοραίς. πλήν πας κλύ-

² ἐγκαταληφθεῖς 11 sq. ἡ πράξισ (= οἱ πράξεις?) 13 τὸν] τὸ pr. m. 15 ἀμαρτίαισσου 16 ὡς δῆθεν μὴ ὑποφέρων? 22 ἔπεθε 25 ἀδυνατόν 27 ἔση δὲ] ἐσὺ δε ° 27 sq. διἄσφαλμα 28 αὐτον 29 ἐμπεῖν 31 ἀν(θρωπ)ένοσ

Ή δύναμίς σου μη εν τοτς χρήμασί σου, άλλ' εν τῷ νοί σου ἔστω, ρλη μάλλον δὲ ἐν τῷ Θεῷ. Ει' αὐτοῦ γὰρ καὶ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ περι γνώσεως εσμέν. εί εὐπάθεις παρά τινος, ἀντιλαβοῦ αὐτοῦ ἐν χαιρῷ θλίψεως αύτου, εὐ δὲ ποιήσας τινὰ μὴ ἀπαιτήσης αὐτὸν συγχαχοπαθησαί ε σοι έν χαιρφ θλίψεώς σου. σχοτεινόν πάθος χαι αύγμωδες ή δυστυγία μέρος γάρ αὐτὴν τίθημι τῆς μετά ταῦτα χολάσεως. εὐφράνθητι εν ευτυχία, άλλα μη επαίρου είδον γαρ εγω βασιλέα τύραννον πρωί μεν εν υπερηφανία, εσπέρας δε θρήνων άξιον. ὁ εχουσίως σχυθρωπάσας υπέρχειται των λυπηρών.

Μη ώνηση την άρχην διά ξενίων ο γάρ ώνούμενος ταύτην οὐχ ρλο οίδεν άληθως και δικαίως πράττειν. πως γάρ και πράξει δικαίως; περι του μή ώνησάμενος γὰρ πρᾶξιν πάντως ὰ ἔδωχεν ἀγωνίζεται περιστήσαι ξενιάζην καὶ είς χεφάλαιον και μετά ταυτα είς χέρδος τρέχει. ἐχ τούτου οὖν και μισητός τοῖς πάσιν καὶ φορτικός γίνεται. καὶ ταῦτα μὲν οὐ στρατηγοῖς 15 και κριταϊς συμβουλεύω μόνον ποιείν, άλλά και τοῖς ἐν οἰχία ἰδιάζουσι* τινές γάρ μὴ ἔχοντες τὴν ἀπό τοῦ Θεοῦ τιμὴν, ἔπειτα τὴν ἀπό τοῦ βασιλέως άξίωσιν, σπουδάζουσι διά χρημάτων και ξενίων τιμηθήναι παρά των θεματικών άρχόντων, οίκειωθέντες δὲ παρ' αύτων καί τιμηθέντες υποχλέπτουσιν έαυτους δουλείας τινάς αισχροχερδείς άνα-20 λαβέσθαι παρ' αὐτῶν, ὅπως ἀδικήσαντες τοὺς πένητας καὶ κερδήσαντες αύθις είς ξένια τράπωνται. έχ τούτου ούν συμβαίνουσιν αι κατά ύμετς δὲ, τέχνα μου, μη ώνήσησθέ ποτε άρχην ρμ τον βίον άνομαλίαι. δια ξενίων, άλλ' άπο του Θεου ταύτην άει αιτείσθε ο γάρ απόστο- παραγγελεία λος λέγει ότι πᾶσα άρχη άπο του Θεου ἐστίν. εἰ δὲ ἰδιώτης εἶ, ἐργά- κρόστοῦσ παί-25 ζου τὴν γῆν ἐν ίδρῶτι τοῦ προσώπου σου, κατὰ τὸν εἰπόντα καὶ δώη σοι τὰ ἐξ αὐτῆς. οὐχ ἀρμόζει σε γὰρ εἶναι πακτονάριον καἰ ιμ πακτόνειν σεαυτόν είς το διδόναι τοτς άρχουσιν | ά λαμβάνεις άπο τῶν πενήτων, και σὲ μὲν κερδαίνειν ἀμαρτίας, τους δὲ λαμβάνοντας

καὶ μἢ πλοῦ-

1 δύναμίσου 2 δι' αὐτὸν? 5 sq. δυσταχύα 9 τὸν λυπηρὸν. 14 ταῦ-15 συμβουλεύω μόνον] συμβουλεύομεν τα μέν] ταμέν 17 ξένων 24 Rom. 13, 1. 25 sqq. voluit fortasse scribere ac scripsit fortasse C.: έργάζου τὴν γῆν, κατὰ τὸν εἰπόντα· ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγή τὸν ἄρτον σου. in nostri vero codicis scriptura vv. κατά τὸν εἰπόντα nisi ad ea quae sequuntur referri nequeunt. quorum similia saepius occurrunt in V. T. velut Levit. 26, 4 = Zach. 8, 12. Psalm. 84, 13. Ezech. 34, 27. 26 δώη] cf. c. 218 δώης.

άπό σου χερδαίνειν χρήματα.

Ο μάντεσι προσέχων άμαθης και ίδιώτης έστιν, εί και δοκει περί μαντείασ. φρονείν πολλοί γάρ θησαυροί είσιν έν γή χεχωσμένοι, χαί εί έγίνωσχεν ο μαντευόμενος, ανορύξας είλεν αν αυτούς. ονειροχρίτης καὶ ὀρνεοσκόπος, ἐπαοιδός τε καὶ ὁ ἐν παλμοῖς μαντευόμενος ὅμοιοί είσι ταῖς ἐπιστήμαις αὐτῶν αἰς προσήλωνται ἀνύπαρχτοι γάρ είσι. βουλεύου και πράττε τὰ κρείττονα ἀστοχήσας γὰρ οὐδὲν ἡδικήθης. ό είς την ιδίαν επιστήμην άδόχιμος είς ούδεν εύδοχιμήσει. ού δυστυγής έστιν ο υπό των βιωτιχών περιστάσεων χαταπίπτων, δυστυγής έστιν ό έχθειάζων τὰ μάταια.

μένου δοϋλου μη λιπηθήναι.

Άδύνατόν έστι μη λυπηθήναι δι' ών εύφραίνη. είπω γάρ σοι 1 περὶ ἡγαποι- λόγον ἀρχαΐον Λαρισαίου, Ἰωάννης αὐτῷ ὄνομα, ἐπίσχοπος δέ. πρός τενα γάρ εξρηχεν εάν εύφραίνη ἐπὶ φίλφ καὶ δούλφ, μνήσθητε ότι άνθρωπός έστι και αποθανείν μέλλει ώς άνθρωπος, και τελευτήσαντος αυτου μή ταραχθής ου γάρ ωφεληθήση, εί δὲ ἐν σχεύει ένηδύνη χρυσίφ τυχόν ή άργυρφ ή ύελίνφ, έχων αύτο λογίζου 11 ότι το μέν απόλλεται το δε κλάται. συμβάντος δε τούτου μη ταραχθης, και ούτως λογίζου έκαστον και ου σφόδρα καταπέσης. ὁ τοιοῦτος δὲ και ἄλλα τινά εἶπε μνήμης ἄξια. διὰ δὲ τὸ οίδα τοῦτον κάγὼ χαὶ ἐσυνέτυχον, ἐξουσιάζοντός μου τότε εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, παρήγαγον αὐτὸν είς τοῦτο μόνον.

βίβλον λαβών ιδιάζων ταύτην άνάγνωδι, άναγνούς δὲ όλίγον μὴ επιγείρει μετράν φύλλα η εκλέγεσθαι α νομίζεις κρείττονα είναι και άναγινώσκειν ταῦτα οὐκ ὡφεληθήση γάρ άλλὰ ἀπό τῆς μιᾶς σανίδος ήτις έχει την άρχην γραμμάτων άρξάμενος άναγίνωσκε ταύτην έως ουχ υπολειφθή εν αύτη γράμμα, και πάνυ ώφεληθήση 25 σπερμολόγου γὰρ ἔργον τὸ μὴ διελθεῖν πᾶσαν τὴν βίβλον ἐχ δευτέρου και τρίτου, άλλ' ἐκλέξασθαι όλίγα πρός το φλυαρετν.

. Μη άπηνης έσο είς την οίχιαν σου, πλην φοβείσθωσάν σε οί περί του έχην εν αυτή. φοβούμενοι γάρ σωφρονήσουσιν, άλλά χαι συ φοβού τους τόν ίχων σου, υπερέχοντας χρήσιμον γάρ φόβος, φιλίαν ἐπιβλαβή σοι παραιτοῦ, 🗷

> 3 μαντέβομενοσ 4 έν παλμοῖς] ἐπαλμοῖσ 5 έπιστημαίσ ουδεύσ στηχήσ 11 Λαρισαίου] ut urbis nomen ita έθνιχον modo simplici modo geminato σ scribitar in codice. 13 ὅτι] ὁ 15 χρησίω (= χρυσείφ?) ib. ἀργυρῷ] γαργηρῷ 16 ἀπώλεται τὸ δὲ ηλάται 22 έπιγείρει 26 έργον] έρων 23 μίασ

10 Νθέντι.

ολισθος μεν γὰρ συναρπάζει πόδας, γλῶσσα δὲ αὐτὴν τὴν ρμο
καὶ μὴ αἰσχυνθης τοῦτο ποιησαι, εἰ καί τις σε ψέγη. ἀγγαρείαν
βαρύτερον ἀγγαρείας τοῦτο ἡγησάμην, εἰ καί ποτε ἀπῆλθον εἰς ξένον
άριστον. τῆς ἐσπέρας καταλαβούσης ἀνάκρινον νυκτός ἐαυτόν εἰς ἄ τε
ε ἔπραξας καὶ ἐλάλησας | καὶ ἤκουσας δι' δλης τῆς ἡμέρας. καὶ εἰ μὲν
αῦριον ἐνολισθήσεις. οἱ ἀσκόπως καὶ μὴ μετὰ συνέσεως ὁμιλοῦντες
ἐοίκασιν ἀνθρώπῳ ἐν ἀλλοτρία ἐπὶ χειμῶνος ὁδεύοντι ἄνευ κοπῆς καὶ
διὰ φαράγγων πλανωμένω καὶ αἰφνίδιον λεληθότως εἰς χάος κατενετοίκασιν ὅλισθος μὲν γὰρ συναρπάζει πόδας, γλῶσσα δὲ αὐτὴν τὴν ρμο
καὶ μὴ καὶ πος
καὶ μὴ καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καντία, φύλαξον μὴ
καὶ τις σε ψέγη.
καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καντία, φύλαξον μὴ
καὶ μὸς
καὶ μὴ μετὰ συνέσεως ὁμιλοῦντες
κοικασιν ἀνθρώπως ἐν ἀλλοτρία ἐπὶ χειμῶνος ὁδεύοντι ἄνευ κοπῆς καὶ
καὶ μὰ
καὶ μὴ καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καὶ πίης. ἐγὼ δὲ
καντία, φύλαξον μὴ
καὶ μὸς
καὶ πίης καὶ πίης
καὶ πίης καὶ πίης
καὶ πίης καὶ πίης
καὶ καὶ πίης
καὶ καὶ πίης
καὶ πίης καὶ πίης
καὶ πίης
καὶ πίης
καὶ πίης
καὶ πίης
καὶ καὶ πίης
κα

χεφαλήν. ἀηδὲς σαπρία και βρώμος, ἀηδέστερον δὲ λόγος ἀπρεπὴς περὶ τοῦ μὴ και ἄτακτος. χαλεπόν δειλία ἀγενής. ψευσάμενος δὲ τις και ἢν γλῶττησ. εἰχεν ἀλήθειαν προσαπώλεσεν, ϋποπτοι δὲ λόγοι στόματος αὐτοῦ. ὁ δὲ κλέπτης οὐ μόνον εἰς ὁ ἔκλεψεν άνερευνᾶται και ἐξετάζεται, ἀλλὰ 15 και εἰς ἄ οὐδὲ εἰδε. διαγνωσθείς τις ἄπαξ εἰς πορνείαν ἀπρόσδεκτος

είς μαρτυρίαν. εί λέγει τι ἀπολέσας τις μαργαρίτην πολύτιμον ή λίδους των διαφανών και τιμίων, εύρε κρείττονας και ωνήσατο ἀπολέσας δὲ ἄνθρωπον δοῦλον τυχόν ἡ ἐλεύθερον ἡ φίλον πιστόν και

άγαθόν, ούχ ἔστιν εύρεῖν.

Τραλερόν έστι μάχεσθαι μετὰ γυναιχῶν, σφαλερώτερον δὲ συμ- ρμε μοι γέγονεν ἡ πρὸς αὐτόν φιλία, καὶ τὰν τὰν τὰν καρδία αὐτοῦ εἴπη οὐκ ἀγαθή μοι γέγονεν ἡ πρὸς αὐτόν φιλία, καὶ τὰν καρδία αὐτοῦ εἴπη οὐκ ἀγαθή μοι γέγονεν ἀπο τὰν καὶ συγκλεισθείς κὰκεῖνος μεριτέρων ἐξέρχεται ἰὸς θανατηφόρος. οὐδέποτε ἡγάπησα ἔχειν ἐταῖρον τὰρων ἐξέρχεται ἰὸς θανατηφόρος καὶ συγκλεισθείς κὰκεῖνος μεριτέρων ἐταῖρος ἐλθούσης περιστάσεως καὶ συγκλεισθείς κὰκεῖνος μεριτέρων ἐταῖρος ἀλθούσης περιστάσεως καὶ συγκλεισθείς κὰκεῖνος μεριτέρων ἀγαθή κὶ οὐ φανερῶς λαλήσει, ἀλλ' ἐν τῆ καρδία αὐτοῦ εἴπη οὐκ ἀγαθή μοι γέγονεν ἡ πρὸς αὐτόν φιλία, καὶ ιδού, δι' αὐτοῦ ἐν δεινοῖς συσφίγγομαι. ὅν ἰδὼν ὁ ἐταῖρος ἀλγήση τὴν καρδίαν, ἐξ ἀμφοτέρων ἔχῶν

30 την θλίψιν, έχ τε του γογγυσμού του έταίρου και της ίδίας συμφορας. και είς μικράς μέν άτυχίας ευρεθήσεται φίλος, είς μεγίστην δέ και έπιμένουσαν συμφοράν μηδείς σε πλανήση φίλος ούκ έσται. ὁ δὲ ὁμοδίαιτός σου ὀρεγομένου σοῦ φαγεῖν ἴσως ἀνόρεκτος ἔσται είτε

1 τις σε] τισε 3 βάρυτερον 6 ἐνάντια 9 sq. κατενεχθέν. 14 ανερευνάιται 21 ἔχει 29 δ ἰδών? 32 μηδείς σε] μηδείσε 33 όμοδίαιτόσου όρεγόμενος σὸν

μήν το ανάπαλιν. εί δε υπνώσαι βουληθής, εκείνος αγρυπνήση συ θελήσης συναριστήσαι ίσως φίλω σου, έχεινος δε γογγύση. χαί άπλως άλλο γνωμικόν θέλημα ένος και άλλο έτέρου, και ώσπερ τά των άνθρώπων πρόσωπα ούχ είσιν όμοια ..... άδύνατον χατά πάντα εύρεθήναι, ούτως και τη γνώμη διαφέρομεν άλλήλων, εί και πλησιάζειν πως δοχεΤ έτερος γνώμαις έτέρου.

περι του μή του, έπει σύ τε χάχεινος μισάδελφοι τοις πολλοίς λογισθήσεσθε. μάχεσθαι μετὰ άδελφοῦ.

άλλο

Υβριζομένου δὲ τοῦ αὐταδέλφου σου μὴ χαταδέξη είς γάρ τὸν περι τοῦ μὴ πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου ἡ υβρις ἀνατρέχει. οἱ δικάζεσθαι ἐφιέμε- μ βριν αυταδέλ- νοι ταράσσεσθαι ορέγονται.

| Μή μάχου μετά άδελφοῦ σου, εί και δοκεῖς σοι βλαβῆναι παρ' αὐ- ι

GXELY TO TOLOY σφάλμα.

Ο ἐπιγινώσκων τὸ ἐαυτοῦ σφάλμα σοφός ἐστιν, ἐπαινῶ τὸν περι του γινώ- άνδρεζον, ό δε πολύβουλος και πονηρός υπέρκειται πάντων ουχ εαυτώ γάρ μόνω, άλλά και άλλοις πολλοίς χρήσιμος. ὁ ἐμπεσὼν άδίκως είς πειρασμόν μακάριος, ούκ έστι πειρασμός ός μή είς όφελός έσπ 1: τοῦ πειραζομένου, είτε σωματικόν είτε ψυχικόν, εί μετ' εύχαριστίας αὐτόν φέρει ὁ πειραζόμενος.

περι του μή **έπ**ὶβουλεύι άλλοτρίοις πράγμασι

Ο τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασιν ἐπιβουλεύων οὐ μετὰ πολύ τῶν ίδιων ἀποξενωθήσεται. φυσικός μέν ὁ σύμμετρος ϋπνος, ἐπιβλαβής δὲ καὶ ἐπίψογος ὁ πολὺς: ὁ μὲν γὰρ ὡφέλησεν, ὁ δὲ καὶ τὰ μέγιστα 🛪 εβλαψε. συ δε είτε ιδιάζης είτε εξουσιάζης, εχε είς τοῦτο ἄνθρωπον τεταγμένον, ενα υπνώττοντός σου εί τις χρείαν σου έξει, έξυπνίσει σε πολλοί γαρ ούτως ύπνφ ένηδόμενοι ήστοχησαν μεγάλως, άλλοι δέ και έκινδύνευσαν. ύπνω και τρυφή μή δουλώσης έαυτόν..... και μή κοπιών έχ πλουσίου γέγονε πένης και ένδεής. ὁ δὲ τὸν ίδιον άδελοὸν 3 έν δεινοζ βλέπων και μη συγκακοχούμενος αὐτῷ, άλλὰ παραβλέπων αύτον, ἐπικατάρατός ἐστι΄ τί γὰρ ἀπηνέστερον τούτου;

3 YVELLXOV 4 όμιοι ib. interciderunt quaedam, nisi forte 7 Boxet où 10 εφιεμένοι eicienda sunt vv. oùx cioìv. indice discimus periisse caput περι τοῦ έχειν τημίν και ἀγάπην είσ τὸν άργοντα τησ χώρασ. 16 sq. είτε σωματικόν είτε ψυχικόν] είσ τε σω ματιχόν (possis etiam οὕτε σωματιχός οὕτε ψυγιχός) 20 ξπιψογοσ ib. μεγίστα 22 έξειπνήσι σε 24 indicavimus lacunam. 27 έπιχατάραστόσ

Μνήσθητι ώδινος μητρός σου, θηλής δε αυτής μη επιλάθη και περιπμήσ τοαπόδος αυτή άγαθά εί γάρ και πάσης γής χυριεύσης και έν χερσί σου θησαυροί πάντες, ου δυνήση το ίσον άνταποδουναι αυτή. μνήσθητι ώς εν άγχάλαις άνέπαυσε σε χαι άνάπαυσον αυτήν. δεήθητι ε του Θεού χαταλαβείν σε εύχην πατρός σου χαι μητρός σου. μνήσθηπι ώς ουδέν ποθεινότερον άνθρώποις υπέρ τέχνα, και εί μη έγέννησας, μάθε ἀπ' ἐμοῦ. Ιστοροῦσι γάρ τινες Ιστορίαν ἀληθή, ὡς ἐν ὄρει Αίτνης πατήρ μετά υίου ξυλευόμενος, έξαίφνης δε του αίτναίου πυρός άναδοθέντος και ώσπερ έχχυθέντος και την του όρους όδον περιλαο βόντος, μέσον ευρέθησαν του πυρός οι δύο. εύθυς ούν ο υιός άρπάσας τόν πατέρα γηραιόν όντα και ἐπιθείς τοῖς ώμοις ώρμησε φεύγειν καταρρονήσας μάλλον έαυτου, αίδεσθέν δέ την άρετην του νέου το πύρ θεία νεύσει, διό έαυτου κατεφρόνησε σώσαι δὲ ηβουλήθη τὸν πατέρα, ταί σχεθέν παρεχώρη σεν αύτοις την έξοδον, και άμφότεροι έσώθηο σαν. μνήμης και έπαίνων άξιοι οί και μετά την έντευθεν τοις γονευσιν εκδημίαν διά χρημάτων και ελεημοσυνών τῷ Θεῷ ὑπερ αὐτών έξιλεούμενοι.

Μετά ἄφρονος μὴ παίζης. υβρίσει γάρ σε καί ίσως κρατήσει καί ρνε τής γενειάδος σου, και σκόπησον πόση αισχύνη σοι έσται. και εί περὶ ελεήμο-0 μεν εάσεις αυτόν, πάντες γελάσουσιν, εί δε τύψης αυτόν, παρα πάν- μετριαζείν μετων μεμφθήση και λοιδορηθήση. το δ' αυτό σοι συμβήσεται και επί τὰ ἀφρόνων. τοῖς προσποιουμένοις τὸ σαλόν. λέγω σοι δὲ ίνα ἐλεῆς καὶ παρέχης αύτοῖς, τό δὲ παίζειν και γελάν μετ' αύτων καταλιμπάνης, ἐπει ἀσύμφορόν έστιν. είδον γάρ έγω άλλους οι γελώντες και παίζοντες μετά 5 τοιούτου εφόνευσαν αυτόν οίς επαιζον. άλλα μήτε ύβρίζης μήτε τύπτης σαλόν, όποιος αν είη. του ύπερχειμένου του σαλού ο ἐὰν λέγη ρνς σει άχουε, πλην μη χαταφρόνει αύτου ίσως γάρ βούλεταί σε χατα- περι του προπανουργεύσασθαι διὰ τοῦ σαλοῦ. εἰς ἐμπρησμόν μἡ ἐπαίρου χατὰ τοῦ σέχ(ειν) τοῦ πυρός, ἀπόστηθι δὲ μᾶλλον ἐξ αὐτοῦ πολλοί γὰρ ἐν αὐτῷ ἀπώλοντο. 0 ώσαύτως χαὶ ἐν πτωσει οἰχου ἐν συσσεισμῷ. ὁ ὅπισθεν τοῦ πλούτου πορευόμενος και ἐπιθυμῶν αὐτοῦ οὐδέποτε αὐτοῦ κορεσθήσεται, εἰ

σαλοϋ.

7 sqq. multos huius historiolae auctores 5 sq. μνήσθι 6 εί μέν enumerant interpretes ad Lycurgi Leocr. § 95. 9 έχχηθέντὸσ (χ εκ λ facto) 10 εύρεθήσαν 16 έλετμοσύνων 15 έπενων 19 $\tau \eta c$ τά pr. m. 20 πάντεσ μεμφθηγελάσουσιν 26 ύποχρινομένου το σαλόν? ib. λέγει 27 tow 30 anaerahin

και πάντα λήψεται. τύπωσον οὐν όρον ἐν αὐτῷ και στῆθι τοῦ ἐπιθυμεῖν τοῦ πλούτου, και έξεις ἀνάπαυσιν. ὁ είδωλα τοῦ πλούτου καί πορνείας εν τη αύτου ψυγή συνιστών ούδεποτε γενναίον και επαίνων άξιον χατορθώσει, αίσχραζς χαι άδήλοις φαντασίαις τον νουν φανταζόμενος η, μαλλον είπεζν, σχοτιζόμενος.

έλθόντος όμι-λεΐν πρόσ σέ.

Έαν τις έλθη πρός σε, παν ο έαν έργαζη απόθου και ακουσον περι του πρός αύτου τί σοι μέλλει λέγειν, και μη προφάσει άλλης δουλείας αποπέμψης αυτόν μη όμιλησας αυτφ. εί δὲ και τάβλας ἕνεκα ή άλλου παιγνίου αυτόν άποπέμψης μή όμιλήσας αυτώ, τί δε και λέγω παίγνιον; βιβλίον ίερον αν έπι χειρας κατέχης και αναγινώσκεις μ και έλθη τις πρός σε, κλείσον αυτό και όμιλησον τῷ ἐλθόντι. εί δὲ ἐάσεις αὐτὸν καὶ ἀναγινώσκεις, λογισθήση ὡς ὑποκριτὴς καὶ ὡς ἀνίχανος χαὶ ὡς χενόδοξος. ὁπόταν δὲ χατὰ μόνας εἶ, εἰ δυνατόν, ἔστω ή μελέτη σου αι βίβλοι.

περι στασιάσμοῦ χαὶ μοῦλ-TOU.

Έάν τις μουλτεύση και βασιλέα έαυτον επιφημίζη, μη έλθης μ είς βουλην αυτου, άλλ' ἀπόστηθι έξ αυτου. και εί μεν δυνηθής πολεμήσαι και καταβαλείν αὐτόν, πολέμησον ύ|πέρ τοῦ βασιλέως και τῆς ι του παντός εἰρήνης εἰ δ' οὐ δύνασαι τοῦτον πολεμήσαι, ἀπόστηθι, ώς είρηται, ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κρατήσας τινὸς ὸχυρώματος μετὰ τῶν άνθρώπων σου, γράψον πρός τον βασιλέα και άγωνίζου, όσον δύνασαι, α ποιήσαι δουλείαν, όπως τιμηθής και σύ και τὰ παιδία σου και οί άνθρωποί σου. εί δ' οὐχ ἔχεις τινὰς ένα χρατήσεις ὀχυρώματος, χατάλιπε πάντα και πρόσφυγε πρός τον βασιλέα. εί δ' ίσως διά την φαμιλίαν σου οὐ τολμᾶς φυγεῖν, ἔσο μὲν μετ' αὐτοῦ, ὁ δὲ νοῦς σου έστω πρός τον βασιλέα, και όπόταν δυνηθής, δείζον έργον έπαίνου # άξιον. ών γάρ μετ' αὐτοῦ ὑπόσυρόν τινας οῦς ἔχεις φίλους ὑπερψυχίους και έργασαι αυτόν και έχε πίστιν πρός τον βασιλέα έν Κωνσταντινουπόλει, και ου μη διαμάρτης της έλπίδος σου. γράφε δέ αὐτῷ χρυφίως. χαι εί μὲν οίχεζς είς χάστρον τῆς ἀνατολῆς είτε τῆς δύσεως, έχον χουλά, χαι γένηται ἀποστασία, διανάστηθι χαι περισύ- 🛭 ναξόν τινας και πολέμησον τῷ ἀποστατήσαντι εί δὲ καταγύρωθεν ὅλα θέλουν ἀποστατήσουν, περισύναξον τὰ γεννήματά σου και τὰ παρα-

1 αὐτῷ (cf. c. 121) 4 ἀδήλοι (an leg. ἀζήλοις?) 15 έπιφημίση? 24 νούσου 27 scripsissemus και κατέργασαι nisi verbum simplex idem significare posse videretur. cf. c. 184 et 27 sq. Κωνσταντινουπολέ Cedr. I p. 653. 28 έλπίδοσου 30 ξχων βλήματά σου ὰ ἔχεις καὶ εἰσάγαγε αὐτὰ ἔνδον τοῦ κουλὰ, ἐπαγόρασον δὲ καὶ ἄλλα γεννήματα καὶ εἰσάγαγε αὐτὰ ἐκεῖσε, καὶ ἔχε ἐναπόθετον γέννημα ὅσον ἀρκεῖ σοὶ τε καὶ τῆ φαμιλία σου καὶ τοῖς δούλοις καὶ ἐλευθέροις τοῖς ὀφείλουσι μετὰ σοῦ ἐποχεῖσθαι τοῖς ἔπποις καὶ ἐξέρχεσθαι εἰς παράταξιν. τὸ δ' αὐτὸ ποιησάτωσαν καὶ οἱ λοιποὶ μικροί τε καὶ μεγάλοι τῆ συμβουλῆ σου. ἔχων δὲ ἔνδον τὰ γεννήματά σου εὐ οἰδα ὡς ὁπηνίκα δοκιμάσωσιν οἱ ἐναντίοι πολεμῆσαί σοι, Θεοῦ χάριτι καταβαλεῖς αὐτοὺς καὶ φυγάδας ποιήσεις. εἰ δὲ καὶ μὴ καθώς σοι ἐνετειλάμην ποιήσεις, παθεῖν μέλλεις ὅπερ ἔπαθον ἐπὶ 10 τῷ Σαμουὴλ οἱ γονεῖς τοῦ Νικουλιτζᾶ εἰς Λάρισαν.

την άρχην έχων της Έλλάδος, έδοχίμασε πολλάχις ο τύραγνος Βούλ- περι χεστρου γαρος Σαμουήλ το μεν άπο πολέμου το δε και μετά δολιότητος κα- φρονήμου. τασχεῖν την Λάρισαν και οὐκ ήδυνήθη, άλλὰ ἀπεκρούσθη και ένε- 15 παίχθη ὑπ' αὐτοῦ. και το μεν πολεμήσας εδίωξεν αὐτον το δε και δώροις αὐτόν τε και τοὺς περι αὐτον εκμειλιξάμενος, και ταῦτα ποιῶν

⁴Εως γάρ ήν ο μακαρίτης μου πάππος ο Κεκαυμένος εν Λαρίση, ρξο

τήν τε γην εν άδεία σπείρων εθέριζε και τον ίδιον λαόν περιέσφζεν αυταρκεία. οπόταν δε είδεν αυτόν δυναστεύσαντα παντελώς, εφή1¹⁰⁰ μισεν αυ|τόν, και ουτως πάλιν αυτόν πραγματευσάμενος εσπειρε και
20 εθέρισεν. Εγραψεν δε και πρός τον πορφυρογέννητον κύρ Βασίλειον

στι εγώ, δέσποτά μου άγιε, άναγχασθείς παρά του άποστάτου προστάξα τοῖς Λαρισαίοις καὶ εὐφήμισαν αὐτόν, καὶ ἔσπειραν καὶ ἐθέρισαν σὺν Θεῷ. καὶ διὰ τῆς ἀντιλήψεως τῆς βασιλείας σου συνέβαλα

τους καρπους άρκουντας τοις Λαρισαίοις επί χρόνοις τέσσαρσι, καί 25 ίδου, πάλιν είσι της βασιλείας σου δουλοι. μαθών δε τουτο ό βασιλείας σου δουλοι. μαθών δε τουτο ό βασιλεύς άπεδεξατο το σόφισμα του πάππου μου. καί μετά τρείς ενιαυ- ρο τους προεβάλετο έτερον στρατηγόν είς Έλλάδα. μη ενδημούντος δε περι κεφαλήσ

τοῦ πάππου μου ἐν Λαρίση, ἀλλ' ἐν τῆ πόλει ὄντος, μήτε μὴν τοῦ πὶ στρατιγηστρατηγοῦ ἔχοντος ἐνέργειαν τοιαύτην εἰς τὸ σοφίσασθαί τι στρατηγοῦ ἔχοντος ἐνέργειαν τοιαύτην εἰς τὸ σοφίσασθαί τι στρατηγοῦ χῶν.

30 γικὸν, ἐλθὼν ὁ Σαμουὴλ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς θερίσαι, ἀλλ' ἐν μὲν τῆ σπορᾶ ἐδίδου αὐτοῖς ἄδειαν σπείρειν, ἐν δὲ τῷ θέρει οὐ παρεχώρει αὐτοῖς τοῦ ἐξελθεῖν τὸ σύνολον. τοῦτο δὲ ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐποίει, ὥστε

1 χουλά (item c. 188) 9 ξπαθεν 10 γιχουλίτζα 17 εναδείας σπέρων 19 πράγματευσάμενος (in promptu est scribere καταπραγματευσάμενος, sed cf. quae supra de εργάζεσθαι verbo diximus) 23 συνέβαλλα

ρο > περι κεφαλήσ μή έγνωρίζων τὶ στρατιγηκαι ἐπιλιπούσης αὐτοῖς τῆς τροφῆς, κυνῶν και ὄνων και ἄλλων τινῶν μιαρών ἀπεγεύσαντο χρεών, ἐπιλιπόντων δὲ καὶ αὐτῶν, δέρματα τὰ ἐν ταις χοπρίαις χείμενα συλλέγοντες έψεναν αυτά χαι έτρωγαν, παραμυθήσασθαι βουλόμενοι τὸν λιμόν. ἀλλά και γυνή τεθνηκότος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔφαγεν τὸν μηρὸν αὐτοῦ. καὶ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀφορήτου λιμού παρέλαβεν αύτους άναιμωτί ο Σαμουήλ, καταδουλωσάμενος πάντας τους Λαρισαίους έχτος της γενεάς του Νιχουλιτζά. αυτους γάρ μόνον μετοίχισεν άβλαβεζς και έλευθέρους μετά και των ύπαργόντων αὐτοῖς, εἰπὼν τοῦτο ὅτι' εὐχαριστῶ πάνυ τῷ πορφυρογεννήτω χῦρ Βασιλείω ότι εδέξατο τὸν συμπέθερόν σας τὸν Κεχαυμένον ἀπὸ ι τῆς Έλλάδος χαὶ ἀπήλλαξέ με τῶν τούτου σορισμάτων.

Καὶ εἰ μὲν νοεζς, τέχνον μου, ὅτι οὐ δύνασαι πολεμήσαι ἔτι τοζ περί νουθε- τεμουλτεύσασι τῷ βασιλεί οὐδέ ἐστι σοι άδεια σπείραι ἡ θερίσαι σύνελθε καί φημισάτωσαν τον αποστάτην οι υπό σέ. καταπραγμάτευσαι αυτόν πη μεν διά δώρων πη δε διά πανουργίας, και γράψον 1 πρός τον βασιλέα περί πάντων, και την σωτηρίαν σου πορίζου. και όπόταν σοι γράψη ό βασιλεύς, ο έάν σοι γράψη ποίησον και ου μή απολέσης το κάστρον του βασιλέως και τον λαόν.

γού φρονήμου.

Είπω δέ σοι τί ξπαθεν ὁ Νιχουλιτζᾶς ὁ Λαρισαΐος ἐπὶ τοῦ μαχαπερὶ στρατη- ρίτου βασιλέως τοῦ Δούχα, καὶ γὰρ ὁ βασιλεύς προσεπάθει αὐτῷ καὶ α έπίστευε τοῖς λόγοις αὐτοῦ. μιὰ δὲ τῶν ἡμερῶν εἶπεν πρὸς αὐτὸν δέσποτα άγαθε, μοϋλτον οφείλει γενέσθαι είς Έλλάδα, και εί κελεύες διηγήσομαί σοι πως όφειλει γενέσθαι. ὁ δὲ σιωπᾶν αὐτὸν ἐπέτρεψεν. αύτος δε προσεδόχησεν ότι διά τους παρεστώτας τότε σιωπάν αυτφ προσέταζεν, και κατέλιπε τοῦτο προσάπαζ. ἐπὶ ἡμέρας οὖν πολλὰς τ πρός τὸν πρωτοσύγχελλον χῦρι Γεώργιον τὸν Κορίνθιον ἀπερχόμενος ύπεμίμνησχεν αύτον ίνα είπη τῷ βασιλεί και συντύχη αύτῷ καπδίαν περί τῆς μελλούσης γενέσθαι άνταρσίας ο δὲ παρεβίβαζεν αὐτὸν ήμέραν έξ ήμέρας. ἐπὶ τριάχοντα οὖν ήμέρας χατατριβόμενος ἕνεχι ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐν τῆ πόλει καὶ μὴ τυχών ἀποκρίσεως, ἀγα-5 ρογ ναχτήσας ύπεχώρησεν. μαλλον δε εγένετο χαι άστηρ χομήτης τό

περι σημείου τε, ον έλεγον οι περι ταύτα δεινοί δοχόν είναι χαχοποιόν δὲ αὐτόν ἔρα-

1 ἐπὶλυποῦσησ 2 ἐπιλειπῶντων 3 αὐτὰ] αὐτῶ 7 Nixov λιτζά 8 μετοίχησεν 10 συμπεθερόν (cf. c. 180) 13 τεμουλ-15 ชีพีคพีง 17 οπόταν σοι γράψι 22 ελλάδα 20 δούκα TEUGAGE 23 αὐτῶν 24 παριστώτασ 26 χορίδιον 32 δοχόν] διόχον ut saepius

σχον. ο δε τοιούτος ήν μέγας, παρεμφερής δοχῷ, ἀναποδίζων κα- ἀστίρος. θεσπέραν ώς ή σελήνη. ἡν δὲ και φημιζόμενον τότε ότι ὁ Ρουνπέρδος ό Φράγγος εὐτρεπίζεται έλθειν καθ' ήμων. και τό μέν λυπηθείς ότι ούχ ηθέλησεν αὐτῷ όμιλῆσαι ὁ βασιλεύς, τὸ δὲ φοβηθείς καὶ διὰ 5 τὰ ἐπιφημιζόμενα και διὰ τὴν τοῦ τοιούτου ἀστέρος ἐπιράνειαν, ὑπεγώρησεν, ἀπελθών οὖν εἰς τὴν οἰχίαν αὐτοῦ εἰς Λάρισαν καὶ μαθών άχριβέστερον περί τῆς ἐπιβουλῆς, ἔγραψεν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν τριαύτην πάσαν επιβουλήν, ο δε (πώς, είπειν ούχ οίδα) απόχρισιν ούχ εδωχεν αύτῷ. ci δὲ τὴν τοιαύτην ἐπιβουλὴν μελετ**ῶντες củχ ἐτόλμη-**10 σαν έχράναι πρός αὐτόν τό οἰονοῦν. αὐτός δὲ μὴ δεξάμενος ἀπόχρισιν ἀπὸ τοῦ μαχαρίτου βασιλέως ελυπήθην. βουλόμενος δε και κρατήσαι τους εξάρχοντας της πονηράς βουλης ελογίσατο ούτως ότι εί μέν χρατήσει αύτους χαι ου τυφλώσει ουδέ άποχεφαλίσει τούτους αυτίχα, εξανάγχης επαναστήναι αὐτῷ έχουσιν οι εταιροι αὐτῶν (ἡσαν 15 γάρ ποιήσαντες συνωμοσίαν μετά των Βλάχων και των Τρικαλιτων) και Ισως και περιγένωνται αυτου και έκτρίψωσιν αυτόν εί δέ ει και άντιστήναι αυτοῖς θελήσει και γένηται πόλεμος μέσον αυ τῶν καὶ σφαγῶσί τινες ἡ καὶ κρατήσας τινάς καὶ τυφλώσει αὐτοὺς, πάντως έρει αὐτῷ ὁ βασιλεὺς: ἐμή ἐστιν ἡ χώρα και οὐχ ἡ σὴ: και περί 20 τούτων ὑπέμνησάς με καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ εἰ ἤθελον, ἤκουσα ἄν σου. σύ δὲ πρόσταξιν ἐμὴν μὴ ἔχων πῶς ἐτολμησας ἡ τυρλῶσαι ἡ σράξαι άνθρώπους; άλλὰ φθονήσας τὴν εὐπραγίαν αὐτῶν τοῦτο εποίησας. ἡν γὰρ ὁ μακαρίτης βασιλεὺς συμπαθής εἰς ταῦτα. ταῦτα ούν λογισάμενος και ώς εί τοῦτο ποιήσοι, οὐκ είς καλὸν αὐτῷ γενή-25 σεται ώς παρά πρόσταξιν του βασιλέως ποιήσαντι (πάντως γάρ τήν τε οίχίαν αύτου έμπρήσουσιν οι άποστάται, τούς δε δύο αύτου παιδας καί τους δύο άδελφους αυτού, τόν τε Θεόδωρον και τον Δημήτριον, άποσφάζουσιν και τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, αὐτον δὲ εἰς τὴν πόλιν εἰσά-

1 παρενφερεῖσ διῶκων 2 Ρουπέρδος legitur supra c. 85. 4 αὐτῶν 11 ἐλυπήθην] cf. c. 177 ἐθηράθην et διανέστην. quae formae cum etiam ad tertiam personam pertinere possint, tamen propter γέγονα (c. 177) et ὑπεισηλθον et εἰσηλθον (c. 179) haud dissimile veri videtur haec omnia et fortasse alia nonnulla ex ipsius Niculitzae narratione, quam scilicet ille scriptam miserat ad Cecaumeni avum (c. 182 extr.), remansisse invito strategici auctore. 15 sq. τῶν βλαχῶν καὶ τῶν τρικαλίτων 16 αὐτοῦ αὐτῶ 17 αὐ|τοῦ 19 αὐτὸν (an πρὸς excidit?) 20 τοῦτον 22 τῆ (τῆν cod.) εὐπραγία? 24 αὐτῷ] αὐτοῦ

ξαντες χαχοπαθείν χαταλείψουσιν χαὶ λιμῷ διαφθαρήναι), διέμενεν εἰς την οιχίαν αυτού ώς μηδέν γινώσχων, χαίπερ χατασχόπους είχεν πολλους, δι' ών και εμάνθανεν την βουλην αυτών, ήτις και ην ήδε.

τοῦ μούλτου.

Βουλήν γάρ έβουλεύοντο τοιαύτην περί αὐτοῦ ότι εί μέν θελήσωβουλήν μεν χωρίς αύτου ποιήσαί τι, ού μη δυνηθώμεν πέρας δουναι τή βουλή ι ήμων εί δὲ πάλιν θελήσωμεν αὐτὸν σφάξαι, καὶ ούτως οὐδὲν ἀνύσαι δυνηθώμεν και κακοδιοικηθήναι έχομεν παρ' αύτου άνθρώπους γάρ έχει και λαόν ίδιον, και το κάστρον και ή χώρα αυτῷ πείθεται είς ο αν είπη. άλλα άς αποχαλύψωμεν αὐτῷ τὰ δόξαντα ἡμίν. δ δἡ χαὶ έποίησαν. ἀποστείλαντες γὰρ πρός αὐτόν τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν, τόν 10 τε Ἰωάννην ἀποπρωτοσπαθάριον τὸν Γρημιανήτην και Γρηγόριον τὸν Βαμβαχᾶν ἀπεχάλυψαν αὐτῷ πάντα. αὐτὸς δὲ προσεποιήσατο πάντα άγνοειν και είπεν αύτοις ότι πάντως εί τι ποιήσετε ύμεις, τουτο χάγω. το όλον δε εσπούδαζεν ίνα άφ' ου συνέλθωσι πάντες, εί δυνηθείη, διαστρέψαι αυτούς. ἐκεῖνοι δὲ είχον το συναγώγιον αυτῶν είς 18 τὴν αύριον εἰς τὴν οἰχίαν Βεριβόου τοῦ Βλάχου. ἐπεὶ δὲ ἐμήνυσαν ούτοι πρός τους Βλάχους ότι και ό πρωτοσπαθάριος Νικουλιτζάς ό Δελφινάς συνήλθε τη βουλή ήμων (πρωτοσπαθάριος γάρ ήν τὸ τότε), έχάρησαν μεγάλως [:δ] και ήβουλήθησαν έλθετν πάντες πρός αὐτόν. αύτος δὲ μὴ μελλήσας προέλαβεν αύτους και ἀπηλθεν ἔνθα ήσαν 20 συνηγμένοι. ο τινες καὶ Ιιδόντες αὐτὸν ἄφνω καταπηδήσαντες ὑπήντη- 11 σαν αὐτῷ πάντες δουλοπρεπῶς, ἀποβάντος δὲ αὐτοῦ τοῦ ἴππου ἐδέξαντο και εισήγαγον αυτόν μέσον αυτών, λέγοντες αυτώ ήμεις σε ώς πατέρα και αυθέντην έχομεν και χωρίς σου ουδεν ήθελήσαμεν ποιήσαί

τι ουδέ γάρ έστι δίχαιον. χαι έπει ήλθες, είπε ήμιν περί της βουλής 25 ροε ταύτης, τί έχομεν ποιήσαι. έχείνου δε είρηχότος πρός αυτούς περι νουθε- ώς. ούχ άγαθον τοῦτό ἐστιν. προσχρούομεν γάρ πρώτον μετά τοῦ Θεού ποιούντες αύτον έγθρον, ἔπειτα μετὰ του βασιλέως, ος δή

και παρακινήσαι έχει έθνη πολλά καθ' ήμων και έξαλετψαι ήμας. άλλα και Ἰούνιος μην ήδη έστι, και πως έχομεν θερίσαι γενομένης » ταραχής; είπόντος δὲ καὶ πρὸς τοὺς Βλάχους ποῦ είσὶ τὰ κτήνη ύμων και αι γυναϊκες νυν; αυτοι είπον εις τα όρη Βουλγαρίας. ουτως

11 ἀπὸπρωτοσπαθάριον 12 τον αμβακάν pr., corr. τον αμβα-19 μεγάλωσ ὅ χάν 18 δελφινάσ ib. αὐτῆν 23 oe addi-31 εἰπόντο dimus. 26 pro foe numero in margine ornamentum est. 32 βούλγαρίασ ούτοσ

γάρ έχουσι τύπον, ίνα τὰ [τῶν Βουλγάρων] χτήνη και αι φαμιλίαι αύτων είσιν από Άπριλλίου μηνός έως Σεπτεμβρίου μηνός εν ύψηλοζς όρεσι και ψυγροτάτοις τόποις. και άρά γε, είπεν, ου μη διαρπάσωσι ταύτα οι έχεισε όντες, όσοι δηλονότι είς μέρος είσι του βασιλέως; χαι οι 5 μέν Βλάχοι ἀχούσαντες τούτων ἐπείσθησαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ,.... καὶ είπον ότι ήμεζς από της βουλής ταύτης ούχ έξερχόμεδα και αποδεγόμεθα τοῦτο. ὅμως χατέλιπαν πάντα καὶ ἀνεκλίθησαν τοῦ ἀριστήσαι. εγερθέντων δε αὐτῶν ἀπό τοῦ ἀρίστου και ἀναπαυθέντων, ἐν μεσημβρία ήλθον πάλιν πρός αὐτὸν πάντες ὁμοῦ, οί τε Βλάγοι καὶ οἰ 10 Βούλγαροι, άνατραπέντες παρά τῶν Λαρισαίων. οί γάρ Λαρισαΐοι ρος οί συγκαστρίται αύτου είπαν πρός αύτους ότι αυτη ή βουλή ἀπό του περί φανέρω νῦν οὐ χρύπτεται, μᾶλλον δὲ ὅτι χαὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἐν τη πόλει, ο τε Γρηγοράς και ο Παγκράτης, και πάντως έμποδίζει ήμας ίνα μαθών τουτο ό βασιλεύς χρατήση ήμας. τούτοις ούν πει-15 σθέντες τοῖς λόγοις λέγουσιν αὐτῷ ὅτι΄ πάντα ὅσα ἄν λέγης καλά είσι λίαν, πλην ου συμφέρει ήμεν χαταλιπείν τουτο. αυτοί συνδραμόντες πάντες και κρατήσαντες αυτόν είπον σὲ ἔγομεν ἀπό τῆς σήμερον χεφαλήν και αυθέντην και σε προκρίνομεν εν τή παρούση άποστασία όπως προστάσσης ήμιν τί όφειλομεν ποιήσαι. αύτος ροζ 20 δὲ ἀπεχρούσατο αὐτοὺς καὶ ἄπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις, ὡς τὴν κερὶ τοῦ μι εἰρήνην ἀσπαζόμενος. εἶτα ἐλθόντες τινὲς τῶν φίλων αὐτοῦ ἐξομνύ- «κῆν του μενοι αὐτῷ εἰς τὸν Θεὸν λέγουσιν | ὡς εἰ μὴ συνέλθης τῆ βουλῆ αύτων, ἀποθνήσκεις ἀπὸ των χειρών αὐτων. όθεν καὶ μὴ βουλόμενος γέγονα αὐτοῖς χεφαλή, χαὶ βουλόμενος θηρεῦσαι ἐθηράθην. ὅμως ἀνα-25 θέντες είς εκείνον πάντες τὴν κακὴν αὐτῶν βουλὴν ἐποίησαν αὐτὸν ξένον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν. διὰ δὲ τό μὴ ἀπολεσθῆναι καὶ διαφθαρῆναι τὴν γῆν αὐτῶν πᾶσαν καὶ τὸν λαὸν σφαγῆναι καὶ καταδουλωθήναι διανέστην ώς πρός το πράγμα και ἐπέθηκεν αὐτον τή φροντίδι πάντων. έξηλθεν δὲ ἀπό τοῦ οίχου αὐτοῦ ἐπὶ τὰ Φάρσαλα και τὸν

1 βούλγάρων (apparet scribam hic et alibi in hoc nomine lineolam illam qua nomen proprium significatur pro circumflexo habuisse. ceterum non de Bulgaris hic agitur, sed de Vlachis.) 3 ψυχροτέροις? cuna quam indicavimus sic fere videtur explenda: οι δέ άλλοι οὐκ ἐπείσθησαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ. 13 praestat ścribere Παγχράτις 15 λέγης] λεγίσ 16 αὐτοὶ] εὐθὺς? an αὐτίκα? ib. τοῦτοῖσ οὐν sed fortasse ante αὐτοι aliqua interciderunt. 17 sq. τῆσοίμερον 18 πα-24 γέγονα] cf. c. 173. ib. έθηρεύθην? ib. όμωσ ἀναθεντέσ

σιν βουλήσ.

βασιλέως.

Πλήρην. ποταμός δέ έστιν οὐτος ὁ Πλήρης έχων πεδιάδα μεγάλην

ενθεν κάκειθεν, ος δή και διέρχεται μέσον των Βλάχων διαιρών αύτούς ένθεν και ένθεν, και τεντώσας έκεισε περιεσώρευσε τούς τε Βλάγους και Βουλγάρους τους έκεισε πλησιάζοντας, και ήθροίσθη πρός αυτόν λαός πολύς. ἀπέστειλεν δὲ καὶ είς τὸ Κίτρος παραταγήν 5 μίαν, προστάξας καταλύσαι τὸ τοιούτον κάστρον ο καὶ ἐγένετον. έγραψε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι: πάντως εἰπόν σοι ἀπὸ στόματος ότι μούλτον όφειλει γενέσθαι, και πάλιν έγραψά σοι έλθων είς τὴν οίχιαν μου περί τούτου, και τανύν δηλώ τη γαληνότητί σου κάν νύν πίστευσον ότι έμούλτευσαν και έποίησαν έμε κεφαλήν αὐτῶν. εὐχα- 10 ρίστησον οὖν τῷ Θεῷ ὅτι ἐγὼ ὑπέχω τὸν λαὸν καὶ ἔχω καταλῦσαι τόν τοιούτον μούλτον, είπερ άκούσεις μου και εκκόψεις άς σὺ ἐπ' αὐτοῖς ἐποίησας αὐζήσεις καὶ φανερώσεις. ἡν γὰρ πολλῶν νομισμάροη των αὐξήσεις ποιήσας. ό δὲ ἔπεμψεν αὐτῷ ὅρχους φριχωδεστάτους περι όρχουσ ότι. όσα ἐποίησα ἀφ' ής ήμέρας ἐβασίλευσα χαὶ έως τῆς σήμερον, ιδ πάντα συμπαθώ, και ου μη εξορισθή άνθρωπος άπο του μέρους σου ή περιορισθή, ου ζητηθή δημοσιακήν βλάβην ή ίδιωτικήν, άλλα πάντα συμπαθώ μετά φόβου Θεού. πρό του δέξασθαι δε αὐτόν τόν τοιούτον όρχον Φρμησεν κατά του κάστρου Σερβίων. το δὲ τοιούτον κάστρον έστιν εν πέτραις ύψηλαζς πάνυ κείμενον και φάραγξιν άγρίαις 20 και βαθυτάταις περικυκλούμενον. ἀπηλθεν ούν ἐκεῖσε, οὐκ ήθελον δὲ οί έχεζσε όντες μετ' αὐτοῦ οὐδὲ αὐτός ὁ μοῦλτος πολεμήσαι αὐτοὺς, άλλά άπελθών έχεῖσε παρέταξεν, στρατοπεδεύσας οὖν ἐνώπιον αὐτῶν έν τη πεδιάδι κάτωθεν του κάστρου, εμήνυσεν αυτοῖς κατελθεῖν πρός αὐτόν. οἱ καὶ κατῆλθον πάντες όμοῦ καὶ ἀποβάντες τῶν ἵππων αὐτῶν જ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ | ἐν μέσω τοῦ στρατοπέδου δεδεμέναις χερσί, ι: λέγοντες ότι ήμετς δουλοί σού έσμεν, και ει κελεύης πολυχρονίζομέν σε νῦν. αὐτός δὲ εἶπεν πρός αὐτοὺς ὅτι' οἶδα, ἐὰν ἀπολύσω ὑμᾶς καὶ ἀπέλθητε, ἀφ' οὐ εἰσέλθητε εἰς τὸ κάστρον οὐ μὴ φυλάζητε ἄ συνέθεσθέ μοι, και ήρμοζεν ίνα κατέχω ύμας ένταθθα έπει δε νόμος έστι » στρατηγικός άργατος ίνα ο οίχειογνώμως άπερχόμενος είτε πρός βα-

> 1 πεδιαδά (α posteriore ex ι facto) 3 βουλγάρούσ 5 χίτρὸσ 10 εποιήσαν 13 αύξήσας 15 τησήμερον 22 όμούλ-16 σου] σὸσ τος (= ο Νιχουλιτζάς? απ ήβούλετο?) ib. π ode $\mu\tilde{\eta}$ (cf. p. 71, 8) 27 sq. πολυχρονίζωμενύν. 29 απέλθετε et είσέλθεται

> σιλέα είτε πρός τύραννον ή στρατηγόν μή κατέχηται παρ' αὐτοῦ μή

βουλόμενος, άλλα ἀπέρχηται πάλιν πρός τα οίχετα έλευθερίως, τούτου ένεχα χάγὼ άπολύω υμᾶς, χαι άπέλθετε μετά χαρᾶς εἰς τὰς οίχίας ύμων, και ύπερ ου ψεύσεσθε ου μή φείσομαι ύμων. οι δε μυρία αυτῷ ἐπαγγειλάμενοι υπεχώρησαν. ἐκείνου δὲ αυτους προ-ροδ 5 τρέψαντος ανελθόντες είς το χαστρον ηρξαντο υβρίζειν οία εθος περι ατάπτων έστι τοζς άπαιδεύτοις. λυπηθείς δὲ ἐχεῖνος είς τὴν συνείδησιν αὐτῶν ήρξατο του καστροπολεμείν αὐτοὺς διὰ τὰς ὕβρεις αὐτῶν οὐδὲ γὰρ ήθελεν πολεμήσαι αὐτούς, διότι οὐδὲ ἐχουσίως ὑπεισήλθον τὸν μοῦλτον, Ινα άγωνίζηται είς το φημίζεσθαι αυτόν, άλλά διά τον λαόν, ίνα 10 μή σχανδαλισθέντων ώς χαχούργον χατεργάσονται αὐτόν. διὰ δὲ τὰς ύβρεις και την υπερηφανίαν αυτών εισηλθον είς τούτους και πολεμήσας αύτους εν ήμεραις δυσί τη τρίτη παρέλαβεν αυτούς. μετά δὲ ταῦτα ρπ κατέλαβεν και ό του μακαρίτου βασιλέως δρκος και είκων. έχων δρ- κερι τησ αποχους, ἐπαγγελίας ἀξιωμάτων καὶ ἄλλα πολλὰ (πλην οἱ δουλεύοντες στηλώσεως εἰ-χόνος τοῦ βα-15 τοῖς βασιλεύσιν χατά τὰ θελήματα αὐτῶν λέγουσιν, οὐχ εἰσίν ἐν όρθότητι, άλλά ψεῦδος και άδικία ἐπὶ στόματος αὐτῶν και δολιότης ἐνεδρεύει εν τοτς χείλεσιν αυτών. ήθελον γάρ μη γενέσθαι είρηνην τότε, άλλα σραγαίς και αίμασι των χριστιανών μολύνεσθαι τὴν γῆν. ὁ συμπέθερός μου δε εί και είς τοιαύτην συμφοράν ενέπεσεν άπροσδοκήτως, 20 ηύχετο τῷ Θεῷ ξυσθήναι ταύτης και είρηνεῦσαι τὰ πράγματα. ὁ δὲ άγαθός Θεός ηλέησεν αυτόν, και τη αυτου χάριτι ηδυνήθη είρηνευσαι πάντα όσα ήθελεν.) ελαβεν ούν τους όρχους και την άγιαν ειχόνα του Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλων ἀγίων πολλῶν τῶν ἐν τἢ εἰχόνι ὄντων, ηὐχαρίστησεν τῷ Θεῷ τῷ τὴν εἰρήνην βραπροσκαλεσάμενος δὲ τὸν λαὸν ἐζήνεγκεν καὶ ἐνώπιον πάν- ρπα 25 βεύοντι, 25 των τὰς εἰχόνας καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς, ὑπανέγνω δὲ αὐτοῖς καὶ τὸν περι τοῦ ὑπό-ἔργον καὶ πορέπου] και κίποιος εἰργονίους καὶ ξυναστικός καὶ τὸν δέξαι αὐτῶ δρχον χαι προέτρεψεν αυτους είρηνεύειν χαι έχαστον είς τὰ ίδια ἀπελ- τουσ θείν. οι δὲ οὐχ ἤθελον, ἀλλ' ἔλεγον· πόλεμον ἐχίνησας, εἰρήνην μὴ ζήτει. τ(ας) καὶ τὸν έχείνου δε ένισταμένου τὰ πρός είρηνην έχεινοι ου χατένευον, φωνάς 30 αγιέντες μεγάλας οία λαός ἄταχτος όφείλει ποιείν. προσέταξεν οὐν ἀπο-

άπεδεύ-

3 υπερ ούψεύσεσθαι 4 έπαγγειλάμενος 5 άν.ελθόντεσ (del**eta** post prius v una litera) de cio ib. πρξατο 8 ὑπησήλθον (cf. c. 178) 9 άγωνίζεται 11 είσήλθον (cf. c. 173) 13 non male post έχων adderetur οὖν 15 λέγοντες? 18 συμπεθερόσ 18 εq. συνφοράν 29 όφείλη (= φιλεί?) 29 εq. ἀπόχλησθήναι

κλεισθήναι ἀπό μεν των Βλάγων τον πρόκριτον αυτών άρχοντα Σθλαβωτᾶν τὸν Καρμαλάχην, ἀπὸ δὲ τῶν Λαρισαίων Θεόδωρον Σχρίβονα τὸν Πεταστόν. οι δὲ λοιποί πάντες ιδόντες τους τοιούτους ἀπαγομένους τὴν ἐπὶ δάνατον ἔφριζαν καὶ προσπεσόντες αὐτὸν πάντες ἐζήτουν τό συμπαθήσαι αύτον αύτους, λέγοντες ποιούμεν ο αν προστάξεις ήμιν. ἐπιχαμφθείς οὐν ἐχεῖνος ταῖς αὐτῶν παραχλήσεσιν συνεπάθησεν αὐτοὺς καὶ ἀναλαβόμενος τοὺς προκρίτους τῶν Βλάχων καὶ τῶν 5 Λαρισαίων απήλθεν πρός τον κατεπάνω Βουλγαρίας Άνδρόνικον τον Φιλοχάλην, ος τον ορχον αυτώ έπεμψε του βασιλέως. ηύρεν δὲ αὐτὸν είς τὸν Πετερίσκον, συστελλόμενον καὶ φοβούμενον αὐτὸν

ρπβ πολλά· οὐ γὰρ προσεδόχει άληθεύειν αὐτὸν τὴν εἰρήνην. περι τοῦ εί- δὲ εἰσηλθεν πρός τον μαχαρίτην βασιλέα ἐν τῆ πόλει, ὅς ἐδέξατο 10 σήλθεν πρόσ τὸν βασιλέα.

αύτον χαλώς, χαι έπι τέσσαρσι μησί περιεπάτει έν τη πόλει άδεως μετά των σύν αυτῷ εἰσελθόντων προχρίτων Βλάχων και Λαρισαίων. μετά δὲ τοῦτο ἀπέστειλεν αὐτόν είς τὸν μαχαρίτην πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως χυρ Ίωάννην τον Ειφιλίνον, ώς είπερ βεβηλώσει ο πατριάρχης τον όρχον καὶ άθετήσει τὰ συμφωνηθέντα δι' άτοῦ, τότε 15 ίνα τον εργάσωνται και τους συν αυτφ. ως δε ο άγιωτατος πατριάρχης μᾶλλον ἐπεχύρωσε τὸν ὅρχον συμπαθήσας αὐτὸν μετά και των συν έκείνω πάντων και άπολύσας αυτόν του έγκλήματος, ώργίσθη δὲ φανερῶς ὁ βασιλεὺς καὶ ἐξώρισεν αὐτόν εἰς τό Άρμενιακόν είς το κάστρον Άμασείας, καθείρξας αὐτον ἐν φυλακή τή λεγομένη ω μαρμαρωτή. ἐν ή και καθήμενος ἔγραψεν πρὸς τὸν πάππον μου τὸν

ρπγ Κεχαυμένον άπερ έπαθεν εν τῷ παντί βίφ. τελευτήσαντος δὲ τοῦ σιλείασ.

περ: ἀλαξοβα- βασιλέως ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 'Ρωμανός ὁ Διγενης, ἀνηρ μνημο- ι :νεύων φιλίας. άμα τῷ ἀναγορευθήναι αὐτὸν τἢ ἡμέρα ἔγραψεν πρὸς τὸν πρωτοσύγχελλον Γεώργιον καὶ πραίτωρα Άρμενιακοῦ τὸν Κορίν- 25 θιον όπως μη χωλύση αύτον του είσελθεϊν έν τη πόλει. ην γάρ ο μα-

χαρίτης Διογένης φίλος αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς, ὁπόταν ἦν χατεπάνος. ἔγραψε χαίρου και ευφραίνου ότι ὁ Θεός ἀνεβίβασέ με ρπδ δὲ καὶ πρός αὐτόν περι τοῦ μίνη- εἰς τὴν βασίλειον ἀρχὴν, καὶ Ελθε τάγιον ὅπως εὐεργετηθής παρὰ τῆς σθήναιτοῦβα- εἰς τὴν σιλέως άρχε- βασιλείας μου. ο και εποίησεν, και εισηλθεν έν τάχει πρός την βασι- 🛪

> 3 συνπαθήσαι ib. δ] ω 5 τούς] τᾶσ 6 τω κατεπάνω βουγαρίασ 7 αὐτῷ] αὐτοῦ 9 αὐτῶν (utrobique) 11 τέσσαροι μησί] τέσαροί 13 τὸν μαχαρίτην] μαχαρίτὴν 14 τῶάνην τὸν ξηριλίνον 15 $\pi(\alpha \tau)$ ηib. διά τουτον, τότε? 16 εργάσοαυται (= εργάσηται αυτόν ράρχησ τε?) ib. σὺν αὐτὸν. 18 ἐχείνου 19 εἰσ τον 21 χαθήμεσο 23 ρωμανῶν ὁ διγενῆσ 24 ἄμα] δς ἄμα? 27 ὁπόταν ἡν] ὅπωσ ib. κατεπάνωσ 28 ότι post θεός iteratum.

λεύουσαν, προσχυνήσας και άπευγαριστήσας αυτώ περί ών εμνήσθη αν άγάπην αύτου. πλην ούδεν έτερον άγαθόν αύτον πεποίηχεν εί μη τον υίον αύτου Γρηγόριον ετίμησε πρωτοσπαθάριον σπαθαροχανδιδάτην όντα και του άδελφου αυτου Παγκρατίου ηυξησε την βόγα. διά τον των 5 ανθρώπων φθόνον δὲ προσέταζεν έχεινον ἀπελθείν είς τὸν οίχον αὐτοῦ χαι πράττειν εί τι χαι βούλεται είχεν γάρ είς αυτόν υπολήψεις άγαθάς. διετέλεσεν οὐν ἐν τῷ οἴκφ αὐτοῦ χρόνους τέσσαρας ἀναπαυόμενος καί εύχαριστών τῷ Θεῷ καί αὐτῷ. καίπερ πολλών δντων τών διαβαλλόντων αὐτὸν, ἀλλ' οὐδενὶ ἐπίστευε. ληφθεὶς οὖν ὁ μαχαρίτης• 10 παρὰ τῶν Περσῶν αἰχμάλωτος, εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν βασιλεύουσαν. ήν γάρ τότε ὁ μεγαλοδοζότατος σεβαστοφόρος χῦρ Νιχηφόρος χριτής Πελοπονήσου και Έλλάδος, άνηρ ἄριστος είς πάντα και φρονιμώτατος πάνυ-άχριβως τε έξησχημένος την τε στρατηγικήν και πολιτικήν έμπειρίαν, εί και εύνουχος ήν, μεγαλόψυχος, πάνυ όξύτατος, νοῶν και 15 λέγων προχειρότατα. καὶ είδεν καὶ συνέτυχεν αὐτῷ καὶ ἡθέλησεν έπαινείν αυτόν, διαδεχθείς γάρ διά της Λαρίσου, και συνεβούλευσεν αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐν τῆ πόλει διὰ τὸ ἐχ νεότητος αὐτοχρατορεῦσαι τὸν πραότατον και ήμερώτατον κυρ Μιχαήλ. σκεψάμενος ούν και αυτός ώς άγαθή έστιν ή συμβουλή, είσηλθεν προσχυνήσαι τῷ βασιλεί, καί 20 απεδέξατο αυτόν ο βασιλεύς. ήργησε δὲ ἡμέρας πολλάς καὶ ἐκακοπάθησε διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀναγχαίας δουλείας. μετὰ δὲ τοῦτο ἐβάλετο αὐτὸν ἀρχηγέτην τε καὶ ἀναγραφέα τῶν τε κονταράτων καὶ τῶν πλωίμων.

Ἰδων γὰρ ὁ Θεὸς ὅτι ἀπὸ κακουργίας ἐκείνου οὐ γέγονε τό μοῦλ- ρπε
25 τον ἐνέβαλεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κῦρ Μι- περὶ δεοῦ νεύχαὴλ τοῦ ἐλεεῖν καὶ προσπαθεῖν αὐτόν. οὐδέποτε γάρ τις ἐτόλμησεν
ἀνταρσίαν ποιῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς Ῥωμανίας πειρώμενος
^{L 30} διαρθεῖραι τὴν εἰρήνην, καὶ οὐ|κ αὐτὸς διεφθάρη.
διὰ ταῦτα οὖν ρπς

1 αὐτῶν 2 ἔτερος 4 ῥόγαν? 8 τῷ] τῶν ib. θ(εο)ν pr. m. 12 ἀνὴρ ἄριστος] ἀνὴριστος 15 αὐτὼν 16 διάδεχθὴς ib. Λαρίσου] cf. τῆς θαλάσσου, cuius formae exempla collegit G. Meyer: Beiträge zur Kunde der indogerm. Sprachen, herausg. v. A. Bezzenberger, vol. I p. 228. 21 προεβάλετο? 22 κοντάρατων 24 ἀπὸ πανουργίας? 28 post διερθάρη in codice leguntur haec verba (atramento, non minio scripta): παραγγελω προς τοὺς παίδ(ας), quae nos indicem secuti in margine collocavimus παραγγελω in παραγγελεία mutato et praemisso numero ρπς.

παραγγελεία παραγγέλλω υμίν, τέχνα μου ήγαπημένα, ους μοι δέδωχεν ο Θεός, είς το μέρος του βασιλέως και είς την δούλωσιν αυτού είναι. ο γάρ εν προσ τούσ παίδας. Κωνσταντίνου πόλει καθεζόμενος βασιλεύς πάντοτε νικά.

τον βλαχων.

Παραγγέλλω δε ύμτν και τοις εξ ύμων τουτο. επεί δε τό των περιαπιστείασ Βλάγων γένος άπιστόν τε παντελώς και διεστραμμένον, μήτε είς 5 Θεόν έχον πίστιν όρθην μήτε εἰς βασιλέα μήτε εἰς συγγενή ἡ εἰς φίλον, άλλά άγωνιζόμενον πάντας χαταπραγματεύεσθαι, ψεύδεται δὲ πολλὰ καὶ κλέπτει πάνυ, ὁμνύμενον καθεκάστην ὅρκους φρικωδεστάτους πρός τοὺς ἐαυτοῦ φίλους καὶ ἀθετοῦν ῥαδίως ποιοῦν τε ἀδελφοποιήσεις και συντεκνίας και σοφιζόμενον διά τούτων άπαταν τους 10 άπλουστέρους, ουδέποτε δὲ ἐφύλαξε πίστιν πρός τινα, ουδὲ πρός τους άργαιοτέρους βασιλείς των 'Ρωμαίων. πολεμηθέντες παρά του βασιλέως Τραϊανού και παντελώς έκτριβέντες έάλωσαν, και του βασιλέως αὐτῶν τοῦ λεγομένου Δεχαβάλου ἀποσφαγέντος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ δόρατος άναρτηθέντος εν μέση τη πόλει 'Ρωμαίων. ούτοι γάρ είσιν οί 15 λεγόμενοι Δᾶχαι χαὶ Βέσοι. Φχουν δὲ πρότερον πλησίον τοῦ Δανουβίου ποταμού και του Σάου, ον νύν ποταμόν Σάβαν καλούμεν, ενθα Σέρβοι άρτίως οίχουσιν, εν όχυροις και δυσβάτοις τόποις. τούτοις θαρρουντες υπεκρίνοντο άγάπην και δούλωσιν πρός τους άρχαιοτέρους των 'Ρωμαίων βασιλείς και έξερχόμενοι τῶν ὀχυρωμάτων ἐλείζοντο τὰς χώ- 20 ρας τῶν 'Ρωμαίων. ὅθεν ἀγαναχτήσαντες χατ' αὐτῶν, ὡς εἴρηται, διέφθειραν αὐτούς. οι και εξελθόντες των έκεισε διεσπάρησαν εν πάση τη Ήπείρφ και Μακεδονία, οι δὲ πλείονες αὐτῶν ῷκησαν τὴν Ἑλλάδα. είσι και δειλοι πάνυ λαγωών έχοντες καρδίαν, θάρσος δὲ έχοντες και τοῦτο ἀπό δειλίας. παραγγέλλω οὐν ύμιν ίνα μὴ πιστεύητε 25 τούτοις το σύνολον. και εί γένηταί ποτε μούλτον και υποκρίνονται άγάπην και πίστιν, έξομνύμενοι είς τον Θεόν φυλάξαι ταύτην, μή πιστεύητε αὐτοῖς. Χρεῖττον γάρ ἐστιν ὑμῖν μὴ ὁρχίσαι αὐτοὺς τὸ σύνολον μήτε όρχον δουναι, άλλά παρατηρήσαι αὐτοὺς ὡς χαχοὺς, ἡ όμόσαι ή δέξασθαι όρχον. γρή οὐν μή πιστεύειν αὐτοῖς τὸ σύνολον, 30 πλην υποχρίνου και συ φιλος αυτών, εί δε και ποτε γενήσεται άνταρ-

¹⁰ σοφιζόμενοι 5 διέτραμμένον 8 κλάπτι ib. όμνήμεσνον 16 δαχαι χαί βέσι 17 ov 0 18 σέρβει 19 ἀγάπα 23 ήπείρω, deinde καὶ supra versum. fuitne olim ἐν πάση τη Ἡπειρομακεδονία? de quo genere cf. L. Ross, Reisen auf d. griech. Inseln d. ägnischen Meeres vol. II (1843) p. 109. ib. ὥχεισαν

σία είς Βουλγαρίαν, χαθώς προείρηται, χαί εί φίλοι σου όμολογούσιν ι 20 είναι ή και όμνυνται, μή πιστεύσης αυτοζι. εί δὲ χαὶ τὰς γυναϊχας ρπη και τὰ τέκνα αὐτῶν εἰσάγωσιν εἰς τὸ κάστρον τῆς 'Ρωμανίας, πρό- κερι κροσοχῆσ τρεψον είσαγαγείν αυτάς, πλην ένδον του χουλά έστωσαν αυτοί έξω ε έστωσαν. και είπερ θέλουσιν είσερχεσθαι είς τὰς φαμιλίας αὐτῶν, δύο ή τρεζς είσερχέσθωσαν όπόταν δε αύτοι έξέλθωσιν, άλλοι πάλιν είσεργέσθωσάν σοι. άχρίβειαν δὲ ἔγε ἐπὶ τῶν τειχέων καὶ ἐπὶ τῶν πυλών πολλήν. ούτως δὲ ποιών ἐν ἀσφαλεία ἔση, εἰ δὲ καὶ ἐάσεις πολλούς είσελθείν είς τας φαμιλίας αύτων, προδοθήσεται το χάστρον 10 παρ' αὐτῶν και δηχθήση ὑπ' αὐτῶν ὡς ὑπὸ ἀσπίδος, και τότε μνησθήση των παραγγελιών μου. άλλ' έὰν φυλάξεις ταϋτα, έξεις καί αὐτούς ὑπογειρίους σου καί σοι τὸ ἀφρόντιστον προσγενήσεται.

Έπει δε οι άρχατοι ωρυξαν την γην ποιήσαντες λάχχους μεγά- ρπ λους και κοιλώματα (τῷ γὰρ γώματι ἐγρήσαντο εἰς τύμβους), χρή περι ἀρχαίασ 15 σε καί ταῦτα παραφυλάττειν, ένα μή ποιήσαντες οι εναντίοι ένεδρα έν αύτοζς και έκπηδήσαντες ἄρνω έξ αύτων βλάψωσι τον λαόν ήμων. ύμεζη γάρ οίδατε ότι μεγάλοι είσιν οι λάχχοι έχοντες χώρησιν ό μέν τριαχοσίων, ο δὲ τετραχοσίων, ο δὲ χαὶ πενταχοσίων ἰππέων.

Έαν δε ελθη ο έχθρος καστροπολεμήσαι, μη ύβρίζης αυτόν το μ 20 σύνολον, άλλά φιλιχώς λέγε πρός αυτόν άπό του τείχους. ἐπάν δὲ περι, του μή εχθή πογεπίδααι ωυγεπίδου αρτορ, ρβρίζων λαβ μός ορλήρ και βρώς «μφ το μηγανάς αυτόν χινείς χατά σου. τί γάρ σοι οφελος έχ του υβρίσαι χέστρον. περι και αισχρολογήσαι; άλλά και εί τινα των άπαιδεύτων ίδης και άκού- του μη ύβρήσης υβρίζοντα, επιστόμισον και εξουδένωσον αυτόν.

έτι δὲ ολίγα προσθείς καταπαύσω τὸν λόγον, παραγγέλλων σοι μηδέν αύθαδως και μετά θυμοῦ ποιήσης, έν παντί δὲ λόγφ και έργφ προηγείσθω σου σύνεσις και σοφία και φόβος Θεου. ει δε και ευχή συνοδεύη τούτοις, το εὐτύγημα προπορεύσεται άγγελος άγαθός έμπροσθέν σου και μακάριος έση.

Έγω γάρ ἄμοιρός είμι λόγου ου γάρ παιδείας ελληνικής εν εξα σχολή γέγονα, ένα στροφήν λόγων πορίσωμαι και ευγλωττίαν δι- περί του ευτε-

3 εἰσάγουσιν sive εἰσαγάγωσιν si scribamus, nullum erit in strategico exemplum coniunctivi praesentis ex si suspensi, quod quidem pronunciatione differat ab indicativo. nam aoristi coniunctivus pro indicativo futuri 13 λάχουσ et 17 λάχοι 14 τυμβούσ 18 τετρακοσίων] 28 εὐτύχημα 29 ἔν πρόσ θέν 30 παδείασ ἐλληνηκῆσ τριάχοσίων

προσωχήσ.

REVIOLZE.

σαι έχθρόν άπο το χάστρον.

τού του.

λίσε τὸν εἀυ- δαγθώ. χαὶ οἶδα ὅτι ἐπιμέμψονταί μού τινες δρασσόμενοι τὴν ἀμαθίαν μου, άλλ' έγω ούγ ως ποιητικόν τοῦτο συνέταξα πρός άλλους τινάς, ε ε άλλά πρός σε και τους άδελφούς σου, τους έμους πατδας, τους έχ των έμων σπλάγχνων, ους ο Θεός μοι δέδωχεν. συνέταξα δε ταυτα ου χομφοίς τισε λόγοις και σεσοφισμένοις μύθος μόνον και μηδέν ε άγαθον ἔγουσιν, άλλά ταῦτα ἐξεθέμην ἄ τε ἐποίησα καὶ ἔπαθον καὶ είδον και εμαθον, πράγματα άληθη, ά καθ' εκάστην ημέραν πράττονται και γίνονται. και ει τάχα ιδιωτικοί είσιν οι λόγοι, πλην έὰν ύγιως προσέχης τοτς λεγομένοις, άληθεστάτους ευρήσεις.

λεταν όπερ μαίλη πράξαι.

Λέγω δέ σοι και τουτο ότι οπόταν βουληθής πράξαι τι έργον, 10 περί του μέ- διαλογίσθητι πρός έαυτον και σκόπησον άκριβώς. και εί μεν πέποιθας έχπληρώσαι τοῦτο, ποίησον αὐτό εἰ δὲ πολλά εἰσι τὰ ἐμποδίζοντά σε και άμφιβαλλομένην την επιτυχίαν και άποτυχίαν του πράγματος, μη ποιήσης τουτο χρείττον γάρ σοί έστι μη άρξασθαί σε τούτου τό σύνολον.

Έὰν εἰς ἰδίαν χώραν κάστρα τυχὸν ἡ χωρία ἔχης, εἶ δὲ ἐν αὐτοῖς

τοπάρχης και έξουσιαστής, μή σε πλανήση πλούτος ή άξιώματα ή

περί τόπαρχου.

ύποσχέσεις μεγάλαι των βασιλέων και δώης την χώραν σου βασιλεί καὶ ἀντ' αὐτῆς λάβης χρήματα καὶ κτήματα, εἰ καὶ τετραπλασίονα μέλλεις λαβετν, άλλά έχε την γώραν σου κάν μικρά και οὐδαμινή 20 έστι χρεϊττον γάρ σοί έστιν είναί σε φίλον αυτεξούσιον ή δουλον χαί υπεξούσιον. έως τότε γάρ θέλεις είναι ευγενής, τίμιος χαί έπαινετός καὶ ἔνδοξος παρά τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ πάντων, έως αν είς την χώραν σου και είς την εξουσίαν σου και συ και οί παϊδές σου και οι έξ αὐτῶν ἐστέ. ὁπηνίκα δὲ ἀποβάλη την 23 χώραν σου καὶ ἐκπέσης τῆς ἀρχῆς σου, προσάπαξ ἀγαπηθήση ύπο του βασιλέως, μετ' ολίγον καταρρονηθήση παρά του βασιλέως

και άντ' ούδενος παρ' αύτου λογισθήση, και γνώση ότι δουλος και ου φίλος εί. τότε και ο υποχείριος σου φοβερός σοι έσται εί γάρ λυπήσεις αὐτὸν, ἀπελθών πρὸς τὸν βασιλέα χατηγορήση σου ὡς μελε- 30 τᾶς κατ' αὐτοῦ πονηρὰ ἡ ὅτι φυγεῖν θέλεις καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν προ-

τέραν σου χώραν, και συ μεν ίσως ουδε ενθυμηθήναι είχες ο σου τότε καθιείται κατά σου κριτήριον φοβερόν και άνασιθ κατηγόρησε.

¹ δρασόμενη 3 προσέ ib. ἀδελφούσου 10 δέ σοι] δέ σοι δὲ 12 πολλά ίδης? 14 ποίησησ 21 είναι σοι φύλον 30 κατηγορήσσησσου

χρινοϊσί σε ώς δοῦλον πονηρόν καὶ ἐπίβουλον. καὶ σὺ μὲν λέγων τὴν 'Ορμηνύα το ἀλήθειαν οὐ πι|στευθήση, ὁ δὲ ποτέ σου ὑποχείριος καὶ δοῦλος ψευδόμενος πιθανὰ λέγων φανήσεται καὶ τιμὰς παρὰ τοῦ βασιλέως λήψεται. σὺ δὲ φιμωθήση μηδὲ ἀποκριθήναι δυνάμενος καὶ ἢ ἐκτυδ ολωθήναι ἐξενεχθήσεται σοι ἀπόφασις παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἢ ὅπ.

ἡ βασιλεία μου συμπαθεῖ σοι, στερηθήση δὲ τῶν ὑπαρχόντων σοι
καὶ ἐξορισθήση ἢ ἐν φυλακἢ κατακλεισθήση παρ' αὐτοῦ. καὶ τότε
μνησθήση τῆς μικρᾶς σου ἐκείνης χώρας καὶ τῆς ἐξουσίας σου καὶ
ώς ἀπὸ ἐλευθέρων δοῦλος γέγονας ἐκουσίως, καὶ ὅ ποτε κρίνων καὶ '

10 τιμωρῶν ἄλλους δικαίως ἔση τότε ἀδίκως κατακρινόμενος καὶ τιμωρούμενος. καὶ τάχα καὶ ὁ βασιλεὺς ἶνα διέγνω ὅτι ψευδῆ κατηγορήθης, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀναλαβέσθαι αὐτὸν πάλιν ἄ σοι δέδωκε καὶ ὅσα
ὑπέσγετο παραβλέψεται τὸ δίκαιον. ἔστι δὲ σοι κρεῖττον ἴνα εἰ εἰς
τὴν χώραν σου. καὶ τὸν μὲν βασιλέα τίμα καὶ ἀγάπα καὶ τοὺς συ15 νηγοροῦντάς σοι πάντας.

Καὶ εἰ φρόνιμος εἰ, μὴ θελήσης ψεύδεσθαι τῷ βασιλεί καὶ λόγοις σχ πιθανοίς νομίζης υποχλέπτειν αυτόν και δώρα έξ αυτού πορίζεσθαι περί του μη ου γάρ άγαθόν σοι άποβήσεται. είπω γάρ σοι περί ένος τοπάρχου τί προς βασιλία. έπαθε, τους πολλους παρεάσας. Ίαδώρα και Σάλων πόλεις είσι τής 20 Δαλματίας. ἡν δὲ ἐν αὐτῆ ἄρχων καὶ τοπάρχης Δοβρωνᾶς τις φρόνιμος και ίκανώτατος. ήθέλησε δέ ποτε έλθεζν και προσκυνήσαι τον μαχαρίτην βασιλέα χυρ 'Ρωμανόν τον Άργυρον, ό δὲ ἐφιλοτιμήσατο αύτον δώροις και τιμαίς και άπέλυσε είς τὰ ίδια μετά πλούτου πολλου. ήδυνθείς ούν τατς εύεργεσίαις έποίησε τουτο καί αύθις. καί 25 πάλιν φιλοτιμηθείς, ούν ώς το πρότερον άλλα σπανίως, υπεχώρησε. τελευτήσαντος δε του τοιούτου βασιλέως εβασίλευσεν ο μαχαρίτης βασιλεύς κύρ Μιχαήλ ὁ Παφλάγων, και πάλιν ήλθεν ἐν τῆ πόλει, συνήθης δε γενόμενος χατεφρονήθη, υποχωρήσαι δε αίτησάμενος ουχ ήξιώθη τούτου και λυπηθείς ηρξατο γογγύζειν. μαθόντες οὖν γογγύ-30 ζειν αυτόν οι τὰ τοῦ παλατίου διοιχοῦντες ἀνήνεγχαν τῷ βασιλεί, χαί έσχέψαντο βουλήν τοιαύτην ώς: αύτον μέν ήδη έν χερσίν έχοντες την χώραν αύτοῦ δεσπόσωμεν, μηδενός άνθισταμένου. ὁ καὶ γέγονε. καὶ

¹ λέγων] λόγον 6 στερηθήση addidimus. 7 κατάκλησθήση 11 ϊνα διαγνῷ? 14 τοὺς] τοὺ 19 ἴάδῶρα 20 ἐν αὐταῖς? ²² ρωμανῶν 28 συνήθεσ 29 τοῦτον

καθείρξαντες εν τη φυλακή του πραιτωρίου τον τοιούτον την χώραν αὐτοῦ ἀ πόνως χατέσχον. τὴν δὲ γυναῖχαν αὐτοῦ καὶ τὸν υἰὸν μετοι- : : χίσαντες ήγαγον και αυτούς είς το πραιτώριον. και διετέλεσαν απαντα τὸν τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνον ἐν φυλακή καὶ ἀπέθανον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βασιλέως του Μονομάχου ο τε Δοβρονάς και ή γυνή αύτου έν τῷ 5 πραιτωρίω, ο δε υίος αυτου καταφρονηθείς και άντ' ουδενός λογισθείς μόλις ήδυνήθη αποδρασαι. και ταυτα μέν τὰ περί αὐτῶν.

idynxoü.

³Ην δὲ καί τις φύλαρχος τῶν Ἀράβων, ὄνομα αὐτῷ Ἀπελζαράχ. ὅς περί ιστορίασ και έλθων πρός τον ρηθέντα βασιλέα κύρ 'Ρωμανόν εφιλοτιμήθη δώροις άξιολόγοις και τιμαϊς και άπελύθη είς την χώραν αυτού παρά 10 του βασιλέως. και πάλιν εποίησε τουτο, εκ δευτέρου δε κατεφρονήθη. καταφρονηθείς δὲ ήθελεν ὑποχωρήσαι και οὐ συνεχωρεῖτο ὑπό τοῦ βασιλέως. ἐποίησε δὲ χρόνους δύο ἐν τῆ βασιλευούση καθεκάστην προσδοχών εξορίαν χαι ἀπώλειαν. όμως μετά διετή χρόνον ἀπέλυσεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ ίδια ἀπελθεῖν. καὶ ὑποχωρήσας καὶ περάσας 16 τὸ σιδηρογέφυρον τὸ ἐχεῖθεν Ἀντιοχείας, προσεχαλέσατο τοὺς ἀνθρώπους και οίκείους αύτου πάντας και κρατήσας της έαυτου κεφαλής ταῖς δυσίν αὐτοῦ χερσίν είπε πρός αὐτοὺς τί τοῦτό ἐστιν; οἱ δὲ γελάσαντες είπον ή κεφαλή σου, κύριε ήμων. και εύχαριστώ, φησί, τῷ Θεῷ ὅτι τῆς χεφαλῆς μου ἐν τῷ σώματι αὐτῆς οὖσης διεπέρασα εἰς 20 Χρυσούπολιν και νῦν κατέλαβον τὰ ὅρια Άραβίας οι γὰρ σκελίζειν πειρώμενοι πίπτουσι συμποδισθέντες υπό της ιδίας τέχνης. χρη ούν σε διά ταύτα λέγειν και πράττειν όρθως και τοῖς ιδίοις άρκεῖσθαι. εί δέ ποτε ἐπιθυμήσης ἐλθεῖν καὶ προσκυνήσαι τὸ βασίλειον κράτος, πή μεν προσχυνήσαι είς τους άγίους ναούς, πή δε ίδειν την ευταξίαν 55 του παλατίου και της πόλεως, άπαξ τουτο ποίησον, πλην έκτοτε δούλος εί και ού φίλος.

μένων σου.

Οι δὲ ἀποχρισιάριοί σου εἰσερχέσθωσαν πρὸς τὸν βασιλέα, πλην περι ἀπόσταλ- ἀλήθειαν λεγέτωσαν αι γραφαί σου πρός αὐτὸν, ώσαύτως και οί στελλόμενοι παρά σου φρόνιμοι έστωσαν και άληθεῖς και συνετοί, 🔊 συνιέντες α δη ακούουσι παρά του βασιλέως και α δεϊ λαλήσαι πρός αὐτόν λαλούντες. καί μὴ ἔστωσαν περίεργοι, πλὴν κρεῖττόν σοί ἐστι δούλον φίλον του βασιλέως είναί σε είς την χώραν σου όντα ή σχυ- 11

> 1 πραιτῶρίου 2 sq. μετοιχήσαντεσ 5 Μονομάχου] μοναχοῦ 9 ἐλθόντα (= ἐλθών τά?) 10 παρά] περι 14 δυέτη 21 γρησούπολιν

λέντα πρός τον βασιλέα καταφρονηθήναι. και ει επιξενωθή σοί τις, δέγου και φιλοφρόνως αυτόν πρόπεμπε.

Εί δὲ ἔγεις θάλασσαν είς τὴν ὑπὸ σὲ γώραν, τὰ πλοῖα α εἴτε σχη έχουσίως διά πραγματείαν είτε άχουσίως υπό της βασιλείας των χυ- περι ,του ,λη-; μάτων ελθωσι, λιμένευσον και άνάπαυσον αυτά. και ει ουτως βιώ- κακοποιείν τὰ σεις, παρά των όμορούντων και των ξένων επαινεθήση, και πάντες οιλοι σου γνήσιοι γενήσονται, και ή χώρα σου άνεπιβούλευτος έσται, καί συ το αμέριμνον έξεις. εί δε γενήση επηρεαστής δι' αίσχρον κέρδος, επιβουλευθήση διά τε γης και θαλάσσης και κακοδιοικηθήση ι σύ τε και ή γώρα σου. λέγω σοι δὲ ἀγάπην ἔχειν και μετὰ τῶν πλησίον και μετά των ξένων και πάντας κατά τό δυνατόν λιμενεύειν και εύεργετείν, πλην μή καταπιστεύης είς αὐτούς ου γάρ οίδας τί τεκταίνουσι κατά σου και της χώρας σου έν τη καρδία αύτων άλλα έχε ακρίβειαν και φυλακήν είς την χώραν σου νυκτός τε καὶ ἡμέρας, οὐ μόνον ὁπόταν πρός τινα ἔχης, άλλά χαι όπόταν εί- σχδ ρήνη σοι βαθεΐα επιπολάζει. τότε μαλλον επιτίθενται, οπόταν είρήνης περί του εχβαθείας ἀπολαύης. λέγει γὰρ ὁ Κύριος και Θεὸς ἡμῶν ἐν τοῖς θείοις (ειν) σε πᾶσαν εύαγγελίοις έγρηγορέναι έν παντί καιρώ. εί γάρ έγίνωσκε, φησίν, ό όταν είρήνην cixοδεσπότης ποία ώρα ο κλέπτης ξρχεται, έγρηγόρησεν αν και cux xài ι είασε διορυγήναι την οίχίαν αύτου. και εί τάχα περί πνευματικών διαλέγεται, πλην εί και έπι τοῖς βιωτικοῖς ταῦτα ἐκλάβοις και φυλάξεις, ούχ άμάρτης επελεύσονται γάρ σοι εν ήμερα εύφροσύνης σου και καταληίσονται την χώραν σου, σε δε άποκτενούσιν. εί δε δυνηδής διαφυγείν, γυμνός έρημος δραπετεύσεις και ή χώρα σου υπό του ποτέ δοχούντος είναι φίλου σου έξουσιασθήσεται.

Διὸ άγρυπνεῖν σε δεῖ ἐν παντί χαιρῷ καὶ φυλάττειν. οὐ μόνον δὲ σκε είς σέ έστιν άσφαλής ή άγρυπνία και φυλακή, άλλά και ό ποιμήν και περί έγρητοό γεωργός και ό έμπορος και ό ναύτης και πάντες οι έν τῷ βίφ τὸ ρένει και μῆ οίονοῦν μεταχειριζόμενοι μιχρόν ράθυμήσαντες καὶ ἀμελήσαντες ι ἀπώλοντο, και ού βιωτικοί δὲ μᾶλλον, άλλά και πνευματοφόροι ἄν-

δρες άρετή συνόντες.

άμεριμνίαν.

πρόσταθείν

7 φίλοισσου ib. έσται] έστω - 8 γεννήσοι έπερεαστήσ δι 12 χαταπιστέβην 11 πλησίων 15 sq. είρήνην 18 sq. Matth. 24, 43. 22 ἀμάρτήσ ib. εύφροσυνήσου 24 yuμνός και έρημος? 26 αγρυπνείσει δεί ib. où] ó

Εάν σοι ἀποστείλη ἀκρίτης δώρα, λάμβανε μέν αὐτὰ, ἀπόστελλε ι πεμ δωρων. δε και συ αυτφ εξ ων έχεις, πλην γίνωσκε ότι τουτο επιτηδεύεται ώσαν δια δώρων συμφιλιασθήση και πιστεύσεις αύτῷ, και ὁπόταν άμεριμνήσης, ἐπέλθη τῷ κάστρῳ σου ἡ τῆ χώρα σου καὶ κατακυριεύσει αύτης. και χρή σε φυλάττειν άπο των φίλων μάλλον ή των

દેખુ રેફ્બેંગ. [Τινές σπερμολόγοι, μᾶλλον δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀναπλάττοντες περί σατύρων ζώόν τι λέγουσι σάτυρον, άνθρωπάριον αυτό ζωγραρίζοντες λόγω, συλογισμόσ. ρασί, τετιμημένον και τὰ τῶν ἀνθρώπων ποιούντα. όθεν και παραδειχνύουσι ίστορίαν τινά ώς ο μαχάριος Άντώνιος διά τῆς ἐρήμου 1 πορευόμενος πρός τινα μοναχόν Παύλον πόν Θηβαΐον καί, φησίν, υπέδειζε τῷ βακτύλῳ ὁ σάτυρος όμιλήσας καὶ ὁδηγήσας αὐτὸν είς σπήλαιον, πολλά πρός του μαχάριου Αντώνιου λέξας. ου γρή ουν τούτοις πιστεύειν ήμεζο γάρ & είρηχαμεν περί δρακόντων, ταύτα καί νον λέγομεν. ὁ Θεός δύο φύσεις ἐποίησε λογικάς, άγγέλους φημί 1 καὶ ἀνθρώπους, ἐκτὸς δὲ τούτων λογικόν τι οὐ παρελάβομεν. καὶ οἰ μέν ἄγγελοι οί μέν έν τῷ ρωτί καὶ έν τῷ άγιασμῷ ἔμειναν καὶ είσίν, ό δὲ διὰ τὴν λαμπρότητα έωσφόρος σχότος γέγονε διὰ τὴν ἔπαρσιν, οί δὲ ἄνθρωποι λόγω τετιμημένοι ώλίσθησαν ἀπό τῆς ὀρθῆς διανοίας πλανηθέντες άπό της άληθείας. μή φέρων δὲ ὁ Θεός τὴν άπώλειαν ο ήμων κατήλθε διά σπλάγχνα έλέους, τέλειος Θεός ων, καί γέγονε καί τέλειος ἄνθρωπος χωρίς άμαρτίας, ένα σώση τον κόσμον, καί έταπείνωσεν έαυτον έως θανάτου, θανάτου δε σταυρού, και απέθανεν έχουσίως ανέστη τε αυτεξουσίως και συνανέστησεν ήμας και επίμησεν ήμας τους έχουσίως άτιμασθέντας. ουδαμού δε εύρομεν ότι ελή: 🛚 λυθεν και πρός σαπύρους ή σαπύρους άνέσπησεν, και εί λογικός έσπν ό σάτυρος, εἰπάτωσαν ήμεν ποῖος προφήτης ή ἀπόστολος ή διδάσκαλος πρός σατύρους άπεστάλη και εδίδαξεν; έπει ει λογικοί είσιν ώς καὶ οι άνθρωποι, εύδηλον ότι καὶ πρός σατύρους ελήλυθεν ὁ Κύριος ώς και πρός άνθρώπους, και δειξάτωσαν ήμιν το εύαγγέλιον το πρός? σατύρους, άλλ' όντως άμαθεῖς ταῦτα ολυαροῦσι, παρά τῶν μακαρίων καί άγίων πατέρων ήμων | των έν τη έρήμω άσκησάντων ήκούσα- :

> 10 άντονπος et infra (13) άντώνπον 4 sq. χαταχυριεύσεισ 11 καὶ φυσιν 13 σπήλαιον] πίλαιων 26 καὶ ή λογικούσ ἐστίν ib. έπεὶ εί] έποὶ 30 sq. προσατυρους 28 προσατήρουσ

εφν συλλογι**σ**-

μεν δράκοντας καὶ παντοίους όρεις, ἀσπίδα τε καὶ βασιλίσκον, λέοντας καὶ μονοκέρους καὶ ἄλλα θηρία καὶ γένη ζώων, καὶ ὄναγρον, τρέρειν τὴν ἔρημον σάτυρον ἄνθρωπον λογικόν οὐδέποτε παρ' αὐτῶν ἀκηκόαμεν. τοιαύτη τίς ἐστι καὶ ἡ τῶν ἰπποκενταύρων μυθοπλαστία, ἡν καὶ ὁ μακάριος καὶ άγιος καὶ οἰκουμενικός διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐλέγγει καὶ ἀποδεικνύει ψευδη. ὅθεν οὐ γρὴ ὅλως παραδέγεσθαι ἐκτός ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἄλλην λογικὴν φύσιν. ὁ γὰρ τοῦτο λέγων.... τὸ αὐτὸ δὲ φημὶ καὶ περὶ σκινδαψῶν καὶ δρακόντων.

Έπει δε και δράκοντας άναπλάττουσι μεταμορρουμένους είς άν- σκδ θρώπων μορράς και ποτέ μέν όρεις γινομένους μικρούς, ποτέ δε μεγί- περί στους λίαν, όγχω και μεγέθει σώματος υπερβάλλοντας, ποτέ δε άνθρώπους, ώς εξρηται, γινομένους καί μετά άνθρώπων όμιλουντας, έργουμένους τε καί γυναϊκας άφαρπάζοντας καί ώς άνθρώπους αύταζ συγγινομένους, έρουμεν αύτοζε, πόσας φύσεις λογαάς έποίησεν ό Θεός; καὶ εἰ οὐ γινώσκουσιν, ἐροῦμεν αὐτοῖς. δύο, ἀγγέλους, φημί, καὶ ἀνθρώπους. ὁ δὲ διάβολος είς τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων ἦν, έχουσίως δὲ ἀποστάς ἐχ τοῦ ρωτός ἐν σχότει πορεύεται. ταύτας μέν τάς δύο λογικάς φύσεις έπρίησεν ὁ Θεός, ὁ δὲ δράκων έπεὶ όμιλεῖ μετά άνθρώπων μεταμορφούμενος καί συνουσιάζων γυναιζί καί ποτέ μέν όρις, ποτέ δε άνθρωπος είς των πολλών γινόμενος, εύδηλον όπ λογικός έστι και μάλλον τιμιώτερος ύπερ άνθρωπον. όπερ οὐδε ήν είδε έσται. εἰπάτωσαν, καὶ τίς τοῦτο ίστορεῖ; ἡμεῖς γάρ τοῖς δόγμασι Μωσέως πειθόμεθα, μάλλον δὲ τοῦ Άγίου πνεύματος τοῦ δι αύτου λαλήσαντος, και ούδαμου ταυτα λέγει. λέγει δε και ήγαγεν

2 ονάγρον 5 Ιώάνησ 8 significavimus locum mutilum esse. ib. φησί? sed fortasse τν. το αυτό — δρακόντων indidem sumpta sunt unde ea quae sequuntur quinque capita, ex Ioanne Damasceno. vid. Ioa. Damasc. ed. Lequien. t. I p. 471. 10 Emelon zzi Ioa. ib. μετα-11 µèv et de om Ioa. μορρουμένους είς Ιοα.] μεταμορρωμένουσ 14 έρχομένους ib. γινομένους] γενέσθαι Ioa. 12 σώματὸσ et πὸτὲ ib. άςπάζοντας Ioa. 15 συγγενομένουσ (Ioa. pro vv. καὶ — συγγενομένους habet xxì συνουσιχσμένους αυτχίζ) 18 έχουσίως δέ] xxì έκουσίως Ιοα. 19 λογικάς φύσεις] φύσεις τάς λογικάς Ιοα. ib. o Osos θρωπον] τόν ἄνθρωπον Ιοα. 23 τουτον 23 sq. τῷ δόχματι τοῦ Μωϋσέως Ioa. 25 σύδαμου et λέγει δέ om. Ioa. 25 sqq. Gen. 2, 19.

ό Θεός πάντα τὰ ζῷα πρός τὸν Αδὰμ ίδεῖν τί καλέσει αὐτὰ, καὶ ¿ ἐχάλεσεν ἐχαστον, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Οθεν και ο δράκων εν ήν των ζώων, και ου λέγω σοι ότι ουκ δραχόν- ἔστι δράχων είσι μέν δράχοντες, πλήν ὄφεις είσι, γινόμενοι μέν εξ έτέρων δρακόντων, όντες δὲ ἀρτιγενεῖς καὶ νέοι μικροί εἰσιν, ἀνατραφέντες δὲ καὶ παλαιωθέντες μεγάλοι καὶ παχεῖς γίνονται, ὄγκφ καὶ μεγέθει υπερέχοντες των λοιπών όφεων. φασί δε αυτούς επέχεινα των τριάχοντα πηχών αὐξάνεσθαι, τῷ δὲ πάχει γίνεσθαι οίονεί δοχόν μεγάλην. ὁ δὲ Δίων ὁ Ρωμαΐος, ὁ συγγραψάμενος περὶ τῆς βασιλείας και της δημοκρατείας Ρώμης και διηγησάμενος περί του πολυθρυλήτου πολέμου του καρχηδονίου, λέγει ότι Ρηγούλου του υπάτου Ρώμης πολεμούντος την Καρχηδόνα αίφνης δράχων έρπύσας έξω σλα του χαραχώματος του Ρωμαίων στρατού έχειτο. ον και τή προσ-

χτανέντοσ δράχοντος.

περί τοῦ ἀπο- τάξει αὐτοῦ ἔχτειναν οι Ῥωμαζοι, και ἀποδείρας αὐτὸν ἔστειλεν τὴν δοράν αὐτοῦ τῆ συγκλήτφ Ψώμης μέγα θαῦμα. ἡ καὶ παρὰ τῆς αύτης συγκλήτου μετρηθεΐσα, ώς ο αύτος Δίων λέγει, ευρέθη έγουσα μήχος ποδών έχατον είχοσι, πρός δε το μήχος αύτου ήν και το πάχος. ἔστι δὲ καὶ ἐτέρα γενεὰ δρακόντων πλατείας κεφαλάς ἐχόντων, οφθαλμούς χρυσοειδείς ου μήν δέ είς τους τένοντας αυτών κέρατα ούδε γένεια είς τους λάρυγγας αύτων. ων δη την γενεάν χαλούσιν άγαθοδαιμονα, λέγουσι δε τούτους μή έχειν ίόν. ὁ δε δράχων γενεά έστι ώς χαι τὰ λοιπὰ θηρία, ἔχει δὲ γένειον ώς χαι ὁ τράγος, και πρός τὸν τένοντα αὐτοῦ ὡς κέρας, πλὴν οὐκ ἔστι σκληρόν, άλλα σάρξ έστι φαινομένη ώς κέρας, οι δε οφθαλμοί αὐτοῦ μεγάλα καί χρυσοειδείς, γίνονται δὲ καὶ μεγάλοι καὶ μικροί καὶ ὡς ευρεθή.

> 1 πᾶν ζῶον Ιοα. ib. πρὸς] εἰς Ιοα. 2 ἐκάλεσεν ἔκαστον] ἐκάλεσε Ιοα. 4 εἰσὶ μὲν γὰρ δράχοντες Ιοα. ib. μὲν ἐξ] δὲ ἐξ Ιοα ib. αὐτοῦ Ιο**α.** 8 το δέ πάχος Ioa. ib. οιονεί] οίον Ioa. 10 και 5 δέ] γάρ Ioa. τῆς] καὶ περὶ τῆς Ioa. 10 sq. πολυθρηλήτου (πολυθρυλλήτου Ioa) 11 ρηγούλοσ 12 αίφνης] έξαίφνησ Ιοα. 13 του Ρωμαίου στράτου ib. καὶ om. Ioa. 14 ἀποδείραντες Ioa. ib. ἔστειλε Ioa. 16 συγκλ.μετρ.] μετρ.συγκλ. Ioa. ib. ώς αὐτὸς ὁ Δίων 17 ἔκατον Ioa. ib. δὲ om. Ioa. 18 sq. πλατεῖαν μὲν 15 η om. Ioa. έλεγε Ioa. ἔχουσα τὴν κεφαλὴν Ιοα. 19 οὐ μὴν—αὐτῶν] οἶς μὲν εἰς τὸν τένοντι 20 οὐδὲ] ἐτέροις δὲ Ιοα. ib. τὸν λάρυγγα Ιοα. 22 έστιν Ιοα. ib. ταληπαχθηρία την γενεάν αύτων Ioa. ib. Y νειον] γένεια Ιοα. 23 τον Ιοα.] την 23-24 πλην - κέρας] om. Ιοα. 25 καὶ μεγάλοι] μέγαλοι Ιοα. ib. καὶ ώσ εὐρεθῆ (ita cod.) om. Ιοα.

πάσαι δὲ αι γενεαι των όφεων και ιοβόλοι είσι, μόνος δὲ ὁ δράκων ίδν ούχ έγει. μυθολογούσι δέ χαι τούτο, ότι ύπο της βροντης διωχόμενος ο δράχων άναλαμβάνεται είς άέρα και θανατούται. έγω δέ ταύτα άχούσας εγέλασα, πώς ποτε μεν άνθρωπόμορφον αὐτόν χαί 5 λογικόν ποιούσι, ποτέ δέ όφιν, ποτέ δέ Θεφ άντιταττόμενον καί ύπο Θεοῦ διωχόμενον. όντως σφαλερόν ή άμαθία μέγιστα γάρ βλαπτόμεθα έχ τοῦ μὴ ἀναγινώσχειν τὰς θείας βίβλους χαὶ ἐρευνᾶν αύτὰς χατὰ τὸν τοῦ Κυρίου λόγον. ἀλλ' ὁ μὲν στρατιώτης λέγει έτι στρατιώτης είμι και ου χρείαν έχω άναγνώσεως [γινώσκειν], 10 δ δὲ γεωργός τὴν γεωργικὴν προφασίζεται, καὶ οἱ καθεξῆς τὸ αυτό, και έσμεν πάντες ελλιπείς. ή δε βροντή δράκοντα ου διώάλλ' αί βρονταί γίνονται, ώς φασίν, έχ τοῦ νέφους, ὁπόταν τὸ σλβ > νέρος νοτισθέν έξ υγρότητος έλαυνόμενον δέ υπό του πνεύματος ήτοι περί βρώντων. του άνέμου όγχωθή. έλθόντος γάρ ένδον αύτου του πνεύματος χαί 15 ρήξαντος αυτό άποτελεϊται ό ήχος, και ή μεν άνωθεν κραυγή λέγεται βροντή, εί δὲ ὑπὸ τοῦ πνεύματος βιαζόμενον είς τὴν Υῆν Χατενεχθή, λέγεται χεραυνός. όθεν προσπεσών είτε δώματι είτε δένδρφ διαρρήσns σει και σχίζει ταῦτα, εἰ δὲ ἀνθρώπφ ἡ ἄλλφ | τινὶ ζώφ, φόνον ποιε**ζ**, διότι και άνθρώπους και έτερα ζῷα πολλάκις βλέπομεν ὑπό βροντῆς 20 θανατούμενα και οὐ δράκοντας.

Αί δὲ ἀστραπαὶ αὶ μέν εἰσι γραμμοειδεῖς, αὶ δὲ ἐλιχοειδεῖς, αὶ σλη δὲ πυραυγεῖς. φασὶ δὲ ὅτι ἡ ἀστραπὴ σὺν τῆ βροντῆ γίνεται ἄμα περὶ ἀστραγὰρ τῷ βαγῆναι τὸ νέρος εὐθὺς ἀστραπὴ σὺν τῆ βροντῆ. καὶ ἡ μὲν ἀστραπὴ διαφανὴς οὐσα αὐτίκα φαίνεται, ἡ δὲ βροντὴ ἔως οὐ ἀπὸ τοῦ τοῦ ὑψους ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἡχος αὐτῆς φθάση ἀργεῖ, καὶ διὰ τοῦτο μεταγενεστέρα ἡ βροντὴ τῆς ἀστραπῆς ἐξακούεται. εἴπω σοι δὲ καί

2 sq. διώχεται Ioa. 3 αναλαμβάνεται δέ εἰς Ioa. 4 αὐτὸν om. Ioa. 5 ποιούσι — ἀντιταττόμενον Ιοα.] ποιούμενον 6 ἀμά-7 θείας] iεράς Ioa. 8 Ev. Ioa. 5, 39. deix Ioa. 9 άναγνώσεως Ιοα.] ἀναγνῶσεως γινώσκην 10 προφάσιζεται ib. καὶ οἱ Ioa.] καὶ ὁ 12 ώς φασίν om. Ioa. 13 έξ ύγρότητος Ioa.] έγρότητος 14 αύτοῦ om. Ioa. 15 ρῆξαν Ioa. ib. κραυγή] κραγγή (= κλαγγή?) Ioa. ib. εἰς — κατενεχθή] κατενεχθέντος ἐπὶ τῆς γῆς Ioa. 16 εί] τὸ **Ioa**. 17 προσπεσόν εἴ δώματι εἴτε δένδρων 18 ἢ] εἴτε Ιοα. 19 ἀνάν-(θρώπ)ουσ 22 πυρραυγεῖς Ιοα. ib. σύν τῆ βροντῆ] καὶ ἡ βροντὴ 22 πυρραυγείς Ιοα. 23 τῷ om. Ioa. 24 διαφανής] ib. γίνονται Ioa. ouou Ioa. 25 τοῦ Ioa.] τὸ τοῦ. ib. ἐπὶ—τχος] om. Ioa. ib. ಇತಿಹೆರಟ άρανής Ioa. 26 μεταγενέστερα

τι τοιούτον παράδειγμα, σχόπει ούν όπόταν ἀπομήχοθέν σου έφ' ύψηλου τόπου Ισταταί τις και σημαίνει βλέπεις μέν την χειρα αυτου χρούουσαν το ξύλον, μετά δέ τινα ώραν έξαχούεται είς το οὖς σου δ ήχος του χρούσματος. είπω δέ σοι χαί έτερον υπόδειγμα περί τής βροντής, ιδιωτικόν μέν, πλην άληθές. λαβών φούσκαν χοίρου ην ού- ι ρήθραν λέγουσιν πλήσον αὐτὴν πνεύματος, εἶτα δεσμεύσας καὶ ἔνδον τό πνευμα κλείσας θές έπὶ τῆς γῆς, καὶ πηδήσας αἴφνης ἐπίστηθι τοζς ποσίν ἐπάνω αὐτῆς, καὶ διαρρήγνυται εὐθὺς μετά τρισμοῦ | καὶ ψόφου. συμβαίνει δὲ τοῦτο ἐχ τοῦ ἔνδον πνεύματος χαὶ τοῦ χρούσματος των ποδών, βηγνυμένης αύτης και έξακοντιζομένου έκ των έντός μ τοῦ πνεύματος. τοιοῦτον νόει καὶ ἐπὶ τοῦ νέφους πλησθέν γὰρ πνεύματος ενδον της νοτίδος, ώσπερ συγχροτούσης την του νέφους χαυνότητα χαι συγχλειούσης αὐτό, ὑπό μέν τῆς νοτίδος ἔξωθεν συσφιγγόμενον, ὑπὸ δὲ τοῦ πνεύματος βία ξηγνύμενον ἀποτελεῖ τὸν ἡχον. έστω δὲ καὶ πρός έτερον νέφος εἰ τύχη συγκρουσθήναι, ήχησε μέγα. 15 Υπόστασίς ἐστιν ἡ ἐν τῆ ἀρχἢ τῆς ἐκάστου ὑπάρξεως καθ' ἐαυ-

την σύμπηξις. Άπό της πρώτης κτίσεως του ναού των Ίεροσολύμων, ής κατεśrwy xai xri

περί ἀριδμοῦ βάλετο Σολομών, μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς ἐπὶ Τίτου βασιλέως σεως ναοῦ τῶν 'Ρωμαίων γενομένης ετη αρλ και μῆνας ζ ἡμέρας τε, ἀπό δε τῆς 🛭 τέροσολύμων. ϋστερον κτίσεως ἐπὶ Κύρου βασιλέως Περσῶν, ἡς ἐποιήσατο Άγγαῖος ό Ζηροβάβελ ἔτη $\overline{\chi\lambda\vartheta}$ καὶ ἡμέρας $\overline{\mu}$. εἰσὶ δὲ οἱ ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου εν Ίεροσολύμοις αίχμαλωτισθέντες και ἀποθανόντες ιδίω θανάτφ.... και οι σφαγέντες 5 χιλιάδες, ελήφθησαν δε ζωντες χίλιαι και έχατον χιλιάδες, και λιμώξαντες άπέθανον κατά πάσαν την πολιορ-3 χίαν...., πάντες δὲ μετὰ τῶν σφαγέντων μυριάδες διαχόσιαι έβδομήχοντα, χαθώς δὲ Ἰώσηπος λέγει ὅτι τριαχόσιαι μυριάδες ἡσαν ἐν τῆ πόλει και ἀπώλοντο πάντες ἐν τῇ πολιορχία.]

> 1 τι om. Ioa. ib. ἀπὸ μηκόθέν Ιο**α.** ib. ἐφ'] ἐπὶ Ioa. 3 τῷ ξύλῳ Ioa. 4 κρούματος Ioa. 4—1 om. Ioa. 6 λέγου (= λέγουν?) 7 κλήσασ 4-11 είπω πνεύματος] om. Ioa. τον corr., έχ του pr. 12 ἐνδὸν Ιο**α.** 12-14 ώσπερ - πνεύματος] 14 ρηγνυμένου 13 συγκληούσησ ib. τῆς Ιοα.] τοῦ 19 ini ib. ἀποτελεῖν 15 τύγοι Ιοα. ib. συγχουσθηναι τή του (prius τ in rasura) 21 έπὶ] κτίσεωσ iteratum ib. περσώ ib. ἀγγέοσ 24 et 26 lacunas signavimus. 27 Iose-26 διάχόσιοι phum (b. iud. VI, 9, 3) ipsum inspexisse non videtur. ib. τριάχόσιοί.

Πήναξ άχριβής του παρόντος στρατιγηχού.

- Πρόλογος του στρατίγικου.
- Ή έχης εξουσίαν κρίν(ειν) τον άδικουμενον βοήθει.
  - Περί τοῦ προσέχειν συντροφηκήν διάβολήν.
- Έαν τις καταλέγεταί σε αποόντι σου. Υπερ φύλου σου μεσίτεία.
  - Περι του μι όμιλειν μετά άτάκτου.
- Περι του βασιλέως του άναθέσθαί σε βασιλεικάς φροντίδ(ας).
- Ο φθάσας είς μέγα μέτρος κατά σηνχώρησιν θεού.
- Περι σινποσίων.
- Περι τοῦ ἔχειν ἀχριβείαν τὰ τῆς πολέου ὑπόθέσεως.
- Περι του έχειν σε την γλώτταν εν πάση προσωχή. και υποτάσεσθαι τῶν μηζώνων.
- Πως δουλεύειν άρχον.
- Περι τοῦ νόε.
- Περι του προσέχειν την χυράν σου.
- Περι χριτοῦ τοῦ μὴ λαβὶν δώρα και ἀχριώθη. ις. Γογγησμός του προφήτου περικρίσεως και δώρων.
- Περι τοῦ ἀνέχειν σε δουλείαν και ἀπέτησιν χώρας.
- το Περι το να σε φοβούντι ὑπὸχείρι σου καὶ ὁ γραματικός σου παρού
- φοβηθείς αύτούς. 🗓. Περι τοῦ μῆ θελήσεις ῆναι σε ἀπηνῆς τοῦς ὑπὸ τῶν χειρῶν σου.
- Περι το μή άχουειν τους υπόχειρίουσου του λέγειν σοι κατά τοινος.
- κα. Διά τους λόγους των υποχειρίων σου επαναστήσονσονταί σοι.
- 💫. Περι τοῦ ἴσως τηρεῖν τοῦς πάντας καὶ μὴ ἐγκάλη τηρεῖν τοῦ σῶματος και γοργούς τοις λόγοις.

Περι γραματικού φιλοσόφου. χδ. Περι στρατίγου. κε. Περι χοσιάρίων. χζ. Περι τοῦ μαθάνειν ἀχριβῶς τῶν πολεμίων. κζ. Περι δειλίας και τόλμης. χη. Περι παρατάξαιως. χθ. Περι προσφύγων. Περι τοῦ ἔχην σε εἰς τῆν κατοῦναν φύλαξῖν καὶ βίγλαν εἰς τῆν ἔφοδον τοῦ ἐχθρούσου καὶ όθεν οὐδὲν παντέχει ἔφοδον. λα. Περι χόμπομα έχθρου. λβ. Περι χάρισμα έθνηχου. λγ. Περι τοῦ μπ δειλιάν. λδ. Περι φρονήσεως τοῦ ἐχθρούσου. λε. Περί τους εισέρχομένους είς σε απόχρισιαρίους. λζ. Περι λόγοις άρχαίοις. λζ. Περι όρθως κρίνην και βλέπειν 'ίσως. λη. Περι του μή λαβείν ξενία. λ3. Περι ών εὐεργέτησες τϊνά καὶ φέρη σε δώρα. Περί τους πτέσαντας. μα. Περί τροπής φωσάτου. μβ. Περι στρατιγού μπ δέοντος βουλης. μγ. Περι τοῦ ποιῆσε σὸν τέχνην κατὰ τοῦ ἐχθρού σου. μδ. Περι συμβουλής φοσάτου. με. Περι του γηνόσκην σε τους ανδρείους εκάστου παρα. μζ. Περι άποχρισιάρίων. μζ. Περι τοῦ ζητεῖν χώραν ὁ ἐξεναντίας. μη. Περι ἀπείρου στρατιγούντος. μδ. Περι έχθρου μπ έχοντος δύναμιν. Περι τοῦ χόψαι ἀδιχίας. να. Περι του μή άμεριμνείν τὸν στρατιγόν. νβ. Περι του μπ έγχηρίζεσθαι τον στρατιγόν διμοσιακάς δουλείας. νγ. Περϊ χολάχον. νδ. Περι τοῦ ἀργόν καθήσθαι τὸν σχολάζοντα. νε. Περι τοῦ τάχιον διοίχειν τᾶς δοῦλείας. νς. Περι τοῦ ἄν συνέσεως. νζ. Περι τοῦ μὴ παρορᾶν τᾶς ἀδιχίας. νη. Περι τάξαιος. Περι άρματώσεως και ίππων. Περι δικαιώσύνης.

Περι του μή ἀπότόμος ἐκδικείν.

ξβ. Περι ᾶν ἐξέρθη ὁ ἐχθρὸς κουρσεύσαι τὴν χώραν σ(ου).

Περι τοῦ ἐἀν ἀπέλθη πολεμήσαι ἔθνος ἢ κάστρον.

ξγ. Περι τοῦ ἐἀν ἀπέλθη πολεμήσο
 ξδ. Ἐτερον περι τῶν πατζηνάκων.

ξε. Περι του και τον καιρον χρη και την ενδιαν σκοπην.

ξς. Περι τοῦ παραβίβάζειν τον ἐχδρον.

ξζ. Περι πατζινάχων έστορία.

ξη. Περί αχρίτου.

ξδ. Περι πλησίων σου τοπάρχων.

Περι πανουργεία πρός τον έχθρόν σου.

οα. Περι χούρσου και χουρσάρον.

οβ. Περι κατάσκόπους.

ογ. Περι κάστρου και κεφαλής του τιβίνίου.

οδ. Άλλο τοιούτον περί του μή ένωθην τοπάρ γίτον σου διάφιλίας).

οε. Άλλο περι κάστρ(ου) πανουργείαν.

ος. Περι καστροφύλακος.

οζ. Περι τοῦ ἔχειν πᾶσαν προσοχῆν.

οπ. Περί του προσέχειν του κάστρου τὰ τύχει και περι του μή έχειν είχίαν συγκεκολυμμένον του τύχου.

οθ. "Ετερον πρός τὸ ἐτοιμασθήν σε εἰς πόλεμον.

οδ. Περι του μη έξελθείν σε και ποιησαι πόλεμον.

π. Περι ετέρου χάστρου ιστορία.

πα. Έτερον ιστορία.

~~πβ.~~ Περι τῆς μεγάλης ἀντιόχείας.

ਜ. Έτερον του μή πιστεύιν όρχον είς χάστρον και φιληάσθείς.

πδ. Περι φράγγου.

πε. Περι τῶποτηριτοῦ καὶ τρομάρχου καὶ τῶν τοιοῦτον.

πς. Περι τοῦ έγρηγορίν καὶ σπουδάζειν.

πζ. Περι τοῦ ἐνηχία οἰδιάζοντος.

πη. Περι τοῦ σπουδάζειν είς τον βίον σου όταν của! είς ταξίδην.

πθ. Περι δάνους καὶ τόκους.

Περι ύβρης του δανίστου.

ια. Περι υποχειρίων κέρδους και υπολήψεις.

 -β. Περι τοῦ δη κατὰφρονης.
 -γ. Περι ἐλετμοσύνης.
 - Περι περισοχρατορίας. Περι τοῦ δη κατάφρονην ἐκάστου ἡμέρ(ας) τᾶς ώρας καὶ την προσευχην.

ιε. Περι ων παροξύνουν σε τινές του πράττην σε.

LG. Περι τοῦ ὑπὸτάσασθαι τοῖς ὑπερέχουσιν ὅτι καλόν εστίν.

Περί τοῦ μη ἀχοῦην τοῦ χοινοῦ καὶ τοῦ δημου.

Περι του έάν άχούσης τον δήμον. ~~μδ.~~ Οτι άγαθον του φροντίζην του κοινου. r. 138 v. ρα. Περι φύλου τοῦ μῆ ἀπληχεύσαι εἰς τῆν οἰκίαν σου. ρβ. Περι των θυγατέρων σου τὸ πῶς ἦδη ἀνατρέφεσθαι. ργ. Περι φύλου κακοῦ και μϋστήριον. ρδ. Περι τῆς είσερχομένων είς τονοϊκον σου καλοί ἔστωσαν μὴ περίεργοι Περι τοῦ βοήθεῖν τὸν ἀδιχοῦμενον. ρς. Περι έχθρου. (Π)ερι τοῦ μνησθηναι φίλον εἰς ἐβημερίαν. ρζ. Περι τοῦ έχην τὸν νοῦν σου εἰς ἐβεργεσίαν. ρη. Περι του μή καθήσαι μετα νεο ρθ. Περι κλέπτου φίλου. Περι τοῦ πράττειν θέματος. ρια. Περι παιδίας θυγατέρων. ριβ. Περι άναγνώσεως. ριγ. Περι έλενμοσύνης είς φίλον και έχθρόν. ριδ. Περι πανούργων δανίζομένων. ριε. Περι χνυπού χαι εύθηνού. ριζ. Περι του οίνου γεώργειν. ριζ. Περί του μπ έγγυθήνε τινά. ριη. Περι φρονίμου και ύπηρέτου. ριδ. Περι έχθρον οίχιαχων. ρχ. Περι θυγατρός άναισχήντου. ρχα. Περι πτωχοῦ λέγω μι κτίζειν. ρχβ. Περι τέρωσύνης. ρχγ. Περι συνγενών. ρχό. Περι ναύτου του μη είναι στρατιότης. ρχε. Περι του εμπεσην είς χείρας τάτρου. ρχζ. Περι του μή ύπεριφανεύεσθαι. ρχζ. Περι τοῦ ἀγωνίζειν είς πόλεμον.. ρχη. Περι άρετῆς χαὶ ἔργου. ρχθ. Περι τοῦ μὴ ἐξηθυμοῦσθαι ρλ. Περί σοφών και άφρόνων. ρλα. Περι του έχειν αχρίβειαν είς την ίδιαν γηναίχαν. ρλβ. Περι άνδρός σόφρονος. ρλγ. Περί του έχειν παντίαν προσοχήν. ρλε. Περι δικαιώσύνης και άληθ(είας). ρλζ. Περι τών πταισάντων.

ρλζ. Περί νουθεσίας.

ρλη. Περι τους ράπτοντας κατα σου. ρλθ. Περι γνώσεως και μπ πλούτου. ρμ. Περι του μπ ξενιάζειν και άρχην. ρμα. Παραγγελεία πρός τους παίδας σου. ρμβ. Περί μαντίας. ρμγ. Περι ήγαπιμένου δούλου μη λυπηθήναι ρμδ. Περι τοῦ έχειν ήμερότητα είς τόνοϊκον σου. ρμε. Περι του μπ όλυσθήναι διάγλώττης. ρμζ. Περι του μπ δικάζειν γύναιον. ρμζ. Περι τοῦ μή μάχεσθαι μετά άδελφοῦ. ρμη. Περι του μη ύποφέρειν υβριν αυταδέλφου. ρμθ. Περι του έχειν τημίν και άγάπην είς τον άρχοντα τῆς χώρας. Περι του γινώσκην τὸ 'ίδιον σφάλμα. ρνα. Περι του μη ἐπὶβουλεύιν άλλοτρίοις πράγμασιν. ρνβ. Περι τημής γωναίων. ρνγ. Περι έλεήμοσύνης και τιμής μετριάζειν μετά άφρόνον. ρνδ. (Π)ερι τοῦ προσέχειν τοῦ σαλοῦ. ρνε. Περι τοῦ προελθόντος όμιλείν προς σέ. ρνς. Περι στασιάσμου και μούλτου. ρνζ. Περι κεφαλ(ης) κάστρου. ρνη. Περι κεφαλής μη έγνωρίζοντι στρατιγικών. ρνδ. Περι νουθεσίας. Περι στρατίγου φρονήμου. εξα. Περι σιμείου ἀστέρος. ρξβ. Περι βουλ(ῆς) τοῦ μούλτου**.** ρξγ. Περι φανέρωσιν βουλής. ρξδ. Περι του μπ ἀχουην χαχήν συμβουλήν. ρξε. Περι όρχους βασιλ**έως.** ρξς. Περι ἀτάκτων και ἀπεδεύτων. ρξθ. Περι τῆς ἀπὸσταλήσης ϵἰχόνος τοῦ βασιλέως. Περι ἀτάχτων χαὶ ἀπεδεύτων. ροα. Περι της αποσταλήσης είχονος του βασιλέως. ροβ. Περι τοῦ ὑπὸδείξαι αὐτῶ τοῦς ἄρχοντας καὶ τῶν δήμον. ρογ. Περι τοῦ εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα. ροδ. Περι άλὰξ βασιλείας. ροε. Περι τοῦ μνησθηναι τὸν βασιλέα ἀρχαίαν ἀγάπην.

ρος. Περι θεού νεύσεως.

ροξ. Παραγγελεία πρός τους παίδας. ροπ. Περι άπιστείας τὸν βλάχον. ροδ. Περι προσοχής παν. ρπ. Περι άρχαίας ήστορίας και προσοχής.

ρπα. Περι τοῦ μὴ ηβρίσαι ἐχθρὸν ἀπό κάστρου.

ρπβ. Περι τοῦ εὐτελήσε τὸν ἐαὐτόν του.

ρπγ. Περι τοῦ μελετᾶς ὅπερ μέλλη πράξαι. ρπδ. Περι τοπάρχου.

ρπε. Έρμηνεία τοπάρχου.

ρπζ. Περι τοῦ ψεύδεσθαι πρὸς βασιλέα.

ρπζ. Περι ήστορίας εθνηκού.

ρπη. Περι απόσταλμένου σου.

ρπθ. Περι τοῦ μη ληνεύιν κακοποιά τὰ πλοία.

ρπο. Περί το έχην σε πάσαν προσοχήν όταν εἰρήν(ην) καὶ αμεριμνίαν έχης.

АЙОМҮМОҮ

ΛΟΓΟΣ ΝΟΥΘΕΤΗΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΑ.

γνωθι ότι ὁ βασιλεὺς ἄνθρωπος ών νόμοις εὐσεβέσιν ὑπόχειται. διὰ ταῦτα οὖν ποιοῦμεν τὴν γραφὴν ταύτην πρὸς τοὺς μετέπειτα εὐσε-

βεζς και φιλογρίστους ήμων βασιλεζς.

δέσποτα άγιε, ἀνεβίβασέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὴν βασίλειον ἀρχὴν καὶ το ἐποίησέ σε τἢ αὐτοῦ χάριτι, τὸ δὴ λεγόμενον, Θεὸν ἐπίγειον, ποιεῖν καὶ πράττειν ἄ βούλει. ἔστωσαν οὖν αὶ πράξεις σου καὶ τὰ ποιήματά σου συνέσεως πλήρεις καὶ ἀληθείας, δικαιοσύνη δὲ ἐν τἢ καρδία σου. βλέπε οὖν καὶ πρᾶττε ἐν ἰσφ ὀρθαλμῷ πρὸς πάντας, τούς τε ἐν τέλει καὶ τοὺς λοιποὺς, καὶ μὴ τοὺς μὲν δωρεὰν κακίζης, τοὺς δὲ εὐεργετῆς παρὰ πάντα δίκαιον λόγον, ἀλλ' ἰσότης ἔστω παρὰ πάντας. καὶ ὁ μὲν πταισας ἀπολαβέτω μετρίως εἰς τὰ πταίσματα αὐτοῦ, εἰ δὲ

και συμπαθήσεις αὐτῷ και ἀπολύσεις τοῦ σφάλματος, τοῦτο θεῖον και βασιλικόν. τὸν μηδέν σοι πταίσαντα μὴ δὴ λυπήσης, ἀλλὰ μᾶλ- και δέλης ἀγάθυνον ὁ γὰρ μὴ πταίσας σοι κρείττων ἐστὶ παρὰ

) τον πταίσαντα και εαν ευεργετήσεις τον πταίσαντα.... ως ποιήσας τῷ κακῷ ἀγαθον και τῷ ἀγαθῷ κακόν.

5 κολύμβου] of. Corais Άτακτα IV p. 240. 6 βασιλέσ 11 πράξησου 12 πλήρησ ib. δικαιόσυνή 15 ἰσότης] ίσος τῆς ib. πρὸς πάντας? 19 πταίσασοι 20 indicavimus lacunam.

Τοτς ψευδοκατηγόροις μη πρόσεχε. οὐ λέγω δέ σοι μη ἀκούειν περι ψευδοχα- αύτων το σύνολον. είσί τινες προσαγγελείς λέγοντες άλήθειαν. χαί τηγόρων. δοχίμασον τον λόγον άμφοτέρων, και τον μεν ψευδοχατήγορον άπόπεμψον χενόν, άλλὰ μη μετὰ ϋβρεως, τὸν δὲ λέγοντα άληθειαν εὐεργέτησον. Εάν άχούσης χατά άρχοντός σου ότι μελετά χατά της βασιλείας ι

σου χαχά, μὴ ἐνεδρεύῃ ἡ χαχία ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ὀρέγῃ τοῦ ἀπο- ι άλλ' ἐρεύνησον ἀχριβῶς, πρῶτα μὲν χρυφὰ, ἔπειτα δὲ, ἱ σλζ λέσαι αὐτὸν, περι τοῦ έρευ- ἐὰν εύρης ἀληθὲς, γενέσθω χριτήριον κατ' αὐτοῦ καὶ φανερῶς, δω-

ρεάν..... ποιείς οὐν ἔχτοτε αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ ἄλλους πολλους δι' αὐτόν. Αι ευεργεσίαι σου έστωσαν λελογισμέναι και κομιζέσθωσαν αυπερι έβεργε- τὰς παρὰ σοῦ οἱ ἄξιοι.... εὐεργεσίαι αἱ γινόμεναι παρὰ τῶν βασι-

μίμους δε και ουστινας λέγουσι ε σλο λέων είς τους μη όντας άξίους. περι μίμουσ, πολιτιχούς έὰν θέλης εὐεργετήσαι, διὰ νομισμάτων όλίγων αὐτούς ητι παιγνιώ- εὐεργέτει και μὴ δι' άξιωμάτων. το γὰρ άξίωμα ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνό-

ματος είς το άξιον δηλοί. έάν γάρ τιμήσης πρωτοσπαθάριον μίμον 16 ή αισχρόν άνθρωπον, τον στρατιώτην σου τον θέλοντα χύσαι το αίμα αύτου διά σὲ, ώσαύτως και τὸν ἐνεργή νοτάριόν σου ή σεκρετικόν είδον γάρ (

σμ ἐάν τιμήσης πατρίχιον, ἡγεῖται τοῦτο ἀντ' οὐδενός. περι κριτών. έγω πολλά τοιαύτα κριτάς γέλωτος άξίους και εύημερούντας, και έτέρους δὲ συνετωτάτους καὶ ἀγαθούς καταπεφρονημένους παρὰ τῶν 20 βασιλέων, ώσαύτως και στρατιώτας άγαθούς και καταπεφρονημένους παρά των βασιλέων, και ψεύστας και εύπραγούντας, και έστέναξα

μέγα ἐχ χαρδίας μὴ φέρων τὴν ἀδιχίαν.

meyein τούσ στρατιωτας.

Τών στρατιωτών σου λίαν ἐπιμελοῦ. μὴ ἐκκόπτης τὰς ῥόγας 7 περι του ἐπι- αὐτῶν. ὁ γὰρ στρατιώτης λαμβάνων παρὰ σοῦ τὸ αἰμα αὐτοῦ σοι 25 πιπράσχει. ἀξιώματα δὲ δίδου αυτοῖς, ἀλλὰ μὴ πᾶσι, τοῖς δὲ ἐναργήσασιν. οι περί την βασιλικην έθνικοί τε και Ψωμαΐοι οι φυλάσσοντες μη υστερείσθωσαν, άλλά λαμβανέτωσαν τὰ σιτηρέσια αυτῶν ἀνελλιπώς καθένα έκαστον μήναν και τὰ χορτάσματα και τὰς ρόγας αυτων σώας, φιλοτιμού δὲ αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἐπιβουλευθήση παρ' αὐ- 30 των. εί δὲ ὑστεροῦνται, πάντως ἐχεῖ βούλονται ἀπελθεῖν ἔνθα δύνανται γορτάσαι, καὶ γενόμενοι κατὰ σοῦ ἄσπονδοι ἐχθροί σου γενήσονται, και έκτοτε ούκ αὐτομολήσωσιν πρός σε, μεμνημένων ώς οὐδὲν

> 3 ψευδοχατηγόρων 2 προσαγγελοϊσ 7 χρυφᾶ 10 έβεργεσίαισ σου cavimus lacunas. 12 ούσ τινέσ 14 έβεργετή 14 sq. ονόματος] νομίσματοσ 16 χύσαι 26 sq. ενεργήσασιν? ρίσθωσαν 30 αυτοϊς] αυτήσ 33 μεμνημένοι? ib. ώς ουδέν] ουσουδέν

, άγαθον επαθον παρά σου, μαλλον δε υπονοθεύσαντες και τους ευνοούντάς σοι ἀποστήσωσιν ἀπό σού και τότε μεταμεληθήση μηδέν ώφελούμενος.

Τους έθνικους είπερ ουκ είσιν από βασιλικού γένους τής χώρας σμβ 5 αὐτῶν μὴ ἀναβίβαζε εἰς μεγάλας ἀξίας μήτε ἐμπίστευε αὐτοῖς με- περι τοῦ μὴ γάλας άρχὰς. πάντως γὰρ καὶ σεαυτόν άχρειώσεις ούτως πράττων τιμαν έθνηκαι τους άρχοντάς σου τους 'Ρωμαίους. ὁπόταν γὰρ τιμήσης τὸν ἐξ Άγγέλης εθνικόν ελθόντα πριμικήριον ή στρατηγόν, τί άξίαν έχεις δούναι τῷ Ῥωμαίῳ στρατηγίαν; πάντως ποιήσεις αὐτὸν ἐχδρόν. άλο λά και είς τὴν χώραν του, ἀκούσαντες είς τοιαύτην τον ἐλθεῖν ἀξίαν χαὶ ἀρχὴν, γελάσωσι πάντες καὶ εἴπωσιν' ἡμεῖς εἴχομεν ἐνταῦδα αὐτον άντ' ούδενος, και άπελθών είς 'Ρωμανίαν έτυχε τοιαύτης άξίας' χαί, ώς ἔοιχεν, είς Ῥωμανίαν ἄνθρωπος ούχ ἔγι ίχανὸς καί διὰ τοῦτο υψώθη ο ημέτερος εί ήσαν ένεργεις οι Ρωμαΐοι, ούχ αν ανεβίβασαν ς τουτον είς ποσουτον ύψος. και μή είποι ή βασιλεία σου όπι έγὼ έπι τούτο εύεργέτησα αυτόν, ίνα και άλλοι ιδόντες προσέλθωσιν. ουκ άγαθός ούτος ό σχοπός: εί γὰρ θέλης, πρός ψωμίον και Ιμάπιον τοιούτους όσους θέλεις ίνα σοι άγάγω έθνιχούς. πολλά γάρ συμφέρει τή Ρωμανία, δέσποτα, το μη τιμαν έθνιχους άδιας μεγάλας εί γαρ πρός ο ίμάτιον και άρτον δουλεύσωσιν, πληροφορήθητι, πιστώς σοι δουλεύσουσιν και όλοψύχως, άποβλέποντες είς τὰς χετράς σου είς τὸ λαβείν νομίσματα οὐδαμινὰ καὶ άρτον. εἰ δὲ τιμήσεις ἐθνικὸν ἐπέκεινα σμγ σπαθαροχανδιδάτων, έχτοτε γίνεται χαταφρονητής και ου μή σοι δου- περι δε τημήλεύση όρθως. ερώτησον και μάθε, δέσποτα, ώς πολλαίς περιστάσεσιν ήλθοσαν τοῖς προβεβασιλευχόσιν, τῷ τε χῦρ Βασιλείῳ τῷ πορφυρογεννήτφ, τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τῷ πάππφ καὶ τῷ προπάππφ καὶ τοῖς ἐπέχεινα. χαι τί λέγω ἀρχαίους; οὐδὲ ὁ Άργυρόπωλος χῦρις Ῥω-

1 sq. εὐνοοῦντασει 4 ὕπερ (== οῖπερ?) 5 ένπίστευε '7 sq. ἐξαγγελοισ (accentus videri potest potius ad α pertinere quam ad ε) 10 του] τοῦ ib. είς τοιαύτην τον] 9 των ρωμαίων 15 βασιλείασσου 13 οὐκένη 16 τούτω? **プ**ぴてになりて闷٧・ 23 σπαθάροκανδιδάτο 25 βασελείω (ει in 18 sq. τῆν ρωμανίαν 26 τω ππα καί τω προ ππα rasura) Tn 27 ἐπύχυνα ib. άργυ-

βώπολοσ

28 μαχαριστών ib. φραγγόν εί 29 Βάραγγον?

μανός οὐδέ τις ἐκ τῶν μακαριτῶν ἐκείνων ἀνεβίβασεν Φράγγον ἡ Βράγγον είς την του πατρικίου άξίαν, άλλ' οὐδὲ ϋπατον κατεδέξατο

Digitized by Google

οὐδὲ στρατιωτοφύλακα ποιῆσαι ἐξ αὐτῶν, μόλις δέ πού τινα ἐξ αὐτῶν σπαθάριον. πάντες δὲ οὐτοι πρὸς ἄρτον καὶ ἰμάτιον ἐδούλευον, σμό | τὰς δὲ ἀξίας τὰς μεγάλας καὶ τὰς πράξεις οἰ Ῥωμαῖοι ἐλάμβανον.

ό πάππος μου ό Νιχουλιτζάς πολλά χοπιάσας ύπερ της 'Ρωμανίας

ό βασιλεύς.

των καὶ τημής

ρομαίων.

έφθασε καὶ δουξ Έλλάδος φιλοτιμηθείς ώς πιστός παρά τῶν κρατούντων. και την μεν έξουσίαν ταύτην είχεν άδιάδοχον διά χρυσοβούλλου, ώσαύτως δε και το δομεστικάτον των εξκουβίτων τῆς Ελλάδος. προσήλθε δέ τις ονόματι Πέτρος άδελφόπαις ών του βασιλέως Φραγγίας πρός τὸν μαχαρίτην βασιλέα χῦρ Βασίλειον ἐν τῷ τετάρτω έτει της βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν σπαθάριον προβαλόμενος αὐτὸν δομέστικον τῶν ἐξκουβίτων Ἑλλάδος. ἔγραψε δὲ πρὸς τον πάππον μου γνωστόν έστω σοι, βέστα, ώς προσήλθεν είς την δούλωσιν τῆς βασιλείας Πέτρος ὁ γνήσιος ἀνεψιός τοῦ ῥηγός Γερμανών και, ώς λέγει, ετύπωσεν είναι και άποθανείν δούλος της βασιλείας μου. τούτου τὴν πίστιν ἀποδεξαμένη ἡ βασιλεία μου ἐτύπωσεν αὐτὸν σπαθάριον ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου. ἐπεὶ δὲ ἐθνικός ἐστιν, οὐ κατεδέξατο ή βασιλεία μου προβαλέσθαι αυτόν στρατηγόν, ίνα μή άχρειώσωμεν τους Ρωμαίους, άλλά προεβάλετο αυτόν δομέστικον τῶν ὑπὸ σὲ ἐξχουβίτων. γινώσχουσα δὲ ἡ βασιλεία μου ὅτι ἀπὸ τοῦ μαχαρίτου μου πατρός έχεις τοῦτο διά χρυσοβούλλου, άντί τῶν έξχουβίτων δωρεϊταί σοι την άρχην των Βλάχων Έλλάδος, και ίδε την άχρίβειαν τοῦ πορφυρογεννήτου είς τὸν ἐθνικὸν, εί καὶ νέος ἦν τότε

περί ἀξιομα- καὶ ἡν ἡ Ῥωμανία ἐν προκοπή, είπω δὲ τῆ βασιλεία σού τι τοιούτον.

σμε Είπω δέ σοι καὶ ἔτερον, δέσποτα ἄγιε. ὁ Σεναχυρεὶμ, ὅν σὺ οἰδας ἐτέρα ἰστορία. ἀρχαίων βασιλέων εἰναι ἀπόγονον, ἡθέλησε δοῦναι τὴν χώραν αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ κῦρ Βασιλείῳ τῷ πορφυρογεννήτῳ, ὡς εἶναι καὶ αὐτὸς δοῦλος αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀποδεξάμενος τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐτίμησεν αὐτὸν μάγιστρον καὶ πλεῖον οὐδὲν, καὶ τότε ἀρχαίων βασιλέων ἀπόγονον καὶ βασιλέα.

λιτζάσ 6 ελάδουσ (8 sq. ελάδοσ, postea bis ελλάδοσ) ib. ώς] εισ 8 το δομεστικάτον] τομεστηκάτων ib. εκσκουβήτων 9 προηλ 13 πάππον ex πάππαν 14 βασιλείας] βασιλείας μου? ib. πέπρος

2 πάντὲσ

20 έξουχοντον 27 τῷ βασιλεί] αὐτῷ βασιλεί

1 στρατιοτωφυλακη

hei hour is wer

ib. vixou-

5 ο ππάπωσ

Είπων δέ σοι έτερον τή βασιλεία σου χαταπαύσω τον περί τού- σμς του λόγον. Άράλτης βασιλέως μέν Βαραγγίας ην υίος, έχων δε άδελ- ιστορία έτερα. οὸν τὸν Ἱούλαβον, ὅς καὶ μετά θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατέσχε την πατρικήν βασιλείαν, προβαλόμενος Αράλτην τον άδελφον αυτου δεύτερον μετ' αὐτοῦ εἰς | τὴν βασιλείαν. ος δὴ και νέος ὧν ἡθέλησεν είσελθεῖν καὶ προσκυνήσαι τῷ μακαριωτάτῳ βασιλεῖ κῦρ Μιχαὴλ τῷ ΙΙαρλάγονι. και εν θέα γενόμενος της φωμαϊκής καταστάσεως. ήγαγε δὲ καί μετ' αὐτοῦ καί λαόν, ἄνδρας γενναίους πεντακοσίους και είσηλθε, καὶ εδέξατο αυτόν ὁ βασιλευς ὡς ενεδέχετο, καὶ ἀπέστειλεν αυτόν μετά τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἰς Σιχελίαν ἐχεῖ γὰρ ἦν ὁ ῥωμαϊχὸς στρατός, πολεμών την νήσον. και άπελθών ένεδειξατο έργα μεγάλα. ὑποταγείσης δὲ τῆς Σιχελίας ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, και ετίμησεν αυτόν μαγγλαβίτην. μετά δε ταυτα ελαχε τότε μουλτεύσαι τον Δελιάνον είς Βουλγαρίαν, και έσυνεταξίδευσε και ό λράλτης μετά του βασιλέως, έχων τον λαόν αύτου, και ένεδείξατο έργα είς τους πολεμίους άξια της ευγενείας και της γενναιότητος αύτου. ὑποτάξας δὲ τὴν Βουλγαρίαν ὁ βασιλεύς ὑπέστρεψεν. ἤμην δὲ χάγω τότε άγωνιζόμενος υπέρ του βασιλέως χατά το δυνατόν. έλθόντων δὲ ἡμῶν ἐν Μεσινοῦ πολει, ἀμειβόμενος αὐτῷ ὁ βασιλεύς ὑπὲρ ο ων άγωνίσατο ετίμησεν αυτόν σπαθαροχανδιδάτην. μετά δε την τελευτήν του χυρ Μιχαήλ χαι του άνεψιου αυτου του άποβασιλέως ήθέλησεν έπι του Μονομάχου αιτησάμενος υποχωρήσαι είς την χώραν αύτοῦ, καὶ οὐ συνεχωρήθη, άλλὰ γέγονεν αὐτῷ στενὴ ἡ ἔξοδος. όμως λαθών ύπεχώρησεν και έβασίλευσεν είς την χώραν αύτου άντι ετου άδελφου αυτου Ίουλάβου, και ουκ έγόγγυσεν υπέρ ών έτιμήθη μαγγλαβίτης ή σπαθαροκανδιδάτης, άλλά μᾶλλον και βασιλεύων ερύλαξε πίστιν και άγάπην πρός 'Ρωμαίους.

[Άλλά] μη θελήσης καταπραγματεύσασθαι την πόλιν σου μηδέ σμζ τάς εξω υπό σε ουσας χώρας μηδέ τόν στρατόν, άλλά τοις πασι νουθετηπός

ib. δέ σοι] δέ 1 Είπω (an legendum: Είπω — και καταπαύσω?) 3 τουλάβον (infra 25: ιδυλάβου) ib. τἢ] τῆσ 9 ώς] ὧέ 11 έργα μεγάλα] έργάλα 12 συχελλίασ 10 εiς] εi 13 μαγγλαβήτην (et infra 26 μαγγλαβήτησ) 13 sq. τὸ τεμουλτεῦσαί? (cf. 17 πμίν 19 Μοσυνουπόλεως et Μισινουπόλεως Cecaum. c. 171) legitur in Notitiis episcopatuum p. 219 et 122 ed. Parthey. cf. ibid. p. 161 21 ἀπὸ βασιλέως (cf. c. 19 ἀπὸ βασιλέα) Μεσύνων = Μοσύνων. 23 γεγόνεν 28 Άλλω

λόγοσ πρόσ πατήρ γενού και δουλεύσουσί σοι εύγνωμόνως. συνεβουλεύσατο δε έτερον άρχαζος σχαιός άνθρωπος τῷ πορφυρογεννήτῳ χῦρ Βασιλείω έφιέμενος τής τούτου χαταστροφής, είπων πτώχευε λαόν. χαι μισήσει σε, μᾶλλον δὲ ἀντάρας ἐπαναστήσεταί σοι μὴ γάρ πρὸς ἄλογα έχεις, άλλά πρός άνθρώπους λοίγιχούς, διαλογιζομένους χαί νοούντας είτε άγαθον πανθάνουσιν είτε χαχόν. χρη ούν το χράτος σου ποιείν καί πράττειν κατά τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον. καί οί μὲν στρατιῶται μὴ καθυστερείσθωσαν τής βόγας αὐτῶν, ώσαύτως καὶ οἱ συγκλητικοὶ καὶ οἱ πολῖται, καὶ ἔκαστος κατὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καθώς ἐξ ἀρχῆς έτυπώθη, δουλεύσει σοι καί ου μή γογγύσει. αι χώραι αι υπό τό χράτος σου μη δεχέσθωσαν χαθημερινάς αύξησεις χαί φανερώσεις και ἐπινοίας ξένας και καινοφανεῖς, και οὐ μὴ ἀποστῶσιν ἀπό σοῦ, άλλ' όλοψύχως σοι δουλεύσουσιν, είπερ χατά την δύναμιν αυτών τά ἐτήσια τέλη παρέχουσι τῷ δημοσίῳ. Τὰς τῶν ἐθνῶν χώρας τὰς ὑποχειμένας σοι μὴ βαρύνης. τοῖς j

βαρήνην χῶpav.

περί του μή στρατηγούσι παράγγελε σωφροσύνην άσχεῖν καὶ εὐσέβειαν καὶ μή αύθαδως πράττειν ή μηνιαν τινί, τους δὲ χριτὰς ἐξασφάλισαι ίνα χρίνωσι μετά φόβου Θεού καὶ δικαιοσύνης, καὶ τί ἐστιν ὁ νῦν βλέπομεν θέαμα; ἐχταγὴν μείζονα τοῦ χεραλαίου καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ ἀπαιτούμενα χρέη, άλλὰ καὶ ἐν ταῖς ματαίαις ἀγωγαῖς.

άδηχην οίχοίήσου.

περί του μή τινάς μηδέ προίστασθαι πονηρών άνθρώπων και έχθρών της άληθείας, άλλα μαλλον, εί προσέλθη αύτοις άδιχούμενος, προίστασθα αύτου. χαι δός αύτοις άδειαν υπομιμνήσχειν υπέρ άδιχουμένων την βασιλείαν σου. οι δὲ συγγενεῖς σου φοβείσθωσάν σε και μὴ ἐχέτωσαν 1 άδειαν του άδιχεζν τινάς. Είπω σοι δὲ, δέσποτα, πῶς συνέβη ἡ καταστροφή τῆς τοῦ Πα-1

Τοῖς οἰχείοις ἀνθρώποις τοῦ χράτους σου παράγγειλον μὴ άδιχεῖν 1

τοῦ βασιλεως.

περι άδικίας φλάγονος βασιλείας. ούτος γαρ ο μακαρίτης ουκ είχεν ενδοξους γοτών συγγενών νείς, άλλά γονέων μεν ήν άσήμων και των κάτω παντελώς, άρετάς δὲ είγε μεγάλας. ἐπιρημίζουσι δέ τινες τῶν ἀμαθῶν ὅτι εὐγενής \$ ούτος και από μεγάλης δίζης, ό δε δυσγενής και γθαμαλός. εγώ δε φημί ότι πάντες άνθρωποι ένὸς άνθρώπου τέχνα είσί, του λόὰμ, οί

> 2 έτεροσ ib. σχαιός] χαὶ ώσ 5 ξ...χεισ erasis tribus quattuorve litteris. 6 χράτοσου 8 χαθυστερέσθωσαν 11 χράτοσου 13 όλοψύχως σοι] άλοψύχωσοι 18 διχαιοσυνής 15 ὑπὸχημένασοι 21 χράτουσου 25 συγγενέισου

1)

τε βασιλείς και άρχοντες και οι άρτον ζητούντες. είδον δε έγω τους πελαγα φηρωντας εις χγεήιας χαι παλιείας χαι παλείας Χωρήσαντας. 23 τούτους έγω φημί δυσγενείς. ό γαρ ανθρωπος λογικός ων, έαν θέλη, θεός γίνεται χάριτι Θεού. ούτος ήν ό μακαρίτης βασιλεύς κύρ Μι-5 χαήλ' άρεταϊς, ώς είρηται, μεγάλαις ήνθει, είχε δέ συγγενείς γνησίους πολλούς και πτωχούς, οίτινες και έπρονοούντο παρά του όρφανοτρόφου. άδελφός δε εύτος ήν του βασιλέως, ος και του παλατίου έδιοίχειν. ήθέλησε δὲ πλουτίσαι αὐτοὺς καὶ δέδωκεν αὐτοῖς άδειαν ληίζεσθαι τὰ ἀλλότρια, τοῦ βασιλέως μηδέν είς τοῦτο ἐπισταμένου. ο άλλα και οι είς δουλείαν αποστελλόμενοι μανδάτορες και οι βασιλικοί άνθρωποι όπου δάν απήντησαν έφιππον, κάν τε έν πανδοχείω κάν τε εν οδφ ἀσιχήτφ, δίπτοντες αυτόν ἀπό τοῦ ἔππου ἡ τοῦ ἡμιόνου ἀνελαμβάνοντο αυτό και υπεγώρουν. και το μεν δι' αυτούς, το δε πλεϊστον μισητός γέγονεν ο δαυμαστός έχετνος άνδρωπος χαί φανερός ε διά τάς άδιχίας των συγγενών αὐτοῦ, χαι χατηρώντο πάντες ἐξαλειφθήναι την γενεάν αύτου. ο ούχι είς μακρόν άπέβη, τελευτήσαντος γάρ έχείνου εν είρηνη και έν μετανοία καλή και τοῦ άνεψοῦ αὐτοῦ βασιλεύσαντος ἐπανέστη αὐτῷ πᾶσα ἡ πόλις και οι ἐκ τῶν ἔξω εὐρεθέντες εν αὐτῆ, πρόφασιν εύρηκότες κατ' αὐτοῦ ὡς τὴν θείαν αὐτοῦ, ο την δέσποιναν έξορίσαντος. και έξηλίφη κάκεινος και ή γενεά αυτου πᾶσα ἐν μιᾳ ἡμέρα. ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Μονομάχος, ὅστις χαὶ τὴν βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων διέφθειρε χαὶ ἡρήμωσε. χρὴ οὐν τὸ χράτος σου φυλάττειν ταύτα. ὁ πρώτος ἄνθρωπος τῆς βασιλείας σου ό διοιχών τὰ πάντα χαθ' ἐχάστην ὑπόθεσιν ὑπομιμνησχέτω σοι, χαὶ ελθη πράγμα είς άχοάς σου καί [ούκ] έχεις είδησιν αύτου. καί εί τούς έμους πτωγούς λόγους και ουδαμινούς φυλάσσεις, έν είρηνη βαθεία του βίου εξέλθης. εί δε είς άλλοχότους ερώτων επιθυμίας εχδώσης

έαυτόν, πολλά κατά τόν βίον έμποδισθήση.

Ο γάρ βασιλεύς τύπος καὶ ὑπογραμμός ἐστιν πᾶσι καὶ πάντες σνα
εἰς αὐτόν ἀρορῶσι καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ μιμοῦνται. καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ βασιἀγαθή ἐστιν, γλίγονται φθάσαι καὶ ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς εἰ δὲ κακὴ λεὺσ καὶ ὑπὸκαὶ ἐπίψογος, ὡσαύτως ποιοῦσι. ἐπιλαβοῦ οὐν καὶ κτῆσαι τὰς τέσσα- γραμμός.
ρας ἀρετὰς τὴν ἀνδρείαν, τὴν ψυχικὴν δὲ φημὶ, τὴν δικαιοσύνην, τὴν

⁴ οὕτως? 12 τμίονου 13 τὸ μὲν] τότε μὲν 16 εἰς] εισ εἰσ 23 χράτοσου et βασιλείασου 25 ἀχοάς σου] ἀχοάσω ib. καὶ σὺ ἔχεις? 27 εἰς addidimus. 32 ἐπόψογοσ 32 sq. τέσσερασ

σωφροσύνην και την φρόνησιν. ἔστι δὲ φρόνησις ἐπ' ἀγαθῷ και φρόνησις ἐπὶ χαχῷ, ὡσαύτως καὶ ἀνδρεία, σωφροσύνης δὲ ἡ δικαιοσύνης ούχ αν ευροι τις έπὶ χαχῷ ἐνέργειαν. χτησάμενος οὖν τὰς τέσσαρας άρετὰς, ὡς εἴρηται, ἀνυψωθήση ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, καὶ ὁ ἔπαινός σου πολύς έστι και μακρότητα ήμερων δωρήσεταί σοι Κύριος, έπανθούσης της διχαιοσύνης χαι της άληθείας έπι τῷ προσώπω χαι τη χαρδία σου.

σειταρχεισμούσ.

Γεννήματα δὲ πολλὰ ἔστωσάν σοι ἐναπόθετα, σοί τε καὶ τῇ β2-1 περι τοῦ ἔχειν σιλική αὐλή και τή πόλει σου, είς χρόνους πέντε ή και έξ. ἔστωσαν δέ σοι καί βέλη και όπλα πολλά και δόρατα και θώρακες και κράνη, μ άσπίδες τε και σπάθη και άλλο εί τι εν πολέμφ άρμόζη. έστωσάν σοι και μαγγανικά και τρίβολοι ου γάρ οίδας τί βούλονται οι κακοί. σνη είδον γάρ έγω τοιουτόν τι και έταλάνισα τον βίον. είδον γάρ τόν 1

στηχήα.

ίστορία καὶ δι- ἀποβασιλέα κῦρ Μιχαὴλ τὸν γεγονότα ποτὲ καίσαρα πρωὶ μὲν ἡλίου άνίσχοντος χραταιόν όντα βασιλέα, πρός τρίτην δὲ ώραν τῆς ἡμέρας 1 έλεεινόν και ερημον και τυφλόν. και μή επαρθής, δέσποτα, είς τήν δόξαν της βασιλείας, μαλλον δε θαρρής εν τη δυναστεία σου και είπης τίς δύναταί με χαταγαγείν άπο του ύψους της δοξης μου; μία γάρ χαιρού ροπή, φησίν ο μέγας έν σοφία Γρηγόριος ο θεολόγος, χαί πολλών πραγμάτων μεταβολή, ή έλπίς σου δὲ ἔστω ἐν τῷ Θεῷ καί 2 έστω ἐν ἀσφαλεία. ἐπεὶ δὲ λογιχούς ἐποίησεν ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐξασφαλίσασθαι χρή έαυτους τή αυτου χάριτι, προνοεϊσθαί τε έαυτών και την σωτηρίαν ημών πορίζεσθαι πεποιθότας είς αὐτόν.

ροσ τοῦ μονοχράτορος.

μή καταδέξη κολακεύεσθαι παρά τινος, κτήσαι δὲ μᾶλλον ςίείπω δὲ τἢ βασιλεία σού τι τοιούτον. 2 σνδ λους τους ελέγχοντάς σε. περι τοῦ χέσα- Αυγουστος ὁ Καίσαρος θυμώδης ὢν ααὶ ἀπηνής καὶ πόρνος καὶ γνώμας ἐπιψόγους ἔγων καὶ κακάς, ὅμως τὴν φυσικὴν φρόνησιν ἔγων είπεν ούχ άγαθόν μοι γωρίς παιβαγωγού. άποστείλας ούν είς Άλε- 1 ξάνδρειαν ήγαγεν λθηνόδωρόν τινα πτωγόν μεν όντα και ήπορημένον μετά τιμής πολλής, φρόνιμον δε και πάνυ συνετόν τυγχάνοντα, 3 μαρτυρηθέντα παρά τινων των του παλατίου ἐπὶ ευβουλία καὶ συνέ-

> 3 ούκᾶν ἐύρη 5 πολύς ἔσται? 11 σπάθαι? 14 ἀπὸ βασιλέα 18 sqq. Greg. Naz. Or. XLIV (vol. I p. 840 c ed. Maur.): είς ενιαυτός τέσσαρας ώρας φέρει καὶ μία ροπή καιρού πολλάς πραγμάτων μεταβολάς. 21 ἐποίησεν ἡμᾶς] ὑμᾶσ 22 αὐτοῦ] ἐαὐτοῦ 25 ελέγχοντάσε 26 καισαρ?

σει μέγαν είναι, και φησί πρός αυτόν γινώσκεις, Άθηνόδωρε, διό σε ένταϋθα ήγαγον μετά τοσαύτης τιμής; ὁ δὲ ἔρη μὴ γινώσκειν. καὶ ό χαΐσαρ έφη έχω γνώμας έναντίας του άξιώματός μου, άχηχοως δέ περί σου άνδρα άγαθόν σε είναι εν τε βουλή και πράξει, ηθέλησα 5 χτήσασθαί σε φίλον και σύμβουλον, όπως ά βλέπεις ποιούντα και λέγοντα ούχ άγαθά χαι επίψογα ελέγχης με χατιδίαν. χαι εί ου λάβω διόρθωσιν, και φανερώς τουτο ποίει. Άθηνόδωρος δέ, και σύ, ω κράτιστε, έρη, μή αποστρέψης το πρόσωπον σου έλεγχόμενος και έξουδενώσης με, και έγω εσομαί σοι είς τουτο ίατρός. έλέγχων ουν αυ-10 τὸν χαθ' ἐχάστην ἡμέραν οὐχ ἐπαύετο, ἔως ᾶν τέλειον αὐτὸν ἐποίησεν έν άρεταζς. αίτησάμενος δέ υποχωρήσαι είς την ένεγχαμένην ου συνεγωρήθη παρά του χαίσαρος, είπόντος αὐτῷ ὁ φίλε γνησιώτατε, έτι άτελής είμι. Άβγαρον δέ τον τής Έδέσης βασιλέα φρονιμώτατον όντα και συνετώτατον και παντοίαις άρεταζς κατάκοσμον ήθεis λησε θεάσασθαι. Θεασάμενος δὲ xal εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν μετ' αὐτοῦ, είς γεϊράς σου, έφη, παρατίθημι έμαυτον καὶ έση μοι άντι Άθηνοδώρου (ην γαρ ο Άθηνόδωρος τον βίον έχμετρήσας). και κατείχεν αυτόν έν τιμή πολλή, ούχ ώς φίλον μόνον, άλλά και ώς πατέρα, διορθούμενος παρ' αύτοῦ ἐπὶ χρόνοις συχνοῖς. οὕτως ἦν πράττων ὁ Λύγουο στος και διορθούμενος υπό των φίλων, και έκτοτε και μέγρι του νυν Ι άδεται έπ' άγαθῷ. χτήσαι ούν χαί συ άνθρωπον τοιούτον χαί δός σνε αυτῷ παρρησίαν ελέγχειν σε καθεκάστην εφ' οἰς ελάλησας καὶ ἔπρα- περι τοῦ ἔχειν ξας παραλόγοις. και μη είπης ότι εγώ συνετός είμι και πάντα επί- και σε άν(θρωσταμαι. ἐρῶ γάρ σοι πολλά είσιν ἄ γινώσχεις, πλείονα δὲ ἄ οὐχ νον τὸν Βεὸν 🛚 ἐπίστασαι. | ο γάρ Θεός μόνος ἔχει το άλάθητον, ο δὲ ἄνθρωπος, οἶος καὶ ὑποβάλειν ³ αν είη, ελλιπής έστι. ο γαρ άγγελος πρός τον Ζωσιμαν, ούδε**ις**, φησίν ^{σε} . έν άνθρώποις έχει το τέλειον.

τὸν στρατόν σου μὴ καταδέξη καταλυθήναι καὶ πτωχεῦσαι, καὶ πτωγεύσης συ και πολλά σεαυτόν ταλανίσεις ο γάρ στρατός έστιν 🛮 ἡ δόξα τοῦ βασιλέως και τοῦ παλατίου ἡ δύναμις. στρατοῦ γὰρ μὴ έντος ούδ' ό δημόσιος συνίσταται, άλλά πάντως ό βουλόμενος άντιστήσεταί σοι.

Τὸν στόλον ἀγωνίζου πάντοτε ἀκμάζειν καὶ ἔχειν αὐτὸν ἀνελλι- σνς πη ο γάρ στόλος έστιν ή δόξα της 'Ρωμανίας. άγωνίζου δε έχειν και περι στόλου.

3 κέσαρ (sicut supra c. 19 κέσαρα) $7 \pi o \epsilon t$ 25 οίος] είοσ 26 ανήει ελλιπώς 28 หลтаโทษีที่งลเ

22 αὐτὸν

τοῦ στόλου ἄρχοντας ἀνωτέρους παντός δώρου και λήμματος. ει γάρ είσιν λειξουροι και δωροληπται οι τοῦ στόλου ἄρχοντες, ἄκουσον τί ποιοῦσιν. ἐν πρώτοις μὲν στρατείας ἐῶσιν ἐξκουσεύεσθαι λαμβάνοντες ἐξ αὐτῶν νομίσματα οὐχ ὅσα ἤθελον δοῦναι εἰς τὴν ἐπήρειαν τοῦ στόλου, ἀλλ' ἐν διπλῆ ποσότητι, και γίνεται χελάνδιον ἐλλιπές.

καὶ ὁ ἀετὸς ἐν ἀέρι ἰπτάμενος, ἐὰν λείπη τὸ πτερὸν, πάντως οὐκ 2

συζ περι τοῦ μὴ δ λύπην χοπῆν.

ἀγαθὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ πτῶσις οὐτως οὖν καὶ αὶ μακραὶ νῆαι ἐἀν λείπωσι κῶπαι οὐκ εὐπλοοῦσι. ἄλλο δ' ἔτι ποιοῦσιν οἱ πλευστικοὶ ἄρχοντες λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν δῶρα παραχωροῦσιν αὐτοῖς τοῦ εἰναι ἀόπλους, κἀντεῦθεν συγκρούσαντες μετὰ τῶν πολεμίων τρέπονται. καὶ τί λέγω συγκρούσαντες; οὐδ' εἰς ὄψιν αὐτῶν ἐλθόντες ρεύγουσι, καὶ γίνεται αἰσχύνη τῶν Ῥωμαίων. ἐν δὲ ταῖς νήσοις ἀπεργόμεναι αὶ μακραὶ νῆαι προφάσει λογικῆς φυλακῆς οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν εἰ μὴ ἀπὸ τῶν Κυκλάδων καὶ ἀμροτέρων τῶν ἡπείρων συνάγουσι σἴτον, κριθὴν, ὄσπριον, τυρὸν, οἰνον, κρέη, ἔλαιον, νομίσματα πολλὰ παὶ ἄλλο εἴ τι αὶ νῆσοι ἔχουσι. τὸ αὐτὸ δὲ ποιοῦσι καὶ εἰς τὴν Κύπρον καὶ εἰς τὴν Κρήτην. χρὴ οὖν σε ἔχειν, δέσποτα, ἀκρίβειαν εἰς ταῦτα, καὶ τὸν στόλον σου ἔχειν σῶον καὶ ἀνελλιπῆ, μὴ γογγύζοντα τὸ

σνη περί τοῦσ ἀρχοντας τοῦ στόλου.

σνη οἰονοῦν. καὶ ταῦτα μὲν οἱ πλόϊμοι καὶ οἱ στρατιῶται. τὴν αὐτὴν ἐ
τοῦ
δὲ τάσιν ποίησον καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τοῦ στόλου καὶ ἔστωσαν ἀνελκοῦ
καὶδευσον αὐτοὺς διὰ δαρμοῦ καὶ κουρᾶς καὶ γρηματικῆς ζημίας.
εἰώθασι δὲ οἱ τοῦ στόλου ἄρχοντες ἐπιμείναντες χρόνοις πολλοῖς ἐν
παντελὴς ἀρέλεια γίνεται. Χρὴ οὖν σε ἀκρίβειαν ἔχειν εἰς τὸν στόλον καὶ εἰπερ ιδης [οὖν] οὕτως αὐτοὺς βιοῦντας καὶ πράττοντας, διώκειν
τῶ εὐσεβεὶ κράτει σου, καὶ εὶ ποιήσεις τοῦτο, οὺ σραλερόν σοί ἐστιν,
ἀλλ' ἐν ἀσραλεία ἔση πολλῆ. εἴπερ ιδης τοὺς πλευστικοὺς ἄρχοντας
οῦτως σοι ὡς προείρηται διακειμένους, μὴ ἄλλους πλευστικοὺς ἀντ' κοῦτῶν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν καταστήσης, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν παραταγῶν

5 χελλάνδιον ἐνλλιπέσ. 7 πτῶσις (quamquant requiritur πτῆσις)] πτώσης αὐτοῦ ib. νῆαι ἐἀν] νηὲἀν (=νῆαι ἀν?) 8 κόπαι οὐκ ἀπλοοῦσι ib. δ' ἔτι] δὲ τὶ 12 τοῖσ νήσοισ 14 τῶν ἡπείρων bis deinceps 17 κρίτην 24 κεκτῆσθαι] κὰι κτήσθαι ib. ἐν αἰς] αἰν'ἐσ 29 πλαστηκοῦσ 30 οὐτωσ σὶ (= οὐτωσὶ?)

εύρε χόμητας δρουγγαρίους γέροντας, ους οφείλεις ώς άνενεργήτους διώξαι άπό των ταγμάτων είτε και δεδιωγμένους παντελώς, και κατάστησον αύτους άρχοντας του στόλου. και δημηγόρησον αύτοις ούτως ότι ύμεζς οίδατε ότι γέροντές έστε και άνενέργητοι και ήρμοξεν ε ύμας αναπαύεσθαι εν τατς οικίαις ύμων, ή δε βασιλεία μου, γινώσχουσα ότι είς τὰς οἰχίας ὑμῶν ἀπελθόντες στερηθήναι ἔχετε τῶν άναγκαίων, δι' ά προεκοπιάσατε ου κατεδέξατο στερείσθαι υμάς. διά ταύτα προεβάλετο ύμᾶς ἄρχοντας τοῦ στόλου, ὅπως ἔχοντες τὴν αυτάρχειαν υμών μη άμελήσητε, άλλ' άναχείμενοι, το δη λεγόμενον, ο δυνήσησθε Θεοϋ εύδοχοϋντος στήσαι τρόπαια. χαι τοϋτο γίνωσχε ότι έὰν οῦτως ποιήσεις, οὐχ ἀμάρτης τοῦ σχοποῦ, ἀλλ' ἐν [τοῦτο] τελεία χαταστάσει έσται ο στολος σου. τοξόται δὲ έστωσάν σοι εν ταίς μαχραζς νήαις. δρουγγάριος δε και πρωτονοτάριος οι του στόλου εστωσαν εύσεβεῖς, ἐνεργεῖς, ἰχανοί, συνετοί χαὶ φοβούμενοι τὸν Θεὸν χαὶ τὴν βασιλείαν σου, προσέχοντες καὶ ἐρευνῶντες μετὰ ἀκριβείας καὶ τὸ λεπτότατον ο πράττεται είς τὸν στολον άνατραπέντος γάρ του στόλου είς το ουδαμινώτατον συ άνατραπήση και καταπέσης.

Οἶδα, κράτιστε, ὅτι ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀνάπαυσιν ἐφίε- σνὸ
ται. παρέδραμε δὲ τύπος ἀνω|ρελὴς, μᾶλλον δὲ βλαβερός, τὸ μὴ ἔξέρ- περι τοῦ περικατείν καὶ τοῦ
κασθαι βασιλέα εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν χώρας, ἀνατολῶν τε φημὶ καὶ περιπατεῖν εἰς
δύσεως, ἀλλ' ὡς ἐν δεσμωτηρίῳ τινὶ ἐν Κωνσταντίνου πόλει εἰναι. καὶ τῆν χώ(ραν)
πάντως εἴπερ ὥρισέ σε τις ἐν μιᾳ πόλει, ἀγωνιᾶν εἶγες καὶ ἀδημονεῖν τοῦτο παθὼν. ὅτι δε σεαυτῷ σὐ τοῦτο πεποίηκας τί δὲ καὶ λέγειν; ἐξέρχου οὐν εἰς τὰς χώρας τὰς ὑπὸ σὲ οὕσας καὶ εἰς τὰ θέματα
καὶ βλέπε τὰς ἀδικίας ᾶς παθάνουσιν οἱ πτωχοὶ, καὶ τί ἐποίησαν οἱ
πράκτορες οἱ παρὰ σοῦ πεμπόμενοι, καὶ εἰ ἡδικήθησαν οἱ πένητες,
καὶ διόρθωσε πάντα. γνώσουσι δὲ καὶ τὰ θέματα τῶν Ῥωμαίων καὶ
αἱ ὑπὸ σὲ τῶν ἐθνῶν χῶραι ὅτι βασιλέα ἔχουσι καὶ αὐθέντην ἐπισκεπτόμενον αὐτὰς, γνώση δὲ καὶ σὐ δύναμιν ἐκάστου θέματος καὶ κάστρου καὶ χώρας, καὶ πῶς διάκειται καὶ εἰς τί βλάπτεται καὶ εἰς τί
ὡρελεῖται, καὶ οὐδὲ ἀνταρσία γενήσεται οὕτε ἐπαναστήσονται τοῖς

3 αὐτοῖς] αὐτοῦσ 4 ήρμοζεν? 6 τῶν] τῶ 10 στῆσαι] στή 22 πάντασ ib. εἰπερῶρησέ σε (= εἰ ὑπερώρισέ σε sive εἰ περιώρισέ σε?) 27 γνώσωσι? 32 ἀλλήρήνην κὰι καταστάσει 33 ὑπηρετοῦντεσοι

πράττουσιν, άλλ' εν είρηνική καταστάσει έσονται τὰ ὑπὸ σέ. οίδα ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντές σοι διὰ τὸ μὴ κοπιάσαι συμβουλεύσονταί σοι ὡς οὐκ

άγαθόν έστιν, άλλά θλίψεις τὰς χώρας καὶ τὰ θέματα διερχόμενος έν αυτοῖς μετά λαοῦ και δορυφορίας βασιλικῆς. εἴπωσι δὲ και τοῦτο ότι ἐἀν ἐξέλθης [βασιλικής] ἀπό τοῦ Βυζαντίου, ἔτερος ἀντί σοῦ βασι. λεύσει. ὅπερ καὶ ἐννοήσας ἔγωγε ἐγέλασα. ὁ γὰρ παρὰ σοῦ κατα. λειφθείς έν τῷ παλατίφ και ποιῶν τὴν πρόνοιαν τῶν ἐκεῖσε ὄντων ύπο την χεϊρα αυτου έθνων τε και Ρωμαίων, πάντως ένεργης και ίχανὸς ῶν ἐγρηγορέναι μέλλει καὶ τὰ ἀρμόζοντα ποιεῖν. ἀλλὰ καί π σοι είπω έτερον, οι αὐτοχράτορες χαι αύγουστοι τῶν Ῥωμαίων πάντως την αυτην τάσιν ην σοι λέγω είχον, ου μόνον οι έν 'Ρώμη χρατήσαντες, άλλά και οι εν τῷ Βυζαντίῳ, Κωνσταντινός τε ὁ μέγας και κ ό υίός αύτοῦ Κωνστάντιος, Ἰουλιανός, Ἰουβιανός καὶ Θεοδόσιος. καὶ ποτὲ μέν είς έφαν ποτέ δὲ είς δύσιν, βραχύ δὲ είς Βυζάντιον διέτριβον. ἡρέμουν δὲ τότε καὶ αὶ χῶραι πᾶσαι, καὶ Εὐρώπη μὲν πᾶσα καὶ Λιβύη καὶ τὸ τῆς Ἀσίας κάλλιστον μέρος ἐως Ευρρατησίας καὶ τῆς τῶν Ἀδιαβηνῶν χώρας, Άρμενία τε καί Συρία, Φοινίκη, Παλαιστίνη, Αίγυπτός μ τε και αυτή ή μεγάλη και θρυλλουμένη Βαβυλών υπόφοροι ήσαν [Ρωμαίοις: ἀφ' οὐ δὲ ἡ μεγίστη βλαχεία ἀνθρώποι; ἐπεγένετο, μᾶλ- ι λον δὲ ώσπερ τις νόσος ἐνέσκηψεν, οὐδὲν ἀγαθόν τῆ βασιλεία τῶν 'Ρωμαίων έγεγόνει.

1 ἀλλὰ δλίψεις] ἀλλεῖψεισ ib. τὰς] τᾶσ τᾶσ (propter fol. versum) 4 ἐγέλασασ 7 καὶ τὰ] κατὰ 8 αὖγωστοι 9 ἢν σοὶ λέγεισ 10 βιζαντίω 11 ἔοὐλιὰνὸσ : ἔοὐβιὰνὸσ (cf. Niceph. chronogr. p. 97 ed. de Boor) καὶ θεόδωσιοσ 13 λυβήει 14 ἀσύασ 15 φινήκη παλαιστήνη 19 post sex versuum spatium vacuum eadem manu subscriptum est: ἐπιὰσθ(η) ἡ κων(σταν)τ(ι)ν(ου)πο(λις) παρα τῶν λατ(ι)ν(ων). ἐνέτουσ $\overline{\zeta}$ ψ $\overline{\psi}$ μη(νος) ἀπριλλ(ιου) ημι(ε)ρ(α) β.

INDEX NOMINUM.

A.

'Aαρών Moysis frater 52,20. Άβγαρος Edessae rex 101,13. Άγαρηνοί piratae 34,2 sqq. [Άγγατος ὁ Ζηροβάβελ 84,21] 'Aγγέλη Britannia 95,8. Άδάμ [82,1] 98,32. Άδιαβηνών χώρα 104,14. Άθηνόδωρος Augusti imperatoris monitor 100,29 sqq. Αίγυπτος 104,15. Aityn 63,8. Άλεξάνδρεια 100,28. Άλουσιανός Bulgarorum princeps 22,23. Άμάσεια castellum in Άρμενιαχῷ themate situm 72,20. Άμβαχούμ propheta 6,20. Άνδρόνικος ὁ Φιλοκάλης Bulgariae catepanus 72,6. Ανίβαλ ο Καρχηδόνιος 16,1. Άντιόχεια ή μεγάλη 33,18. 78,16. [Άντώνιος ὁ μακάριος 80,10.13] Άπελζαράχ princeps gentis cuiusdam Saracenorum 78,8 sqq. Άραβες 78,8. Άραβία 78,21.

Άραβισσός Armeniae urbs 39,16.
Άράλτης Haraldus Severus (Haardrade), regis Varangiae i. e. Norvegiae filius 97,2 sqq.
Άργυρος, ν. Ῥωμανός.
Άργυρόπωλος, ν. Ῥωμανός.
Άρμενία ἡ μεγάλη 26,13. 104,15.
Άρμενιαχόν, τὸ, thema imperii Byzantini 72, 19.25.
Άσία 104,14.
Αυγουστος ὁ Καίσαρος Octavianus Aug. imp. 100,26. 101,19.

В.

Βαβυλών 104,16.
Βαμβακάς, Γρηγόριος ὁ, Vlachorum rebellantium dux 68, 11.12.
Βάραγγοι 30,5.
Βαραγγία Νοινεgia 97,2.
Βασίλειος ὁ άγιος, 52,9 sq.
Βασίλειος ὁ μοναχὸς καὶ προνοητής Βουλγάρων 24,4.
Βασίλειος ὁ Πεδιαδίτης, ν. Πεδιαδίτης.
Βασίλειος ὁ Πορςυρογέννητος imperator Basilius II Bulgaroctonus

Δάκαι, τ. Βέσοι.

18,9 sqq. 29,5. 32,16 sqq. 65,20. 66,10. 95,25. 96,10. 96,27. 98,2. Beριβόης Vlachus 68,16. Bison et Adian Vlachorum maiores 74,16. Βισινιάνων ή πόλις Calabriae oppidum, nunc Bisignano 35,2. Βλάχοι 67,15.68,16.31.70,4. 73,31. 72,5.12.69,1-3.70,2.74,5.96,22. Βοϊάνος, ὁ, castellum Bulgaricum 32,2. Βοϊσθλάβος ὁ Διοχλητιανός toparcha Zentae et Stamni. 27,13 sqq. Βότκος Bulgarorum dux 32,6. Βουλγαρία 28,32. 29,4. 32,3. 68,32. 72,6 75,1. 97,14.17. Βουλγάριοι 18,10. Βούλγαροι 22,10-24. 32,5. 9. 32,14. 69,1.10. 70, 4. 32,29. 24,5. 28,11. vocabula bulgarica 3,4. 28,13. Βουλησάριος Belisarius 16,5. Βράγγος Βάραγγος (?) 95,29. Βυζάντιον 104,3.10.12. Βυζάντιος, ν. Νώε.

Г.

Γερμανών rex 96,14.

Γεωργιος ὁ Κορίνθιος, protosyncellus Constantino Duca imperante 66,26. praetor Armeniaci thematis 72,25 et 26.
Γρηγοράς, ν. Γρηγόριος. Γρηγόριος ὁ Βαμβακάς, ν. Βαμβακάς. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος 100,19.
Γρηγόριος ὁ μακάριος 52,17.
Γρηγόριος ὁ μακάριος 52,17.
Γρηγόριος 73,3. Γρηγοράς 69,13, Niculitzae filius, protospatharius factus a Romano Duca.
Γρημιανίτης, Ἰωάννης ὁ, Vlachorum rebellantium dux 68,11.

Δαλματία 27,12. 77,20. Δαμασκηνός, τ. Ίωάννης. Δανούβιος 74,16. Δαβίδ propheta 14,24. 44,30. 57,29. Δεκάβαλος Decebalus Dacorum rex a Traiano imperatore victus 74,14. Δελιάνος, toparcha Bulgarorum 28,11. rebellantium Bulgarorum 97,14. Δελφινάς Niculitzae cognomen 68,18. Δημητριάς Helladis urbs 28,9. 34,1---Δημήτριος Niculitzae maioris frater 67,27. Δημήτριος ο Πολεμάρχιος Bulgarus, avus maternus auctoris Strategici 29.2. Διαβολήτης, ▼. Αυτοβόης. Διγενής ν. 'Ρωμανός. Διογένης, ν. 'Ρωμανός.

82,9.16. Δοβρωνάς 77,20. Δοβρονάς 78,5, toparcha Dalmatiae. Δυέβάχιον 25,25.

Δίων ὁ Ρωμαΐος rerum scriptor 7,7.

Διοχλεία 25,26 et 28. Διοχλητιανός, v. Βοϊσθλάβος.

E.

Έβραίο: 38,29.
Έδεσα 101,13.
Έλλάς, thema Byzantinum 28,9. 32,28.
60,19. 65,12. 65,27. 66,11. 66,22.
73,12. 74,23. 96,6 sqq. 12.22.
Εὐρώπη 104,13.
Εὐφρατησία regio Euphrati fl. adiacens 104,14.

· Z.

Ζαγορίων δέμα (θέμα?) 18,10. Ζέντα castellum Dalmatiae 27,18. Ζεπέ πανθεώτης 28,27. [Ζηροβάβελ, ν. Άγγαιος] Ζωσιμᾶς sanctus 101,26.

H.

'Ηλίας propheta 57,81.
'Ήπειρος 74,23.
'Ἡράκλειος imperator 17,15.
'Ἡρων sanctus 52,16.
'Ἡσαίας propheta 52,21.

θ.

Θεοδόσιος Magnus, imperator 104,11... Θεόδωρος Niculitzae iunioris frater 67,27. Θεόδωρος Σχρίβων Larisaeus 71,82.

T.

Θεσσαλονίκη 22,9-25. 28,25.

1.

'Ιαδῶρα Dalmatiae urbs 77,19.
'Ιάρεθ 5,21.
'Ιβηρία 18,19.
'Ιδροῦντα Italiae urbs (hodie Otranto)
30,8 et 11.
'Ιδροῦντακός, ν. Μαλαπέτζης.
'Ιερεμίας propheta 52,19.
['Ιεροσόλυμα, τὰ, 84,18.23]
'Ιούλαβος Olaf, Haraldi Severi frater,
rex Varangiae 97,3.25.
'Ιουβιανός imperator 104,11.
'Ιουλανός imperator 104,11.
'Ιουλανός imperator 104,11.
'Ιουδαίοι 2,19.
'Ιούδας qui Christum prodidit 2,22.
'Ισμαηλίται 17,15.

Ἰωάννης ὁ Γρημανίτης, ν. Γρημανίτης.
Ἰωάννης episcopus Larisae 60,11.
Ἰωάννης Μάϊος, ν. Μάιος.
Ἰωάννης Ξιφιλίνος, ν. Ξιφιλίνος.
[Ἰώσηπος Ιοsephus Flavius 84,27]

K.

Καϊσαρ, ν. Αύγουστος. Καλαβρός, ν. Τήρας. Καρμαλάκης, τ. Σθλαβωτάς. [Καρχηδών 82,12] Κασιανός ὁ μαχάριος 52,15. Καταχαλών ὁ Κλυζομενίτης Ragusii dux 27,10. Κεχαυμένος avus auctoris Strategici 65,11. 72,22. Niculitzae συμπέθερος 66,10. Κίτρος, τὸ, castellum (Pydna veteram) 70,5. Κορνήλιος centurio 39,4 et 6. Κρήτη 102,17. Κυχλάδες 102,14. Κύπρος 102,16. Κύρος rex Persarum 84,21. Κωνσταντίνος Magnus, imperator 14,27. Κωνσταντίνος ο Μονομάχος, ν. Μονομάχος. Κωνσταντίνος ο 'Ραίχτωρ 22,26. Κωνστάντιος imperator 104,11. Κωνσταντινούπολις, 62,27. 72,13. 74,3. 103,21.

۸.

Λάζαρος pauperrimus 2,14. Λάρισα 65,10. 67,6. gen. Ααρίσου 73,16. Λαρισαίος, ν. 'Ιωάννης et Νικουλιτζάς. Ααρισαίοι 65,22. 66,7. 67,6. 69,10. 71,32. 72,12. Αυτοβόης ὁ Διαβολήτης miles Bulgarus, Devolae ortus 28,14.

M.

Μαγηρίνος στρατηγός ρωμαίος 29,1. Μάϊος Ἰωάννης πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγός 39,14. **Μαχεδονία 74,23.** Μαλαπέτζης 'Ιδρουντιανός Hydruntianorum princeps 30,5.12.23. Μεσινούπολις 97,19. Μεσοποταμηνός sanctus 52,17. Μεσοποταμία 18,19. Μιχαήλ ὁ ἀχόλουθος 24,7. Mιχαήλ Ducas, imperator 73,18.26. Μιγαήλ Dyrrhachii catepanus 25,25. Μιχαήλ ὁ Παφλάγων, Michael IV Paphlago imperator 32,3. 77,27. 97,6. 21. 98,27 sq. 99,4. Μιγαήλ ὁ ἀποβασιλεύς, illius ἀνεψιός, Michael V 99,16 sqq. 100,14. Μονομάχος, Κωνσταντίνος ὁ, imperator 18,18—24. 22,27. 24,6. 78,5. 97,22. 99,21. Μόρεια castellum inter Philippopolin et Triaditzam situm 32,14. Μωϋσης 52,19. N. Nιχόλαος sanctus 52,10.

Νιχηφόρος iudex (χριτής) Peloponnesi et Helladis 73,11. Νιχουλιτζας, 1. Niculitza maior 65,10. 66,7.96,5. 2. Niculitza minor, 66,19. 68, 17. Nos 1. patriarcha 5,20.

2. homo Byzantinus in urbe Demetriade 34,13.

Ειφιλίνος, Ίωάννης ό, patriarcha Constantinopolitanus 72,14.

[Οὐεσπασιανός imperator 84,21]

Π. Παγκράτης, 69,13. Παγκράτιος 73,4

Niculitzae maioris filius. Παλαιστίνη, 17,15. 104,15. Πατζινάχοι, 17,17. 22,25 sqq. 24,4 sq. Παύλος ὁ Θηβαίος, sanctus 80,11. Παύλος ὁ άγιος, τὸ ὁρφανοτροφαον, Constantinopoli 39,23. Πεδιαδίτης, Βασίλειος ὁ, Siciliae catepanus 20,26. Πελοπόνησος, thema Byzantinum, cum Hellade coniunctum 73,12. Πέρσαι 18,23. 33,19. 73,10. 84,21. Πεταστός Theodori Scribonis Vlachi cognomen 72,1. Πετερίσχος Thessaliae vicus 72,8. Πέτρος regis Francorum ex fratre nepos (imp. Basilio II) 96,9.14. Πιλάτος 2,16. 23. Πλήρης Thessaliae fluvius 70,1. Πολεμάρχιος Demetrii Bulgari cognomen 29,2 (v. Δημήτριος). Πύρρος ο Ήπειρώτης 16,1.

'Ραούσιον Ragusium 27,11. [Ρήγουλος, M. Atilius 82,11.] 'Ρωμανία imperium Byzantinum 17, 17. 18,24. 26,29. 73,27. 75, 3. 95, 12. 13. 19. 96, 4. 5. 101,34. 'Ρωμανὸς ὁ Ἄργυρος imperator 77, 22. 78,9. ὁ Ἀργυρόπωλος 95, 27. 'Ρωμανὸς ὁ Διγενής 72,23. ὁ Διογένης 72, 27, imperator. 'Ρώς 30,5.

Σ.

Σάβας, ν. Σᾶος.

Σάλων oppidum Dalmatiae 77,19.

Σαμουήλ rex Bulgarorum 18,11.
65,10. 13. 30. 66,6.

Σᾶος δν νῦν ποταμὸν Σάβαν καλοῦμεν 74,17.

Σαρακηνοί—Άγαρηνοί, 34,17. 38,29.

Σεναχυρείμ princeps Armenius 96,25.

Σερβλίας procurator Byzantinus (imp. Const. Monomacho) 18,20.

Σέρβεια Bulgariae oppidum 28,32.

Σερβίων κάστρον 70,19.

Σέρβοι 74,17.

Σθλαβωτᾶς ὁ Καρμαλάκης princeps Vlachorum 71,31.

Σήμ 5,21.

Ζιχελία 20,27. 97,10.
Σιράχ 8,20.
Ζχιπίων ὁ μιχρός 16,4.
Ζχιρίβων, ν. Θεόδωρος Σχρίβων.
Ζολομών 38,2. [84,19].
Στάμνος, ἡ, Dalmatiae castellum 27,13.
28,2.
Συμεών Bulgarorum τύραννος 32,29.
Συρία 104,15.

T.

Τήρας ὁ Καλαβρός, πόλεως φύλαξ τῆς Βισινιάνων 35,2. Τίβιον ε. Τιβίνιον castellum Magnae Armeniae 26,21. [Τίτος imperator 84,19. 23] Τραϊανός imperator 74,12. Τριάδιτζα Sardica, Bulgariae urbs 32,4. 14. Τριβούνιος ὁ Σέρβος 25,25. Τρικ(χ)αλίται 67,15.

Φ.

Φάρσαλα, τὰ, Thessaliae urbs 69,29. Φιλοκάλης, v. Άνδρόνικος. Φιλίππου πόλις 32,14. Φοινίκη 104,15. Φραγγία 96,10. Φράγγοι Normanni 30,10. 16.18. 35,4. 67,2. 95,28.

X.

Χάμ 5,21. Χοσρόης Persarum rex 33,18. 27. Χρυσούπολις (hodie Scutari) 78,21.

RES ET VERBA NOTABILIORA.

A.

άγγαρεία, ή, 40,15. 61,1. 3. άεριχόν 40,25. ἀχόλουθος, ό, 24,7. ἄκρα, ή, 18,14. 21,11. 29,4. άκρίτης 17,20. 24,22. 26,10. 80,1. άναγραφεύς 73,22. άξίωμα 29,6. 42,10. 43,17. 24. 44,7. 76,17. 94,14. 26. 101,3. άξιωματικός, ό, 42,11. άπαιτητής 19,7. άποβασιλεύς 97,21. 100,14. ἀπόδειπνα, τὰ, 38,14. άποχρισιάριος, ό, 78,28. άποπρωτοσπαθάριος, ό, 68,11. άρπαγες ους λύχους χαλούσιν 30,33. 31,2. άρχηγέτης 73,22. άρχων, ό, 32,28. άρχων θεματικός, ν. θεματικός. αὐτουργία 36,18. ἀψίν**3**ιον 53,27.

B.

βάλτη, ή, 28,10. βασιλικὸς ἄνθρωπος 40,15. 18. 99,10. ή βασιλική 94,27. βασιλική ἐπήρεια 42,12. βασιλικός: τὸ βασιλικόν 40,4. βασιλικόν σιγίλλιον 4,1. [βασιλίσκος 81,1] βέστης 96,13. βεστιαρίτης 39,22. βογάτος νοκ bulgarica 3,4. βοῦς 31,2.

Δ.

δαρμός, ό, 14,5. 41,21. 102,22. δέμα 18,10=3έμα? δαμοσιακή δουλεία 39,18. 28. 48,1. δικαστής, ν. δεματικός. δομεστικάτον et δομέστικος, ν. έξκούβιτα. δούξ 96,6. [δράκων 80,14. 81,1. 9. 10. 19. 82,3. 4. 5. 12. 18. 83,1. 3. 11.20] δρόμων 27,24. 28,2. δρουγγάριος τοῦ στόλου 103,13. cf.

E.

κόμης δρουγγάριος.

ἐκπροσωπική, ή, 40,4. ἐλεύθεροι οἱ ὀφείλοντες 65,4. cf. 55,21 et 49,31. ἐξάρχων, ὁ, 32,5. ἐξκούβιτα 96,21. τὸ δομεστικάτον τῶν ἐξκουβίτων 96,8. ὁ δομέστικος τῶν ἐξκουβίτων 96,12. 19. ἔπαρχος, ὁ, 14,28. ἐπήρεια βασιλική, ν. βασιλικός. ἐπιβουλή (?), ἡ, 23,23.27. ἐπίσκεψις 39,16. 20.

θ.

θέμα 7,1. 18,25. 27,23. 43,25. 26. 103, 24. 27. 29. 104,1. θεματικός 7,22. δ. ἄρχων 59,18. θ. δικαστής 40,26. δ. κριτής 6,4. 43,25.

I.

ἱερατιχὸν τάγμα, ν. τάγμα. [ἐπποχένταυρος 81,4]

K.

καινοτομία 1,12. 17,5. 7. 40,8. χαλαμαράς ἀπαιτητής 19,7. καπηλοπόλεμος 54,14. **χάστρον 26,19. 23. 29. 27,2. 3. 12.** 28,15. 17. 26. 29, 10. 13. 18. 23. 24. 28. 30,5. 13. 18. 20. 22. 27. 31,17. 29.32, 1. 2. 7. 8. 10. 13. 18. 26. 32,2. 8. 29. 32. 34,18. 30. 31. 35,9. 64,29. 66,18. 68,8. 70,6. 19. 20. 24. 29. 71,5. 72,20. 75,3. 9. 76,16. 80,4. 103,29. κατεπάνος, ό, 72,27. κατεπάνω **20,27**. 72,6. κατούνα, ή, 11,11. 13,26. 22,4. **χατουνεύειν** 22,3. 11. 16. 29. κεφάλαιον 98,19. κεφαλική τιμωρία 11,29. **χλησούρα, ή, 25,22. 23. 28. 26,6.** δρουγγάριος χόμης 30,11. χόμης 103,1.

χονταράτος, ό, 27,3. 30,6. 73,22. χοπή (?), ή, 61,8. **πουλά 64,30. 65,1. 75,4.** χουρά, ή, 41,21. 102,22. κουρκουσούρα, ή, 56,9. χουρσάτωρ 9,25. χοῦρσος, ό, 34,6. χούσπους 39,25. **χριός, ό, 31,1. 2.** κριτής 40,27. 44,1. 59,15. 78,11. 94,19. 98,17. χριτής θεματικός, ▼. θεματικός. χῦρ 18,9. 32,16. 65,20. 66,26. 72, 14. 73, 11.18. 25. 77. 22. 27. **78,9. 95,25. 96,10. 97,6. 21. 98,** 2. 99,4. 100,14. χυρά ή χριταίνα 43,30. χύρις == χύρ 29,5. 32,3. 95,27.

Λ.

λύχοι, ν. άρπαγες.

M

μαγγανικόν 28, 16. 30,33. 32,17. 100,12. μαγγλαβίτης 97, 13. 26. μάγιστρος 96,29. μανδάτωρ 99,10. μιμος, ό, 8,31. 20,19. 49,19. 94,13. 15. [μονόκερος, ό, 81,2] μύκητα, ν. πρόσφατα. μυστικός, ό, 29,6.

N.

νομίσματα παραχαράσσειν καὶ ψαλίζειν 51,22. νοτάριος, ὁ, 7,10. 21. 31. 8,22. 53,2. 54,17. 94,17. Ŋ.

όρθρος, ό, 38,18. όρφανοτροφείον 39,43. 52,2. όρφανοτρόφος, ό 99,6. [οὐρήθρα, ν. φοῦσκα] όψίς, ό, = obses 34,7. 12.

Π.

πακτωνάριος, ο, 59,26. πακτώνειν ib. 26. παλαιά, ή, 19,19. παλάτιον 43,29. 77,30. 78,26. 99,7. 100,31. 101,30. 104,5. πανθεώτης, ό, 28,27. παπυλεών, ό, 23,1*:* παραταγή, ή, 16,20. 28. 70,5. παράταξις, ή, 10,25 sqq. πατρίχιος, ο, 29,5. 94,18. 95,29. πιττάχιον 4,1. πιτταχοσία 14,8. πόρτα, ή, 29,28. 30. πουφλον (?) 55,5. πραίτωρ 72,25. πραιτώριον 37,13. 41,20. 78,1. 3. 6. πράχτωρ 18,13. πριμιχήριος, ό, 95,8.προνοητής 24,5. πρόσφατα μύχητα 46,24. πρωτονοτάριος, ό, 103,13. πρωτοσπαθάριος, ό, 39,13. 68,17. 18. 73,3. 94,15. πρωτοσύγκελλος, ό, 66,26. 72,25.

P.

ραίκτωρ 22,26. ρέον ἰνδικόν 53,28. ρήξ 96,4. ρόγα, ή, 40,9. 73,4. 94, 24. 29. 98,8. τρίβολος, ό, 100,12.

Σ.

[σάτυροξ, ό, 80,8. 12. 26. 27. 28. 29. 31. 81,3] σεχρετιχός, ό, 94,17. σέλα, ή, = bella 21,6. σελοχάλινον 21,2. σιγίλλιον, ν. βασιλικός. σιδηρογέφυρον 78,16. [σκινδαψός 81,8] σπαθάριος, ό, 96,2. 11. 17. σπαθαροκανδιδάτης 73,3. 97,20. 26. σπαθαροκανδιδάτος 95,23. στρατηγός 9,4. 20,19. 26,23. 27,11. 19. 20. 22. 23. 25. 29. 32. 28,17. 20. 30. 28,32. 29.11. 35,20. 39,14. 43,19. 59,14. 70,32. 95,8. 96,18. στρατιωτοφύλαξ 96,1. στρουθίον 12,31. στρόφιγξ, ή, 33,5. 11. 12. συγκλητικός, ό, 98,8. συνοδιχοί = χονσάριοι 9,14. 15. σύστημα 5,3.

Т.

σχεδάριον ήμερήσιον 8,13-14.

τάβλα, ή, 20,27. 64,8.
τάγμα ἰερατικόν 51,25.
ταξιάρχης 29,1. 11.
τελώνης 40,11. 14.
τζάγρα, ή, = τζάγγρα 30,33.
τζελνίκος νοκ bulgarica 28,14.
τοπάρχης 24,22. 26. 25,2. 26,11.
21. 27, 13. 19,23. 27. 28,11.
77.18. 20.
τοποδέτης 26.1.
τοποτηρητής 35,19.
τοῦλδον 22,12.

τύραννος 32,29. 33,7. 15. 35,5. φυλάχτήριον 50,11. 59,7. 65,12. 70. 32.

r.

ύπατος, ό, [82,11] 95,29. ύπομνηματογράφος, ό, 44,21.

φαρσογραφείν 51,22. φλάμουλον 16,27. φόρος, ό, = forum 34,5. 18. φοσάτον 9,5. 12, 25. 15,15. 24,12. [φούσκα χοίρου ην οὐρήθραν λέγουσι 84,5]

φύλαρχος, ό, 78,8.

X.

χάνταξ, ό, 30,31. 32. 35,9. 14. χελάνδιον 102,5. χονσάριοι = κάτάσκοποι 9,8. οἱ λεγόμενοι συνοδικοί 9,14-15. 17,81. 29,17. χρυσοτρίκλινον: σπαθάριος έπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου 96,17. χωματισμός 31,15. 17. 21. 25. 26. 32,17. 18. 20. 24. 25.

Digitized by Google

13636 4 ***